МІСЯЦЬ ВІЙНИ

Хроніка подій.
Промови та звернення
Президента України
Володимира Зеленського

Олександр Красовицький

МІСЯЦЬ ВІЙНИ

Хроніка подій.
Промови та звернення
Президента України
Володимира Зеленського

Харків
«ФОЛІО»
2022

Анотація

24 лютого 2022 року, коли українські міста прокинулись від вибухів, ворог планував «блискавично» підкорити країну, вбиваючи мирних мешканців і знищуючи міста, але українці героїчно чинили опір. Кремль не зміг реалізувати план швидкого захоплення України та зміни влади в країні. Головною перепоною для окупантів стали єдність українців та стійкість ЗСУ разом з іншими силами оборони України, а ціною опору — тисячі жертв серед цивільного населення, зруйновані долі мільйонів українців через втрату близьких, дому, колишнього життя.

Документальна хроніка повномасштабного вторгнення Росії в Україну нагадує читачу про трагічні і героїчні події першого місяця війни. Хронологічно впорядковано публікації щоденних новин, повідомлення з офіційних джерел, промови та звернення Президента України.

Ця книга — нагадування світовому суспільству про те, що російсько-українська війна триває, а українці зі зброєю в руках захищають благополуччя Європи.

Олександр Красовицький

МІСЯЦЬ ВІЙНИ.

ХРОНІКА ПОДІЙ.

ПРОМОВИ ТА ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО

Передмова

Багато хто з нас, українців, почувши попередження про можливий початок бойових дій на всіх кордонах України з Росією та Білоруссю, до останнього не міг в це повірити. Так, ми вже мали досвід втрати Криму, так, Росія, скориставшись зміною влади в Україні внаслідок Майдану, не тільки анексувала Крим, айв результаті гібридної війни навесні 2014-го створила гібридні квазі-держави на сході України, сховавши дії своїх військових підрозділів за діями «армій» цих неіснуючих терористичних «держав». Так, в боях під Іловайськом 2014-го та Дебальцевим 2015-го, що завершилися двома циклами перемовин у Мінську, брала участь регулярна російська армія. Так, демократичні держави навіть застосували символічні санкції, які успішно здолала російська економіка. Ми всі розуміли, що восьмирічна війна не має ніякого іншого логічного завершення, ніж пряме боєзіткнення армій двох держав, і розуміли дії українського керівництва щодо відтермінування цього зіткнення. Ми розуміли, як змінилася українська армія, з якої нарешті було звільнено більшу частину радянських паркетних генералів. Але ми також розуміли, що «великий розпродаж» нашого військового майна більшістю українських Президентів та прем'єрів у 1990-х і на початку 2000-х залишив Україну без значної частини її арсеналу. Багаторічне безгрошів'я нашого ВПК під миротворчу риторику великих держав призвело до втрати низки технологій, які були частково поновлені після 2014 року. Найбільшим здобутком української армії були люди — солдати та командири з військовим досвідом і великим бажанням захистити власну країну від російської навали, мотивовані, освічені, сучасні.

Вже в перші часи російської навали було зрозуміло, що хліба-солі та квітів, на які розраховували російські політики й пропагандисти, армія загарбників не отримає, навпаки, на кожному метрі української землі на них чекає відчайдушний спротив. З першого січня 2022 року набрав чинності закон про територіальну оборону, загони ТРО було створено у всіх регіонах країни, а з дня нападу було роздано автоматичну зброю всім, хто готовий був її тримати й мав досвід поводження зі зброєю. Прикордонники, Національна Гвардія, Національна Поліція, Державна Охорона приєдналися до ЗСУ з завданням боронити країну. Вся країна дізналася ім'я Валерія Залужного — командувача ЗСУ, який очолив оборону країни. Але головне, що відбулося, — український народ об'єднався навколо Верховного Головнокомандувача — Президента Зеленського, щоденні звернення якого згуртували країну. Президент виявився не просто налаштованим до спротиву, він був готовий вести інших до Перемоги вже з перших годин війни. Саме звернення Президента *«Вільний народе вільної країни»* продемонструвало, що єдиним шляхом до закінчення війни буде тільки наша перемога.

Вагання деяких з наших союзників у постачанні нам летальної, а потім і наступальної зброї, було переборено саме наполегливістю Президента, його впевненістю в собі та власному народові. Кожен день війни, спинення ворога на головних напрямках, початок відсічі, показували, що підтримка України з боку провідних держав світу, — єдиний можливий шлях. Бажання деяких лідерів світових держав зачекати з санкціями, пересидіти, дочекатися закінчення війни на користь Росії, наштовхнулося на впевненість нашого лідера у виступах перед парламентами провідних країн світу, головних союзників, та країн, що сумнівалися стосовно ембарго та питань постачання зброї. Саме особиста щоденна участь Президента в

зусиллях нашої дипломатії призвела спочатку до перших невпевнених кроків стосовно санкцій, до виходу з російського ринку головних світових брендів, блокування рахунків олігархів, припинення постачання енергоносіїв, а потім — до нищівних пакетів санкцій, висилки дипломатів, позбавлення грошей керівників російського бізнесу, членів сімей російських політиків, висилки студентів і т. п.

Українська армія з кожним днем збільшує рахунок вбитих ворогів, знищених літаків, гелікоптерів, танків, іншої техніки ворога. За перший місяць війни втрати ворога перевищили втрати на двох чеченських війнах та в Сирії разом, стали співмірні з втратами СРСР за всі роки війни в Афганістані. Більша частина підрозділів російської армії, що взяли участь у війні, потребують доукомплектування через зазнані втрати.

Скільки б не тривала ця війна, вміле керівництво нашою армією, єдиний дипломатичний фронт, підтримка головних союзників — США та Великої Британії — призведуть до єдиного можливого результату — Перемоги України. Ті закордонні політики, що чекали на російську перемогу, ще будуть просити пробачення у переможних українців. Ті російські діячі, що прийдуть на зміну Путіну, будуть роками стояти на колінах, вимолюючи прощення у нашого народу.

Олександр Красовицький

24 лютого 2022 року

Хроніка подій

► О 4.35 з боку РФ та окупованих територій Донбаса почалися обстріли Донецької та Луганської областей реактивними системами залпового вогню «Град», артилерією та мінометами. Вибухи лунають у десятках населених пунктах.

► О 5 ранку почались ракетні обстріли Києва, Харкова, Миколаєва, Житомира та інших українських міст. У багатьох з них почалися сильні пожежі, у тому числі в житлових будинках, в які влучили ракети.

► В районі Щастя Луганської області ЗСУ знищили два російських танки та кілька вантажівок.

► Росіяни здійснили ракетний обстріл цивільних аеропортів Івано-Франківська, Косова та Коломиї.

► В Луганську область зайшла колона російських танків, підступно прикриваючись колоною автомобілів білого кольору з символікою ОБСЄ. Танки були атаковані і знищені українськими прикордонниками.

► У Херсонській області йдуть інтенсивні бої ЗСУ з окупантами.

► У районі проведення ООС збито сім російських літаків і гелікоптер.

► В Умані на Черкащині снаряд російської артилерії влучив у центр міста, внаслідок чого загинули та дістали поранення мирні жителі.

► ЗСУ знищили чотири російських танки на об'їзній дорозі під Харковом.

► Окупанти вимагали здатися прикордонників на заставі чорноморського острову Зміїний. Отримавши відповідь

«Русский военный корабль, иди накуй!», відкрили нищівний ракетно-артилерійський вогонь.

► Росіяни обстріляли з артилерії житловий район міста Чугуїв на Харківщині, внаслідок якого загинула дитина.

► Окупанти двома ракетами завдала удару по місту Бровари під Києвом — шість мирних жителів загинуло, 12 поранені.

► Російські агресори з гелікоптерів обстрілюють Гостомель під Києвом, де розташоване летовище держпідприємства «Антонов». Некеровані авіаційні ракети спричиняють численні пожежі.

► На Луганщині йдуть важкі бої: знищено два російські танки і БТР.

► Окупанти обстріляли житловий мікрорайон «Східний» у Маріуполі.

► На Сумщині ЗСУ знищили 15 російських танків.

Звернення Президента України

24 лютого 2022 року. 18:01
Громадяни України!

Що ми чуємо сьогодні? Це не просто вибухи ракет, бої, гул авіації. Це звук нової залізної завіси, яка опускається й закриває Росію від цивілізованого світу. Наше національне завдання — щоб ця завіса проходила не по нашій українській території, а вдома у росіян.

Українська армія, наші прикордонники, сили поліції та спеціальних служб зупинили атаки ворога. Мовою конфлікту це можна назвати оперативною паузою.

На Донбасі наші Збройні Сили діють «на відмінно», Харківський напрямок — дуже складний, сили для захисту міста працюють, вони надійні, вони — наші хлопці. Найбільш проблемна ситуація сьогодні на півдні. Наші війська ведуть запеклі бої в передмісті Херсона. Ворог тисне з окупованого Криму, намагається просунутись у бік Мелітополя.

На півночі країни ворог повільно просувається в Чернігівській області, але там є кому його тримати. Надійно оборона побудована в Житомирській області. Ворожий десант у Гостомелі блокують, війська отримали наказ на знищення.

Так, ми, на жаль, маємо втрати, втрати наших героїв. Так, захоплені в полон російські бійці. Деяким з них наші лікарі надають допомогу — тим, хто здався в полон. Знищено багато російської авіації та багато броньованої техніки.

Так, ми бачимо, що багато росіян шоковані тим, що відбувається. Дехто з росіян вже закликає в соцмережах, що

вони проти війни. Ми це бачимо. Але керівництво Російської Федерації це навряд чи побачить.

Тому прохання.

Если вы нас слышите, если вы нас понимаете, если вы понимаете, что вы наступаете на независимую страну, пожалуйста, выходите на площади, обращайтесь к Президенту своей страны.

Ми — українці. Ми перебуваємо на своїй землі. Ви — росіяни. Зараз ваші військові розпочали війну. Війну в нашій державі. Я дуже хотів би, щоб ви висловлювалися на Червоній площі або десь іще на вулицях вашої столиці, в Москві, в Петербурзі та в інших містах Росії. Не тільки в Інстаграмі — це дуже важливо.

Що ми бачимо на цю годину? Росія для світової спільноти перетворюється на аналог так званої «ДНР» — це повна ізоляція.

Я на постійному зв'язку з лідерами держав-партнерів та міжнародних організацій. Росія вже почала отримувати перші санкції з великого пакету санкцій, найпотужніших у світовій історії.

Нікому не вдасться переконати чи змусити нас, українців, віддати свою свободу, свою незалежність, свій суверенітет. Але схоже, що російське керівництво намагається це зробити за рахунок знищення потенціалу їхньої країни. Усе, що було зроблено Росією з 2000 року, може бути зараз просто спалено в прямому ефірі на очах усього світу.

Ми наголошуємо, що не Україна обрала шлях війни. Але Україна пропонує повернутися на шлях до миру.

Що робити українцям? Допомагайте національному захисту. Ставайте до лав Збройних Сил України та підрозділів територіальної оборони. Будь-який громадянин з бойовим досвідом буде зараз корисним. Саме від вас і всіх нас залежить, чи вдасться ворогу просунутись далі на територію нашої

незалежної держави. Допомагайте, будь ласка, волонтерській спільноті та медичній системі, наприклад, донорством крові.

Політикам та керівникам громад — допомагайте людям, забезпечуйте нормальність життя на місцях настільки, наскільки це зараз можливо. Кожен повинен піклуватися про своїх близьких і дбати про тих сусідів чи знайомих, які цього потребують. Обов'язок журналістів, важливий обов'язок, — захищати демократію і свободу України.

Я поговорив сьогодні з багатьма лідерами — Великої Британії, Туреччини, Франції, Німеччини, ЄС, США, Швеції, Румунії, Польщі, Австрії та іншими.

Якщо ви, шановні європейські лідери, шановні світові лідери, лідери вільного світу, нам сьогодні потужно не допоможете, то завтра війна постукає у ваші двері.

Слава Збройним Силам України!

Слава Україні!

25 лютого 2022 року

Хроніка подій

► Близько 4:30 по житловим масивам Києва завдано два ракетних удари. В районі Осокорків збито ворожий літальний апарат.

► Біля Херсона важкі бої за Антонівський міст через Дніпро.

► За даними Міністерства оборони України, від початку російського вторгнення ЗСУ орієнтовно знищили 800 окупантів.

► У Києві внаслідок потрапляння уламків збитого ворожого літального апарату в житловий будинок кілька мирних жителів поранено.

► Російська війська, які наступають на Київ із Зони відчуження, були зупинені біля селища міського типу Іванків, де ЗСУ підірвали міст.

► На Харківщині ЗСУ і тероборона ведуть бої проти російських загарбників у Дергачах та Печенігах.

► ЗСУ ведуть бій з російськими окупантами в Сумах.

► Окупанти почали обстріл цивільного аеропорту у селі Велика Омеляна під Рівним.

► Через падіння фрагментів збитого ворожого літака в Києві загорівся приватний житловий будинок.

► Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба порівняв нічну атаку росіян на Київ із діями нацистської Німеччини: *«Жахливі ракетні удари по Києву. Востаннє наша столиця переживала подібне у 1941, коли її атакувала нацистська Німеччина».*

► На Сумщині активне переміщення російської техніки, на околицях Охтирки — бій.

► На північно-західному напрямку Києва підірвали три мости, щоб зупинити прохід військ ворога.

► ЗСУ утримали оборону і відбили прорив ворога під Черніговом.

► Знищено колону російської бронетехніки під Гостомелем.

► Ворог захопив два авто Національної гвардії України і з колоною помчав у центр Києва. Окупантів ліквідовано.

► Інженер окремого батальйону морської піхоти матрос Віталій Скакун підірвав разом із собою Генічеський автомобільний міст, щоб зупинити ворога.

► Під Вінницею ППО збила російську крилату ракету.

► У Маріуполі тривають бойові дії за усіма напрямками.

► Український пілот збив російський винищувач Су-35 над Харковом.

► Під обстріли РСЗВ «Град» в Охтирці на Сумщині потрапили жилий масив, бомбосховища, дитячий садок. Є важко поранені діти.

► ППО знищила кілька російських балістичних ракет і щонайменше два літаки.

► Під Вінницею збили російський гелікоптер — екіпаж шукають.

► На Київщині внаслідок російського авіаудару загинули четверо мирних жителів, 15 поранені.

► Під Харковом окупанти покинули підбитий зенітний ракетно-гарматний комплекс «Тунгуска» і втекли.

► Місто Щастя на Луганщина на 80 % розбито, у Новоайдарі підірвано два мости, а в Старобільську артилерія розбила колону російської техніки.

► Під Калинівкою на Вінниччині українські пілоти збили російський винищувач Су-25.

► Окупанти обстріляли ракетами аеродром Старокостянтинова на Хмельниччині, він горить.

► Лише один пілот ВПС України знищив шість російських літаків — Міністерство оборони України.

► На Київщині ППО збито російський літак Іл-76мд із ворожим десантом.

► За даними Міністерства оборони України, за 25 лютого окупанти втратили понад тисячу солдатів — це рекорд за весь час її існування.

► 80 танків та понад 500 бойових броньованих машин — втрати окупантів з початку війни.

Звернення Президента до українців наприкінці першого дня атак Росії

25 лютого 2022 року. 01:10
Слава Збройним Силам України!

Хлопці й дівчата, наші захисники! Ви блискуче захищаєте країну від однієї з найпотужніших держав світу

Сьогодні Росія атакувала всю територію нашої держави. І сьогодні наші захисники зробили дуже багато. Захистили майже всю територію України, яка зазнала безпосередніх ударів. Відбивають ту, яку ворогу вдалося зайняти. Наприклад, Гостомель під Києвом. Це дає більше впевненості столиці.

За попередніми даними, на жаль, ми втратили за сьогодні 137 наших героїв — наших громадян. З них — 10 офіцерів. Поранено — 316.

На нашому острові Зміїний, захищаючи його до останнього, всі хлопці-прикордонники геройські загинули. Але не поступилися. Всім їм буде присвоєно звання Героя України посмертно.

Вічна пам’ять тим, хто віддав життя за Україну.

Я вдячний усім, хто рятує людей саме зараз і допомагає зберігати порядок в державі.

Ворог завдає ударів не тільки по військових об’єктах, як заявляє. А й по цивільних. Вони вбивають людей і перетворюють мирні міста на військові мішені. Це підло й ніколи не буде пробачено.

Знаю, що зараз вкидають дуже багато фейків. Зокрема й про те, що нібито я поїхав з Києва. Я залишаюсь у столиці, залишаюсь зі своїм народом. Протягом дня я провів десятки

міжнародних переговорів, безпосередньо керував нашою державою. І я залишусь у столиці. Моя родина також в Україні. Мої діти також в Україні. Моя сім'я — не зрадники, а громадяни України. Але де вони зараз знаходяться, я не маю права сказати.

За наявною у нас інформацією, ворог позначив мене як ціль номер один. Мою родину — як ціль номер два. Вони хочуть знищити Україну політично, знищивши Главу держави.

Маємо інформацію й про те, що в Київ зайшли диверсійні групи ворога. Тому я дуже прошу киян: будьте уважними, дотримуйтеся правил комендантської години. Я залишаюсь в урядовому кварталі разом з усіма, хто необхідний для роботи центральної влади.

Скільки б розмов сьогодні я не проводив з лідерами різних держав, я чув декілька речей. Перше — нас підтримують. І я вдячний кожній державі, яка допомагає Україні конкретно, а не просто словами.

Але є й друге — ми залишаємось наодинці у захисті нашої держави. Хто готовий воювати разом з нами? Чесно — не бачу таких. Хто готовий дати Україні гарантію вступу до НАТО? Чесно — всі бояться.

Сьогодні ми чули з Москви, що вони таки хочуть говорити. Вони хочуть говорити про нейтральний статус України.

Я кажу всім партнерам нашої держави: зараз важливий момент — вирішується доля нашої країни. Я запитую у них: чи ви з нами? Вони відповідають, що з нами. Але нас із собою в Альянс брати не готові.

Я запитав сьогодні у двадцяти семи лідерів Європи, чи бути Україні в НАТО. Запитав прямо. Всі бояться. Не відповідають.

А ми не боїмося нічого. Не боїмося захищати нашу державу. Не боїмось Росії. Не боїмось говорити з Росією.

Не боїмося говорити про все — про гарантії безпеки для нашої держави. Не боїмося говорити про нейтральний статус.

Ми зараз не в НАТО. Але головне — які при цьому у нас будуть гарантії безпеки? І які конкретно країни їх дадуть?

Розмовляти про закінчення цього вторгнення потрібно. Розмовляти про зупинення вогню потрібно.

Але зараз доля країни повністю залежить від нашої армії, від наших героїв, наших сил безпеки, усіх наших захисників. І нашого народу, від вашої мудрості і від великої підтримки всіх друзів нашої країни.

Слава Україні!

Звернення Президента на другий ранок масштабної війни

25 лютого 2022 року. 07:27

Другий ранок масштабної війни. О четвертій годині російські сили продовжили завдавати ракетних ударів по території України.

Вони кажуть, що цивільні об’єкти для них — не мішень. Це брехня. Насправді вони не розрізняють, у яких районах діяти.

Під російським ударом, як і вчора, однаково перебувають військові та цивільні. Мета цієї атаки — тиск на вас, громадяни України, тиск на все наше суспільство. Наголошую: не просто на владу — на всіх українців. І сьогодні — ще більше, ніж учора.

Наші хлопці й дівчата — усі захисники України — не дали ворогу реалізувати оперативний замисел вторгнення у перший день. Українці демонструють справжній героїзм. У більшості напрямків ворога зупинили. Ідуть бої.

Тому атака Росії продовжується із розрахунку, що наші сили будуть втомлені. Але ніхто не втомлений.

Сили протиповітряної оборони України захищають наше небо. Настільки, наскільки це можливо. Авіація ворога підло діє над житловими кварталами, зокрема й столиці.

Жахливі вибухи у вранішньому небі над Києвом, бомбардування, влучання в житловий будинок, пожежа — все це нагадує перший такий же напад на нашу столицю, який відбувся в 1941 році.

Цього ранку ми захищаємо нашу державу наодинці — які вчора. Найпотужніші сили світу спостерігають здалеку.

Чи переконали Росію вчорашні санкції? Ми чуємо у своєму небі та бачимо на своїй землі, що цього недостатньо. Чужі війська все ще намагаються активізуватися на нашій території.

Тільки солідарність і рішучість українців здатна зберегти нашу свободу й захистити державу. Армія, прикордонники, Національна гвардія, поліція, розвідка, Сили територіальної оборони — усі виконують свої завдання по максимуму.

Дуже важливо, щоб сьогодні наші громадяни продемонстрували також максимальну витримку і взаємопідтримку. Піклуйтеся про своїх рідних і близьких, але не забувайте також про людей, які поруч із вами. Тих, хто самотній, хто старшого віку. Допомагайте їм з продуктами. Допомагайте знайти укриття, коли діє повітряна тривога. Допомагайте з доступом до перевіреної офіційної інформації.

Зупиняйте ворога всюди, де бачите. Доля України залежить тільки від українців. Ніхто інший, окрім нас самих, не буде керувати нашим життям. Ми на своїй землі, за нами — правда. Знищити наш характер не вийде. Ракети «Калібр» безпорадні проти нашої свободи.

Росії все одно доведеться рано чи пізно говорити з нами. Говорити про те, як закінчити бойові дії й зупинити це вторгнення. Що швидше розмова почнеться, то меншими будуть втрати самої Росії.

Уважаемые граждане Российской Федерации. Как я уже сказал, сегодня ночью начали бомбить жилые кварталы города-героя Киева. Это всё напоминает 1941 год. Всем гражданам Российской Федерации, которые выходят на протесты, хочу сказать — мы вас видим. Это значит, что вы нас услышали. Это значит, что вы нам начинаете верить. Боритесь за нас. Боритесь против войны.

Шановні громадяни України!

Захищаємось! Не зупиняємось!

Слава вам!
Слава нашій армії!
Слава Україні!

Звернення Президента України

25 лютого 2022 року. 13:07

Канцлер Німеччини Олаф Шольц учора сказав про вторгнення Росії в Україну, що Європа такого не бачила 75 років. І це правда. Але це не вся правда.

Це не просто вторгнення Росії в Україну, це початок війни проти Європи. Проти єдності Європи. Проти елементарних прав людини у Європі. Проти всіх правил співіснування на континенті. Проти того, що європейські держави відмовляються ділити, саме ділити кордони силою.

Вже другий день міста України зазнають ракетно-бомбових ударів. Танкові колони та авіанальоти максимально схожі на те, що Європа вже давно бачила — під час Другої світової війни і про що говорила «ніколи знову». Але ось це є! Знову є. Зараз. У 2022 році. Через 75 років після завершення Другої світової війни.

Впевнений, ви це бачите — ви всі, вся Європа. Але ми не бачимо вповні, що ви збираєтеся з цим робити. Як збираєтеся захищати себе, коли так повільно допомагаєте нам в Україні?

Перелічу, що вже відбулося. І за це ми дякуємо. Секторальні санкції. США, Канада, Велика Британія, Євро-союз, Австралія та Нова Зеландія запровадили саме такі, секторальні, санкції проти Росії. Зокрема проти всіх найбільших банків. Проти найбільших російських підприємств. Проти доступу Росії до західних технологій.

Але російські танки все ще стріляють по житлових будинках у наших містах. Бронетехніка все ще атакує, у тому числі цивільних людей. Звичайних громадян України.

Європа має достатню силу, щоб зупинити цю агресію. Чого далі очікувати від європейських держав?

Анулювання віз для росіян? Відключення від SWIFT? Повна ізоляція Росії? Відкликання послів? Нафтове ембарго? Закриття неба? Сьогодні все це має бути на столі, бо йдеться про загрозу нам, усім нам, усій Європі. Ще можна зупинити агресію. Треба діяти без зволікань.

Діяти можуть і звичайні люди, я впевнений, у кожній країні світу, у кожній країні Європи. Виходьте на площі своїх міст і вимагайте миру для Європи, миру для України, зупинки цієї війни. Выходите, выходите на площади и требуйте окончания войны. Это наше право. Это ваше право.

Коли бомби падають у Києві, це відбувається у Європі, не тільки в Україні. Коли ракети вбивають наших людей, це загибель всіх європейців. Вимагайте більше захисту для Європи, більше захисту для України — як частини демократичного світу.

Поки державні інституції у Європі не поспішають з реально дуже міцними рішеннями, кожен європеєць у своїй столиці може вже прийти в наше посольство і запропонувати свою допомогу. Вимагайте також від своїх урядів, щоб Україна отримала більше — більше фінансової, більше військової допомоги. Бо ця допомога — це допомога вам. Бо це допомога Європі. Ви самі собі допомагаєте.

Якщо ви у Європі маєте бойовий досвід і не хочете дивитися на нерішучість політиків, ви можете прибути до нашої держави і разом з нами захищати Європу, де це зараз дуже потрібно.

Вас уже шантажували газом. Вас уже принижували. Вас уже хочуть розколоти й поділити так само, як намагаються поділити сьогодні Україну.

Захищайте себе. Так само, як ми захищаємо себе.

Хочу еще раз обратиться к Президенту Российской Федерации. По всей территории Украины идут бои. Давайте

садиться за стол переговоров. Чтобы остановить гибель людей.

А тепер я хочу звернутися до Збройних Сил України. Стійте міцно. Ви все, що у нас є. Ви все, що захищає нашу державу.

Слава Україні!

26 лютого 2022 року

Хроніка подій

► ППО в зоні проведення ООС збито російський штурмовик Су-25 і гелікоптер.

► ППО вночі збила ракету, яка прямувала у бік дамби Київського водосховища у Вишгороді.

► Окупанти переодяглися в форму поліції України, під’їхали на авто з мигалками і розстріляли бійців на КПП біля Василькова в Київській області.

► Окупанти обстрілюють ракетами ТЕЦ-6 у Києві, щоб знищити теплопостачання столиці.

► У Києві чути постійні перестрілки. Біля станції метро Берестейська повністю знищена колона окупантів.

► ППО відбила атаки російських окупантів на Миколаїв.

► Російські дрони ведуть розвідку й атакують у Чорному морі — один збито.

► За дві доби окупанти втратили понад 100 танків, понад 3 500 військовослужбовців, 14 літаків, вісім гелікоптерів і ЗРК «Бук».

► ЗСУ захистили Київську ГЕС від російських окупантів, вона знову працює.

► Станом на ранок у Києві поранено 35 мирних жителів, двоє з них — діти.

► У будинку на проспекті Лобановського, в який вранці 26 лютого влучила ворожа ракета, існує загроза руйнування кількох поверхів, проводиться евакуація людей.

► За неповними даними МОЗ України, від рук окупантів з початку війни загинуло 198 мирних жителів, з них троє дітей, 1115 поранених, з яких 33 дитини.

► Україна просить Міжнародний Комітет Червоного хреста вивезти тисячі трупів окупантів до РФ.

► Міністерством оборони України відкрито гарячу телефонну лінія «Повернись живим!» для родичів окупантів, які були взяті в полон чи вбиті.

► Охтирка на Сумщині під контролем ЗСУ, але постійно обстрілюється.

► У Сумах ідуть бої, диверсанти підкидають заміновані гаджети.

► У Полтаві над військовим аеродромом збито чотири ворожих дрони.

► Миколаїв готується до кругової оборони міста — з боку Каховки прорвалися 12 танків ворога. Підрозділ територіальної оборони Миколаєва затримав російських військових у підвалі житлового будинку.

► Президент України Володимир Зеленський надав посмертно звання Героя України матросу Віталію Скакуну, який підірвав разом із собою Генічеський автомобільний міст, щоб зупинити ворога.

► У Чернігові ворог застосовує РСЗВ «Град» по цивільній інфраструктурі. На Чернігівщині ЗСУ знищили велику колону техніки окупантів.

► Україна збирає докази для Гаазького суду — фіксуються всі обстріли цивільних об’єктів — Офіс генерального прокурора.

► У Києві на Повітрофлотському проспекті диверсанти вбили поліцейського під час перевірки документів.

► В Охтирці триває інтенсивний обстріл житлових кварталів, є загиблі, у тому числі діти.

► В Одеській області затримали двох російських диверсантів.

► Під Черніговом ЗСУ знищили два ворожі танки і ще кілька захопили.

► У Бородянці Київської області снаряд окупантів влучив у приватний будинок, троє мирних жителів загинуло.

► Захоплена окупантами Чорнобильська АЕС працює у плановому режимі, але персонал утримують у заручниках.

► Росіяни здійснили авіаналіт на селище Сартана в передмісті Маріуполя, внаслідок чого загинуло щонайменше чотири мирних жителів.

► На Харківщині окупанти використовують заборонені міжнародними конвенціями касетні бомби з мінами «Лепесток».

► На трасі Ізюм-Харків поблизу села Волохів Яр окупанти обстріляли пасажирський автобус з людьми, п'ятеро загиблих.

► Через артилерійські обстріли окупантів по Києву в дитячій лікарні «Охматдит» повідомили про загибель дитини, двоє дітей та ще двоє дорослих дістали поранення. Один із російських снарядів впав неподалік «Охматдиту».

► У Херсоні окупанти розстріляли цивільного журналіста Ділєрбека Шакірова, а в Харкові — влучили у багатоповерхівку з мирними жителями — Офіс генерального прокурора.

► Протягом доби окупанти втратили 3 СУ-30 СМ, 11 гелікоптерів, 2 СУ-25, ІЛ-76МД, колону техніки та ешелон з пальним.

Звернення Президента України ввечері другого дня масштабної війни

26 лютого 2022 року. 00:38

Сьогодні був тяжкий, але сміливий день. Ми боремося за свою державу абсолютно на всіх фронтах: Півдні, Сході, Півночі, у багатьох містах нашої прекрасної країни. Боремося цілодобово й на дипломатичному фронті — легше сказати, з ким зі світових лідерів я ще сьогодні не говорив. Ми це продовжуємо.

Я сьогодні постійно працював і говорив з Президентом Макроном, Шольцом, Рютте, з пані фон дер Ляєн, з Президентом Сполучених Штатів Америки Байденом. Окреслив, якої ще відповіді Заходу на цю агресію очікують українці, і домовився про нову допомогу, нову підтримку, значну допомогу для нашої держави. Я дякую всім лідерам, окремо дякую Президентові Байдену.

Дуже зрадів, коли побачив новини з дружньої Грузії. Хочу подякувати доброму, прекрасному грузинському народові, який вийшов на вулиці своєї країни й підтримав Україну. Ви — справжні друзі! Дякую.

Наша головна мета — закінчення цієї бійні. Втрати ворога дуже-дуже серйозні. Це сотні, сотні вбитих солдатів, які перейшли наш кордон, які прийшли на нашу землю.

Маємо втрати, на жаль, і ми. Українці героїчно чинять спротив агресії. Її неможливо виправдати. Тому окупантам доводиться придумувати все більш абсурдні звинувачення, щоб говорити хоча б щось.

Впевнений, що ці звинувачення — необ'єктивні, у них ніхто не повірить. Не повірять українці, не повірить світ, не поверят граждане Российской Федерации.

Просто немає й не може бути такої правди, яка могла б прояснити, чому обстрілюють з реактивної артилерії дитячі садочки та житлову інфраструктуру У Ворзелі Київської області били «Градами» по дитячому будинку. По Охтирці, Сумська область, били «Ураганами». Під обстрілом були житлові квартали, укриття, дитячі садочки. Що це за війна проти українських дітей в дитячому садку? Хто вони? Вони теж — неонацисти? З дитячого садочка. Чи це солдати НАТО, які загрожували Росії? Вбиті й поранені діти — це вирок цьому вторгненню.

Усі, я підкреслюю, усі повинні зробити все, що тільки можуть, щоб зупинити цю війну. Кожен день агресії руйнує нормальне життя не тільки в Україні, а й у Росії, а також у Європі, у світі.

Європейці ще не уявляють, що таке жити, коли під боком — таке протистояння. Маю сказати абсолютно відверто: ця ніч буде більш тяжкою, ніж день. Під ударом — багато міст нашої держави. Чернігів, Суми, Харків, наші хлопці, наші дівчата на Донбасі, міста Півдня України. Особлива увага — Києву. Не можна втратити столицю.

Звертаюся до наших захисників і захисниць на всіх фронтах. Цієї ночі ворог застосує всі наявні в нього сили, щоб зламати наш опір. Підло, жорстко й не по-людськи. Цієї ночі вони підуть на штурм. Всі ми маємо розуміти, що на нас чекає. Цієї ночі маємо вистояти. Доля України вирішується саме зараз. Кожен цивільний громадянин має бути максимально обережним. Допомагайте, будь ласка, одне одному, особливо людям літнього віку, самотнім, тим, кому зараз дуже важко. За будь-якої небезпеки — переходьте в укриття.

Кожен, хто вже долучився до захисту країни або може допомогти обороні, — зупиняйте ворога всюди, де можете. Закривайте спеціальні знаки, які диверсанти залишають на дорогах, які диверсанти залишають на будівлях. Спалюйте ворожу техніку усім, усім, чим ви можете. Якщо для загарбників навіть дитячі садочки — допустима ціль, ви не повинні залишити їм жодного шансу.

Всі думки, всі молитви українців — з нашими військовими. Віримо в них, дбаємо про них. Захищаємо нашу державу. Ніч буде важкою, дуже важкою. Але буде ранок.

Слава Україні!

Ми вистояли: звернення Президента України у третій день війни

26 лютого 2022 року. 12:14

Можу розпочати це звернення з хорошої новини. Ми вистояли й успішно відбиваємо атаки ворога. Бої тривають. У багатьох містах та районах нашої держави. Але ми знаємо, що ми захищаємо. Країну, землю, майбутнє дітей.

Київ та ключові міста навколо столиці контролюються саме нашою армією. Окупанти хотіли заблокувати центр нашої держави й поставити тут своїх маріонеток, як у Донецьку. Ми зламали їхній задум. Вони не отримали жодної переваги над нами.

На наших вулицях, у небі Києва, у Василькові, у Виш-городі, навіть у навколишніх полях тривала справжня битва за Київ. Ворог застосував проти нас усе: ракети, винищувачі, безпілотники, артилерію, бронетехніку, диверсантів, десант. Окупанти б’ють по житлових кварталах, зокрема з реактивної артилерії, намагаються зруйнувати енергетичні об’єкти. У них дуже підла тактика.

Зруйновані ракетами та артилерією житлові будинки — це остаточний аргумент для світу, щоб разом з нами зупинити окупаційне нашестя.

Кажу це максимально зараз відверто: народ України вже заслужив і має право отримати членство у Європейському Союзі. Це й буде ключовим свідченням підтримки нашої країни.

Настав вирішальний момент раз і назавжди закрити багаторічну стратегічну дискусію та ухвалити рішення про членство України в Європейському Союзі. Обговорив це

сьогодні з Шарлем Мішелем, Урсулою фон дер Ляєн, Еммануелем Макроном.

Антивоєнна коаліція діє — в Україну йде оборонна зброя та обладнання. Вже маємо майже повну підтримку країн ЄС щодо відключення Росії від SWIFT. Сподіваюся, що Німеччині та Угорщині вистачить мужності підтримати це рішення. Нам вистачає мужності боронити свою Батьківщину, боронити Європу.

У кожному нашому місті окупанти отримують жорстку відсіч. Умань, Одеса, Херсон, Миколаїв, Донбас, Харків, Суми, Чернігів, Київ — всюди, де ворог вбиває наших людей, Збройні Сили України роблять усе, щоб зупинити й знищити окупантів. Львів та інші міста західної та центральної України, які піддаються атакам з повітря, тримаються стійко. Молодці!

Кожному українцю треба пам’ятати одне. Якщо можете зупиняти і знищувати окупантів — робіть це. Всі, хто може повернутися в Україну, — повертайтеся, щоб захистити Україну. А потім у нас буде з вами дуже багато роботи, щоб її відбудувати!

Всі, хто може захищати Україну за кордоном, робіть це цілеспрямовано, згуртовано, безперервно! Всі друзі України, хто хоче приєднатися до захисту, — приїжджайте, ми дамо вам зброю! Усі деталі, як це реалізувати, буде додатково оголошено найближчим часом.

Всім, хто захищає Україну сьогодні, — слава! Ви — герої!

Я ухвалив рішення про нагородження званням Героя України Скакуна Віталія Володимировича, сапера 35-ї окремої бригади морської піхоти, посмертно. Ціною власного життя він підірвав міст.

А теперь я хочу, чтобы меня услышали в России абсолютно все. Тысячи жертв. Сотни пленных, которые просто не могут понять, ради чего их отправили в Украину. Отправили умирать.

Чем быстрее вы скажете своей власти, что войну нужно немедленно остановить, тем больше ваших людей останутся живыми.

Мы видим, что действительно есть выступления ваших граждан против войны. Мы знаем, что многие в России сейчас просто шокированы подлостью и жестокостью власти. Это очень правильная реакция. Я благодарю вас за эту реакцию. Спасибо Леониду Парфенову, Дмитрию Муратову, Юрию Дудю, Лии Ахеджаковой, Валерию Меладзе и тысячам, тысячам других россиян, чья совесть звучит громко. Просто остановите тех, кто лжет вам, лжет нам, лжет всему миру. Нужно закончить эту войну. Мы можем жить в мире — в мире глобальном, в мире человеческом.

Наші військові, нацгвардійці, нацпол, тероборона, прикордонники, спецслужбовці, громадяни — тримайтеся! Всіх переможемо.

Слава Україні!

27 лютого 2022 року

Хроніка подій

► По околицях Василькова на Київщині окупанти завдали ракетного удару, горить нафтобаза.

► У Харкові окупанти підірвали газопровід.

► На гарячу лінію Міністерства оборони України для родичів вбитих або полонених окупантів почали надходити сотні дзвінків з РФ.

► У Києві снаряд окупантів влучив у паркан пункту захоронення радіоактивних відходів.

► Пожежу на нафтобазі біля Василькова не можуть почати гасити, бо йде бій за аеропорт.

► У місті Роздільна в Одеській області сталася перестрілка з російськими диверсантами, які на двох авто перевозили арсенал зброї. Одного з диверсантів затримано.

► У столиці російська диверсійно-розвідувальна група розстріляла родину з трьома дітьми, батьки та дівчинка 11 років загинули.

► Українці надають неймовірну підтримку ЗСУ — за дві доби переказали на спецрахунок НБУ 1,1 млрд гривень.

► ППО збили ракету, випущену з території Білорусі по Києву.

► У результаті ракетного обстрілу окупантів сталася пожежа на київському житловому масиві Троєщина.

► У місті Буча Київської області тривають обстріли окупантів — горять житлові багатоповерхові будинки.

► У місті Корюківка Чернігівської області люди вийшли на вулицю, щоб зупинити колону російських окупантів.

► Вночі та вранці з боку Донецька йшла атака на Маріуполь, але її вдалося відбити.

► Російські війська спробували просунутися в бік міст Буча, Ірпінь і Гостомель на Київщині, але були зупинені.

► На Сумщині окупанти розстріляли автобус з цивільними і не підпускають до нього автомобілі «швидкої допомоги».

► Національний фонд досліджень України звернувся до світової наукової спільноти із зверненням, що було передруковано у найбільш авторитетних західних наукових виданнях: *«Ми просимо вас вимагати від ваших урядів дійсно нищівних санкцій проти російських нацистів, надання Україні сучасної зброї, введення забороненої для польотів зони над Україною, ембарго на імпорт російських енергоносіїв та будь-якої іншої широкомасштабної допомоги нашій державі. Ми також переконані, що необхідно негайно розірвати всі ваші зв'язки з російськими науковими структурами, які перебувають на службі тоталітарно-фашистського режиму».*

► ЗСУ повністю зберігають контроль над Харковом, іде зачистка міста від окупантів.

► За неповними даними МОЗ України, окупантами з початку війни було вбито 16 українських дітей, десятки поранено.

► Українські правоохоронці затримали російського диверсанта, який намагався закласти вибухівку в одному зі столичних житлових комплексів.

► Окупанти захопили в північно-західній частині Чорного моря в територіальних водах Румунії два українських цивільних судна. Напередодні та сама група кораблів ВМС РФ захопила рятівне судно «Сапфір», яке прямувало до о. Зміїний з гуманітарною місією.

► На Чернігівщині ЗСУ знищили танкову роту окупантів.

► У Миколаєві Національна гвардія України зупинила фури з маркуванням мережі супермаркетів АТБ, в якій переховувалися окупанти. Після короткого бою росіяни були знищені.

► Легендарний український пілот, якого прозвали «Привидом Києва», вже збив 10 російських літаків.

► Група російських диверсантів після бою здалася в полон на Миколаївщині.

► Окупанти здійснили ракетні удари по цивільному Миколаївському міжнародному аеропорту.

► Окупанти використовують заборонені міжнародним гуманітарним правом методи ведення бойових дій: прикриваються мирними жителями, розгортають військову техніку в житлових районах — Генеральний штаб ЗСУ

► Втрати окупантів на кінець третьої доби збройної агресії склали: особового складу — понад 4 300 та понад 200 — полоненими; танків — 150; бойових броньованих машин — понад 706; РСЗВ «Град» — 4; ЗРК БУК — 1; артилерійських систем — 49; автомобільної техніки — понад ЗО; цистерн з ПММ — 60; літаків — 27; гелікоптерів — 28; кораблів/катерів — 2.

Президент Украины Владимир Зеленский обратился к гражданам Беларуси

27 лютого 2022 року. 09:54

Эти мои слова будут обращены к гражданам Беларуси.

Сегодня всех вас зовут на избирательные участки, чтобы проголосовать на референдуме. Это могло бы выглядеть как обычный политический процесс. Но сейчас уже точно не может быть ничего обычного.

Сейчас принимаются решения совершенно другого уровня.

Минувшая ночь в Украине была жестокой. Снова обстрелы. Снова бомбардировка жилых кварталов, гражданской инфраструктуры. На сегодня нет ни одного объекта в стране, который оккупанты не считали бы для себя допустимой целью. Они воюют против всех. Они воюют против всего живого — против детских садиков, против жилых домов и даже против машин скорой помощи. Они применяют реактивную артиллерию, ракеты против целых городских районов, в которых нет и никогда не было никакой военной инфраструктуры.

Васильков, Киев, Чернигов, Сумы, Харьков и многие другие города Украины выживают в таких условиях, которые последний раз были на нашей и на вашей земле во время Второй мировой войны.

Но в войне, которая идёт сейчас, вы с нами не на одной стороне. Увы. С вашей территории войска Российской Федерации запускают ракеты по Украине. С вашей территории убивают наших детей, разрушают наши дома, пытаются

взорвать все, что было построено за десятилетия — и, кстати, не только нами, но и нашими отцами, нашими дедами.

И всё это — тоже де-факто референдум для вас, белорусы. Вы решаете, кто вы. Вы решаете, кем быть. Как вы будете смотреть в глаза своим детям, как вы будете смотреть в глаза друг другу, своим соседям. А мы — ваши соседи. Мы, украинцы. Будьте Беларусью, а не Россией! Этот выбор вы делаете именно сейчас. Именно сегодня.

Сейчас много новостей о возможных переговорах Украины и России, которые могут закончить эту войну и вернуть мир всем нам. И в них часто упоминают вашу столицу. Минск. Как площадку для этих переговоров. Площадку, которую выбирали не мы. И, на самом деле, не вы. А выбирало руководство России. И снова сейчас предложение встретиться у вас.

Четыре дня назад именно с белорусской территории пошли крылатые ракеты, самолёты, вертолёты, техника. Били по нашим домам, били по нашим жизням. Пошла тяжёлая техника. И это страшное дежавю. Вы знаете, Киев атаковали в 4 утра. У кого-то такое чувство юмора, как в 1941-м году. А вы спали, братья-белорусы. А мы проснулись. Но вы и сейчас спите. А мы с этого момента уже не ложимся. Потому что мы боремся. Боремся за свою страну. Боремся за свою свободу. Потому что имеем полное на это право.

Если бы с вашей территории не было агрессивных действий, мы могли бы говорить в Минске. В вашем городе. Когда вы были нейтральными, мы говорили в Минске, мы много раз встречались. Так просто правильно. Так правдиво. Именно так, по-соседски разговаривать нам. Сейчас же вы ещё не сделали свой главный выбор. И он впереди, он должен зависеть только от вас. Не от России, не от Украины, не от Америки, а от народа Беларуси.

Именно поэтому сейчас мы говорим — не Минск. Площадкой могут быть другие города для встречи. Конечно же, мы хотим мира. Мы хотим встречаться, мы хотим окончания войны! Варшава, Братислава, Будапешт, Стамбул, Баку — это все мы предложили российской стороне. Да и любой другой город нам подходит в стране, с территории которой не летят ракеты. Только так переговоры могут быть честными. И могут действительно закончить войну.

Искренне желаю Беларуси вновь стать той самой доброй, безопасной Беларусью, которую все видели ещё не так давно. Сделайте правильный выбор. Я уверен — это главный выбор вашего великого народа.

Звернення Президента України до громадян у четвертий день війни

27 лютого 2022 року. 10:21

Ця ніч була тяжкою. Що вони роблять? Це помста. Народ піднявся на захист своєї держави, і вони відкрили справжнє обличчя. Це терор.

Вони збираються ще більше бомбити наші українські міста. Вони збираються ще підступніше вбивати наших дітей. Це зло, яке прийшло на нашу землю і яке треба знищити.

Вони брехали, що не будуть чіпати цивільне населення. Але з перших годин вторгнення російські війська б'ють по цивільній інфраструктурі.

Вони свідомо обрали тактику на ураження людей і всього того, що робить життя просто нормальним. Електростанції, лікарні, дитячі садочки, житлові будинки — все під ударами щоденно.

Те, що окупанти роблять Харкову, Охтирці, Києву, Одесі та іншим містам і селищам, тягне на міжнародний трибунал. Усі їхні злочини ми чітко фіксуємо. І цих злочинів було б набагато більше, якби не наші мужні захисники.

Українські сили — усі молодці. Відбивають атаки, ламаючи плани ворога. Блискуче виконують свою роботу.

Так, це справді робота. Жорстка, фундаментальна, а найголовніше — справедлива робота. Робота, яка заслуговує найвищої оцінки й найвищої вдячності. Ухвалено рішення про значне підвищення виплат нашим захисникам. Можу сказати відверто, що це буде дорого. Але немає нічого дорожчого, ніж життя і боротьба за свободу нас, наших наступних поколінь.

І є ті, хто нам допоможе. Це вже реально. Ми отримуємо зброю, ліки, продукти, дизель, гроші. Сформована потужна міжнародна коаліція на підтримку України. Антивоєнна коаліція.

Ось свіже зведення з дипломатичного фронту. Були дуже предметні розмови з Прем’єр-міністром Нідерландів, Президентом Грузії, прем’єр-міністрами Чехії та Словаччини, Прем’єр-міністром Великої Британії Джонсоном. Кожна розмова додала конкретики до обороноздатності нашої держави й міцності наших військових.

Німеччина оголосила про постачання 1 000 протитанкових гранатометів та 500 «Стінгерів» з додатковими боєкомплектами. Бельгія дає 5 000 кулеметів та 5 мільйонів набоїв, а ще майже 4 000 тонн палива.

Завдяки активній дипломатії домоглися від усіх європейських країн рішення про відключення Росії від SWIFT. Дякуємо Президентові Польщі Анджею Дуді за особисте лідерство у питанні надання членства Україні в Євросоюзі. Дуже потрібного є й щоденна допомога Польщі нашій країні.

Маємо називати речі своїми іменами. Злочинні дії Росії проти України мають ознаки геноциду. Про це я говорив із Генсеком ООН. Росія — на шляху зла. Світ має прийти до позбавлення Росії права голосу в Радбезі ООН.

Українці! Ми чітко знаємо, що захищаємо. Ми точно переможемо.

Слава кожному нашому солдату!

Слава Україні!

Звернення Президента Володимира Зеленського до громадян

27 лютого 2022 року. 18:10

У мене відбулася телефонна розмова з Олександром Лукашенком. Ми не розмовляли з ним два роки. А сьогодні я говорив з ним довго, дуже предметно.

Я пояснив йому детально неможливість нашого зіткнення. Я не хочу, щоб ракети, літаки, гвинтокрили летіли в Україну з Білорусі. Я не хочу, щоб ішли війська в Україну з Білорусі. І він мене запевнив у цьому.

Моє завдання як Президента — захистити нашу державу. І ви побачили протягом цих жорстких днів, як ми це завдання виконуємо.

Олександр Лукашенко звернувся до мене, щоб українська та російська делегації зустрілися на річці Прип’яті. Підкреслю: без жодних умов.

Скажу відверто, як завжди: я не дуже вірю в результат цієї зустрічі, але нехай спробують. Щоб потім у жодного громадянина України не було жодного сумніву, що я як Президент не намагався зупинити війну, коли був нехай і маленький, але все ж таки шанс.

І поки наші хлопці там, Президент тут, керівник Офісу тут, Прем’єр-міністр тут, армія тут, Головнокомандувач тут. Ми всі будемо боронити нашу державу й наші кордони.

Ми з вами маємо діяти прагматично, щоб досягти нашої мети. А наша мета — це наша територіальна цілісність. Нашу позицію ви побачили на сто відсотків. Це — безумовний захист національної державності.

Тепер щодо нашої мотивації. Очевидно, що наші військові воюють не за гроші, а за сьогодні, за завтра. І дуже жорстко відповідають за те, що було вчора.

Але ми маємо розуміти, що сьогодні це найважливіша робота — бути військовим, захищати країну. І тому я дуже хочу, щоб держава гідно платила за цю роботу.

Ми будемо платити нашим військовослужбовцям, які тримають у руках зброю, по сто тисяч гривень на місяць. Не для того, щоб нам сказали «дякую». А для того, щоб вони знали, що країна їм точно вдячна. І так буде доти, поки не закінчиться ця війна.

І останнє. Вчора ми втратили, на жаль, нашу «Мрію». Але стару «Мрію». А нову ми зараз будуємо.

Слава Україні!

28 лютого 2022 року

Хроніка подій

► В Іванкові Київської області внаслідок обстрілу окупантів згорів істерико-краєзнавчий музей, у якому зберігалися роботи всесвітньо відомої української народної художниці Марії Приймаченко.

► У багатоквартирний будинок в центрі Чернігова, дитячий садок та магазин влучили російські снаряди.

► Вночі 28 лютого, на п’яту добу війни, окупанти продовжили спроби прорвати оборону Києва, але вимушені були відійти з великими втратами.

► Окупаційні війська захопили район міста Бердянськ на березі Азовського моря.

► На Харківщині за минулу ніч відбиті усі спроби наступу окупантів, знищено багато ворожої техніки, Харків — повністю під контролем України.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів на станом на 6.00 28 лютого: особового складу понад 5 300; танків — 191; бойових броньованих машин — 816; артилерійських систем — 74; ЗРК «Бук» — 1; РСЗВ «Град» — 21; автомобільної техніки — 291; цистерн з ПММ — 60; засобів ППО — 5; БпЛА ОТР — 3; літаків — 29; гелікоптерів — 29; кораблів /катерів —2.

► Станом на ранок 28 лютого Маріуполь і Волноваха залишаються найгарячішими точкам на Донеччині — за ці міста тривають бої.

► Під Києвом загинув командир підрозділу Росгвардії в Кемеровській області Константин Огій разом з кількома десятками своїх підлеглих.

► У Бердянську російський військовий застрелив чоловіка за відмову дати йому мобільний телефон, щоб зателефонувати

додому до РФ.

► У Волновасі Донецької області окупантами зруйновано всю цивільну інфраструктуру

► На понеділок НБУ на відкритий ним спецрахунок отримав від українців понад мільярд гривень допомоги для ЗСУ

► В окупованому Бердянську мешканці вийшли на масовий протест за Україну.

► Українська влада отримала вже декілька тисяч заяв від іноземних добровольців, які хочуть вступити до «Інтернаціонального легіону».

► У результаті масованих обстрілів окупантами житлових районів Харкова загинули десятки мирних жителів, у тому числі діти.

► На Бровари під Києвом здійснено потужний авіа наліт.

► Понад 360 тис. українців покинули свої домівки з початку російського вторгнення — УВКБ ООН.

► Окупанти почали підривати підстанції електромережі у Харкові.

► Президент України Володимир Зеленський підписав указ про запровадження тимчасового безвізового режиму для іноземців, які їдуть до України боротися з російськими загарбниками.

Стоїмо міцно: звернення Президента України

28 лютого 2022 року. 11:00

Бажаю здоров'я, українські герої! П'ята доба повномасштабної війни Росії проти народу України. Стоїмо міцно. Ми пережили за цей час стільки, скільки іншим народам може не випасти й за десятки років. Нам довго говорили, що українці в чомусь не такі. В чомусь неправильні. Що мають десятиліттями виконувати так звані домашні завдання. Через це ми часто не помічали, на що ми з вами реально здатні. А от зараз проявили себе на повну. І це надихає. Кожного. Кожну.

У кожній розмові з нашими партнерами я чую щиру повагу. Українці показали світу, хто ми є. І Росія показала, якою вона стала. Просто вдумайтесь: за час російського вторгнення — всього лише за чотири доби — унаслідок російських обстрілів загинули шістнадцять українських дітей. Шістнадцять! 45 діточок поранені.

Кожен злочин, кожен обстріл, які окупанти скоюють проти нас, згуртовують нас і наших партнерів ще більше. Росія не вірила в таку солідарну й потужну реакцію. Але українці змінили цю історію. Євросоюз вирішив постачати нам зброю. Ми вдячні. Вчора я говорив з Урсулою фон дер Ляєн, Президенткою Єврокомісії, про подальші, ще більш сильні кроки. Європейці усвідомлюють, що наші солдати борються за нашу державу, а отже, і за всю Європу. За мир для всіх європейських країн, за життя дітей, за рівноправність, за демократію. І це дає нам повне право зробити наступне.

Ми звертаємося до Європейського Союзу щодо невідкладного приєднання України за новою спеціальною

процедурою. Ми вдячні партнерам за те, що вони поряд із нами. Але наша мета — бути разом з усіма європейцями і, головне, — бути на рівних. Я впевнений, що це справедливо. Я впевнений, що ми на це заслуговуємо. Я впевнений, що все це можливо.

Вчора говорив з президентами Португалії, Литви, з Президентом Франції Еммануелем Макроном, Президентом Польщі Анджеєм Дудою. Особливо я вдячний Анджею Дуді за нашу плідну роботу. Говорив з прем'єр-міністрами Бельгії, Іспанії та Прем'єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном. Підтримка від нашої антивоєнної коаліції безумовна й безпрецедентна.

Європа закрила небо для всіх російських літаків. Глобальний бізнес відмовляється від будь-яких зв'язків з російськими компаніями. Подивимося, чим закінчиться цей тиждень для російської валюти — яким буде падіння рубля. Поки триває це злочинне вторгнення в Україну, російська держава зазнає таких збитків, ніби війна пройшла їхньою територією. Для чого це все вам? Російським матерям, російським учителям, російським підприємцям, просто звичайним людям. Для чого?

Вже чотири з половиною тисячі російських солдатів убито. Заради чого ви всі сюди прийшли? Заради чого колони вашої бронетехніки йдуть проти нас? З нашого Криму. З Ялти, Євпаторії, Судака, Сімферополя… Це ж не назви військових таборів для танкістів. Ще раз: чотири з половиною тисячі вбитих російських окупантів. Бросайте вашу технику. И уходите. Не верьте вашим командирам. Не верьте вашим пропагандистам. Просто спасите ваши жизни. Уходите.

Кожну годину ми присвячуємо посиленню нашої держави. Кожен, хто може долучитися до боротьби з окупантами, повинен це робити. Тому було ухвалено рішення — непросте з моральної точки зору, але корисне з точки зору нашого захисту. В умовах воєнного стану учасники бойових дій — українці з

реальним бойовим досвідом — будуть звільнені з-під варти та зможуть компенсувати свою провину в найгарячіших точках війни. Ще з деяких людей — учасників АТО знімаються всі санкції. Ключове зараз — оборона.

Коли я йшов у Президенти, я говорив, що кожен із нас — Президент. Бо ми всі відповідаємо за нашу державу. За нашу прекрасну Україну. А зараз так сталося, що кожен із нас — воїн. Воїн на своєму місці. І я впевнений, що кожен із нас переможе.

Слава Україні!

Зло, озброєне ракетами, бомбами й артилерією, треба зупинити негайно — звернення Президента України

28 лютого 2022 року. 23:48

Російські сили сьогодні жорстоко обстріляли Харків із реактивної артилерії. Це однозначно воєнний злочин. Мирне місто. Мирні житлові райони. Жодного військового об'єкта. Десятки записів очевидців доводять, що це — не окремий помилковий залп, а свідоме знищення людей. Росіяни знали, куди стріляють.

За цей злочин точно буде трибунал. Міжнародний. Це порушення всіх конвенцій. Ніхто у світі не пробачить вам вбивство мирних українських людей. Тут Україна. Тут Європа. Тут 2022 рік. Зло, озброєне ракетами, бомбами й артилерією, треба зупинити негайно. Знищити економічно. Показати, що людяність уміє себе захищати. Я вважаю, що треба розглядати повне закриття неба для російських ракет, літаків, гвинтокрилів. За п'ять днів вторгнення по Україні завдали вже 56 ракетних ударів. Було випущено 113 крилатих ракет. Ось така вона «братська дружба». І світ знає, що потрібно робити. Говорив сьогодні про це з партнерами.

Держава, яка вчиняє воєнні злочини проти цивільних людей, не може бути членом Радбезу ООН. Такій державі треба закрити вхід до всіх портів, до каналів, аеропортів світу. Така держава не має отримувати сотні мільярдів за експорт енергоресурсів. Купувати російські товари зараз — це платити гроші за вбивство людей.

Мирний, гордий, сильний Харків. Ти таким завжди був. Ти таким завжди будеш. Витримаємо й це. Захистимо Україну. Допоможемо кожному, хто постраждав від нелюдського вторгнення. Чернігів, Охтирка, Суми, Гостомель, Васильків, Херсон, Маріуполь, Донецьк та всі інші міста й селища нашої рідної країни побачать мирне й безпечне життя. Щирі співчуття всім, хто втратив рідних та близьких у цій війні. Вічна пам'ять тим, хто загинув. Вічна слава кожному, хто боронить нашу свободу!

Перед тим як звернутись до вас, я підписав указ про присвоєння звання Героя України дванадцяти нашим захисникам:

— Підполковнику Вагоровському Едуарду Миколайовичу (посмертно). Загинув, виводячи нашу авіацію з-під ракетного удару. Дав можливість іншим піднятися в повітря.

— Майору Коломійцю Дмитру Валерійовичу (посмертно). Рятував побратимів, відволік на себе вогонь ворожої авіації та був збитий літаком ворога.

— Підполковнику Матуляку Геннадію Васильовичу (посмертно). Гостомель. Знищив скупчення техніки ворога.

— Лейтенанту Мовчану Віталію Анатолійовичу (посмертно). У протиповітряному бою знищив два літальні апарати ворога.

— Полковнику Оксанченку Олександру Яковичу (посмертно). Загинув у повітряному бою, відволікаючи на себе ворожу авіацію.

— Старшому лейтенанту Радіонову В'ячеславу Денисовичу (посмертно). Завдяки його мужнім діям повний склад літаків бригади піднявся в повітря у Василькові, і це врятувало наших від ракетного удару.

— Старшому лейтенанту Герусу Андрію Андрійовичу. Над містом Кропивницький збив ворожий Іл-76, чим не

допустив висадку російського десанту з озброєнням.

— Бригадному генералу Красильникову Дмитру Сергійовичу, командиру оперативно-тактичного угруповання «Північ». Дві доби відбивався від безперервного штурму, врятував людей і техніку. І не пустив ворога на Харків з Луганської області.

— Підполковнику Круглову Андрію Миколайовичу. Вивів підрозділ ЗРК «Бук» з-під ударів ворога й особисто знищив два російські гелікоптери та один літак.

— Полковнику Мостовому Олександру Володимировичу. Під Васильковом збив російський Іл-76, а також два гелікоптери Мі-24, чим не допустив висадку десанту з озброєнням.

— Генерал-лейтенанту Содолю Юрію Івановичу. У боях за Волноваху врятував наших хлопців від оточення, організував успішний контрнаступ. Вивів людей з-під удару ворога. Надзвичайно ефективно обороняє Маріуполь.

— Полковнику медичної служби Хорошуну Едуарду Миколайовичу. Особисто організував оборону військово-медичного центру в оточенні та проводив евакуацію поранених.

А тепер про Київ, нашу прекрасну столицю, на якій тримається наша прекрасна держава, наша безпека. Для ворога Київ — ключова мета. Вони хочуть зламати нашу національну державність. Тому столиця постійно під загрозою. Тільки за сьогодні здійснені вже три ракетно-бомбові удари. Під прицілом ТЕЦ-6. Вони хочуть вивести з ладу електростанцію та залишити наше місто без світла. Ми їм не дали зламати оборону столиці. І вони засилають до нас диверсантів. Постійно. Сотнями. Всіх, усіх їх знешкоджуємо.

Окрім оборони, думаємо і про тил. Забезпечуємо людей. Ми утворили цілодобовий координаційний штаб, який збирає всі запити від обласних адміністрацій щодо нестачі найнеобхіднішого. Продукти, ліки, пальне, обладнання. Штаб

напряму знаходить постачальників, які можуть швидко та якісно закривати такі потреби. Це відновлення ланцюжків постачання, перебитих війною.

Сьогодні за ініціативою російської сторони відбувся перший раунд переговорів між Україною та Росією. Ці переговори відбувалися на тлі бомбардування та обстрілів нашої території, наших міст. Було видно синхронізацію обстрілів із переговорним процесом. Я вважаю, що таким нехитрим способом Росія намагається тиснути. Не втрачайте часу. Тактику таку ми не сприймаємо. Справедливі переговори можуть бути тоді, коли одна сторона не б’є по іншій стороні реактивною артилерією саме в момент переговорів.

Поки в нас немає такого результату, який ми хотіли б отримати. Росія заявила свої позиції. Від нас прозвучали зустрічні пункти — щоб завершити війну. Деякі сигнали ми отримали. Коли делегація повернеться у Київ, проаналізуємо почуте й тоді будемо визначатись, як переходити до другого раунду переговорів.

Ще одна річ, про яку дуже важливо сказати. Ми чекали цього 30 років. Сьогодні я підписав заявку на членство України у Європейському Союзі. Ми вибороли своє право бути разом з усіма у Європі. Заявка вже доставлена у Брюссель, офіційно зареєстрована. Час настав.

Слава Україні!

1 березня 2022 року

Хроніка подій

► Президент України Володимир Зеленський удостоїв званням Героя України 12 українських військових, шість із них — посмертно.

► В Охтирці після артилерійського обстрілу окупантів багато жертв серед мирного населення, тіла загиблих намагаються дістати з-під завалів.

► Учні українських шкіл ведуть свою кібервійну з Росією — беруть участь в організації кібератак на сайти російських органів влади та пропагандистських ЗМІ.

► Неподалік від Києва снаряд окупантів влучив у пологовий будинок «Адоніс».

► Держспецзв’язку України заявляє, що окупанти, які залишились без зв’язку, почали відбирати телефони в українців.

► У селищі Бородянка на Київщині ворог обстріляв реабілітаційний центр Міністерства у справах ветеранів України.

► За добу 28 лютого безпілотні літальні апарати «Bayraktar» вразили танк і два ЗРК «Бук» окупантів.

► Станом на 6.00 ранку 1 березня окупанти втратили уже понад 5,7 тисячі особового складу, майже 200 танків, понад 800 бойових броньованих машин, багато іншої техніки.

► В МЗС України сподіваються, що у майбутньому керівництво РФ постане перед міжнародним процесом на зразок Нюрнберзького за воєнні злочини під час війни в Україні.

► У Херсоні окупанти, які заходять на територію міста, захоплюють мирних жителів. Імовірно, їх використовуватимуть як живий щит для просування вперед.

► Внаслідок артилерійського обстрілу центру Харкова частково зруйнована будівля облдержадміністрації, рятувальники продовжують діставати людей з-під завалів.

► Два гелікоптери окупантів збиті під Києвом.

► «Енергоатом» повідомляє, що окупанти зазнають значного зовнішнього та внутрішнього опромінення у Чорнобильській зоні відчуження.

► У селищі Калинівка на Київщині внаслідок російського бомбардування 28 лютого повністю зруйновано будинок, є загиблі.

► Росіяни обстріляли з артилерії харківську лікарню №3.

► Окупанти двічі завдали ракетного удару по Київській телевежі, біля якої розташований меморіальний комплекс «Бабин Яр». П'ять мирних жителів загинуло, є поранені ► Окупанти обстріляли пожежну машину, що їхала гасити пожежу в будівлі ТРЦ «Фабрика» у Херсоні.

► Росіяни завдали авіаційного удару по Харківському заводу підйомно-транспортного устаткування: є загиблі та поранені.

► Президент України В. Зеленський після ракетного удару по Київській телевежі провів паралелі між діями російських і нацистських окупантів: «Навіщо 80 років повторювати "Ніколи знову", якщо, коли бомба падає на Бабин Яр, світ залишається мовчазним? Ще п'ять життів втрачено. Історія повторюється...»

► Унаслідок ракетного удару окупантів по центральній площі Харкова загинуло 7 людей, ще 24 дістали поранення, зокрема одна дитина.

► Окупанти завдали удару по житловому будинку у місті Тростянець на Сумщині.

► У місті Мелітополь Запорізької області внаслідок обстрілів окупантів зруйновано 31 житловий багатоквартирний будинок.

► Пізно надвечір окупанти провели бомбардування спальних районів столиці, передмістя та району аеропорту

«Київ».

► Російський стратегічний бомбардувальник-ракетоно-сець Ту-22М3, здатний нести на борту ядерну зброю, завдав ударів по житлових кварталах Харкова ракетами класу «повітря-земля». Бомбардувальник зробив чотири заходи по курсу Бєсєдино (Курська обл.) — Бєлгород, випустивши по місту близько 16 ракет.

► У Житомирі окупанти знищили авіабомбою житловий будинок біля лікарні імені Павлусенка й завдали лікарні значні ушкодження.

Ракета по центральній площі Харкова — це тероризм, і Росія має відповісти за це в міжнародних судах — звернення Президента України

1 березня 2022 року. 12:37

Харків. Удар крилатою ракетою. В найбільшу площу Європи — в Площу Свободи. Десятки жертв. Ось така ціна свободи. Ось такий ранок народу України.

Український Харків та російський Бєлгород завжди були близькими містами. У багатьох сенсах. Навіть кордон між ними був тільки умовний, тільки на мапах, але точно не в душі. Не в душі. Тепер усе змінилося. Після крилатої ракети, якою вдарили по Харкову з Бєлгорода. Ракети, яка поцілила в площу Свободи. Обличчя нашого Харкова. Це терор проти міста. Це терор проти Харкова. Терор проти України. На площі не було військової цілі. Як і в тих житлових районах Харкова, по яких б'ють із реактивної артилерії. Ракета в центральну площу — це відвертий, нічим не прикритий терор. Ніхто не пробачить. Ніхто не забуде.

Цей удар по Харкову є воєнним злочином. Це є державним тероризмом Російської Федерації. Після такого Росія — це держава-терорист. Очевидно. І має бути офіційно. Закликаємо всі держави світу негайно та дієво відреагувати на цю злочинну тактику агресора та проголосити, що Росія здійснює державний тероризм. Вимагаємо повної відповідальності для терористів у міжнародних судах.

Харків та Київ для Росії зараз найбільш важливі мішені. Терор спрямований на те, щоб зламати нас. Щоб зламати наш

спротив. Вони йдуть на нашу столицю так само, як і на Харків. Тому оборона столиці сьогодні — це ключовий пріоритет для держави. В усіх містах України повинні зробити все, щоб зупинити ворога. За це відповідають військові та цивільна влада кожного міста. Але Київ — це особливо. Захистимо Київ — захистимо державу. Київ — це серце нашої країни. І воно має битися. І воно буде битися, щоб перемогло життя.

Шановні кияни! Оборона столиці — понад усе. Тому я ухвалив рішення на час війни призначити головою Київської міської військової адміністрації професійного військового. Щоб гарантувати оборону міста. Щоб блокувати ворогу підступи до нашої столиці. Щоб у киян було все необхідне. Головою військової адміністрації буде генерал Жирнов Микола Миколайович. Служив командувачем сил підтримки. На високому рівні організовував інженерне забезпечення бойових дій Збройних Сил України у 2014—2015-му роках. Зараз у РНБО — державний експерт Служби військової безпеки. Віталій Кличко залишається мером Києва. У нього буде своя сфера відповідальності. І тепер це буде спільна робота мера та голови військової адміністрації. Після війни повернемо все на свої місця у столиці.

Щодо наших дипломатів. Наші дипломати просто зараз реалізовують справедливі та абсолютно необхідні рішення щодо тих держав, які зрадили своєму слову та міжнародному праву. Негайно відкликаємо посла з Киргизстану на консультації. За виправдання агресії проти України. Негайно відкликаємо посла з Грузії. За перепони для добровольців, які хочуть нам допомогти. За неморальну позицію щодо санкцій.

А тепер хочу сказати про тих, чий подвиг — це приклад найвищої моральної сили. Це наші лікарі. Ви рятуєте людей цілодобово. Завжди. А зараз ваша робота — це одна з ключових ліній нашої оборони. Ви тримаєте її блискуче. Вже тисячі

врятованих життів за ці п'ять днів. Вдячний кожному і кожній, хто в цих надзвичайно складних умовах забезпечує наших людей усім, що необхідно для життя. Продукти, енергія, ліки. І дякую простому народу України, який зупиняє голіруч танки, силою духу виганяє окупантів з адміністративних будівель, робить їх перебування в Україні ганебним. Щоб довести, що вони всі тут чужі. Це і є народна війна. Це і є народ України.

Слава Україні!

2 березня 2022 року

Хроніка подій

► Ввечері 1 березня ЗСУ, використовуючи БЛА «Bayraktar», знищили стоянку техніки окупантів у кількості близько 80 одиниць (з них половина РСЗВ «Град») біля села Пустовійтівка на Сумщині. Поблизу села Бішкинь знищено близько 100 одиниць російської техніки, в основному танки та БТР.

► Ввечері 1 березня окупанти зайняли місто Тростянець. Вони знесли танком ворота у пам'ятці архітектури XVIII століття Круглий двір і знищили картинну галерею.

► Після обстрілів окупантів у лікарнях Маріуполя — 128 поранених мирних жителів.

► Станом на 6:00 2 березня ворог намагається наступати на усіх напрямках, але всюди отримує відсіч захисників і зазнає втрат — Генеральний штаб ЗСУ

► Підрозділи 93-ої бригади «Холодний Яр» на окремих ділянках відтіснили ворога до кордону з РФ.

► Внаслідок авіаційного удару окупантів по Житомиру загинули два мирних жителі, ще 16 отримали травми.

► Батальйон ЗСУ на БМП-2 з одним протитанковим ракетним комплексом «Javelin» захопив одразу шість російських танків у бою під Харковом.

► Жителі Баштанки на Миколаївщині відібрали у ворога і спалили зенітний ракетно-гарматний комплекс «Панцир-С1».

► У Харкові окупанти завдали ракетного удару по будівлям обласного ГУ НП і СБУ, також повністю зруйновано житловий будинок.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 2 березня склали: — особового складу — понад 5840; літаків — 30; гелікоптерів — 31; — танків — до 211; бойових броньованих

машин — 862; артилерійських систем — 85; засобів ППО — 9; РСЗВ — 40; цистерн з ПММ — 60; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 3; автомобільної техніки — 355; кораблів / катерів — 2.

► За 2 доби у Сумській області знищено сотні одиниць техніки окупантів, серед якої десятки танків, «Градів», БМП, а також «Буки» та «Іскандери».

► В Ірпені під Києвом окупанти бомбардували житлові квартали й зруйнували багатоповерхівку. Інформація щодо кількості жертв уточнюється.

► 88% українців вірять у те, що Україна зможе відбити напад РФ — соціологічна служба «Рейтинг». Віра у перемогу переважає в усіх регіонах країни. 80% опитаних готові захищати цілісність України із зброєю у руках.

► ЗСУ атакували росіян у місті Горлівка на Донеччині, що перебуває під контролем окупантів з 2014 року. 95-та окрема десантно-штурмова бригада 1 березня зайшла в місто і завдала там суттєвих втрат ворогу.

► На Київщині російські окупанти не дають «зелений коридор» для цивільного населення і не пускають волонтерську допомогу.

► Після ранкового обстрілу окупантами Харкова рятувальники дістають з-під завалів людей, багато загиблих.

► Від російських обстрілів у метро Києва наразі укриваються 15 тис. людей.

► Ворог розкидає в людних місцях українських міст мобільні телефони, рюкзаки, пакети та дитячі іграшки, начинені вибухівкою. Центр громадського здоров'я попереджає, що їх категорично не можна торкатися.

► У Херсоні чоловік вийшов з українськими прапорами під стіни Херсонської ОДА, яку оточили російські танки.

► Окупанти влучили крилатими ракетами у Харкові в будівлі економічного факультету університету імені Каразіна та

Палацу Праці.

► Від початку вторгнення російських військ в Україні загинули вже понад 2 000 мирних жителів — Державна служба з надзвичайних ситуацій.

► Окупанти обстріляли на Луганщині Лисичанський пивний завод, загинув мирний житель.

► ППО знищила на Київщині 2 російські винищувачі СУ-35С.

► У війні проти України на кримському напрямку РФ використовує насильно мобілізованих з тимчасово окупованої території Донбасу, кількість яких дорівнює понад 3 500 осіб.

► Російським військовим дали їжі на три дні перед вторгненням в Україну, у них забрали телефони й документи, повідомляє СБУ, викладаючи відео полоненого російського військового.

► Українці та іноземці переказали вже понад 6 млрд грн на спецрахунок, який НБУ відкрив для підтримки ЗСУ

► Кілька тисяч людей вийшли на вулиці Мелітополя Запорізької області, щоб зупинити захоплення міста окупантами.

► Окупанти обстріляли з повітря блокпост у Коростені на Житомирщині, загинуло четверо людей, ще п’ять поранені.

► Жителі міста Енергодар у Запорізькій області вийшли назустріч окупантам із прапорами України намагаючись не пустити ворога в місто.

► ЗСУ звільнили місто Макарів Київської області та закріпилися там.

► У Бородянці Київської області рятувальники звільнили понад 200 мешканців, які спустилися в укриття й опинилися під завалами будівель.

► ППО збили над Києвом крилату ракету.

► Окупанти випустили по Харкову 2 крилаті ракети.

► Кияни, які постраждали під час Голокосту та втратили своїх близьких у Бабиному Яру, у 2022 році змушені ховатися від російських бомб у підвалах столиці. Вони звернулися до Путіна з вимогою припинити бомбардування та відчепитися від українців.

► Окупанти завдали ракетний удар по судну під прапором Бангладеша у порту Ольвія, загинув член екіпажу.

Звернення Президента: українці — символ незламності

2 березня 2022 року. 09:32

Бажаю здоров'я, єдина країно! Я не випадково сказав «єдина». Почався сьомий день цієї страшної війни. Війни, яку ми відчуваємо однаково. За цей час у нас єдності більше, ніж за тридцять років. Спочатку нам було однаково страшно, потім — однаково боляче. А зараз все однаково. Окрім перемоги. Окрім правди. Окрім миру. Окрім спокою, до якого ми хочемо прийти. Окрім життів наших людей, за яких ми переживаємо. Окрім України. За цей час ми по-справжньому стали єдиним цілим. Ми багато пробачили одне одному. Ми полюбили одне одного. Ми допомагаємо одне одному. Ми боїмося одне за одного. Вчора зранку на площі Свободи ми всі були харків'янами. Потім ворог зніс нас усіх ударами по житлових будинках у Бородянці. Вчора ввечері нас усіх бомбили в Києві. І ми всі знову загинули в Бабиному Яру — від ракетного удару. Хоча весь світ обіцяє, обіцяє постійно — ніколи знову.

Для будь-якої нормальної людини, яка знає нашу історію, світову історію, Бабин Яр — це особлива частина Києва. Особлива частина Європи. Місце молитви. Місце пам'яті про сто тисяч людей, яких убили нацисти. Місце старих київських кладовищ. Ким треба бути, щоб зробити таке місце мішенню для ракет? Ви вбиваєте вдруге жертв Голокосту. В часи радянської влади там на кістках побудували телецентр. А ще — спортивний комплекс. Господарські споруди. Зробили там парк. Щоб затерти справжню історію Бабиного Яру. Але за що його бомбили?.. Це вже за межею людяності. Такий ракетний удар

свідчить, що для багатьох людей у Росії наш Київ — абсолютно чужий. Вони нічого не знають про нашу столицю. Про нашу історію. Але у них є наказ — стерти нашу історію. Стерти нашу країну. Стерти нас усіх. У перший день війни жорстоко бомбили Умань, куди щороку приїжджають сотні тисяч євреїв помолитися. Потім — Бабин Яр, де були розстріляні сто тисяч євреїв. Звертаюся зараз до всіх євреїв світу — хіба ви не бачите, що відбувається? Тому дуже важливо, щоб саме зараз ви, мільйони євреїв по всьому світу, не мовчали. У мовчанні народжується нацизм. Тому кричіть про вбивства мирних людей. Кричіть про вбивства українців.

Минулого вечора й цієї ночі вони продовжували бити по наших містах. Бомби. Ракети. Артилерія. По мирних людях. Знову. По житлових кварталах. Знову. Маріуполь, Харків, Київ, Житомир та інші міста й селища України. Це не може пояснюватися жодною людською причиною. Жодною божою причиною. Що ж тоді далі, якщо вже — Бабин Яр? Які ще військові об'єкти загрожують Російській Федерації? Які ще «бази НАТО»? Софійський собор? Лавра? Андріівська церква? Що б вони там не мріяли — чорт з ними! Бо з нами — Бог!

За цей час ми об'єднали Європу, ми об'єднали країни Європейського Союзу вже на новому рівні. Вищому, ніж формальний. Вищому, ніж міждержавний. На рівні звичайних людей. Мільйонів і мільйонів європейців. Від Атлантики до передмістя Харкова, де тривають жорстокі бої. Коли Європарламент стоячи вчора аплодував нам, нашій боротьбі, це було оцінкою наших зусиль. Нашого об'єднання. За шість днів війни — як тридцять років. Тому Євросоюз і відповідає нам «так». Ми розпочали спеціальну прискорену процедуру приєднання. Наші дипломати й наші друзі об'єднують світ заради України та миру ще більше. Нейтральна Швейцарія підтримала санкції Євросоюзу проти російських олігархів,

посадовців, проти самої держави та компаній. Ще раз: нейтральна Швейцарія! То чого тоді чекають деякі інші країни? До нашої антивоєнної коаліції приєднались вже й ті країни, на яких Москва ще тиждень тому розраховувала. Це надзвичайний результат. Зараз не можна залишатися нейтральними!

А який підсумок для Росії? Прапор цієї держави більше не побачать на спортивних турнірах. Сучасна світова культура буде для них тепер закритою. Російські товари прибирають з полиць магазинів по всьому світу. Російські банки відключають від глобальної системи. Російські громадяни втрачають заощадження, втрачають будь-які перспективи. Російські матері втрачають дітей в абсолютно чужій для них країні. Вдумайтеся у це число: майже шість тисяч загиблих росіян. Російських військових. За шість днів війни. Це без підрахунку втрат ворога за минулу ніч. Шість тисяч. Щоб отримати що? Отримати Україну? Це неможливо. Це не змінити ракетами. Бомбами. Танками. Будь-якими ударами. Ми — на своїй рідній землі. І за війну проти нас буде Міжнародний трибунал для них.

Українці! Минула ще одна ніч повномасштабної війни Росії проти нас, проти людей, проти України. Тяжка ніч. Хтось провів цю ніч у метро — в укритті. Хтось — у підвалі. Комусь пощастило більше — поспали вдома. Іншим дали притулок друзі та родичі. Сім ночей ми майже не спимо. Або спимо, але дуже тривожно.

Рідні мої, настане час, коли ми зможемо виспатися. Але це буде після війни. Після перемоги. У мирі, який нам потрібен. Який ми завжди цінували. І який ми ніколи не руйнували. Я прошу всіх вас берегти своїх близьких. Берегти своїх побратимів. Я захоплююся кожним з вас!

Увесь світ захоплюється вами — від голлівудських зірок до політиків. Сьогодні ви, українці, — символ незламності. Символ

того, що люди в будь-якій країні будь-якої миті можуть стати найкращими людьми на землі.

Слава Україні!

3 березня 2022 року

Хроніка подій

► ППО Києва у ніч з 2 на 3 березня збила кілька ракет.

► Російські загарбники цілеспрямовано руйнують цивільну та критичну інфраструктуру у Маріуполі, щоб створити там гуманітарну катастрофу — керівник Донецької військово-цивільної адміністрації Павло Кириленко.

► На Харківщині по місту Ізюм окупанти здійснили потужний авіаудар, внаслідок якого загинуло щонайменше шість мирних жителів, двоє з яких діти.

► Марина Феніна, національний член Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні, загинула 1 березня під час обстрілу в Харкові — ОБСЄ.

► Упродовж доби 2 березня зенітно-ракетними підрозділами ЗСУ було знищено 3 літаки та 2 гелікоптери окупантів.

► Президент України Володимир Зеленський присвоїв звання Героя України 15 українським військовим, з них дев’ять — посмертно.

► Президент України Володимир Зеленський порадив росіянам забрати додому своїх військових: «Впевнений, якщо вони кудись і зайшли, то тільки тимчасово — проженемо, з ганьбою, як роблять ті люди, які виганяють окупантів з продуктових магазинів, коли вони намагаються знайти собі їжу. Це не воїни наддержави, це розгублені діти, яких використали. Заберіть їх додому».

► 8 мирних жителів загинули внаслідок авіаудару окупантів по Ізюму на Харківщині, в місті значні руйнування.

► Головний прокурор Міжнародного кримінального суду (ICC) у Гаазі Карім Хан заявив, що стартувало розслідування

щодо воєнних злочинів, скоєних Росією в Україні. Прокурор уточнив, що вже бачить ознаки воєнних злочинів та злочинів проти людяності.

► Понад 835 тисяч біженців залишили Україну з 24 лютого — УВКБ ООН.

► У Харкові окупанти пошкодили історичну пам’ятку національного значення — собор Успіння Пресвятої Богородиці.

► Вночі окупантами був обстріляний Києв, тисячі людей ховалися у метро.

► ЗСУ з початку війни здійснили близько 50 точних ударів по окупантам вітчизняними ракетами Р624 «Вільха». Підтверджено факти знищення десятків одиниць бронетехніки, систем ППО, засобів РЕВ, мобільних командних пунктів — КБ «Луч».

► Укрзалізниця зробила усі рейси зі сходу в напрямку заходу України евакуаційними і закрила продаж квитків на них.

► Станом на 3 березня втрати окупантів зросли до 9 тисяч в особовому складі, 217 танків, 900 бойових броньованих машин, 30 літаків.

► У Чернігові російський снаряд потрапив в нафтобазу, у результаті чого загорівся резервуар — у місті екологічна катастрофа.

► 34 мирних жителі загинули та 285 — із них 10 дітей — отримали поранення у результаті російських обстрілів Харківської області станом на ранок 3 березня — ДСНС у Харківській області.

► Воїни 93-ої бригади «Холодний Яр» знищили колону ворожої техніки у селі Московський Бобрик на Сумщині.

► Прикордонники спільно з підрозділами ЗСУ вийшли на лінію державного кордону України на Сумщині.

► ППО збили російський винищувач-бомбардувальник СУ-34 на Донеччині в районі Волновахи. Пілоти літака

здійснювали варварське бомбардування цивільного населення та інфраструктури міста.

► Окупанти розбомбили село Яковлівка на Харківщині, внаслідок чого загинули 5 людей, зруйновані 30 будинків.

► Окупанти бомбардують місто Ізюм на Харківщини: потужні удари кожні 90 хвилин.

► У Бучі ЗСУ витіснили ворога та підняли над містом прапор України.

► Окупанти завдали ракетний удар по житловому масиву у центрі Чернігова. У місті значні руйнування, у тому числі багатоповерхівок та жертви серед мирного населення.

► Понад 1500 мирних жителів евакуйовано з міст Буча та Ірпінь, які варварські обстрілюють окупанти.

► Російські літаки атакували 2 школи в Чернігові та приватні будинки, 9 загиблих та 4 поранених.

► На підступах до Бучі тривають бої, йдуть вуличні бої й у самому місті.

► Окупанти не дозволяють відкрити у Маріуполі гуманітарні коридори — становище мирного населення катастрофічне.

► Обстріляне росіянами естонське вантажне судно затонуло під Одесою, екіпаж врятовано.

► Російська авіація розбомбила ТЕЦ та залізничний вокзал в Охтирці на Сумщині.

► Внаслідок російських авіаційних ударів у Чернігові загинуло щонайменше 33 мирних жителі, десятки отримали поранення.

► Окупанти посилили обстріли населених пунктів Донеччини, є багато жертв серед мирного населення.

► Близько 100 одиниць військової техніки окупантів зайшли до Енергодару Запорізької області, захисники міста чинять спротив, триває бій на блокпосту.

► Окупанти влаштували облогу Херсона, тим самим створивши гуманітарну катастрофу. Місцева влада просить про створення гуманітарного коридору, щоб у місто могли завести медикаменти та продукти.

► Росіяни обстріляли Василівську лікарню (Запорізька область), внаслідок чого загинули 3 мирних жителів.

► Внаслідок обстрілів багатоповерхових житлових будинків у мікрорайоні Харкова північна Салтівка зруйновано будівлі та споруди.

► В Охтирці немає опалення та електроенергії.

► Окупанти безперервно бомбардують Суми.

► На вулицях Енергодара йдуть бої між захисниками міста та окупантами.

► У майже повністю зруйнованій Волновасі на Донеччині, де ведуться бої між захисниками міста і окупантами, лишається понад 3 тисяч мирних жителів. У місті гуманітарна катастрофа — немає води та світла.

► На будівлях дипломатичних представництв у Києві виявили мітки, які схожі на умовні знаки для коригування вогню окупантів — спільник представництва ЄС Матті Маасікаса.

► У передмісті Києва в Гостомелі тривають бої між окупантами та українськими спецпризначенцями, знищено 20 російських бойових машин.

► Окупанти здійснили обстріли села Біленьке Білгород-Дністровського району Одеської області, внаслідок чого одна людина загинула й одна отримала поранення.

► З початку війни Україну вимушено залишили майже 875 тисяч людей — ДПСУ

► Голова Миколаївської ОДА Віталій Кім розповів, що регіоном їздять малочисельні ворожі колони, які будуть ліквідовувати, залучаючи єгерів та мисливців.

► Увечері 3 березня окупанти продовжили варварські обстріли та бомбардування Харкова та Ізюма.

► Головний прокурор Міжнародного кримінального суду у Гаазі Карім Хан просить усіх, хто має документальні свідоцтва військових злочинів російських окупантів, передавати матеріали на e-mail адресу otp.informationdesk@icc-cpi.int.

► ППО 3 березня знищила ще три російських літаки.

Для нас це вітчизняна війна, і ми знаємо, чим такі війни закінчуються для загарбників — звернення Президента України

3 березня 2022 року. 01:14

Бажаю здоров’я, рідні українці! Сильні й добрі! Але добрі не для ворога.

Ми народ, який за тиждень зламав плани ворога. Плани, які будувалися роками. Підло. Прораховано. З ненавистю до нашої країни, до наших людей — до будь-яких людей, які мають дві речі — свободу й серце. Але ми їх зупинили. Ми їх б’ємо. Наші військові, наші прикордонники, тероборона. Навіть прості фермери беруть у полон російських військових щоденно. І вони всі говорять тільки одне: вони не знають для чого вони тут. Незважаючи на те, що їх у десятки разів більше, моральний стан ворога погіршується. Дедалі більше окупантів втікають назад у Росію. Від нас. Від вас. Від усіх, хто виганяє ворога «Джавелінами», «Стугнами», гарматами, танками, літаками, гвинтокрилами. Усім, що стріляє.

Але українці б’ють ворога і без зброї. Я щиро захоплююся героїчними мирними мешканцями Конотопа, Баштанки, Енергодара, Мелітополя. Інших міст та сіл України, які не пускають окупантів, перекриваючи їм все, перекриваючи дороги. Люди виходять перед ворожою технікою. Це вкрай небезпечно. Але як це мужньо. Це також порятунок. Упевнений, ви бачили відео з Мелітополя, де українці протестували проти росіян, які зайшли в наше місто. Тимчасово. Я впевнений у цьому: якщо вони кудись і зайшли, то тільки тимчасово. Проженемо. З ганьбою. Як роблять ті люди, прості люди, які

виганяють окупантів із продуктових магазинів, коли російські військові намагаються знайти собі їжу. Це не воїни наддержави. Це розгублені діти, яких використали. Заберіть їх додому.

Українці! Кожен окупант повинен знати: вони тут нічого не отримають. Нікого не підкорять. Навіть якщо вони можуть нагнати більше техніки й більше людей, це нічого для них не змінює. Куди б вони не зайшли — всюди знищать. У них не буде тут спокою. У них не буде тут їжі. У них не буде тут жодної тихої хвилини. Окупанти отримають від українців тільки одне — відсіч. Люту відсіч! Таку відсіч, що вони назавжди запам'ятають, що ми свого не віддаємо. Що вони запам'ятають, що таке вітчизняна війна. Так, для нас, українців, це вітчизняна війна. Ми пам'ятаємо, як починаються вітчизняні війни. І знаємо, чим вони закінчуються. Для загарбників.

Наша армія робить все для того, щоб зламати ворога остаточно. Майже дев'ять тисяч убитих росіян! За один тиждень! На Миколаївському напрямку окупантам доводиться десятками гвинтокрилів забирати своїх «двохсотих» і «трьохсотих». 19 років, 20 років… Що вони бачили ужитті, окрім цього вторгнення? Але більшість із них так і залишається повсюди. Україна не хоче бути покритою трупами військових. Забирайтеся додому. Усією своєю армією. Скажіть своєму командуванню, що ви хочете жити. Що ви не хочете вмирати. Жити. Зупинити війну та відновити мир потрібно якнайшвидше.

Сьогодні був, як і зазвичай, активний день переговорів з лідерами інших держав — учасниць нашої антивоєнної коаліції. Я провів перемовини з очільниками урядів Норвегії та Ізраїлю. З Президентом Казахстану. З Еміром Катару Тамімом бін Хамадом Аль Тані. З Президентом Європейської ради Шарлем Мішелем. З Прем'єр-міністром Канади Джастіном Трюдо. З Президентом Польщі Анджеєм Дудою. Блискучий результат на

Генеральній Асамблеї ООН. 141 країна підтримала резолюцію, яка вимагає від Росії негайно забратися з України. 141 держава за нас! А за Росію — тільки чотири держави, які проголосували проти нас. Ось перелік: Північна Корея, Еритрея, Сирія та Білорусь. Ось такий список. Ось такі друзі. А інших і не буде. У держави, яка не вміє жити в мирі.

Провів сьогодні нараду з очільниками областей і міст України. Вже працює новий очільник Одеської обласної державної адміністрації. Максим Марченко. Військовий. Професійний. Наші хлопці на місцях багато працюють над тим, щоб організувати «зелені коридори». Щоб вивезти цивільних. Щоб завезти ліки. Волноваха, міста Київської області, Сумської, Харківської, на півдні України. Це дуже складно. Надзвичайно складно. Нам протистоїть терор. Але терор, я впевнений, програє завдяки нашим героям.

Сьогодні я підписав указ про присвоєння звання Героя України п’ятнадцяти нашим захисникам:

— Старшому лейтенанту Білоконю Максиму Віталійовичу. Посмертно. Брав участь у відбитті атаки ворога під час оборони Чернігова, знищив ДРГ ворога та два танки противника.

— Підполковнику Капічуну Олександру Валері-йовичу. Посмертно. Завдяки його героїчним діям зупинили колону ворога, знищили техніку та ворожих солдатів.

— Солдату Лук’яновичу Олександру Володимировичу. Посмертно. Під час бою знешкодив до трьох десятків одиниць техніки противника. Внаслідок авіаційного удару отримав смертельне поранення.

— Молодшому сержанту Несольоному Михайлу Михайловичу. Посмертно. Загинув у ближньому бою із силами противника, коли евакуював людей.

— Солдату Нікончуку Андрію Валерійовичу. Посмертно. Захищав Київську ГЕС від нальотів російської авіації та ракетних ударів.

— Лейтенанту Сапилу Віталію Романовичу. Посмертно. Командир танкового взводу. Знешкодив три десятки одиниць техніки ворога. Загинув під час авіаудару.

— Головному сержанту Сенюку Олексію Олександровичу. Посмертно. Обороняв Чернігів, знищив два ворожих БПМ та захопив танк Т-72. Загинув від авіаудару.

— Лейтенанту Українцю Владиславу Петровичу.

Посмертно. Прикрив відхід своїх при наступі ворога.

— Майору Чобану Степану Івановичу. Посмертно. Пілот Су-27, відволік на себе ворожу авіацію над Кропивницьким.

— Майору Михальчуку Ігорю Васильовичу. Керівник підрозділу танкового батальйону. Знищив численні бронемашини ворога.

— Полковнику Мусієнку Сергію Миколайовичу. Керівник підрозділу ракетних військ та артилерії. Завдав нищівних ударів противнику на Харківському напрямку.

— Лейтенанту Пальченку Євгену Михайловичу. Керівник взводу танків. Прикрив вихід бригади з оточення.

— Майору Прокопенку Владиславу Юрійовичу. Керівник танкового батальйону. Вивів особовий склад і техніку з оточення без втрат.

— Підполковнику Федосенку Павлу Юрійовичу. Керівник підрозділу 92-ї бригади. За ефективну оборону Харкова.

— Старшому лейтенанту Чавалаху Дмитру Петровичу. За героїчну участь в обороні Херсонської області.

Всі 40 мільйонів — як ці п’ятнадцять героїв!

Слава Україні!

Україну стільки разів хотіли знищити, але не змогли — звернення Президента Володимира Зеленського

3 березня 2022 року. 11:20

Незламний народе непереможної України!

Рівно два роки тому в Україні було зафіксовано перший випадок COVID-19. Перші тижні боротьби з ним були надскладними. Але ми були єдиними, а отже — сильними, а отже — вистояли. Рівно тиждень тому Україну атакував інший вірус. Інша хвороба. І ті, хто страждає на тяжку анексію та окупацію чужих земель. Тиждень тому о 4-й ранку Росія вторглася в нашу незалежну Україну, на нашу землю. Гострий припадок агресії, манія величі, манія переслідування. Важкі психологічні комплекси і як наслідок — ракетні комплекси. Реактивна артилерія. Танки та інша бронетехніка — просто як сарана. Перші години та дні повномасштабної війни були дійсно надскладними. Але ми були єдиними, а отже — сильними, а отже — вистояли. І так буде й далі. І далі стоїмо.

Стоїмо так, що окупанти змушені були міняти тактику. Ракетно-бомбові удари Росії по українських містах — це зізнання, що не змогли зробити нічого суттєвого на нашій землі. Усі лінії нашої оборони збережені. На жодному зі стратегічних напрямків у ворога немає успіху. Вони пригнічені. Вони приречені. Київ вистояв цю ніч і витримав черговий ракетно-бомбовий удар. Спрацювала наша протиповітряна оборона. Херсон, Ізюм, усі інші міста, по яких окупанти били з повітря, били сильно, потужно, нічого їм не віддали. Чернігів, Суми, Миколаїв тримають оборону. Одеса. Вони хочуть зруйнувати ще Одесу. Але побачать лише дно Чорного моря. Бо

вони — дно. Мішенню Росії став Успенський собор у Харкові. Одна з найдавніших православних пам'яток міста, пам'яток України. На час війни собор — це укриття для харків'ян. Укриття для всіх людей: і віруючих, і невіруючих. Для всіх, бо всі є рівні. Святе місце. Тепер — побите війною. Вони не бояться навіть цього! Користуються тим, що Бог не дає моментальної відсічі. Але він бачить. І відповідає. Відповідає так, що вам не сховатися. Немає такого бункера, щоб пережити відповідь від Бога. А собор ми точно відновимо — щоб жодного сліду війни там не залишилося. І навіть якщо ви зруйнуєте всі наші українські собори та церкви — ви не зруйнуєте нашої щирої віри в Україну і в Бога. Віри в людей. Ми відновимо кожний будинок, кожну вулицю, кожне місто. І говоримо Росії: вчіть слова «репарації» та «контрибуції». Ви відшкодуєте усе нам, що зробили проти України. В повному обсязі. А тих, хто загинув, — не забудемо. Ми — разом з Богом.

Ви прийшли руйнувати наші міста. Знищувати наших людей. Забирати у нас все, що нам дороге. Ви відрізаєте мирним мешканцям України електрику, воду, опалення. Ви залишаєте людей без їжі, ви залишаєте нас без ліків. Ви розстрілюєте маршрути, за якими можна провести евакуацію. Немає такої зброї, яку б ви не використали проти нас, проти вільних громадян України. А тепер ви виходите й розповідаєте своїм пропагандистам, що ви збираєтеся послати в Україну так звані гуманітарні колони… Запам'ятайте, безбожники: коли мільйони людей проклинають, вам нічим рятуватися.

Українці в усіх регіонах нашої держави, які обпалені війною, отримають від нас усе необхідне. Координаційні штаби працюють на повну. Справжні гуманітарні вантажі — в дорозі. Наш уряд уже підготував програму спеціальної допомоги для всіх українців, які втратили можливість працювати. Зараз. Через війну. Там, де бойові дії! Кожен найманий працівник,

кожен ФОП, кожен наш громадянин України, у якого Росія забрала можливість працювати, отримає по шість із половиною тисяч гривень без жодних умов. Спеціально наголошую для українців старшого віку Попри війну ми забезпечуємо повну виплату пенсій. Проіндексованих пенсій. Як це й має бути згідно із законом. З 1 березня пенсії для українців проіндексовані на 14 %. Гроші вже пішли в банки. Усі виплати будуть проведені повністю.

Україна щоденно отримує зброю від наших партнерів. Від справжніх друзів. Щоденно все більше й більше потужної зброї. Україна вже зустрічає іноземних добровольців, які їдуть у нашу державу. Перші із шістнадцяти тисяч. Вони їдуть захищати свободу. Захищати життя. Для нас. Для всіх. І це буде успішно. Я в цьому впевнений.

Ми пережили у своїй історії й на своїй рідній землі дві світові війни, три голодомори, Голокост, Бабин Яр, Великий терор, вибух у Чорнобилі, окупацію Криму та війну на сході нашої держави. У нас немає величезної території — від океану до океану, немає ядерної зброї, ми не заповнюємо світовий ринок нафтою та газом. Але в нас є наші люди й наша земля. І для нас — це золото. Саме за це ми боремось. Нам немає що втрачати, крім власної свободи та власної гідності. Для нас це є найбільший скарб. Нас стільки разів хотіли знищити. Але не змогли. Хотіли стерти з лиця землі. Але не вдалося. Били в спину. А ми стоїмо на ногах. Хотіли, щоб ми мовчали. Але нас почув увесь світ. Ми пройшли стільки всього! І якщо хтось думає, що, подолавши все це, українці — всі ми — злякаємося, зламаємось або здамося, він просто не знає нічого про нас, про Україну. І йому нічого робити тут, серед нас. Він чужий. Иди домой. К себе домой. Защищать своих русскоязычных людей. Не по всему миру. А у себя дома — там тоже немало, около 150 миллионов. А тут…

Слава Україні!

4 березня 2022 року

Хроніка подій

► На підступах до Запорізької АЕС тривають запеклі бої з окупантами.

► Окупанти з усіх сторін обстрілюють Запорізьку АЕС.

► Вибух на Запорізькій АЕС буде в 10 разів страшнішим за Чорнобиль — міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба.

► На Запорізьку АЕС увірвалися кадирівці, усередині триває бій з її захисниками.

► На Запорізькій АЕС порушена ядерна безпека, пожежників не пускають, іде бій — «Енергоатом».

► Під час авіабомбардування окупанти знищили Охтирську ТЕЦ, місто залишилось без теплопостачання.

► На Запорізькій АЕС пожежа через обстріли окупантів.

► Наслідки аварії на Запорізькій АЕС, яка найбільша в Європі, можуть призвести до світової катастрофи — Міндовкілля.

► Група слідчих Міжнародного кримінального суду в Гаазі виїхала до України для розслідування за колективним міжнародним позовом проти Росії щодо її воєнних злочинів.

► Пожежники почали гасіння на Запорізькій АЕС. Пожежа ліквідована.

► Територія Запорізької АЕС захоплена окупантами, вони контролюють адмінбудівлі та прохід на станцію.

► За тиждень від початку війни президент України Володимир Зеленський пережив щонайменше три спроби замаху — The Times.

► Загальні бойові втрати окупантів з 24 лютого до 4 березня орієнтовно склали: особового складу — 9166; танків — 251;

бойових броньованих машин — 939; артилерійських систем — 105; РСЗВ — 50; засобів ППО — 18; літаків — 33; гелікоптерів — 37; автомобільної техніки — 404; цистерн з ППМ — 60; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 3; кораблів / катерів — 2.

► Окупанти завдали ракетного удару по школі Житомирі, навчальний заклад зруйнований.

► Всі шість реакторів Запорізької АЕС містять ядерне паливо, і в разі влучення снаряду станеться катастрофа — «Енергоатом».

► Сили ППО на Одещині збили російський літак.

► Україна просить Міжнародний комітет Червоного Хреста терміново сприяти створенню гуманітарних коридорів.

► Внаслідок авіаційних ударів по житлових масивах Чернігова 3 березня загинули 47 мирних жителів.

► Сили ППО збили над Волновахою Донецької області російський штурмовик Су-25, який бомбардував житлові дома та цивільну інфраструктуру.

► Окупанти увійшли до Миколаєва, де після напруженого бою їх відкинули захисники міста.

► У Запорізькій області тривають масові акції протесту проти російської окупації.

► Окупанти не пускають фури з гуманітарною допомогою до Херсона.

► Маріуполь під обстрілами окупантів, сотні вбитих та поранених мирних жителів. Переповнені лікарні не мають необхідних ліків. Немає зв’язку, електрики, водо- та теплопостачання, у будинках майже не залишилося цілих вікон.

► Селище міського типу Мангуш на Донеччині окупанти обстрілюють з РСЗВ «Град».

► У Новопскові на Луганщині місцеві жителі виступили з протестом проти окупантів, які захопили селище. Вони тримають українські прапори та вигукують: «Україна!».

► ППО збито черговий російський СУ-25 разом з пілотом.

► На подвір'я президентської дачі у Конча-Заспі під Києвом впав уламок російської ракети. «Мимо», — прокоментував це Володимир Зеленський.

► Окупантам не вдалося роздати «гуманітарну допомогу» у Херсоні: жителі міста з українськими прапорами не доторкнулися до неї.

► Через обстріли окупантів села Мархалівка на Київщині загинуло щонайменше п'ять мирних жителів, троє з яких діти.

► У передмістях Миколаєва тривають бої, ЗСУ вибили окупантів з міжнародного аеропорту.

► Окупанти обстріляли місто Покровськ на Донеччині касетними реактивними снарядами, що є воєнним злочином.

► Окупанти захопили місто Тростянець на Сумщині. Вони контролюють підстанцію швидкої допомоги, не дозволяючи медикам виїжджати на виклики. Останніх попередили, що розстріляють, якщо виїдуть самостійно. Всі магазини пограбовані, в місті постійно проводять обшуки.

Ми пережили ніч, яка могла зупинити історію України та Європи — звернення Президента Володимира Зеленського

4 березня 2022 року. 11:21
Народе України!

Ми пережили ніч, яка могла зупинити історію. Історію України. Історію Європи. Російські війська атакували Запорізьку атомну станцію. Найбільшу у Європі. Вона одна могла бути як шість Чорнобилів. Російські танкісти знали, що вони обстрілюють. Прямою наводкою — по станції. Це терор небаченого рівня.

В Україні 15 атомних блоків. А у російських військових — повністю відбита пам'ять про Чорнобиль. Про цю світову трагедію.

Русские люди, я хочу обратиться к вам. Как это вообще возможно? Мы же вместе в 1986-м году боролись с последствиями Чернобыльской катастрофы. Вы должны помнить разбросанный взрывом горящий графит. Жертвы. Вы должны помнить свечение над разрушенным энергоблоком. Вы должны помнить эвакуацию из Припяти и 30-километровой зоны. Как вы могли это забыть? А если вы не забыли, то вам нельзя молчать. Вы должны сказать своей власти, выйти на улицы и говорить, что вы хотите жить. Жить на земле без радиоактивного заражения. Радиация не знает, где границы России.

Усю ніч я був на зв'язку з партнерами, з лідерами інших держав, щоб світ реагував. Я відчував, що світові лідери шоковані. Велика Британія скликає Раду Безпеки ООН через цю

атаку. МАГАТЕ запускає свій Центр інцидентів та надзвичайних ситуацій у режимі цілодобового реагування. Потрібне негайне посилення санкцій проти держави — ядерного терориста. Потрібне негайне закриття неба над Україною, бо тільки це може гарантувати, що Росія не битиме хоча б ракетами та авіабомбами по атомних об'єктах.

Я вдячний всім нашим героям із Нацгвардії, які охороняли станцію та намагалися зупинити ворога. Вдячний рятувальникам, які загасили пожежу. Але багато залежить від вас, громадяни України, прості люди Енергодара. Ви розумієте загрозу для станції краще за всіх інших. Ви там живете. Поряд із нею. І ви бачите окупантів безпосередньо. Проганяйте їх. Дайте їм знати, що Енергодар — це Україна. Що Україна — не місце для ядерного попелу.

Громадяни України!

Ворог завів на територію нашої держави абсолютну більшість своїх військ. Майже вся армія Росії кинута проти нашого народу. Але героїчний спротив українців вже дев'ятий день рятує нашу державу від цієї навали. Українські міста не бачили такої нелюдської жорстокості з часів нацистської окупації. Чернігів, Охтирка, знов Харків, Маріуполь. Цілеспрямовано знищують цивільну інфраструктуру. Знищують людей. Житлові квартали. Тільки за вчорашній день у Чернігові російські бомби вбили 47 людей. Мирних людей. Харків… Просто знищують Харків реактивною артилерією та авіаударами. Росія. Знищує. Харків. Як це сталося? Сьогодні вранці у Житомирі ракета вдарила по будівлі школи. По дітях. Такою стає реальність, коли приходить «братська» Росія.

Вчора на переговорах у Білорусі вдалося погодити створення гуманітарних коридорів. Там, де люди страждають найбільше. Сьогодні ми побачимо, чи працює домовленість.

Наша оборона завдає ворогу максимальних втрат. Майже 9 200 вбитих окупантів. На ранок дев'ятого дня війни. Ми б'ємо їх під Миколаєвом. Б'ємо під Харковом. Б'ємо під Києвом. Столиця залишається ключовою мішенню для окупантів. Але вони не зламають нас, не зламають нашу державу. Ніколи. Щоб вони не робили, вони все одно програють. Тому що ми — у себе вдома. Ми на своїй землі.

Вони готують постійно провокації. Зараз готують провокацію в Херсоні. Збираються розіграти виставу з нібито мітингом за Росію. Для цього вони завезли в місто чужинців. Шукають місцевих зрадників. Хочуть зробити телекартинку, нібито Херсон уже не український. Я хочу нагадати, що з цього вони починали так звані «ДНР» і «ЛНР». Ви розумієте, що з ними потім сталося. Це треба зупинити. Херсонці, покажіть, що це ваше місто. Ви можете все зупинити, будь-який план окупантів. Нікого не слухайте — слухайте своїх дітей, слухайте своє серце. Ви — українці. Я закликаю херсонців позбутися будь-якого відчаю. Україна свого не віддасть.

Ми боремося проти потужного ворога, який переважає нас чисельністю. Який переважає нас кількістю техніки. Але який на тисячі світлових років далекий від нас, від нормальних людей, які мають гідність. Покажіть це. Наш національний прапор. Покажіть наш національний гімн. Наш національний дух. Обов'язково дайте знати окупантам, що перебувати в Херсоні вони можуть лише тимчасово. І ніколи не зможуть володіти вашим містом, Херсоном. Як і будь-яким іншим українським містом — містом нашої держави.

Слава Україні!

Ми продовжуємо боротися, ми захистимо нашу державу і звільнимо нашу землю завдяки нашим героям — звернення Президента України

4 березня 2022 року. 23:06

Великий народе великої країни!

Країни сили. Країни свободи. Народу абсолютного морального лідерства.

Ми витримали вже дев'ять днів темряви. Дев'ять днів зла. Це в три рази більше, ніж темрява й зло розраховували.

Ми відповіли на вторгнення як уміємо в моменти найвищої небезпеки. Відповіли героїзмом, солідарністю, взаємодопомогою. Ми відповіли по-своєму, по-українськи. Так, що історія Європи запам'ятає це назавжди. Говоритиме про це дітям. Покаже онукам.

Увесь континент знатиме місто Харків. Місто Чернігів. Місто Суми. Місто Волноваху. Місто Маріуполь. Місто Миколаїв. Та багато інших наших прекрасних міст. Живих міст! Міст, які витримали найстрашнішу навалу з часів Другої світової війни.

Я говорю це спеціально як доконаний факт. Витримали. Незалежно від того, яка ситуація цієї хвилини, стратегічно усе зрозуміло.

Українці єдині від Ужгорода до Харкова, від Києва до Херсона. Українці ганяють ворога під Києвом. Б'ють за Охтирку. Карають за Гостомель. Помстяться за Херсон. Наш Херсон! Український Херсон. Який сьогодні намагалися принизити. Але не вийшло. Не дали. Українці показали себе. Не дали себе розіграти у дешевій цинічній виставі. З подачкою замість допомоги. З пропагандою замість щирості.

Російські пропагандисти думали про наших людей, як про себе. А побачили, що херсонці — горді. І поважають себе. Поважають Україну.

Я розумію, наскільки складне рішення. Коли в окупації виходять проти озброєних ворогів.

Я відчуваю, наскільки це ризиковано.

Але я бачу, як наші люди відмовляються грати за правилами окупантів. Як наші люди залишаються українцями. Як наші люди залишаються з нашою державою, навіть тимчасово опинившись у темряві.

Якщо в російських політиків іще залишились очі, вони зможуть побачити, що таке Україна. Що таке наша свобода.

Окупанти думали, що можуть відключити українцям телебачення. Відключити наш зв'язок. Відібрати продукти харчування. Можуть відключити електроенергію. Вони думали, що це змусить українців підкоритися.

Але навіть якщо ви позбавите нас кисню, ми вдихнемо на повні груди, щоб сказати: геть з нашої землі!

Навіть у повній темряві ми бачимо правду.

І будемо битися, поки не потемніє в наших очах.

Бо ми — воїни світла. І сьогодні ніхто на Землі не зможе сказати, що ця репліка — пафос.

Дев'ятий день війни. У багатьох з нас прийнято на дев'ятий день згадувати тих, кого з нами, на жаль, немає.

Вічна пам'ять кожному, хто загинув за Україну!

На жаль, сьогодні є повне враження, що час пом'янути іще дещо — гарантії та обіцянки безпеки. Рішучість альянсів. Цінності, які для декого, здається, померли.

Сьогодні відбувся саміт НАТО. Слабкий саміт. Розгублений саміт.

Саміт, на якому видно, що не всі вважають боротьбу за свободу для Європи метою номер один.

Усі розвідки країн НАТО чудово знають плани ворога. Вони також підтвердили, що Росія хоче продовжити наступ. Як може.

Дев'ять днів ми бачимо жорстоку війну. Руйнують наші міста. Обстрілюють наших людей, наших дітей, житлові квартали. Церкви. Школи. Знищують усе, що забезпечує нормальне людське життя. І хочуть це продовжити.

Знаючи, що нові удари та жертви неминучі, НАТО свідомо ухвалило рішення не закривати небо над Україною.

Ми вважаємо, що країни НАТО самі створили наратив, що начебто закриття неба над Україною спровокує пряму агресію Росії проти НАТО.

Це самогіпноз. Тих, хто слабкий. Невпевнений. Внутрішньо. Хоча може володіти зброєю в рази сильнішою, ніж є в нас.

Ви повинні були думати про людей. Про людяність.

А про що ви думали на тому саміті?

Усі люди, які загинуть від цього дня, загинуть також через вас.

Через вашу слабкість. Через вашу роз'єднаність.

Усе, на що спромігся Альянс на сьогодні, це провести через систему своїх закупівель 50 тонн дизпального для України. Мабуть, для того, щоб ми могли спалити Будапештський меморандум. Щоб краще горіло.

Але він для нас уже згорів. У вогні російських військ.

Хіба такого НАТО ми хотіли? Хіба такий Альянс ви будували?

Сьогодні керівництво Альянсу дало зелене світло для подальшого бомбардування українських міст та сіл, відмовившись зробити безпольотну зону

Ви могли закрити наше небо. Але…

Я не знаю, кого ви можете захистити й чи здатні ви захистити свої країни — країни Альянсу. Від нас ви не зможете відкупитися літрами пального за літри нашої крові. Пролитої за

нашу спільну Європу. За нашу спільну свободу. За наше спільне майбутнє.

Але також я вдячний друзям нашої країни в НАТО. Там багато країн — наших друзів, наших партнерів — більшість потужних партнерів. Тим, хто допомагає нашій державі, не зважаючи ні на що. З першого дня вторгнення. І я впевнений — до перемоги.

І тому ми не відчуваємо себе наодинці.

Ми продовжуємо боротися. Ми захистимо нашу державу. Ми звільнимо нашу землю.

Завдяки нашим героям.

Я сьогодні нагородив орденами та медалями 76 українських героїв за особисту мужність і самовіддані дії заради нашої оборони. На жаль, з них 37 нагороджуються посмертно.

Я присвоїв звання Героя України генерал-лейтенанту Павлюку Олександру Олексійовичу — командувачу Операції об'єднаних сил.

Присвоїв військове звання бригадного генерала полковнику Швораку Володимиру Васильовичу — заступнику командувача військ оперативного командування «Схід» Сухопутних військ Збройних Сил України.

Присвоїв військове звання бригадного генерала юстиції полковнику юстиції Мельнику Сергію Миколайовичу, начальнику Військово-юридичного інституту

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Присвоїв звання бригадного генерала полковнику Богомолову Артему Євгеновичу, заступнику командувача військ Оперативного командування «Захід».

Присвоїв звання генерала Залужному Валерію Федоровичу — Головнокомандувачу Збройних Сил України.

Слава Україні!

5 березня 2022 року

Хроніка подій

► Окупанти захопили будівлю міськради Енергодара. *«Будемо організовувати інше місце для роботи, щоб забезпечити життєдіяльність Енергодара в умовах окупації. Попри все Енергодар був і лишається Україною»,* — мер міста Дмитро Орлов.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 2 березня склали: особового складу — понад 10 тис; літаків — 39; гелікоптерів — 40; танків — 269; бойових броньованих машин — 945; артилерійських систем — 105; засобів ППО — 19; РСЗВ — 50; цистерн з ПММ — 60; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 3; автомобільної техніки — 409; кораблів / катерів — 2.

► У Донецькій області за 9 днів війни російські війська вбили щонайменше 51 мирного жителя й поранили 261.

► У Сумах вранці 5 березня почали розриватися снаряди на околицях міста, крім того російська авіація обстріляла з повітря цивільні інфраструктури! об'єкти.

► Над лікарнею «Охматдит» в Києві збили російську ракету, лікарі продовжують евакуювати дітей; двоє важкопоранених дітей на Київщині померли через неможливість отримати допомогу — гендиректор «Охматдиту» Володимир Жовнір.

► 66 224 чоловіки повернулися з-за кордону з початку війни для захисту України.

► У Херсоні масовий мітинг проти окупації. Росіяни намагаються залякати херсонців стріляниною.

► Евакуація з Ірпеня до Києва пройде автобусами — окупанти підірвали залізничні колії.

► ЗСУ збили ще один російський гелікоптер.

► На маршруті евакуації з Маріуполя окупанти продовжують бої.

► Запрацював сайт (https://fightforua.org/), який містить всю необхідну інформацію для громадян іноземних держав, які хочуть приєднатися до Інтернаціонального легіону.

► Окупанти здійснили авіаудар по Білій Церкві в Київській області, знищено кілька будинків.

► Окупанти порушили домовленості про «зелений коридор» з Маріуполя і почали інтенсивний обстріл, евакуація переноситься.

► Російського пілота, збитого під Черніговом, взяли в полон. Він здійснював бомбардування житлових кварталів міста.

► Мелітополь на порозі гуманітарної катастрофи, але люди йдуть на мітинг проти окупації.

► Окупанти продовжують обстрілювати шляхи евакуації з Маріуполя та Волновахи.

► На Миколаївщині, морські піхотинці разом з побратимами з ОК «Південь» збили 4 гелікоптера окупантів.

► На Київщині окупанти обстріляли цивільний автомобіль — 2 загиблих мирних жителі, 4 поранених.

► Неподалік Миколаєва ЗСУ збили російський літак, захопивши в полон пілота.

► У Миколаєві ЗСУ повністю вибили з міста окупантів та захопили багато ворожої техніки.

► Кадировці зайняли на Київщині психоневрологічний інтернат, де понад 600 пацієнтів, з яких 100 лежачих.

► Прокурор Бенджамін Ференц, який працював на Нюрнберзькому процесі, підтвердив, що Путіна можуть засудити за злочини проти людяності, які російські військові вчиняють в Україні.

► У селищі міського типу Новопсков на Луганщині місцеві жителі вийшли з протестом проти окупації. Росіяни почали стріляти у мирних жителів.

► У Миколаївській області затримано двох ворожих пілотів. Екіпаж катапультувався після того, як ЗСУ збили російський літак.

► Російська авіація продовжує бомбардувати Харків, знищено будівлю спорткомплексу Харківського національного університету імені Каразіна.

► Над Краматорськом збито російську крилату ракету.

► В тимчасово окупованому Криму в містах Армянськ, Красноперекопськ і Джанкой лікарні переповнені пораненими російськими військовими, а цивільне населення шлють до лікарень у Сімферополі.

► Апарат РНБО України запустив сайт «Окупант» для пошуку полонених в Україні російських окупантів.

► Окупанти бомбардують житлові квартали Чернігова потужною зброєю невибіркової дії — некерованими авіабомбами ФАБ-500.

► У Харкові розриви снарядів лунають в районі Північної Салтівки, горить багатоповерхівка.

► У суботу 5 березня окупанти втратили 9 літаків та гелікоптерів, всього за 10 днів війни — 88 повітряних одиниць — Командування Повітряних сил ЗСУ

Упевнений, що вже скоро ми зможемо сказати нашим людям: повертайтеся, бо загрози більше немає — звернення Президента Володимира Зеленського

5 березня 2022 року. 11:22

Вільний народе вільної країни!

Вже десята доба нашої вітчизняної боротьби. Щирої віра та цілодобової роботи.

Десята доба — як один безкінечно довгий день. Одна безкінечно довга ніч, яка не дає відпочинку.

Сьогодні субота. Субота. Це слово на війні нічого майже не означає. Як понеділок або четвер або будь-який інший день. Всі вони стали однаковими.

Однаково захищаємо державу. Однаково рятуємо людей.

Країна не знає більше вихідних. Не важливо, що на годиннику. Не важливо, що в календарі. І так — до перемоги.

Пізно вночі говорив з Президентом Франції Еммануелем Макроном і з Президентом Польщі Анджеєм Дудою. Наша взаємодія постійна. Наші розмови щоденні. Я безмірно вдячний кожному з них. Безмірно вдячний Анджею за його рішучість та відданість нашій спільній справі. Захисту людей. Вдячний дружині Анджея Агаті. Друзі, яких я щиро вважаю друзями і щиро бажаю кожному.

Нам вдалося не допустити гуманітарної кризи на кордоні. Вдалося організувати ситуацію так, щоб тисячі українських жінок і дітей отримали гідне ставлення. Ніхто не питає, якої вони національності. Якої вони віри.

Скільки в них грошей. Фактично у нас більше немає кордону з дружньою Польщею. Бо ми разом на стороні добра. Нам не до кордонів.

Я впевнений, що вже скоро ми зможемо сказати нашим людям: повертайтеся!

Повертайтеся з Польщі, з Румунії, Словаччини та всіх інших дружніх країн.

Повертайтеся, бо загрози більше немає.

Ми вже думаємо про майбутнє. Для всіх українців. Після війни. Про те, як оживити наші міста. Як відновити економіку. Я говорив з головою Світового банку Девідом Малпассом, виконавчим директором МВФ Крісталіною Георгієвою.

Маємо згоду між найбільшими фінансовими інституціями заради підтримки України. Вже є рішення про невідкладну допомогу та про десятки мільярдів доларів на відбудову України після війни.

І це тільки перші рішення. Я підкреслюю це — тільки перші. Говорив з Президентом Туреччини Ердоганом. Говорив з лідерами Саудівської Аравії та Об'єднаних Арабських Еміратів. З Президентом Європейської Ради Шарлем Мішелем і Президенткою Єврокомісії Урсулою фон дер Ляєн. Головна тема — членство в ЄС для України.

Я вдячний європейцям — сотням тисяч людей у різних містах нашого континенту. Братислава, Вільнюс, Франкфурт, Ліон, Париж, Тбілісі, Прага. Вони вчора вийшли на підтримку України. На підтримку Європи. Вони вийшли заради миру. Якнайшвидше.

Я вдячний американцям — стійкій двопартійній більшості звичайних людей. Ми бачили опитування. Ми бачили думку звичайних людей Америки, які підтримують звичайних людей України. Які вимагають посилення санкцій проти Росії за агресію вже зараз. Які підтримують закриття неба вже зараз,

щоб врятувати життя наших людей. 74 відсотки американців — за безпольотну зону 74! Абсолютна більшість. Що ще потрібно для ухвалення рішення? Ми впевнені — схожий результат і в інших демократичних країнах.

Збройні Сили України хоробро тримають усі ключові напрямки нашої оборони.

Контратакують окупантів під Харковом, захищаючи місто. Тримають Миколаїв, Київ, Чернігівщину, Сумщину, Донбас. Ми завдаємо окупантам таких втрат, яких вони не бачили і в найстрашнішому сні.

Російська армія не вийшла на заплановані рубежі. Але вийшла майже на 10 тисяч убитих російських військових. 10 тисяч! Це страшно! Хлопці по 18, по 20 років. Зовсім молоді, майже діти. Солдати, яким навіть не змогли пояснити, за що вони йдуть воювати? За що і чому вони на чужій землі?

10 тисяч. Росія точно могла дати цим своїм людям щось інше, крім смерті.

Український народ чинить спротив і там, де окупантам вдалося пройти. На жаль, але ненадовго пройти. Я захоплююся кожним українцем, кожною українкою, які протестують. Які беруть національний прапор і показують російським військовим, що вони програють. Програють обов’язково. Бо неможливо виграти в людей, які без зброї в руках зупиняють військову техніку. Які відмовляються брати що завгодно із рук окупантів. Яким складно. Яким небезпечно. Але вони не втрачають гідність. І ніколи не втратять.

На переговорах у Білорусі групи домовилися про перший крок. Щоб повернути хоча б один відсоток людяності від нормального рівня. Містам, які в оточенні, які знищують, які переживають найгірші дні. Гуманітарні коридори мають працювати сьогодні. Маріуполь і Волноваха. Щоб урятувати людей. Жінок, дітей, людей старшого віку. Щоб дати продукти

харчування й ліки тим, хто залишається. Наша допомога — вже в дорозі. Усі, хто потребує допомоги, повинні мати змогу вийти. Хто хоче. Усі, хто може захищати своє місто, повинні продовжувати боротьбу. Повинні. Бо якщо всі підуть, то чиє тоді буде це місто?

Ми робимо все з нашого боку, щоб домовленість запрацювала. Це — одне з головних завдань саме на сьогодні. Подивимося, чи можна піти далі у переговорному процесі.

Молимося за наших військових. Допомагаємо нашим цивільним.

Працюємо заради миру.

Слава Україні!

Українці не відступають, не здаються, не зупиняють спротиву — звернення Президента Володимира Зеленського

5 березня 2022 року. 21:40

Наш вільний народе!

Ти зараз — на висоті свого духу. На максимумі можливостей. Кожен військовий на лініях оборони. Кожен лікар, який рятує життя. Кожен пожежник, який зупиняє вогонь. Кожен підприємець, який продовжує роботу. Десятки й десятки інших професій. Мільйони людей, які стали одним цілим. Наддержавою духу.

Програмісти, які пішли в інформаційні війська. Усі, хто пішов у тероборону. Вчителі й вихователі, які не залишають дітей. Поліцейські. Державні службовці. Ми всі разом витримали удар. Ми всі разом відбудуємо нашу державу.

Що дає нам таку впевненість? Звідки вона? Це не просто слова. Це не просто віра. Це — наша реальність. Безумовна реальність, яка підживлюється щодня енергією наших людей. Нашого спротиву. Нашого протесту.

Херсон. Мелітополь. Бердянськ. Конотоп. Реальність усіх міст і містечок, сільських громад, які щоденно виганяють окупантів. Своєю рішучістю. Своєю єдністю.

Площа Свободи у Херсоні — це вся Україна. Вулиці Конотопа, де місцеві кричать на окупантів, — це Україна.

Україна, яку ми знаємо, любимо, захищаємо й не віддамо жодному ворогу.

Це особливий героїзм — протестувати, коли твоє місто окуповане. Хай і тимчасово. Коли не маєш зброї, а тобі

відповідають пострілами. І ти не біжиш. Коли не маєш броні, а на тебе іде БТР. І ти не відходиш.

Саме тому окупація — тимчасово! Вона штучна.

Наші люди, наші українці не відступають. Не здаються. Не зупиняють свого спротиву. Вони кричать окупантам: іди додому. Як російський корабель!

Відтісняють їх із нашої території. Перекривають їм дороги. Кожен метр нашої української землі, відвойований протестом і приниженням окупантів, це крок вперед — до перемоги для всієї нашої держави. Це шанс на життя.

Українці! В усіх наших містах, містах України, куди зайшов ворог, відчуйте це. Переходьте у наступ! Потрібно йти на вулицю! Виходьте! Потрібно боротись! Кожного разу, коли є можливість. Яку Херсоні. Яку Бердянську. Як у Мелітополі. Як у Конотопі. Треба виходити і гнати це зло з наших міст. З нашої землі. Щоб не зробили нові «ДНР» і «ЛНР», у яких нормальне життя просто неможливе. Тільки рабство. Тільки на колінах.

Донбасе! Вспомни, как о тебе говорили: Донбасе никто не ставил на колени. И никому поставить не дано! Эти слова в Донецке и Луганске знает каждый. Их часто повторяли. Раньше. А что сейчас?

Донбасс, сейчас самое время! Мы обращаемся ко всем людям на временно оккупированных территориях. Ко всем, кто нас слышит. Кому не стёрли память пропагандой. Кому не закрыли глаза страхом. Кому не изуродовали душу цинизмом.

Боритесь за свои права! За свою свободу. За Украину. Вместе с Херсоном. Вместе с Бердянском. Вместе с Киевом и всеми другими украинскими городами, которые ценят жизнь, а не боятся всего.

Я знаю, что многие из вас поверили, что Украина вас якобы ненавидит.

Якобы будет нападать. Якобы будет уничтожать.

Лжецы на российском телевидении говорят об этом каждый день.

Лжецы. Это их работа — врать каждый день вам. Но это не должно быть вашей судьбой.

Просто сравните Донецк после восьми лет войны и Харьков после восьми дней войны.

Вам говорили, что это мы уничтожаем города. Посмотрите на Харьков. Посмотрите на Чернигов. На пятисоткилограммовые бомбы, которые сбрасывали на дома украинцев. Убивали нас. Убивали детей. На Бородянку. На разбитые школы. На взорванные детские садики. На разбитый харьковский Успенский собор. На все это. На то, что сделала Россия.

Она же сделала это на ваших глазах. Поэтому защищайтесь. Иначе она заберёт и ваши жизни. И ваши дома. Украина в своих не стреляет. Мы не взрываем жилые дома. И все на Донбассе для нас всегда были и будут украинцами. Нашими людьми. Нашими гражданами.

У Донецьку. В Луганську. Херсоні. Бердянську. Мелітополі. Конотопі. В усіх наших містах. В усіх містах нашої держави. В Україні.

Слава Україні!

6 березня 2022 року

Хроніка подій

► Україна зібрала для жителів Херсонщини 30 фур з гуманітарною допомогою, але окупанти не дають можливості її доставити.

► Окупанти завдали потужних ударів по цивільній інфраструктурі та житловим будинкам міст Суми та Лебедин.

► З Бучі та Гостомеля не можуть евакуювати людей, за інформацією місцевих мешканців, окупанти розстрілюють цивільне населення.

► У селі Тростянецької громади Сумської області окупанти створили «живий щит» із місцевих жителів для охорони розгорнутої зенітно-ракетної системи С-300.

► Гуманітарна ситуація у Маріуполі, який перебуває у блокаді, катастрофічна — «Лікарі без кордонів».

► Харків вночі продовжували обстрілювати.

► Спроба прориву з Балаклії в Харківській області на Дніпропетровську область окупантам не вдалася.

► Росіяни здійснили серію авіаударів ракетами по житлових забудовах у містах Коростені та Овручі на Житомирщині.

► «Ворог продовжує обстрілювати будинки, автомобілі, убивати мирних жителів і навіть дітей, грабує магазини. Доставити гуманітарні вантажі неможливо: громада у облозі ворога. Щодня майже тисячі повідомлень отримуємо від жителів Бучі і населених пунктів громади про потребу у продуктах харчування, воді, відновленні комунікацій» — міська рада Бучи.

► За минулу добу найбільш масштабних руйнувань від бойових дій зазнали об’єкти цивільної інфраструктури у

Чернігові, Харкові, Бучанському районі Київської області та Коростенському районі Житомирської області — ДСНС України.

► Окупанти прицільно б'ють із мінометів калібру 120 мл по мосту в Ірпені, по якому мирні жителі намагаються залишити місто.

► За останні 10 днів понад 1,5 млн людей виїхали з України до сусідніх країн, рятуючись від розв'язаної Росією війни — УВКБ ООН.

► В тимчасово окупованій Новій Каховці на Херсонщині українці проводять багатотисячний мітинг проти окупації.

► На Київщині бої з окупантами, ворог продовжує вести вогонь по житлових будинках, перешкоджає евакуації населення та намагається накопичувати техніку.

► Сили ППО Харкова збили літак окупантів.

► *«За попередніми даними, за 10,5 днів війни від обстрілів окупантів загинули 38 дітей та постраждала 71 дитина. Ці дані не є остаточними, оскільки встановити точну інформацію про кількість убитих та поранених жителів міста Маріуполя Донецької області та міста Ірпінь на Київщині наразі неможливо»,* — уповноважена з прав людини Людмила Денісова.

► Друга спроба «зеленого коридору» для мирних жителів знову закінчилася обстрілами росіян — у Маріуполі окупанти зірвали евакуацію.

► Ворог завдав 8 ракетних ударів по Вінниці, зруйновано аеропорт, є загиблі.

► Росіяни обстріляли Харків з артилерії у той час, поки Президент України Володимир Зеленський оголошував його містом-героєм.

► Окупанти обстріляли житлові будинки та багатоповерхівки у Краматорську на Донеччині: щонайменше 2 загиблих та велика кількість поранених.

► На Маріупольському напрямку ЗСУ провели контрнаступ і знищили 3 ворожі танки, 4 БМП, 2 «Тигра» і близько 30 окупантів.

► Кабінет міністрів України визначив порядок забезпечення збору тіл знищених окупантів.

► Над Харковом збито російський винищувач.

► При обстрілах Ірпеня у неділю загинуло щонайменше вісім осіб, у тому числі родина з двома дітьми — мер Ірпеня Олександр Маркушин.

► Негайної евакуації потребують сотні тисяч українців у десятках населених пунктів — Офіс Президента України.

► Окупанти у неділю ввечері обстрілюють усі мікрорайони Чернігова.

► Дружина Президента України Олена Зеленська опублікувала світлини українських дітей, що загинули від рук окупантів. Вона закликала НАТО закрити небо над Україною, аби зупинити вбивства українців.

Україна отримує від партнерів підтримку, підкріплену конкретними кроками — звернення Президента Володимира Зеленського

6 березня 2022 року. 12:22

Бажаю перемоги, український народе!

Розпочну зі слів підтримки, які я чую від наших партнерів. Від наших друзів. Дуже важливих слів підтримки, підкріплених конкретними кроками.

Щодня і щоночі я розмовляю з лідерами багатьох держав, з лідерами бізнес-спільноти. Протягом усіх днів війни майже немає такої години, щоб Україна не чула, яку допомогу отримає.

Вночі знов говорив про це з Президентом Байденом. Я вдячний йому за рішучість. За підготовку ще нових рішень для українців та європейців. Ще нових санкцій проти агресії!

А перед тим говорив з американськими конгресменами, сенаторами. Більш ніж двісті представників обох партій Конгресу. Дуже щирі. Максимально зацікавлені в тому, щоб реально нам допомогти. Конкретні.

Розмови, які примножують нашу впевненість. Бо на чиєму боці світ, той ніколи не впаде у темряві.

Світ має силу, щоб закрити наше небо для російських ракет. Для російських бойових літаків, гвинтокрилів.

Якщо хтось все ще сумнівається, то Україні потрібні літаки. Насправді це просто, коли маєш волю. Щоб зробити небо безпечним. Небо України. Небо Європи.

Говорив з Прем’єр-міністром Австралії. І я вдячний австралійцям за моральну позицію по відношенню до

російського експорту. Не повинно бути жодного порту, в якому держава-терорист може заробляти гроші.

Прем'єр-міністри Албанії, Болгарії, Ізраїлю. Підтримка для України.

Надихаюча розмова з Ілоном Маском. З людиною, яка робить ракети для майбутнього. А не вбиває ракетами заради минулого. Ми говорили про те, як перемагати зараз. Про те, як будемо працювати потім. Після перемоги.

Підтримка для України від глобального бізнесу, від лідерів найбільш передових компаній не менш важлива, ніж підтримка від провідних держав світу. Коли корпоративний світ з тобою і не боїться, ти маєш подвійний захист. Потрійну зброю. Ти маєш майбутнє.

Українці!

Ми вже вибороли наше майбутнє.

Але ще боремось за наше сьогодні. Це дуже важливо. Воюємо за те, де пройде кордон між життям і рабством.

І це не тільки наш вибір.

Граждане России делают точно такой же выбор прямо сейчас. В эти дни. В эти часы.

Между жизнью и рабством. Сегодня. Завтра. В ближайшую неделю.

Это время, когда ещё можно победить зло без невосполнимых потерь.

Когда за позицию грозят увольнением или автозаком, а не ГУЛАГом. Материальными потерями, а не расстрелом.

Не упустите эту возможность. Соцсети, друзья, знакомые и незнакомые, коллеги и родственники. Вас должны услышать! Мы, украинцы, — мы хотим мира!

Граждане России! Для вас это борьба не только за мир в Украине! Это борьба и за вашу страну. За то лучшее, что в ней

было. За свободу, которую вы видели. За достаток, который вы чувствовали.

Если вы промолчите сейчас, то за вас потом будет говорить только ваша бедность. А отвечать ей будут только репрессии.

Не молчите!

Заговорили російські військові, яких взяли в полон наші захисники. Сотні, сотні полонених. Середних — і пілоти літаків, які бомбили наші міста. Наших мирних людей. Ми почули їхні свідчення. Ми побачили документи. Мапи. Плани. Не вчорашнього дня.

Це НЕ імпровізація. Це війна.

Вони готували це вторгнення саме так — жорстоко, цинічно. Завідомо з порушенням правил війни. Тому Харків. Тому Чернігів. Тому Суми. Тому Маріуполь. І багато-багато інших українських міст-героїв побачили чисте зло. Звірство.

Так було заплановано.

Але це не вб’є нашу людяність.

Попри все ми поводимося з полоненими в межах Женевської конвенції. Попри все наші ракети у відповідь не падають на цивільні об’єкти Росії. Або Білорусі. Звідки на нашу територію щодня йдуть ракети. Йдуть колони техніки. Летить авіація. Проти мирних людей. Проти мирних міст. Житомир, Коростень, Овруч, передмістя Києва, міста на півдні… Вони готуються бомбардувати Одесу.

Одесу!

Росіяни завжди приїжджали в Одесу. Завжди відчували в Одесі тільки тепло. Тільки щирість. А що тепер? Бомби проти Одеси? Артилерія проти Одеси? Ракети проти Одеси?

Це буде воєнний злочин.

Це буде історичний злочин.

Українці!

Ми боремось вже 11 днів. За свободу. За нашу державу.

Ми вистояли. Ми вже розуміємо, як будемо відновлювати нашу країну.

Ми вже формуємо спеціальні фонди для відбудови України. їх уже чотири.

Фонд відновлення зруйнованого майна та інфраструктури України. Фонд відновлення та трансформації економіки. Фонд обслуговування та погашення державного боргу. Фонд підтримки малого та середнього бізнесу.

І ще багато програм для підтримки наших людей. Героїв, які борються за нашу державу.

І це тільки початок.

А зараз — ще потрібні сили.

Потрібна мудрість.

Потрібна воля.

Потрібна перемога.

Потрібен мир!

Мир, щоб зберегти Україну.

Слава Україні!

Зухвалість агресора — це чіткий сигнал, що застосованих проти Росії санкцій недостатньо — звернення Президента

6 березня 2022 року. 23:09

Українці!

Сьогодні — Прощена неділя. День, коли ми завжди просили пробачення. Одне в одного. У всіх людей. І в Бога. Але сьогодні, здається, багато хто взагалі не згадав про цей день. Не згадав обов'язкові слова: «Пробач мені». І обов'язкову відповідь: «Бог пробачить, і я пробачаю». Здається, ці слова втратили сьогодні сенс. Принаймні частково. Після всього, що ми пережили.

Ми не пробачимо розстріляних житлових будинків. Не пробачимо ракету, яку наша протиповітряна оборона збила сьогодні над «Охматдитом». І ще понад п'ятсот інших таких ракет, які вдарили по нашій землі. По Україні. По наших людях. Дітях.

Ми не пробачимо розстріли беззбройних людей. Руйнацію нашої інфраструктури.

Ми. Не. Пробачимо. Сотні й сотні жертв. Тисячі й тисячі страждань. І Бог не пробачить. Ні сьогодні. Ні завтра. Ніколи. І замість Прощеного буде Судний день.

Я впевнений у цьому.

Російським військовим ще ніби замало того, що вони вже наробили. Замало зруйнованих доль. Скалічених життів. Вони хочуть убити ще більше.

На завтра Росія офіційно анонсувала обстріл нашої території. Наших підприємств оборонного комплексу. Більшість побудовані десятиліття тому ще радянською владою.

Побудовані в містах. А зараз вони — посеред звичайного міського середовища. Там працюють тисячі людей. Сотні тисяч живуть поряд.

Це вбивство. Свідоме вбивство.

І я не почув сьогодні реакції від жодного лідера світу. Від жодного західного політика. Реакції на цей анонс. Вдумайтесь у відчуття безкарності окупантів: вони анонсують звірства, які заплановані. Чому?

Тому що немає реакції. Тому що мовчання. Жодного слова, ніби західні лідери розчинилися на цей вечір. На цей день. Сподіваюся, що хоча б завтра ви це помітите. Відреагуєте. Щось скажете. Ми точно знаємо, хто підготував цю атаку. Точно знаємо, як підуть накази за вертикаллю командування. Ми знаємо все.

І не пробачимо нічого. На вас чекає трибунал. І суд Божий, якщо спробуєте сховатися.

Зухвалість агресора — це чіткий сигнал для Заходу, що застосованих проти Росії санкцій недостатньо. Бо там не зрозуміли. Не відчули. Не побачили, що світ дійсно рішучий. Дійсно прагне зупинити цю війну. Ви не сховаєтеся від цієї реальності.

Ви не сховаєтеся від нових убивств в Україні.

Багато говорили про гуманітарні коридори. Щоденно говорили про можливість для людей вийти з тих міст, куди прийшла Росія. Російські військові.

Я вдячний кожному українцю, який залишається навіть в оточенні, щоб боронити наші міста. Нашу свободу.

Але я також знаю, що є люди, яким дійсно потрібно вийти. Які не можуть залишатися. І ми чули обіцянку, що гуманітарні коридори будуть. їх немає.

Замість гуманітарних коридорів вони здатні зробити тільки криваві.

Сьогодні в Ірпені було вбито родину. Чоловіка, жінку й двох дітей. Прямо на дорозі. Як у тирі. Коли вони намагалися просто вийти з міста. Щоб урятуватися.

Цілу родину. Скільки таких родин в Україні загинуло! Ми не пробачимо. Ми не забудемо.

Ми покараємо кожного, хто скоїв звірства на цій війні. На нашій землі. Знайдемо кожну сволоту. Яка стріляла по наших містах. По наших людях. Яка бомбила нашу землю. Яка запускала ракети. Яка давала наказ і натискала на «Пуск».

Вам не буде жодного тихого місця на цій землі. Окрім могили.

Сьогодні я ухвалив рішення нагородити орденами голів обласних адміністрацій та мерів міст, які найбільше відзначилися в обороні своїх громад.

Орденом Богдана Хмельницького третього ступеня нагороджуються: Голова Харківської ОДА Синєгубов Олег Васильович.

Голова Миколаївської ОДА Кім Віталій Олександрович.

Голова Донецької ОДА Кириленко Павло Олександрович.

Голова Луганської ОДА Гайдай Сергій Володимирович.

Голова Чернігівської ОДА Чаус В'ячеслав Анатолійович.

Голова Сумської ОДА Живицький Дмитро Олексійович.

Орденом «За мужність» нагороджуються:

Мер Харкова Терехов Ігор Олександрович.

Мер Миколаєва Сєнкевич Олександр Федорович.

Мер Чернігова Атрошенко Владислав Анатолійович.

Мер Сум Лисенко Олександр Миколайович.

Мер Херсона Колихаєв Ігор Вікторович.

Мер Мелітополя Федоров Іван Сергійович.

Мер Нової Каховки Коваленко Володимир Іванович.

І наших героїв, наші міста-герої, я вирішив відзначити спеціальним званням. Як це вже було. Коли перемогли іншу

навалу. Але схожу навалу.

Інше вторгнення. Але не менш жорстоке вторгнення.

Містами-героями стануть: Харків, Чернігів, Маріуполь, Херсон, Гостомель, Волноваха.

Слава Україні!

7 березня 2022 року

Хроніка подій

► ЗСУ звільнили місто Чугуїв.

► Вночі ЗСУ накрили вогнем аеродром Чорнобаївка біля Херсону Окупанти вирішили частково розмістити там свій авіапарк. Знищено від 30 гелікоптерів ворога, а також жива сила та техніка.

► На підступах до Миколаєва знищено три колони ворога захоплено велику кількість боєкомплекту, колісну техніку, сім одиниць гаубиць Д-20.

► Росіяни з моря завдали ракетного удару по Тузлах (Білгород-Дністровський район Одеської області).

► В Овручі на Житомирщині повітряним ударом зруйнувало будівлі.

► Житлові райони Миколаєва окупанти обстріляли з РСЗВ.

► *«Окупанти привезли з собою в Україну парадну військову форму з медалями. Вони їхали до нас вбивати наших дітей, трощити наші домівки, щоб потім пройти урочистим парадом Хрещатиком. Навіть везли з собою парадну форму з начепленими медалями. Але, щось пішло не так»,* — Командування Сил спеціальних операцій ЗСУ

► Ірпінь та Буча залишаються в облозі без води, їжі, світла та можливості виїхати.

► Окупанти вбили селищного голову Гостомеля Юрія Прилипка та поранили міського голову Бучі Анатолія Федорука.

► З-під завалів споруд на території аеропорту «Вінниця» рятівники дістали 6 людей, а також 9 тіл загиблих.

► У Запорізькій області окупанти обстріляли авто «Укрпошти» і переїхали його: загинули двоє поштовиків, які розвозили пенсії.

► У селі В'язівка Житомирської області окупанти знищили церкву Різдва Пресвятої Богородиці, що побудована в 1862 році.

► Окупанти штурмують Миколаївський міжнародний аеропорт.

► В Енергодарі на прощання з загиблими захисниками Запорізької АЕС прийшли кілька сотень людей.

► У Херсоні на площі Свободи місцеві жителі вийшли на акцію протесту проти окупантів.

► На підтримку ЗСУ та гуманітарну допомогу зібрано вже понад 10,3 мільярда — НБУ

► ЗСУ розбили між Харковом та Сумами велике угруповання окупантів, яке мало йти на Київ — Офіс Президента України.

► Окупанти завдали ракетного удару по морському порту «Ольвія».

► ЗСУ відкинули окупантів від міжнародного аеропорту в Миколаєві.

► Від обстрілу Миколаєва ракетною артилерією постраждали понад 60 будинків.

► Володимир Зеленський точно не покине Київ — Офіс Президента України.

► При ГУР Міноборони України створено спецпідрозділ Інтернаціонального легіону.

► Над Київським водосховищем збито ворожий гелікоптер.

► У Макарові Київської області внаслідок авіаудару окупантів по хлібозаводу загинуло 13 мирних жителів.

► *«Місто заблоковане російсько-фашистськими військами. У місті немає електроенергії, тепла, води та зв’язку. Вони використовують ті самі методи, що й нацисти»,* — міський голова Маріуполя Вадим Бойченко.

► РФ фактично взяла в заручники 2046 іноземних студентів і блокує їхню евакуацію — міністерка з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій Ірина Верещук.

► У захопленому росіянами Старобільську на Луганщині мешканці зняли прапор окупантів і заспівали гімн України.

► Спроба організувати гуманітарний коридор із частково захоплених російськими військами Ірпеня, Бучі й Гостомеля дозволила вивезти приблизно дві тисячі людей, але понад чотири тисячі ще потребують евакуації — МВС України.

► Росіяни заблокували роботу Чорнобаївської птахофабрики, де розміщено три мільйони птахів, шостого березня окупанти обстріляли робітників, що везли корм для трьох мільйонів курей. Невдовзі розпочнеться мор птахів. Може статися величезна екологічна катастрофа — фабрика розташована в 10 км від Херсона — МВС України.

► У Києві надвечір чути потужні вибухи. Оголошено повітряну тривогу.

► ППО збили над Києвом російський літак, ще один було знищено у повітряному бою в околицях столиці.

► Усі полонені російські окупанти будуть звозитися й утримуватися в одному місці — МВС України.

► Російські важкі бомбардувальники Ту-95 і ТУ-160 здійснили пуск крилатих ракет по Вінниці.

► ГУР Міністерства оборони України опублікувало персональну інформацію про російських пілотів, які бомблять українські міста.

► ЗСУ ліквідували під Харковом російського генерал-майора Віталія Герасимова.

► ЗСУ збили три російські винищувачі, гелікоптер і крилату ракету.

Майбутнє континенту вирішуємо ми своїм спротивом і наші друзі своєю допомогою — звернення Президента Володимира Зеленського

7 березня 2022 року. 12:01

Мирний народе воюючої країни!

Ми захищаємося від вторгнення вже 12-й день. Ми ніколи не хотіли цієї війни. Але її принесли до нас. Ми ніколи не мріяли вбивати. Але нам доводиться вибивати ворога. З нашої землі та з нашого життя.

Нам доводиться терпіти те, чого жоден інший народ Європи не бачив 80 років.

І саме на нашій землі вирішується, чи стане хтось інший у Європі жертвою такої ж агресії.

Я говорю це лідерам світу і чую, що вони погоджуються.

Майбутнє континенту вирішуємо ми. Своїм спротивом. І наші друзі — своєю допомогою.

Знову говорив з Президентом Польщі Анджеєм Дудою. Допомагають. Працюємо.

Говорив з Прем'єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном і головою італійського уряду Маріо Драгі. З Президентом Франції Еммануелем Макроном і Прем'єр-міністром Індії Моді.

Отримав дуже важливі сигнали. Які, я впевнений, тільки посилять Україну.

Наші тези у розмовах з партнерами абсолютно логічні. Вони справедливі. Чесні.

Якщо вторгнення продовжується, і Росія не відмовилася від своїх планів проти України, значить, потрібен новий

санкційний пакет. Нові санкції, нові санкційні кроки проти війни й заради миру.

Бойкот російського експорту. Зокрема, відмова від нафти та нафтопродуктів із Росії.

Це можна називати ембарго. А можна — просто мораллю. Коли відмовляєшся давати гроші терористу. Бойкот імпорту в Росію.

Якщо не хочуть дотримуватись цивілізованих правил, то не мають отримувати й товарів та послуг від цивілізації. Хай війна їх нагодує.

Міжнародна спільнота має діяти ще більш рішуче.

Коли хтось втрачає розум, треба втратити страх і забути про комерцію. Треба захищатися.

Треба бути моральними. І державам, і компаніям.

Треба боротися проти нелюдської сили, яка хоче зруйнувати саму людяність.

Успіх української армії. Воля українського народу. Принциповість міжнародних санкцій. Ось шлях до миру.

Вночі окупанти вдарили по Миколаєву. Прямо по житлових районах. З реактивної артилерії.

Били по Харкову. Спальні райони мирного міста.

Били по інших містах нашої держави.

Жодного воєнного сенсу. Просто терор.

Тримають у заручниках мешканців Ірпеня, Бучі, Гостомеля та багатьох інших міст і містечок, селищ, які окупанту вдалося захопити. Тимчасово. Поки не отримають покарання. А вони отримають.

Наші Збройні Сили знають, як це робити.

Ворог втомлений. Деморалізований. Вони прийшли на нашу землю шукати те, чого тут ніколи не було: боягузтво, згоду на рабство.

Будь-якій нормальній людині страшно дивитися на згорілі будинки. Це зрозуміло. Зруйновані панельні багатоповерхівки. Знищені звичайні машини.

Ракети, авіабомби, «гради», міномети. Проти людей.

Відчуття — ніби це в іншій країні. Але це в нашій країні. Саме в нашій, не десь там. В нашій.

Яка завжди хотіла миру понад усе.

Скільки ще потрібно смертей і втрат, щоб убезпечити небо над Україною?

Чим мирні люди у Харкові чи Миколаєві відрізняються від Гамбурга або Відня?

Ми чекаємо рішення. Очищення неба.

Або силою, яка у вас є. Або ви дасте нам бойові літаки та засоби протиповітряної оборони, які дадуть нам потрібну силу.

Це допомога, яку світ повинен надати не просто Україні. А собі. Щоб довести: людяність переможе. Якнайшвидше.

Уряд України вже працює над тим, як відновити нашу державу після перемоги.

Як дати більше сил країні, поки ми боремось.

Створений спеціальний пакет допомоги бізнесу та працівникам.

ФОП першої та другої груп повністю звільняються від ЄСВ.

Підприємства та ФОП третьої групи звільняються від сплати ЄСВ за найманих працівників, які були призвані до лав Збройних Сил України та інших захисних формувань. Зокрема тероборони.

Звільнення від сплати податку на землю та орендної плати за землю державної та комунальної власності на всіх територіях, де ведуться бойові дії.

Усе це — на час воєнного стану та ще мінімум на рік після його завершення.

Відтерміновується сплата податків для всіх підприємств, які не спроможні їх заплатити.

І це — тільки перша частина великого пакету допомоги. Урядової підтримки.

Усі керівники центральної влади мають чітке завдання: розробити таку систему дій, щоб відновлення України було швидким. Та орієнтувалося тільки на людей. Перш за все — на людей.

На те, щоб ми всі повернулися до миру, до звичайної роботи. Коли повернемо нашу землю, спокій на нашу землю.

Я вдячний усім власникам і керівникам підприємств, які продовжують працювати та виконують зобов'язання перед своїми працівниками.

Платити зарплату людям — навіть якщо компанія не працює, як раніше, — це захищати Україну.

Держава всі свої зобов'язання виконує.

Проіндексовані пенсії — вже у людей. Зарплата в бюджетній сфері виплачується так, як це й має бути.

Українці!

Нас мільйони. А це мільйони способів боротися за своє майбутнє. За нашу державу. За нашу свободу. За наш національний прапор. Жовто-блакитний. Не триколор. Ми захищаємо наш прапор, бо це — наш світогляд.

Під синьо-жовтим ми перемагали на Олімпіадах. Цей прапор ми розгортали і в космосі, і в Антарктиді.

Під нашим національним прапором наші рятувальники, пожежники, миротворці, медики, всі інші приходили на допомогу Туреччині, Греції, Ізраїлю й Грузії, Афганістану й Чорногорії, Індії, Італії, Конго та багатьом іншим країнам світу.

Чого ми ніколи не робили під цим прапором — не нападали на інші країни, не захоплювали чужі землі, не вбивали людей, мирних людей інших народів.

Ми й терор — це різні всесвіти.

Тому на нашому прапорі немає крові. Немає й ніколи не буде чорних плям. Немає й ніколи не буде жодних свастик. Український прапор — це земля. Мирна, родюча, золота й без танків. Це небо — мирне, чисте, блакитне й без ракет. Так було. І так буде.

Я вірю!

Я знаю.

Слава Україні!

Кожен день спротиву створює для України кращі умови на переговорах, щоб гарантувати наше майбутнє у мирі — звернення Президента Володимира Зеленського

7 березня 2022 року. 23:42

Понеділок. Вечір. Ви знаєте, ми звикли говорити: понеділок — день важкий. В країні — війна. Тож кожен день — понеділок.

А зараз звикли до того, що такий — кожен день і кожен вечір.

Сьогодні 12-й. 12-й вечір нашої боротьби. Нашого захисту.

Ми всі на місцях, всі працюємо.

Кожен там, де повинен. Я — у Києві. Моя команда — зі мною. Тероборона — на місцях. Військові — на позиціях. Наші герої! Лікарі, рятувальники, транспортники, дипломати, журналісти…

Усі. Усі ми воюємо. Усі ми робимо внесок у нашу перемогу. Яка обов'язково буде. Силою зброї та нашої армії. Силою слова і нашої дипломатії. І силою духу — яку мають і перша, і друга, і кожен з нас.

Погляньте сьогодні на нашу країну.

Чаплинка, Мелітополь, Токмак, Новотроїцьке і Херсон. Старобільськ. Всюди люди захищали себе, хоч у них і немає там зброї. Але це наші люди, і тому зброя в них є.

У них є хоробрість. Гідність. А отже, і здатність вийти і сказати: я тут, це моє, і я не віддам це. Своє місто. Свою громаду. Свою Україну.

Кожен українець і кожна українка, які вчора, сьогодні і завтра протестуватимуть проти окупантів, — герої.

Ми кричимо на окупантів разом з вами. Ми стоїмо на площах і на вулицях разом з вами. Ми не боїмося разом з вами,

коли окупанти відкривають вогонь та намагаються всіх розігнати.

Ви не відступаєте.

Ми не відступаємо.

А той, хто повторював: «Мы один народ», — точно не розраховував на таку потужну реакцію.

На півдні нашої країни розгорнувся такий національний рух, такий потужний прояв українськості, який там на вулицях і площах ми ніколи ще не бачили. І який для Росії — як страшний сон.

Вони забули, що ми не боїмося автозаків і кийків. Не боїмося танків, кулеметів. Коли на нашому боці головне — правда. Як зараз.

Маріуполь і Харків, Чернігів і Суми. Одеса і Київ. Миколаїв. Житомир і Коростень. Овруч. І багато інших міст.

Ми знаємо — ненависть, яку ворог приніс з обстрілами і бомбами у наші міста, не залишиться там. Не буде жодного сліду від неї. Ненависть — це не про нас. Тому від ворога не буде жодного сліду. Ми все відбудуємо. Ми зробимо наші міста, які окупант руйнував, кращими, ніж будь-яке місто в Росії.

Енергодар. Чорнобиль. Та інші місця, де варвари просто не розуміють, ЩО вони хочуть захопити. ЩО вони хочуть контролювати. Ваша робота, сумлінна робота на критичних об'єктах, — це справжній подвиг. І ми його бачимо. Ми за нього щиро вдячні.

Українська армія тримає позиції. Молодці! Завдає противнику надзвичайно болісних втрат. Захищає. Контратакує. Якщо треба — може помститись. Обов'язково. За кожне зло. За кожну ракету і бомбу. За кожен зруйнований цивільний об'єкт.

Сьогодні в Макарові на Київщині вони обстріляли хлібозавод. Для чого? Старий хлібзавод! Вдумайтесь — стріляти у хлібозавод. Ким треба бути, щоб таке робити?

А щоб зруйнувати ще одну церкву — в Житомирській області. Церкву Різдва Пресвятої Богородиці, побудовану у 1862 році.

Це НЕлюди.

Була домовленість про гуманітарні коридори.

Чи спрацювала вона? Замість неї спрацювали російські танки. Російські «гради». Російські міни. Вони навіть замінували дорогу, яку погоджували для підвезення продуктів і ліків для людей, для дітей у Маріуполь.

Вони знищують навіть автобуси, які мають вивозити людей. Але... При цьому вони роблять так, щоб відкрився невеличкий коридор на окуповану територію. На кілька десятків людей. Не так у Росію, як до пропагандистів. Прямо до них на телекамери. Мовляв, ось хто рятує. Просто цинізм. Просто пропаганда. Нічого більше. Жодного гуманітарного сенсу.

Сьогодні відбувся вже третій раунд переговорів у Білорусі. Хотілося б сказати — третій і фінальний. Але ми реалісти. Тому ми будемо говорити. Будемо наполягати на переговорах, поки не знайдемо спосіб сказати нашому народу: ось як ми прийдемо до миру.

Саме до миру.

Маємо усвідомлювати, що кожен день боротьби, кожен день спротиву, створюють для нас кращі умови. Сильну позицію. Щоб гарантувати наше майбутнє. У мирі. Після цієї війни.

Окрім загиблих людей і зруйнованих міст, війна залишає знищеними і прагнення, які колись здавались надважливими, а зараз... Вже і не згадуєш про них.

Майже три роки тому — щойно відбулись вибори — ми зайшли в цю будівлю, в цей офіс і одразу почали планувати переїзд.

Я мріяв переїхати з Банкової. Разом з урядом і парламентом. Щоб розвантажити центр Києва і загалом — переїхати у

сучасний, прозорий офіс — як і належить прогресивній демократичній європейській країні.

Тепер я скажу одне: я залишаюсь тут.

Залишаюсь у Києві.

На Банковій.

Не ховаючись.

І нікого не боюсь.

Стільки, скільки потрібно, щоб перемогти у цій нашій Вітчизняній війні.

Сьогодні я підписав указ про відзначення державними нагородами України 96 українських героїв — наших військових.

Серед яких…

Нагороджуються орденом Богдана Хмельницького другого ступеня:

Майор Сак Олександр Олександрович. Командир механізованого батальйону, який вступив у бій з батальйонною тактичною групою ворога і переміг завдяки раціональному підходу до ведення бою і нестандартній тактиці.

Капітан Сілівакін Ростислав Олександрович. Командир механізованого батальйону, який успішно боровся з переважаючими силами противника, звільняючи українські міста і села на Сумщині.

Нагороджуються орденом Богдана Хмельницького третього ступеня:

Лейтенант Лозовий Ігор Сергійович. Діючи у складі групи, зупинив колону ворожої техніки у кількості близько 150 одиниць, яка рухалась у напрямку траси Житомир — Київ. Знищено.

Лейтенант Потуремець Віталій Вікторович. У бою проявив зразкову мужність та холоднокровність, знищуючи колону техніки противника поблизу міста Київ. Був поранений.

Нагороджується орденом «За мужність» третього ступеня:

Майстер-сержант, командир автомобільного взводу Барилюк Валентин Вікторович. Завдяки його хоробрим діям і особистій рішучості танковий підрозділ вчасно отримав пальне і вийшов з оточення, дорогою знищуючи ворога.

Всі 96 наших героїв — як ці п’ятеро!

Наша вдячність — всім військовим.

Наша вдячність — Збройним Силам України!

Наша вдячність — безмежна.

Слава Україні!

8 березня 2022 року

Хроніка подій

► Вночі окупанти вели бої в Ірпені, обстрілювали райони Макарова й Гостомеля.

► ЗСУ відбили атаку на Старокостянтинів у Хмельницькій області.

► Охтирка інтенсивно обстрілюється артилерією окупантів.

► Росіяни не дають мешканцям Бучі виходити з помешкань, прострілюють вулиці — мер Бучі Анатолій Федорук.

► Понад 90 будинків в Мелітополі зруйновані в результаті російських обстрілів.

► Станом на 8 березня 1 735 068 людей вимушено виїхали з України з моменту російського вторгнення 24 лютого — УВКБ ООН.

► У результаті бомбардування Сум окупантами загинули щонайменше 21 мирний житель, з них 2 дитини.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 8 березня склали: особового складу — понад 12000; танків — 303; бойових броньованих машин — 1036; артилерійських систем — 120; засобів ППО — 27; РСЗВ — 56; цистерн з ПММ — 60; автомобільної техніки — 474; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 7; літаків — 48; гелікоптерів — 80; кораблів/катерів — 2.

► Російські ракети знищили почесне консульство Албанії в Харкові.

► У дворах житлових будинків на всіх тимчасово окупованих територіях, де концентруються війська РФ, є ворожа техніка: росіяни прикриваються мирними людьми як живим щитом — МВС України.

► У Сумах ЗСУ захопили російський парадний танк — він був цілий, і над ним майорів прапор РФ.

► Росіяни розпочали атаку на Маріуполь, не випускаючи людей з міста.

► В УВКБ ООН оцінюють кількість біженців з України вже у 2 млн.

► Ірпінь, Буча і Ворзель захоплені окупантами. Немає зв’язку з навколишнім світом, закінчилися продукти і частково вода, відсутні електрика та опалення. Росіяни не дозволяють місцевим жителям виходити з дому.

► *«Росія фактично взяла у Маріуполі в заручники 300 000 цивільних мешканців міста і не дає можливості евакуювати їх, попри домовленості за участю Міжнародного комітету Червоного Хреста. Вчора одна дитина вже померла від дегідратації! Воєнні злочини — це частина обраної Росією стратегії. Закликаю усі країни публічно вимагати від Росії — нехай дадуть людям вийти!»* — міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба.

► Росіяни знищили ракетним ударом центральну міську лікарню в Ізюмі Харківської області. Вцілілі пацієнти та медики до початку рятувальної операції самостійно вибирались з-під завалів.

► На Чернігівщині на російській протипіхотній міні підірвався автомобіль, у результаті чого 3 мирних жителів загинули і 3 дітей отримали поранення.

► У Херсонській області та Херсоні тривають акції протесту проти окупантів. Жителі Херсона стоять під українськими прапорами і скандують «Херсон — це Україна!».

► На Миколаївщині окупанти розстріляли мікроавтобус із жінками-виховательками дитячого будинку, щонайменше троє з них загинули, дві були поранені.

► 170 мирних жителів, з яких п’ять дітей, загинули

на Харківщині від рук окупантів з початку війни — ГУНП в Харківській області.

► Миколаївці за кілька годин оснастили місто шинами, щоб допомогти ЗСУ зупинити окупантів димом.

► Ввечері 8 березня окупанти розбомбили гуртожиток у Житомирі і завод «Ізоват».

► Внаслідок обстрілів окупантів у селі Дінець на Харківщині загинуло двоє мирних жителів, серед них 7-річна дитина.

У провідних столицях людяність повинна перемогти страх та вигоди, і тоді українське небо буде безпечне, а міста — розблоковані — звернення Президента Володимира Зеленського

8 березня 2022 року. 12:23

Українці! Українки!

Завжди цього дня ми вітаємо зі святом. Зі святом весни. Українських жінок, наших дівчат, дружин, матерів.

Завжди.

Але не сьогодні.

Сьогодні я просто не можу сказати вам традиційні слова. Я не можу просто привітати. Не можу. Коли стільки смертей. Коли стільки горя. Коли стільки страждань.

Коли триває війна. Повномасштабна терористична війна проти нашого народу. Народу України.

Окупанти знову бомбили Суми. Авіабомбами. Наше мирне місто, яке ніколи в своїй історії не загрожувало Росії! Добра, тиха, душевна Сумщина, яку перетворюють на пекло!

Маріуполь. Мирне і працьовите місто без будь-якої внутрішньої злоби. Його оточили. Заблокували. І спеціально виснажують. Спеціально катують. Окупанти свідомо відключають зв’язок. Свідомо блокують підвезення їжі, постачання води. Відключають електрику.

У Маріуполі вперше за десятки років, вперше, мабуть, із часів вторгнення нацистів, від зневоднення померла дитинка.

Почуйте мене сьогодні, шановні партнери!

Від зневоднення померла дитина. У 2022 році!

Ми боремось вже тринадцятий день. Знищуємо окупантів всюди, де можемо. Всюди. Але є небо. Сотні російських крилатих ракет. Сотні бойових літаків окупантів. Сотні гвинтокрилів. Так, ми їх знищуємо.

Росія за минулі 30 років не втратила стільки авіаційної техніки, скільки за ці 13 днів в Україні.

Але у них ще достатньо машин для вбивства. Ще достатньо ракет для терору. Ще достатньо п'ятсоткіло-грамових бомб, щоб скидати їх на нас, на звичайних людей. На Чернігів і Київ. Одесу і Харків. Полтаву і Житомир. На десятки й десятки українських міст. На мільйони мирних українських людей.

13 днів, коли ми чуємо обіцянки. 13 днів, коли нам кажуть, що ось-ось буде допомога у небі. Будуть літаки. Нам їх передадуть…

Провина за кожну смерть кожної людини в Україні від авіаударів та в заблокованих містах — безумовно, на російській державі, на російських військових. На тих, хто віддає і хто виконує злочинні накази. Хто порушує всі правила ведення війни. Хто свідомо знищує український народ.

Провина — на окупантах. Але відповідальність за це — і на тих, хто вже 13 днів не може ухвалити десь там, на заході, десь там у кабінетах очевидно необхідне рішення. На тих, хто досі не убезпечив українське небо від російських вбивць.

Хто не врятував наші міста від авіаударів. Від цих бомб, ракет. Хоча може.

Хто не допомагає зняти блокаду.

Сотні й сотні тисяч людей у містах на межі — між життям і смертю. Буквально.

А не так, як звучить у коментарях політиків про надання Україні життєво необхідної бойової авіації. Життєво необхідної протиракетної оборони.

Життєво необхідно!

Ми чули багато запевнень і бачили багато домовленостей, зокрема, про створення гуманітарних коридорів. Для порятунку наших громадян у Маріуполі. Але вони не спрацювали. Всі не спрацювали. Поки що. І у мене немає більше часу чекати. У нас немає. В Маріуполі нема більше часу чекати.

Це окупанти хочуть, щоб наші люди вмирали. Не ми. Ми відправили колони з гуманітарною допомогою в Маріуполь. Там усе необхідне! Ми відправили транспорт для порятунку людей. Водії все розуміють. Це герої. Хоробрі люди! Розуміють, що російські війська можуть просто розстріляти цей транспорт в дорозі. Як вони вже вбивали людей, які намагалися просто вийти на безпечну територію із зони бойових дій.

Але якщо ви розстріляєте ще й цей транспорт, ще й цих людей, знайте: це буде на очах у всього світу.

Усі будуть свідками. Й усі будуть свідчити.

Коли кожного — я повторюю це: кожного, хто віддає і виконує нелюдські накази, будуть жорстко судити. І засудять.

Ми бачили конкретну згоду російської сторони для організації евакуаційного коридору з міста Суми. І не тільки для наших людей. Для сотень іноземців. Громадян Індії, Китаю. Це студенти, які навчалися в Сумах.

Ви знаєте, мені сказали, що Червоний Хрест, Міжнародний Червоний Хрест, забороняє нам використовувати емблему на машинах, які виконують гуманітарні місії. Забороняє червоний хрест, ніби це їхня власність.

І це показово. Це говорить дуже багато про те, що деякі люди, дуже впливові, вирішили поставити хрест на українцях.

Але ми цього не допустимо. І я цього не допущу.

Наші друзі. Вони поруч з нами.

Я буду звертатися безпосередньо до народів світу, якщо лідери світу не докладатимуть усіх зусиль, щоб зупинити цю війну. Цей геноцид.

Звісно, ми продовжуємо говорити з партнерами. З лідерами, парламентарями всіх країн, які знають, як допомогти Україні. У нас дуже насичена переговорна доба.

Я говорив з Президентом Литви Гітанасом Наусєдою. Народ Литви стоїть пліч-о-пліч з українцями завжди у цій боротьбі. Ми відчуваємо допомогу і цінуємо.

Говорив з Президентом Європейської ради, нашим другом Шарлем Мішелем. Говорив і з Прем’єр-міністром Індії паном Моді.

Але є речі, які вирішуються не в переговорах, які не залежать безпосередньо від нас. А тільки — від людяності, яка має перемогти у провідних столицях. Має перемогти страх. Має перемогти будь-які вигоди.

І тоді ми побачимо, що українське небо — безпечне. Українські міста — розблоковані.

Ми можемо зробити це разом як люди зі світом. А якщо світ буде осторонь — він втратить себе. Назавжди. Бо є безумовні цінності. Для всіх однакові. Передусім — це життя. Право на життя для кожного.

Саме те, за що ми боремося в Україні. Дуже сильно, з нашими військовими. Саме те, чого нас хочуть позбавити ці слабкі окупанти.

Саме те, що повинен захистити весь світ.

Слава Україні!

Звернення Президента України Володимира Зеленського до парламенту Великої Британії

8 березня 2022 року. 20:36

Пане Спікере! Пане Прем’єр-міністре! Члени уряду, парламенту, лорди.

Леді та джентльмени!

Я звертаюся до всіх людей Сполученого Королівства. До всіх людей Великої Британії. Великого народу. З великою історією. Я звертаюся до вас як громадянин, як Президент, але теж великої країни. З великою мрією. І великою боротьбою. Я хочу розповісти вам про наші 13 днів. 13 днів міцної війни, яку ми не розпочинали й не хотіли. Але ведемо.

Тому що не хочемо втратити те, що в нас є, те, що наше, — Україну. Так само, як ви не хотіли втратити свій острів, коли нацисти готувалися розпочати битву за вашу велику державу, битву за Британію.

13 днів нашого захисту.

У перший день о 4-й ранку на нас полетіли крилаті ракети. Так, що всі прокинулися — ми, діти, всі ми, живі люди, вся Україна. І відтоді не спить. Ми всі стали до зброї. Ставши великою армією.

На другий день відбивалися від атак у повітрі, на суші й на морі. І наші героїчні прикордонники на острові Зміїний у Чорному морі розповіли всім про фінал війни. А саме: куди зрештою вирушить ворог. Коли російський корабель вимагав від наших хлопців скласти зброю, вони відповіли йому… Так міцно, як не можна сказати в парламенті. І ми відчули силу. Велику силу нашого народу, який до кінця гнатиме окупанта.

На третій день російські війська не ховаючись били просто по людях, по житлових будинках. Артилерією. Авіабомбами. І це остаточно показало нам, показало світу, хто є хто. Хто великі люди, а хто — просто звірі.

На четвертий день, коли полонених ми вже почали брати десятками, ми не втратили гідності. І не знущалися над ними. Ми ставимося до них, як до людей. Бо ми залишилися людьми на четвертий день цієї ганебної війни.

На п'ятий день терор проти нас уже був відвертим. Проти міст, проти маленьких містечок. Зруйновані райони. Бомби, бомби, бомби, знову бомби на будинки, на школи, на лікарні. І це геноцид. Який не зламав нас. Мобілізував кожного й кожну з нас. І дав нам відчуття великої правди.

На шостий день російські ракети впали на Бабин Яр. Це місце, де нацисти стратили 100 тисяч людей у роки Другої світової війни. Через 80 років потому Росія вбила їх удруге.

На сьомий день ми зрозуміли, що вони руйнують навіть церкви. Бомбами! Знову ракетами. Вони не знають святого й великого, як знаємо ми.

На восьмий день світ побачив, що з російських танків стріляють по атомній електростанції. Найбільшій у Європі. І світ почав розуміти, що це терор проти всіх. Це великий терор.

На дев'ятий день ми слухали зустріч країн НАТО. І без бажаного для нас результату. Без мужності. Так ми відчули це — я не хочу нікого образити — ми відчули, що альянси не діють. Навіть небо закрити не можуть. І тому гарантії безпеки у Європі треба будувати з нуля.

На десятий день беззбройні українці в окупованих містах повсюдно протестували, масово. Зупиняючи бронетехніку голіруч. Ми стали незламними.

На 11-й день, коли бомбили вже житлові райони, коли від вибухів усе руйнувалося, коли евакуювали дітей з пошкодженої

дитячої онколікарні… Ми усвідомили: українці стали героями. Сотні тисяч людей. Цілі міста. Діти, дорослі — всі.

На 12-й, коли втрати російської армії вже перевищили 10 тисяч убитих, у цьому рахунку з'явився й генерал. І це дало нам упевненість: за всі злочини, за всі ганебні накази все ж таки буде відповідальність. Міжнародного суду або української зброї.

На 13-й день у блокованому російськими військами Маріуполі померла дитина. Від зневоднення. Вони не пускають ні харчові продукти, ні воду не дають людям. Просто заблокували — і вони у підвалах. Я думаю, всі чують: там у людей немає води!

За 13 днів російського вторгнення було вбито 50 дітей. 50 великомучеників. Це страшно! Це порожнеча. Замість 50 всесвітів, які могли б жити, але вони їх забрали. Просто забрали.

Велика Британіє!

Україна не прагнула цього. Не шукала величі. Але стала великою за ці дні цієї війни.

Україна, яка рятує людей попри терор окупантів. Яка захищає свободу попри удари однієї з найбільших армій світу. Яка обороняється попри відкрите небо. Все ще відкрите для російських ракет, літаків, гвинтокрилів. «Бути чи не бути?» — ви добре знаєте це шекспірівське питання.

13 днів тому це питання ще могло прозвучати про Україну. Але зараз — уже ні. Очевидно, що бути. Очевидно, що бути вільними. І де, як не тут, нагадати вам слова, які Велика Британія вже чула. І які знову актуальні.

Ми не здамося й не програємо!

Ми підемо до кінця.

Ми будемо боротися на морях, будемо битися в повітрі, ми будемо захищати нашу землю, хоч би якою була ціна.

Ми будемо битися в лісах, на полях, на узбережжях, у містах і селах, на вулицях, ми будемо битися на пагорбах… І я хочу від

себе додати: ми будемо битися на териконах, на березі Кальміуса та Дніпра! І ми не здамося!

Звичайно, з вашою допомогою, допомогою цивілізації великих країн. З вашою підтримкою, за яку ми вдячні і на яку ми дуже розраховуємо. І я окремо вдячний тобі, Борисе, мій друже!

Посилюйте санкції проти держави-терориста. Визнайте її нарешті державою-терористом. Знайдіть спосіб зробити безпечним наше українське небо. Зробіть те, що ви можете. Те, що ви повинні. До чого зобов’язує велич вашої держави і вашого народу.

Слава великій Україні! Слава Великій Британії!

Світ не вірить у майбутнє Росії, а говорить про Україну, допомагає і готується підтримати нашу відбудову після війни — звернення Президента Володимира Зеленського

8 березня 2022 року — 23:36
Українці! Українки!

Сьогодні важливі новини. Сполучені Штати зробили крок, який відчутно послабить окупантів. Змусить платити за агресію, відповідати за зло, яке вони наробили. За все зло. Америка забороняє імпорт нафти з Росії, нафтопродуктів, газу, вугілля. Забороняє громадянам США будь-які інвестиції в російський паливно-енергетичний комплекс.

Я вдячний особисто Президенту Сполучених Штатів Америки Байдену за це рішення. За це лідерство. За цей максимально потужний сигнал усьому світу. Він дуже простий: кожен цент, сплачений Росії, вона перетворює на кулі та снаряди, які летять в інші суверенні держави.

Або Росія матиме повагу до міжнародного права і не буде вести війни, або вона не матиме грошей, щоб війни розпочинати. Знайдуть іншу бензоколонку. Але це не тільки про гроші. Заборона на імпорт нафти до США послабить державу-терориста економічно, політично та ідеологічно. Бо це — про свободу, про майбутнє. Про те, куди буде рухатися світ.

Заборону на імпорт нафти та нафтопродуктів із Росії запроваджує і Велика Британія.

Я вдячний Прем’єр-міністру Борису Джонсону за принциповість, на яку очікуєш від глави уряду Великої Британії у важкі часи.

Виступаючи сьогодні у британському парламенті, я згадав інші важкі часи. Інші, але такі подібні. 1940 рік, коли тиранія загрожувала, як вона думала, невеликому острову. І була впевнена, що острів не витримає жорстоких ударів, бомбардувань і блокади.

А вийшло, що острів зміг більше, ніж та тиранія. Бо мав мудрість. Мав витримку. Друзів. І силу. І вірив у майбутнє — своє та свободи у Європі. Як віримо ми. Як боремося ми. І як ми переможемо.

Погляньте: світ не вірить у майбутнє Росії, не говорить про нього. Жодного слова, жодної перспективи. Вони все розуміють. Вони говорять про нас. Вони допомагають нам. Вони готуються підтримати нашу відбудову. Після війни. Бо всі побачили: для народу, який так героїчно захищається, обов'язково настане оце «після війни».

Буде і новий план Маршалла для України. Захід сформує цей пакет підтримки. Сьогодні про це сказав британський Прем'єр-міністр. Людина слова, щирий друг України.

Вже очікуємо і жорстких рішень від Європейського Союзу. Санкційних. Проти Росії. За цю війну. За цю агресію. Про яку її автори ще пошкодують. Це буде. Обов'язково. І тому так важливо, щоб у керівництві Росії усвідомили: США, Велику Британію, Євросоюз, Канаду, Австралію, Японію та інші вільні країни світ буде тільки наслідувати. А отже, його не обманути. Санкції не обійти.

Я вдячний тим росіянам, які нас підтримують, виходять на вулиці і борються. Борються щоденно за нас і за себе. Тому що борються за мир.

Війну треба закінчувати. Треба сідати за стіл переговорів. Але чесних, предметних, в інтересах людей, а не застарілих убивчих амбіцій.

Говорив сьогодні з Марком Рютте — Прем’єр-міністром Нідерландів. У нас — нова сторінка у відносинах з Нідерландами. Дякую за підтримку. З Прем’єр-міністром Ізраїлю Беннетом. Прем’єр-міністром Люксембургу Бетелем та з Президентом Франції Макроном. Маємо підтримку. Маємо розуміння.

Мабуть, ви бачили сьогодні у новинах історію про те, що ООН нібито не вважає російське вторгнення війною. Я знаю, це обурило багатьох, і не тільки в Україні.

Вдячний нашій команді. Ми все з’ясували, швидко-отримавши запевнення: у структурах ООН не буде брехні. Не буде підігравання агресору. Слово «війна» звучатиме на цьому майданчику. Бо це правда. Ми не дозволимо нікому у світі ігнорувати страждання та вбивства наших людей, наших дітей.

Сьогодні, коли я йшов виступати перед британським парламентом, найстрашнішим числом було для мене 50. 50 убитих українських дітей за 13 днів війни. А вже за годину стало 52. 52 дитинки. Ніколи не пробачу цього. І знаю, що ви ніколи це не пробачите окупантам.

Як Харків, Маріуполь і всі інші міста. Ввечері вони завдали ракетного удару по Корбутівці у Житомирській області. Зруйнували гуртожиток.

Чим міг загрожувати Росії звичайний гуртожиток? Яким геополітичним інтересам ядерної держави? Вічна пам’ять усім людям, яких убили ці нелюди.

Сьогодні нам вдалося організувати гуманітарний коридор з міста Суми до Полтави. Сотні людей врятовано. Гуманітарний вантаж доставили. Але це — лише відсоток від того, що треба зробити. Чого очікують наші люди, заблоковані українці. Ми готові. Наші вантажі готові. Наш транспорт готовий. Але... нелюди — вони не готові. Вони обстрілюють маршрути

евакуації. Вони блокують доставку необхідних продуктів та ліків для людей.

Чого вони хочуть? Щоб українці взяли з рук окупантів. Все це просто тортури. Свідомі. Системні. Організовані їхньою державою. Чужою для нас. І безжальною для всіх, навіть для її громадян.

Олешки у Херсонській області. Бердянськ та Мелітополь у Запорізькій області. Усі міста, де українці чинять спротив, де протестують проти окупантів… Знайте: ми з вами. Ми вдячні. Вантажі все одно будуть їхати. Скільки б їх не зупиняли кулі. Гуманітарні коридори все одно працюватимуть. І тільки час відділяє вас від свободи. Недовгий час. Вірте в це. Я вірю. І дуже цього хочу.

Слава Україні!

9 березня 2022 року

Хроніка подій

► ЗСУ розбили 2 батальйонно-тактичні групи ворога і третій завдали значних втрат. 14-та окрема бригада спеціального призначення (Хабаровськ) втратила понад 400 військовослужбовців, БТГр 25-ї окремої мотострілецької бригади (Луга) 6-ї загальновійськової армії відведені на територію РФ через втрату боєздатності — Генеральний штаб ЗСУ

► Вночі 9 березня російські окупанти бомбили житлові будинки у Лебедині на Сумщині. Рятувальники з-під завалів звільнили 5 людей.

► Системи моніторингу ядерних матеріалів на захопленій окупантами Чорнобильській АЕС припинили передачу даних до МАГАТЕ.

► Станом на 7 березня, за неповними даними, серед цивільних в Україні — 1335 жертв нападу РФ, серед яких — 474 убитих — Управління Верховного комісара ООН з прав людини.

► ЗСУ на Харківщині знищили колону військової техніки окупантів.

► На Харківщині російські війська продовжують бомбардувати об'єкти критичної інфраструктури та житло мирного населення. За добу було зафіксовано декілька влучень в обленерго. Через наслідки бомбардувань з одного будинку у Харкові евакуювали 150 людей, з іншого — близько 200.

► Критична ситуація у місті Ізюм: за відмову здатися окупанти взяли місто в облогу і знищують його.

► Рятувальники повідомляють, що наразі найскладніша ситуація по всій країні у Бучанському районі Київської області — окупанти створили гуманітарну катастрофу.

► За інформацією ДСНС України, окупанти обстрілюють житлові будинки на Миколаївщині, Житомирщині, Сумщині, Харківщині та Луганщині — загинули десятки людей.

► Жителі міста Городня на Чернігівщині вийшли з прапорами України на акцію протесту проти окупантів.

► Внаслідок дій окупантів Чорнобильська АЕС залишилася без електропостачання.

► Дві третини Чернігова залишилося без тепла і гарячої води, людські втрати сягнули щонайменше 60 загиблих і 400 поранених мирних жителів.

► Президент України Володимир Зеленський пережив вже понад десять спроб замахів на його життя — Офіс Президента України.

► У місто Скадовськ Херсонської області в'їхала російська військова техніка. Протестуючих місцевих жителів не пустили до пам'ятника Тарасові Шевченку, а з міської ради окупанти винесли комп'ютери.

► Росгвардія захопила 400 мирних жителів на Херсонщині за спротив окупації.

► Окупанти вистрілили балістичними ракетами з комплексу «Іскандер» по Краматорську на Донеччині, але вони були збиті ППО.

► У блокадному Маріуполі загинуло щонайменше 1 300 мирних жителів — радник мера Петро Андрющенко.

► Внаслідок авіаудару окупантів по Маріупольському пологовому будинку № 2 отримали поранення 17 осіб, серед них медичний персонал та породіллі.

► За вівторок і середу в небі над Україною було збито щонайменше вісім ворожих цілей, загальні втрати противника сягнули 138 одиниць авіації.

► Російська авіація здійснила черговий бомбовий удар по Житомиру, пошкоджені 2 лікарні та житловий будинок.

► ЗСУ витіснили окупантів із міста Дергачів на Харківщині й повністю контролюють територію.

► Поблизу Чернігова окупанти обстріляли мирних жителів, які йшли пішим маршрутом з міста, є загиблі й поранені.

► Окупанти продовжують бомбардування Харкова.

► Міський голова Маріуполя Вадим Бойченко назвав «тотальним злом» обстріл окупантами пологового будинку у місті, він благає світ закрити небо над Україною.

Українці вистояли й надихнули весь світ своєю рішучістю — звернення Президента Володимира Зеленського

9 березня 2022 року — 12:34

Хоробрі українці нескореної країни!

Вже 14-й день нашої оборони, нашого захисту. 14-й день нашого єднання. По-справжньому всеукраїнського. Масштаб загрози державі — максимальний. Окупаційний контингент уже завів на нашу територію майже всіх, кого збирали для вторгнення в Україну. Але й масштаб нашої відповіді — максимальний. І це два різних слова «максимальний» — у них і в нас.

У них — тільки техніка. По максимуму. У нас — до техніки ще й наш народ. На висоті. У них — тільки накази. Наступати, вбивати, знущатися. А в нас — ще й реальне бажання мільйонів українців перемогти. Захиститися. Очистити свою державу…

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люде на землі.

Сьогодні день народження Тараса Шевченка. Це наша давня мрія. Це його мрія — очистити землю. І вона жива! І цілком реальна.

Українці! Українки!

Усе в наших руках! Ми вистояли й надихнули весь світ нашою рішучістю. Немає такого куточка на землі, де б не знали, з яким героїзмом український народ захищає нашу прекрасну землю. Навіть там, де нас не підтримують, навіть там добре

знають, чого ми досягли. І відчувають, чого ми ще досягнемо, якщо збережемо країну. Якщо збережемо єдність. Національну силу. Якщо будемо й надалі відповідати мудро та сміливо на активність ворога, який може зруйнувати стіни наших будинків, наших шкіл, наших церков. Може розбити українські підприємства. Але ніколи не доберється до нашої душі, до нашого серця, до нашого вміння жити вільно. І боротися сміливо.

Наші військові та тероборонці змогли поповнити арсенал нашої техніки за рахунок багатьох трофеїв, які взяли на полі бою. Танки ворога, бронемашини, боєприпаси тепер працюватимуть на нашу оборону. На наше життя. На нашу країну. На наше життя. Що може бути більш принизливим для окупантів? Ми будемо бити ворога його ж зброєю. На додачу до нашої, яку російські війська вже непогано відчули. Відчули так, що дедалі більше солдатів і командирів противника ставлять собі просте питання: а навіщо їх послали на цю чужу землю, на цю війну? І у нас немає відповіді. Окрім одного слова — загибель.

Российские солдаты!

У вас ещё есть шанс выжить. Почти две недели нашего сопротивления показали вам, что мы не сдадимся. Потому что это наш дом. Это наши семьи и дети. Мы будем воевать, пока не вернём свою землю и пока не ответим сполна за всех наших убитых людей. За убитых детей. Вы ещё можете спастись, если просто уйдёте. Не верьте своим командирам, когда они говорят вам, что у вас ещё есть шансы в Украине. Вас здесь ничего не ждёт. Кроме плена, кроме гибели. Вы забираете наши жизни и отдадите свои. И мы знаем — у нас есть перехваты, — что ваши командиры уже всё понимают.

Нужно заканчивать эту войну. Нужно возвращаться к миру. Уходите из наших домов, уходите к себе.

14 днів! Повномасштабної жорстокої війни. Терору проти нашого народу.

Руйнація міст, блокада цілих районів, постійне бомбардування… 14 днів відсутності життєво необхідного рішення. Не нашого рішення! Ми б ухвалили таке рішення за години, якщо б було треба допомогти нашим друзям.

Україна з першого дня російського вторгнення повторює партнерам: якщо ви не закриєте небо, ви будете також відповідальні за цю катастрофу, масштабну гуманітарну катастрофу.

Росія використовує ракети, авіацію, гвинтокрили проти нас, проти цивільних людей, проти наших міст, проти нашої інфраструктури. Це гуманітарний обов'язок світу — реагувати. Але… Рішення немає.

Ми вдячні Польщі за альтернативу — за готовність надати Україні бойові літаки. Питання в логістиці. По суті, технічне питання. Його треба вирішувати! Негайно.

Є офіційне рішення Польщі передати літаки на відповідну базу — американську базу. Ми також маємо підтвердження — ми все чули — що домовленість американської сторони з Польщею є, вона досягнута. Але при цьому чуємо, що пропозиція Польщі нібито необґрунтована. І це кажуть у Вашингтоні. Це також ми з вами читали. То ж коли буде рішення? Послухайте: у нас війна! У нас немає часу на всі ці сигнали. Це ж не пінг-понг! Це про людські життя! Ми ще раз просимо: вирішуйте це швидше. Не перекидайте відповідальність, відправте нам літаки.

Учора нам нарешті вдалося організувати гуманітарний коридор. З міста Суми у Полтаву. Врятували 1 600 студентів і 3,5 тисячі жителів міста. Триває евакуація людей з міст і містечок Київської області. З Димера, Ворзеля, Ірпеня вивезли вже понад 18 тисяч людей. Сьогодні зробимо все для продовження роботи

гуманітарних коридорів. Суми — Полтава. Ізюм — Лозова. Енергодар — Запоріжжя. Маріуполь — Запоріжжя. Ворзель, Буча, Бородянка, Гостомель до Києва. Наші урядовці над цим працюють, Наші військові створили всі умови. Якщо буде хоч один постріл — повна відповідальність на окупантах.

А як відповідає світ, ви вже побачили. Потужно. Санкційними пакетами.

Вранці говорив з Прем'єр-міністром Канади Джастіном Трюдо. Маємо повне розуміння. Повну підтримку. Вночі повернулася наша делегація з Білорусі, з переговорів. Заслухаю їхню доповідь. Будемо готуватися до наступних раундів переговорів. Заради України. Заради миру.

І наостанок. Щодо нашої єдності. Це наша сила. Така потрібна саме в цей час. Ми отримуємо багато сигналів про те, що дехто в Україні вирішив, що може вже не боротися. Разом з усіма. І пробує якось окремо, за щось там своє особисте, за якусь власну вигоду…

Ми отримуємо різні сигнали про те, що деякі політики знову шукають ниточки в Росію.

А деякі інші — знов працюють на розкол, усупереч єдності.

Хочу сказати одне й тільки один раз: бачу, що ви робите. Якщо я почую ще один сигнал, відповідь буде швидкою. Як і належить у воєнний час.

Слава Богу, наші люди в усьому і в усіх уже розібралися.

Слава Україні!

Європейці повинні посилювати санкції проти Росії так, щоб у неї не було жодної можливості продовжувати геноцид в Україні — звернення Президента Володимира Зеленського

9 березня 2022 року. 23:56

Європейці! Українці! Маріупольці!

Сьогодні день, який визначає все. Визначає, хто на чиєму боці. Російські бомби впали на лікарню та пологовий будинок у Маріуполі. Дитячу лікарню. Пологовий будинок, який працює! Будівлі зруйновані. Станом на цей час — 17 поранених. Розбір завалів іще триває. Люди вчасно почали ховатися від повітряної загрози.

Від 500-кілограмових авіаційних бомб, які окупанти скидають на наші українські міста. І вже багато разів.

Детская больница. Роддом. Чем они угрожали Российской Федерации? Что это за страна такая — Российская Федерация, которая боится больниц, боится роддомов и уничтожает их? Там что, были маленькие бандеровцы? Беременные женщины собирались стрелять по Ростову? Кто-то в роддоме унижал русскоязычных? Что это было? Денацификация больницы?

Це вже за межею звірства. Усе, що окупанти роблять із Маріуполем, — це вже за межею звірства. Європейці! Українці! Маріупольці! Сьогодні ми повинні бути єдиними в засудженні цього воєнного злочину Росії, у якому відображається все те зло, яке окупанти принесли на нашу землю.

Усі зруйновані міста. Те, що вони зробили з Волновахою, Харковом, Ізюмом, Охтиркою, Черніговом, Бородянкою, Гостомелем, Житомиром та ще десятками наших українських

міст, які ніколи не становили жодної загрози Російській Федерації.

Зруйновані лікарні. Зруйновані школи, зруйновані церкви, звичайні будинки. І всі вбиті люди. Вбиті діти.

Авіабомба на пологовий будинок — це остаточний доказ. Доказ того, що відбувається геноцид українців.

Європейці! Ви не зможете сказати, що не бачили, що відбувалося з українцями, що відбувалося у Маріуполі з маріупольцями. Ви бачили. Ви знаєте.

А отже, ви повинні посилювати санкції проти Росії так, щоб у неї більше не було жодної можливості продовжувати цей геноцид.

Ви повинні тиснути на Росію так, щоб вони сіли за стіл переговорів і завершили цю звірячу війну.

В Москве прекрасно знают, что Мариуполь — это тоже Донецкая область. Мы столько слышали от России о жителях Донецкой области. Столько обвинений, столько требований… И мы видим сейчас, как в России на самом деле относятся к жителям Донецкой области. К простым людям, которые живут в домах Мариуполя, работают на предприятиях города Мариуполя, лечатся в больницах Мариуполя и рожают детей, представьте себе, такие же люди, как вы, в родильных домах Мариуполя.

Мы не делали и никогда бы не сделали ничего подобного этому военному преступлению ни с одним из городов Донецкой или Луганской, да и любой области. Ни с одним из городов на земле. Потому что мы — люди. А вы?

Говорив сьогодні з Президентом Європейської ради Шарлем Мішелем та Президенткою Єврокомісії Урсулою фон дер Ляєн. Також працювали і говорили зі спікеркою Палати представників США Ненсі Пелосі. З Прем’єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном. Дякую за підтримку, Борисе.

Партнери повністю поінформовані про те, що відбувається в нашому Маріуполі. І про ситуацію в усіх інших регіонах України, де тривають бойові дії. Працюємо, щоб Росія відчула наслідки своїх дій. Робимо все для того, щоб нарешті убезпечити наше небо. Я вдячній абсолютній більшості українців, які підтримують цю позицію. Які збирають підписи, які переконують своїх знайомих на Заході, пишуть у соцмережах, організовують мітинги.

Ми маємо разом повернути деяким лідерам Заходу сміливість. Щоб вони нарешті зробили те, що повинні були зробити ще в перший день вторгнення. Або закрити українське небо від російських ракет і бомб, або дати нам бойові літаки, щоб ми все зробили самі. Пауза без рішення стала вже просто вбивчою.

Сьогодні нам вдалося організувати роботу трьох гуманітарних коридорів. З міста Суми, з міст і містечок Київської області та з Енергодара.

Загалом було врятовано близько 35 тисяч людей. Завтра продовжимо. Готуємо шість коридорів. Молимося, щоб вийшло вивезти людей ще з Маріуполя, з Ізюма, з Волновахи тощо. Вивезти в безпечні міста нашої вільної України.

І я впевнений, що кожен українець, чиєї допомоги ці люди потребують, зробить усе можливе, щоб вони відчували наше піклування. Поки не зможуть повернутися додому.

І наостанок. Щороку саме 9 березня оголошуються лауреати Шевченківської премії. Нашої національної премії, яка відзначає найвагоміший внесок у збереження та розвиток українського духу, нашої національної культури.

Я вважаю, що під час воєнного стану й поки тривають запеклі бої за нашу свободу треба дотримуватися наших традицій. Не зраджувати їх. Щоб ми зберегли все наше,

українське, повністю, поки йдемо до перемоги. Поки йдемо до миру.

Указ підписано. Тепер з нетерпінням чекаю нагоди зустрітися з лауреатами. Але вже після перемоги. Після перемоги України.

Слава Україні!

10 березня 2022 року

Хроніка подій

► У ніч на 10 березня російська авіація бомбила околиці Сум та Охтирку.

► Окупанти вночі з новою силою обстрілювали й бомбардували житлові квартали Харкова та села області. У центрі Харкова горів і зазнав руйнувань ТРЦ Nikolsky, а в селі Слобожанське снаряд влучив у житловий будинок — загинуло 4 людей, двоє з них діти.

► Станом на 8 березня серед цивільних в Україні — 1424 жертви нападу РФ, серед яких — 516 убитих — Управління Верховного комісара ООН з прав людини.

► МАГАТЕ втратило доступ до систем моніторингу ядерного матеріалу Запорізької АЕС.

► ЗСУ продовжують стримувати наступ окупантів на низці напрямків, обороняють Київ, Харків, Чернігів, прикривають кордон із Білоруссю, стримують рух противника в напрямку Кривого Рогу та Миколаєва, а Маріуполь — у круговій обороні.

► Захисники Маріуполя за минулу добу знищили 4 ворожих танки і БМП, а також знищили та пошкодили 11 одиниць броньованої техніки окупантів.

► ЗСУ здійснили під Києвом контратаку і знищили 5 ворожих танків.

► *«На сьогодні відомо, що після терористичного бомбардування російськими літаками дитячої лікарні у Маріуполі постраждало 17 людей (діти, жінки, лікарі), троє загинули, серед них одна дитина — дівчинка»,* — Міська рада Маріуполя.

► Від початку війни в Україну з-за кордону повернулися 215 тис. українців, переважна більшість — чоловіки.

► За останні 15 днів у полон здалось від 500 до 700 російських військовослужбовців.

► Окупанти здійснили новий масований авіаналіт на Маріуполь, є багато загиблих серед мирного населення.

► Лише за одну добу, за даними НПУ, окупанти вбили на Донеччині п'ять мирних жителів, серед яких — маленька дівчинка, на Луганщині загинуло шість мирних мешканців.

► Внаслідок обстрілу Коростеня на Житомирщині в ніч з 9 на 10 березня загинула одна людина і дві отримали опіки, несумісні з життям.

► ЗСУ зупинили противника на всіх напрямках. Ворог намагається втримати зайняті позиції — Генеральний штаб ЗСУ

► ЗСУ повідомляють про знищення дивізіону російських ракетних комплексів «Іскандер-М», який обстрілював житлові райони Чернігівщини.

► У Маріуполь в чергове не доїхала українська гуманітарна допомога. Місто повністю заблоковане.

► У передмісті Херсона у Наддніпрянському окупанти розгромили інститут зрошувального землеробства Національної академії аграрних наук України.

► Російські ракети вдарили по аеропорту у Лозоватці Криворізького району Дніпропетровської області.

► У четвер правоохоронцям вдалося вивезти з окупації частину мешканців Ірпеня, врятовано понад 1000 мирних жителів, у тому числі близько 100 дітей.

► Окупанти, які тимчасово захопили Запорізьку АЕС, замінували узбережжя Каховського водосховища.

► ЗСУ знищили ворожий штурмовик Су-25.

► ССО захопили в окупантів самохідний зенітний ракетно-гарматний комплекс «Панцирь-С1».

► На Поліському та Волинському напрямках ЗСУ змусили окупантів відійти на невигідні для нього рубежі, на Сіверському

напрямку звільнили населений пункт Бакланова Муравійка (Куликівський район Чернігівської області).

► Тіло вбитого голови Гостомельської селищної ради Юрія Прилипка після розстрілу замінували російські військові.

► ЗСУ на Чернігівщині внаслідок успішного бою з окупантами захопили 10 робочих танків, зенітно-ракетний комплекс та бойову броньовану машину.

► Через обстріли окупантів жодна людина не була евакуйована гуманітарним коридором з Маріуполя до Запоріжжя, також до міста не змогла потрапити гуманітарна допомога.

► Понад 2000 громадян і будинок літніх осіб евакуювали з Бучі Київської області.

► На 15-й день війни Україна від нападу РФ вже зазнала збитків на суму щонайменше 100 млрд доларів — Офіс Президента України.

► У Ніжині на Чернігівщині внаслідок обстрілу окупантами з РСЗВ «Ураган» 2 мирних жителів загинули, 8 поранено.

► У Харкові внаслідок обстрілів окупантів сталася пожежа біля корпусів Харківського фізико-технічного інституту У корпусі інституту розташовані пристрої, пошкодження яких може призвести до радіаційного забруднення.

► Російські окупанти вбили більше цивільних українських громадян, ніж загинуло в бою наших військових з усіх структур сектору оборони — Міністерство оборони України.

► Російські окупанти невпинно обстрілюють Маріуполь впродовж доби з перервою на пів години — міський голова Маріуполя Вадим Бойченко.

Завдяки нашим захисникам українці не стали рабами й ніколи не стануть — звернення Президента Володимира Зеленського

10 березня 2022 року. 14:08

Українці!

Уночі з’явилась інформація про загиблих у вчорашньому бомбардуванні пологового будинку та дитячої лікарні в Маріуполі. Троє людей ми втратили, серед них — одна дитина, дівчинка. Кількість поранених — 17. Це діти, жінки, медичні працівники.

Знаєте, на російському телебаченні згадали цю тему. Вона була в них на ток-шоу. Але жодного слова правди не сказали. Росіянам збрехали, що нібито в лікарні не було пацієнтів, а в пологовому будинку — не було жінок та дітей. Росіянам збрехали, що нібито там засіли «націоналісти», на якихось позиціях. Вони брешуть впевнено, як і завжди.

Воєнні злочини неможливі без пропагандистів, які їх прикривають. Хочу сказати їм одну річ: ви будете відповідати так само, як і всі ті, хто наказує скидати бомби на мирних людей. Ми знайдемо всю власність пропагандистів та пов’язаних з ними осіб. Ми зробимо все, щоб конфіскували її всюди, де б вона не була. Ви ж любите багате життя. Любите благополучні країни. У вас цього більше не буде. І це тільки початок.

Вас притягнуть обов’язково до відповідальності за співучасть у воєнних злочинах. А потім, це обов’язково буде, вас зненавидять громадяни Росії. Всі, кого ви зараз постійно, щоденно, багато років поспіль обманюєте. Коли вони відчують

наслідки вашої брехні, відчують по своїх гаманцях, по можливостях, яких стає дедалі менше. По вкраденому майбутньому російських дітей.

Війна ніколи не буває ізольованою. Вона завжди б'є і по жертві, і по агресору. Агресор просто пізніше це розуміє. Але завжди розуміє, і завжди страждає.

Сьогодні ми знову забезпечуємо гуманітарні коридори для наших міст. Автобуси вже вирушили, вантажівки вже в дорозі — з їжею, водою, медикаментами.

Маріуполь, Волноваха, Ізюм, Суми й область. Міста та містечка Київської області — Буча, Бородянка, Ірпінь, Гостомель… Серце розривається від того, що окупанти зробили з нашими містами, з нашою державою! І від того, що вони хочуть зробити з нашими людьми, які потребують термінової допомоги.

Російські війська вже створили гуманітарну катастрофу в Україні. Але це для них — частина плану. Вони хочуть принизити наших людей. Щоб вони на колінах брали хліб і воду з рук окупантів. Щоб українці могли врятувати життя, тільки поїхавши на окуповану територію або в Росію. Тому вони блокують Маріуполь, тому вони блокують Волноваху, блокують інші міста.

Окупанти спеціально організовують це знущання, щоб дати своїм пропагандистським каналам новий матеріал. Тільки для цього. Просто потвори.

Попри все вчора щогодини надходила оновлена інформація про людей, яких вдалося вивезти на вільну територію України. Загалом за вчорашню добу — плюс ще тих, хто не встиг до ночі та продовжив евакуацію вранці, — вдалося врятувати понад 60 тисяч наших громадян.

Говорив сьогодні, зокрема, і про це з канцлером Німеччини Олафом Шольцом. Про знущання, яке переживають наші міста,

наші люди. Говорив з Президентом Франції Макроном.

Відчув у розмові з Прем’єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном, що наша антивоєнна коаліція вже незабаром стане в рази сильнішою. А отже, і тиск на Росію заради миру також стане в рази сильнішим. Для нас дуже важлива конкретика у відносинах з лідерами світу, з лідерами Європи.

Ми реально боремося, реально воюємо за нашу незалежність! За свободу, за рівність для всіх на континенті! Тому і хочемо бачити від партнерів такі рішення, які базуються на реальності, а не на деклараціях чи абстрактних міркуваннях.

Цими днями лідери Євросоюзу збираються, щоб обговорити війну Росії проти України. Щоб обговорити нашу заявку на вступ до ЄС. Ми чекаємо на конкретний сигнал. Чекаємо на потужну підтримку. Бо це буде справедливо, це буде по-справжньому, по-людськи, по-європейськи.

Ми точно знаємо, хто і яку позицію з лідерів займає. Ми точно знаємо, хто за нас, а хто вважає, що Євросоюз — це просто бухгалтерія, прибутки, витрати і не більше. Будемо працювати, будемо переконувати. Життя буде переконувати.

Українці! Наші захисники! Наші захисниці!

Ми, ми всі обороняємо нашу державу вже 15-й день. Ми вистояли. Українська армія відбиває атаки на ключових напрямках. Завдяки нашим військовим, нацгвардійцям, прикордонникам, поліцейським, тероборонівцям та усім, хто долучився до захисту держави, ми не стали рабами, і ніколи не станемо!

Бо це наш дух, це наша доля. Гордість за наші Збройні Сили України просто безмежна!

Після війни, після нашої перемоги ми відбудуємо все, що зруйновано.

Дуже швидко і дуже якісно. Для кожного міста, яке постраждало, буде створена спеціальна державна програма для відбудови. Я вже доручив уряду почати розробку.

Чернігів і Суми, Охтирка й Житомир, Ізюм, Маріуполь і всі-всі наші прекрасні міста, до яких прийшло зло, не бачитимуть і сліду від російського вторгнення.

Найкращі архітектори, найкращі компанії, найкращі проекти. Для кожного міста! Я хочу сказати про це на прикладі Харкова. Нашого Харкова, який зараз переживає найстрашніші страждання, найстрашніші з часів Другої світової війни.

Салтівка, Олексіївка… Можливо, більшості українців ці назви нічого не скажуть. Але харків'яни почують. Площа Свободи буде такою, що там буватимуть усі, усі ми, усі європейці! Полтавський шлях, Білгородське шосе, вулиця Мироносицька, Обласна дитяча лікарня, Харківський онкоцентр, університет Каразіна, Палац праці, бібліотека Короленка.

Ми все відбудуємо! Я вам особисто обіцяю. Харків'яни побачать, що Україна — для них. І це по-справжньому.

Слава Україні!

11 березня 2022 року

Хроніка подій

► ЗСУ знищили 2 великі колони ворожої техніки і уразили 10 літаків окупантів.

► Кількість дітей, які покинули Україну, рятуючись від війни, перевищила 1 млн — ЮНІСЕФ.

► З початку війни окупанти обстріляли будівлю генконсульства Греції та офіс Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Маріуполі, а також почесні консульства Словенії, Азербайджану та Албанії в Харкові.

► Окупанти завдали ракетного удару по Луцьку, Івано-Франківську, Дніпру, Баришівці (Київська область), П’ятихатці (Харківська область), є жертви.

► Російська авіація двічі бомбила Чернігів. Крім руйнувань житлового сектора, пошкоджено водогін великого діаметру. У місті повністю припинено постачання води.

► Росіянами було завдано бомбового удару по місту Лебедин на Сумщині.

► Тривають артобстріли Сєвєродонецька та Рубіжного із застосуванням РСЗВ. У Сєвєродонецьку багато загорянь у житлових будинках. У Рубіжному — пожежа у будинку для людей похилого віку.

► Окупанти обстріляли житлові будинки хутора Кердилівщина на Сумщині, 2 загиблих мирних жителі.

► Російський авіаудар по Луцьку, 4 загиблих та 6 поранених.

► ЗСУ звільнили 5 населених пунктів на Чернігівщині, серед окупантів великі втрати.

► *«Від початку відкритого вторгнення Росія випустила 328 оперативно-тактичних ракет наземного і морського базування (типу "Іскандер" і "Калібр", точка У, ракет класу Х) по мирних*

містах і селах України. Цей кривавий злочин путінського режиму є кричущим порушення норм Міжнародного гуманітарного права і вимагає розслідування Гаазького трибуналу», — Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний.

► Жителі села на Сумщині повідомили в поліцію про 29 російських окупантів, які вештались полями, і правоохоронці спільно з тербобороною їх затримали.

► У Маріуполі на території мечеті укривається 86 громадян Туреччини, з них 34 дитини. Російська армія обстрілює місто із самого ранку.

► У породіллі з села Кандибине Миколаївської області почались пологи в ніч на 11 березня. Окупанти, погрожуючи розстрілом, не дозволили відвезти жінку до найближчої лікарні, і пологи прийняла медична сестра.

► ЗСУ знищили командувача 29-ї армії Східного військового округу Росії, генерал-майора Андрія Колеснікова.

► Військкомати накрила хвиля охочих стати у стрій — Міністерство оборони України.

► У Маріуполі окупанти вбили вже більш як 1,5 тисячі мирних жителів — Міська рада Маріуполя.

► *«Росія сьогодні зірвала евакуацію із Ізюма. Ми підготували 20 автобусів та все необхідне. Був створений "зелений коридор", але через обстріли окупантів він так і не був запущений»,* — Харківська ОДА.

► Під селом Гур'ївка на північ від Миколаєва ЗСУ вибивають російські війська, тривають бої.

► *«Азовці та морпіхи продовжують захищати місто від ворожих навал. В результаті бойових дій, цілі підрозділи ворога вже майже знищені. Рак практично припинила своє існування одна БТГр 102-го полку 150-ї мотострілецької дивізії збройних сил Росії»,* — полк «Азов».

► Окупанти відкрили вогонь по цивільних об’єктах Миколаєва.

► У Київській області біля Макарова ЗСУ знищили пункт управління окупантів.

► Пересування російської бронетехніки під прапором Червоного хреста зафіксоване у пропагандистському репортажі російського видання «Комсомольская правда», опублікованому 10 березня.

Держава робить усе, щоб допомогти Маріуполю — звернення Президента Володимира Зеленського

11 березня 2022 року — 00:09

Українці! Українки!

Одним із головних завдань для нас сьогодні була організація гуманітарних коридорів. Суми, Тростянець, Краснопілля, Ірпінь, Буча, Гостомель, Ізюм. За цей день уже вдалося вивезти майже 40 тисяч наших людей. Дати їм нарешті безпеку у Полтаві, Києві, Черкасах, Запоріжжі, Дніпрі, Львові. Вдалося також доправити й гуманітарні вантажі: сотні тонн продовольства, медикаментів.

Ми робимо все, щоб врятувати наших людей у містах, які ворог хоче просто знищити. З урахуванням роботи гуманітарних коридорів у попередні два дні ми вже евакуювали близько ста тисяч людей.

Але...

Маріуполь та Волноваха залишаються повністю заблокованими. Хоча ми зробили все, що було потрібно для роботи гуманітарного коридору, російські війська так і не припинили вогонь.

Попри це я вирішив все одно направити колону вантажівок для Маріуполя. З їжею, водою, ліками. Я вдячний всім водіям — хоробрим людям, які були готові виконати цю місію. Надважливу місію.

Але окупанти розпочали танкову атаку саме там, де мав бути цей коридор. Коридор життя для маріупольців.

Вони зробили це свідомо. Вони знали, що зривають. Вони мають чіткий наказ тримати Маріуполь у заручниках,

знущатися з нього. Постійно бомбардувати, постійно обстрілювати.

Сьогодні вони зруйнували будівлю головного управління Держслужби з надзвичайних ситуацій у Донецькій області. Саме поряд із цією будівлею й було те місце, де мали збиратися маріупольці на евакуацію.

Це відвертий терор. Зухвалий терор. Від досвідчених терористів. Світ повинен це знати. Повинен це визнати. Ми всі маємо справу з державою-терористом.

Але що б там не було, ми будемо намагатися! Постійно! Ми продовжимо спроби довезти в Маріуполь допомогу, якої так потребують наші люди. Українці і українки.

Окупанти роблять усе, щоб обманути наших людей у містах, що в облозі.

Вони блокують зв'язок. Не дають дізнатись інформацію. Держава робить усе, щоб допомогти нашому місту.

Усе, щоб сказати маріупольцям: ми боремось. І не полишимо цієї боротьби.

Тому якщо ви маєте можливість говорити з маріупольцями, писати їм, поширюйте, будь ласка, правду. Нагадуйте їм, що Україна всім серцем з ними. І робить усе, щоб припинилося катування міста.

Российские пропагандисты сегодня заметно оживились. И очень старались.

Наверное, для того чтобы прикрыть преступления своей армии в Украине. Преступления против Мариуполя. Против Донбасса. Против Харькова. Против десятков других городов. Прикрыть новыми обвинениями. Новыми-старыми фейками.

Они обвиняют нас... Снова нас! Что мы якобы разрабатываем биологическое оружие. Якобы готовим химическую атаку.

Меня это очень беспокоит, потому что не единожды мы убеждались: хочешь узнать о планах России — посмотри, в чём

Россия обвиняет других.

Послушайте, разгонка таких обвинений в российских СМИ сама по себе показывает, что это они на такое способны. Российские же военные, российские же спецслужбы. Показывает, что они этого хотят.

Они уже делали такие вещи в других странах. Точно так же! Сами анонсировали, сами организовывали, сами жаловались. И сами будут делать ещё. Снова и снова. Если их не остановить.

Как Молдову они разорвали с Приднестровьем. Как Грузию разорвали с Абхазией. Как Украину разорвали с Донбассом и нашим Крымом.

А обвиняют нас! Тех, кто стал жертвой. Тех, кто вынужден защищаться. Бороться уже просто за своё право жить.

Сами приходят к нам на танках и с ракетами. Забирают чужое. Наше. Захватывают.

Даже стыдятся показать своих офицеров! Прячут своих генералов. Скрывают от своего же народа, что отправляют срочников на эту войну, лишь бы только силы вторжения сделать побольше.

А мы виноваты! Нас всё обвиняют в нападках на якобы миролюбивую Россию.

И что теперь? Что это за обвинения в подготовке химических атак? Вы решили провести «дехимизацию» Украины? Чем? Аммиаком? Фосфором? Что ещё вы нам приготовили? Куда ударите химическим оружием?

По роддому в Мариуполе? По церкви в Харькове? По детской больнице «Охматдет»? Или по лабораториям, большинство из которых остались ещё с советских времён и занимаются обычной наукой. Обычной! А не военными технологиями.

Мы — адекватные люди. Я — Президент адекватной страны, адекватного народа. И отец двух детей. И никакого химического или любого другого оружия массового поражения на моей земле

никто не разрабатывает. И весь мир это знает. Вы это знаете. И если вы сделаете что-то подобное против нас, вы получите жесточайший санкционный ответ.

Українці! Наші захисники й захисниці!

Я підписав декілька важливих указів.

Про присвоєння звання Героя України тринадцяти нашим захисникам:

Підполковник Літун Андрій Миколайович. Посмертно. Загинув, прикриваючи наших військових і героїчно стримуючи наступ ворога.

Капітан Корпан Олександр Богданович. Посмертно. Врятував наших бійців та цивільні житлові будинки, коли відвів від них літак, що падав.

Молодший лейтенант Блоха Юрій Ігорович. Посмертно. У боях в Миколаївській області героїчно захищав побратимів, рятуючи їхнє життя.

Старший сержант Івашко Андрій Олександрович. Посмертно. Під час ракетного обстрілу ціною власного життя особисто давав інформацію щодо дій ворога.

Молодший сержант Волков Євгеній Володимирович. Посмертно. За мужність і героїзм під час евакуації поранених у Донецькій області, за порятунок наших військових.

Генерал-майор Ніколюк Віктор Дмитрович. Уміло керував обороною на північно-східному напрямку, завдяки чому вдалося не допустити захоплення Чернігова.

Полковник Хода Леонід Олексійович. За період війни під його командуванням було знищено понад 50 машин противника.

Підполковник Пономаренко В’ячеслав Анатолійович. Завдяки його діям було знищено значну кількість техніки та військових ворога у місті Гостомелі.

Підполковник Яковенко Олександр Олексійович. Вивів свої підрозділи з-під артилерійського вогню ворога, завдяки чому зберіг особовий склад і продовжив успішно обороняти Донецьку область.

Майор Бова Євгеній Петрович. За героїчну оборону Маріуполя та утримання позицій у постійних атаках ворога.

Капітан Боєчко Василь Васильович. За надзвичайно успішну ліквідацію техніки та живої сили ворога.

Сержант Мороз Олег Романович. Завдяки його героїчним діям вдалося зупинити наступ ворога в Луганській області.

Матрос Самофалов Валерій Михайлович. В одному бою вперше в історії цієї війни збив одразу три гвинтокрили ворога.

Також я підписав указ про нагородження орденами за особисту мужність 39 нацгвардійців, 31 поліцейського (дев'ятьох посмертно), 14 прикордонників (чотирьох посмертно), 23 працівників Державної служби з надзвичайних ситуацій.

Сьогодні ж звання бригадного генерала присвоєно:

Нечаеву Олегу Олександровичу. За успішну оборону Київської області.

Ліщинському Владиславу Вацлавовичу. За надзвичайно успішні дії проти ворога у Херсонській області.

Гуцолу Володимиру Володимировичу. За успішне знищення повітряного десанту ворога у Василькові.

Дем'янчику Григорію Петровичу. За успішну організацію підготовки особового складу для наших військових підрозділів.

І наостанок.

Сьогодні й завтра у Європі тривають дискусії щодо майбутнього України в ЄС.

Я вважаю, що наш народ, наша держава, наша армія вже зробили все, щоб нас хотіли там бачити. Серед рівних. Щоб нас туди запросили.

Це — фінальний іспит для Європи.

Серед лідерів держав є ті, хто нас підтримує. А є й ті, хто підтримує тільки себе.

Але ми бачимо, як до нас ставляться народи всіх країн Європи. І це головне.

Бо я точно знаю: якби саме люди вирішували щодо нашого членства в ЄЄ, вони б точно обрали народ України.

Сьогодні, коли я бачу підтримку народів кожної країни на площах столиць Європи, я знаю: український народ уже в Євросоюзі.

Ну а політики… Я впевнений, що вони підлаштуються. Бажано швидше.

Слава народам Європи!

Слава Україні!

Слава нашим військовим!

Дякую!

Ми вже досягли стратегічного перелому і йдемо до нашої перемоги — звернення Президента Володимира Зеленського

11 березня 2022 року. 14:19

Вільний народе вільної країни!

Ми боремося за нашу свободу вже 16-й день. Це вчетверо довше, ніж ворог планував на своє вторгнення.

Вчетверо довше! Проти армії, яку вважали однією з найсильніших у світі. Яка сподівалася, що українці здадуться. Сподівалася, що хтось зустрічатиме з квітами російські прапори на українських вулицях, на наших вулицях.

Але українці — горді люди, які завжди захищають своє, свою землю й не віддадуть окупанту жодного клаптика цієї землі. Жодного відсотка своєї свободи.

16 днів. Я знаю, що багато людей почали відчувати втому. Я все розумію. Нетерпіння. Розумію.

Емоції грають з людьми погану гру. Це життя. Коли ми мобілізуємось, коли ми бачимо наші бойові перемоги та втрати ворога, ми очікуємо, що боротьба завершиться швидше. Що окупанти впадуть швидше. Але… Це життя, це війна. Це боротьба.

Ще потрібен час. Ще потрібне терпіння. Наша мудрість, енергія. Уміння робити свою роботу по максимуму, щоб ми разом дійшли до перемоги.

Неможливо сказати, скільки днів нам ще звільняти нашу українську землю. Але можливо сказати — ми це зробимо! Бо ми цього прагнули. Бо стратегічного перелому ми вже досягли. Ми вже йдемо до нашої мети, до нашої перемоги.

Це вітчизняна війна. Війна з дуже впертим ворогом. Який не звертає уваги на тисячі своїх убитих людей, убитих солдатів. Який збирає по всій Росії зараз резервістів та строковиків, щоб кинути їх у пекло цієї війни.

Який придумав завозити найманців проти наших людей. Головорізів із Сирії. З країни, яку руйнували так само, як зараз окупанти знищують нас — наш Маріуполь, наш Харків, Охтирку, Чернігів, Волноваху, Ізюм тощо.

Вот так российские войска относятся к украинцам. Вот так относятся к Донбассу, как они говорили, к русскоязычным людям, о «защите» которых в Москве столько всего наговорили. Ракеты, авиабомбы, артиллерия. А теперь вот ещё сирийские наёмники, которых вообще не различают, кто и на каком языке здесь разговаривает, в какую церковь ходит, какую партию поддерживал.

Наёмники, которые просто едут убивать на чужой — во всех смыслах этого слова — на чужой земле.

За минулу ніч і ранок окупанти провели, як вони кажуть, «демілітаризацію» водопроводу в Чернігові. Місто залишилося без води. Робимо все, щоб відновити водопостачання. Через постійні обстріли в частинах Сумської, Київської, Донецької областей немає електрики, так, є проблеми з теплом, немає газу, води. Це гуманітарна катастрофа.

Гуманітарна катастрофа — два слова, які стали повноцінним синонімом інших двох слів — Російська Федерація.

Вночі окупанти бомбардували взуттєву фабрику, багатоквартирний будинок, дитячий садочок у Дніпрі. За що? Як вони загрожували російській державі? Руйнували житлові будинки у селах Сумської області. Продовжили катувати маріупольців. Харків’ян.

Обстріляли ракетами Луцьк та Івано-Франківськ…

Якщо це продовжується, значить, санкційних пакетів проти Росії недостатньо. І я очікую, ми вже над цим працюємо, вже сьогодні нових санкційних рішень від наших партнерів.

Росія повинна платити за цю страшну війну. Платити щоденно!

Вчора відбулась дуже важлива зустріч лідерів країн Європейського Союзу. Довга, предметна. Ми знаємо, що говорили на цій зустрічі. Всі лідери. Хто конкретно говорив. Хто підтримував. Хто мовчав. А хто старався, щоб формулювання були все ж таки недостатніми — для України, Європи і для нашої спільної свободи.

Як ми оцінюємо прийняте рішення?

Дуже просто: треба сильніше. Це не те, що ми чекаємо.

Треба, щоб рішення політиків збігалися з настроєм їх народів, європейських народів. Ми ж знаємо цей настрій. І вони знають цей настрій.

Кожен політик добре знає!

В різних країнах цифри неоднакові, але опитування є, підтримка велика є. Щонайменше 60 відсотків «за». І це переважна більшість «за» — щоб Україна була частиною Європи!

Європейці чітко про це говорять. І я впевнений. Своїм політикам вони чітко це скажуть. Якщо вони ще це не зрозуміли.

Рішення вчорашньої зустрічі лідерів ЄС тепер виходить на рівень Єврокомісії.

Для реалізації. Для конкретних процедур.

Євросоюз має зробити більше.

Має зробити більше для нас, для України. І для себе.

Ми на це очікуємо. Всі європейські народи очікують.

Наші урядовці сьогодні організували 12 гуманітарних коридорів.

Вантажі з харчами, з харчовою продукцією, водою, ліками вже в дорозі. Ізюм, Енергодар, Волноваха, Пологи, Буча, Гостомель, Бородянка, Андріївка, Микуличі, Макарів, Козаровичі, звичайно, Маріуполь.

Українські військові забезпечили «тишу», щоб гуманітарні коридори працювали.

Якщо ж окупанти знову будуть стріляти і зриватимуть порятунок людей, зрештою вони отримають таку відповідь світу, що вже й самі потребуватимуть гуманітарних коридорів.

Наші урядовці роблять усе, щоб на всій території держави було паливо, були продукти, все не так просто, але, тим не менш, медикаменти та всі — я це підкреслюю — всі товари, необхідні людям, бензин, дизель — все завозиться.

Сьогодні вранці на щоденній селекторній нараді мені поставили питання. Логічне. Зважаючи на весну. Що з посівною? Як її починати — і особливо у тих районах, які тимчасово окуповані?

Моя відповідь дуже проста: на всій нашій землі, що б там не було, ми маємо цієї весни, як і будь-якої весни, зробити повноцінну посівну кампанію. Авжеж, настільки, наскільки це можливо. Все залежить від людей і ситуації. Бо це — про життя. Життя важливіше. Про наше життя. Про наші мрії. Про наше майбутнє. А отже, і про нашу перемогу.

Я повторюю ще раз і ще раз: коли захищаємо свободу, маємо бути кожен — як повноцінна армія.

Робити на своєму місці усе, що можеш, щоб отримати результат, на який ми всі заслуговуємо. Це чесно. Щоб здобути перемогу. Обов’язково.

Обов’язково триматися. Обов’язково боротися. Обов’язково віддавати всі сили.

З таким сусідом — легко не буде. Але з нами — також.

Як уже з’ясувалося.

Слава Україні!

Виступ Президента України Володимира Зеленського в Сеймі Республіки Польща

11 березня 2022 року. 19:26

Шановний пане Президенте, мій друже Анджею!

Шановна пані Маршалок Сейму! Шановний пане Маршалок Сенату!

Пані та панове депутати й сенатори!

Шановне панство!

Брати й сестри поляки!

Коли я став Президентом у 2019 році, тоді відчувалося, що нам треба буде пройти з Польщею довгий шлях.

Бо було прохолодно у наших відносинах, у нашому настрої одне до одного.

Так уже сталося. Але я хотів пройти цей шлях швидко. Шлях до тепла.

Бо такі ми народи. Я знав, що від природи ми рідні — українці, поляки.

Я пам’ятаю мої перші зустрічі з Анджеєм Дудою. Від зустрічі до зустрічі все змінювалося. Прохолода зникала. Ми розуміли один одного. Як українець і поляк. Як європейці. Як друзі. Як батьки, які люблять свої родини та усвідомлюють, що наші діти мають жити у світі однакових добрих цінностей. Наших з вами цінностей. Мають жити у світі, де народи незалежні, де панує свобода, де родина має значення й де ніхто й ніколи не має права на війну, загарбницьку війну.

Вважається, що цифра сім приносить щастя. Саме стільки сусідів Бог дав Україні. Чи приносить це щастя нам? Відповідь сьогодні знає вже весь світ.

А краще за інших її знають 78 українських дітей, які загинули від ракет і обстрілів Російської Федерації. Сусіда, який приніс на нашу землю біду та війну Сусіда, який вочевидь діє без Бога.

Коли є той, хто б'є по-звірячому, дуже важливо мати того, хто підставить плече. І коли у твій дім ступає нога ворога, він простягне тобі руку допомоги.

Вранці 24 лютого я не мав сумніву, хто це точно буде. Хто мені скаже: «Брате, твій народ не залишиться з ворогом сам на сам». Так і сталося. І я вдячний за це. Польські брати та сестри з нами. І це є природно.

Просто вже за один той день, перший день війни, стало ясно і мені, і всім українцям, і, я впевнений, усім полякам... Стало ясно, що між нами, між нашими народами більше немає кордонів. Будь-яких фізичних. Будь-яких історичних. Будь-яких особистих.

За 16 днів цієї війни українська гордість і польська честь, українська сміливість у боях і польська щирість у допомозі нам дають мені змогу сказати зараз дуже важливі слова. Слова про те, що між нашими народами панує справжній мир. Мир між рідними. Мир між братами. І зараз я дуже хочу, щоб ці слова почули наші спільні сусіди білоруси.

Мир між рідними, мир між сусідами, мир між братами. Ми маємо до цього прийти і з ними! Ми прийдемо обов'язково!

Шановне панство! Брати й сестри поляки!

Дуже довго різні «інтересанти» намагалися створити враження, ніби українці та поляки живуть по-різному. І порізно. Навіщо вони все це робили?

Я нагадаю слова світлої пам'яті Президента Республіки Польща Леха Качинського, сказані в Тбілісі у 2008 році: *«Ми чудово знаємо: нині — Грузія, завтра — Україна, післязавтра —*

країни Балтії, а потім, можливо, прийде час на мою країну — Польщу».

24 лютого настало це страшне «завтра» для України, про яке говорив Президент Качинський.

І сьогодні ми боремося, щоб для країн Балтії та для Польщі такий злий час не настав. Ми боремося разом. Ми маємо силу.

Пам'ятайте, нас разом 90 мільйонів! Ми разом можемо все. І це — історична місія, історична місія Польщі, історична місія України — бути лідерами, які разом витягнуть Європу із цієї прірви. Врятують від цієї загрози. Зупинять перетворення Європи на жертву.

Шановне панство! Ми це можемо.

Ми бачили вчора, як і про що говорили країни Євро-союзу. Ми бачили, хто був справжнім лідером і боровся за сильну Європу. За спільну європейську безпеку. А хто намагався нас зупинити. Хто намагався вас зупинити...

Ми розуміємо, чому для поляків настільки важливо боротися разом із нами. Разом з усіма, хто за волю, за свободу. За нас із вами, за Європу.

Ми пам'ятаємо страшну трагедію 2010 року біля Смоленська. Ми пам'ятаємо всі факти з розслідування обставин цієї катастрофи. Ми відчуваємо, що це означає для вас. І що означає для вас мовчання тих, хто також все це знає, але... Але все ще заглядається на Росію.

Брати й сестри поляки!

Я відчуваю, що ми вже сформували надзвичайно сильний союз. Хай неформальний. Але союз, який виріс із реальності, а не зі слів на папері. З тепла у нашому серці, а не з промов політиків на самітах. Із того, як ви поставилися до наших людей. До українців, які врятувалися на вашій землі від зла, що прийшло на нашу землю.

Понад півтора мільйона громадян України! В абсолютній більшості це жінки та діти. Вони не відчувають себе на чужині, не відчувають у приймах. Ви зустріли наших людей у своїх родинах. З польською делікатністю. З братською добротою.

Хоча ми цього не просили, але й ви за це нічого не попросили. Це просто між рідними.

Тому я і звертаюся так просто: друже Анджею, дорога Агато!

Тому я й стверджую — ми вже об'єдналися. Об'єдналися, щоб, як за словами великого поляка, близького-друга України, блаженної пам'яті Івана Павла II, постійно здобувати й творити свободу.

Я не можу сьогодні бути впевненим в усіх лідерах усіх європейських народів, але я впевнений, що захищати свободу ми точно будемо разом із вами. Стільки, скільки потрібно.

Я вдячний за всю допомогу, яку ми вже отримали від вашої держави, від вашого народу. Я вдячний за зусилля, яких ви докладаєте, щоб ми могли убезпечити українське небо. Я вірю, що нам вдасться прийти до результату в цьому, до надзвичайно потрібного нам усім результату.

Якщо Бог дасть і ми обов'язково переможемо в цій війні, ми розділимо перемогу з нашими братами й сестрами.

Це наша велич. І ваша велич.

Це боротьба за нашу, це боротьба за вашу свободу.

Це спільна історія великих народів!

Дай Боже нам перемоги!

12 березня 2022 року

Хроніка подій

► У Сумському районі тероборона взяла трофеями три ворожих танки і САУ — а також знищила двох окупантів.

► Повітряні сили ЗСУ у п'ятницю здійснили близько 10 нальотів на колони ворожої техніки, уразили російський винищувач-бомбардувальник і ще п'ять цілей — Командування Повітряних Сил ЗСУ

► У центрі Чернігова окупанти розбомбили готель «Україна».

► У селі Квітневе на Київщині через обстріл окупантів горить склад заморожених продуктів.

► Український «Bayraktar» знищив ворожу систему РЕБ на Київщині.

► У селищі Слобожанське після бомбардування кількість загиблих мирних жителів зросла до п'яти осіб, рятувальники знайшли під завалами ще одне тіло.

► Окупанти хаотично обстріляли Миколаїв — лікарні, інтернат, котельню, внаслідок чого дві особи отримали поранення.

► ЗСУ збили крилату ракету над містом Дніпро.

► Вранці 12 березня у столиці у результаті ворожих обстрілів виникло дві пожежі — горять цивільні об'єкти у центрі міста та на околиці.

► Продовжується обстріл житлових кварталів Чернігова РСЗВ «Смерч», також постійно відбуваються авіа-нальоти.

► Авіаналіт на Суми, пошкоджені об'єкти цивільної інфраструктури.

► Росіяни провели бомбардування цивільного аеропорту Кропивницького.

► У тимчасово захопленому Мелітополі Запорізької області мешканці вийшли на мітинг із вимогою до окупантів — звільнити мера міста Івана Федорова.

► За 16 днів війни в Україні від рук окупантів вже загинуло 79 дітей — Офіс генерального прокурора України.

► Окупанти обстріляли Очеретинську та Авдіївську громади на Донеччині, де не було жодних українських військ.

► ЗСУ від початку російського вторгнення знищили 2 593 одиниці ворожої техніки, яка оцінюється 5 млрд дол. — «Forbes Україна».

► СБУ перехопила розмову окупантів під Харковом, де вони розповідають, що їм дали команду стріляти у цивільних.

► ЗСУ звільнили від окупантів ще два населені пункти Чернігівської області та захопила 10 одиниць ворожої техніки.

► Стало відомо, що 11 березня під час спроби евакуації з села Перемога (Баришівський район Київської області) в бік села Гостролуччя окупанти розстріляли колону мирних жителів, яка складалась виключно з жінок та дітей. Загинуло 7 жінок та дитина.

► В Ізюмському районі Харківщини мобільна група ППО із переносного зенітно-ракетного комплексу «Stinger» збила російський винищувач.

► Над Херсонщиною збили 2 ворожі гелікоптери.

► Підрозділ Державної прикордонної служби ліквідував 15 окупантів у ході боїв під Маріуполем.

► Понад 600 громадян Чехії зголосилися вступити в Інтернаціональний легіон — Dennik.cz.

► Відбулось екстрене засідання сесії Херсонської обласної ради. 44 депутати одноголосно прийняли звернення про те, що «Херсонщина — це Україна» і жодної псевдореспубліки на території області не буде.

► Гуманітарний конвой, що вирушив із Запоріжжя до Маріуполя, на кожному блок-посту до населеного пункту Токмак розкрадався окупантами.

► Упродовж 12 березня українська влада через гуманітарні коридори зуміла евакуювати із зони бойових дій майже 13 тисяч українців.

► Окупанти влучили ракетою та зруйнували цивільний продовольчий склад в Броварському районі на Київщині.

Сьогодні кожен здобуває Україні славу на своєму місці — звернення Президента Володимира Зеленського

12 березня 2022 року — 00:46

Міцний народе сталевої країни!

Саме так військові відповідають командуванню у Кремлі на питання, що заважало їм захопити Україну за чотири доби. Міцний народ сталевої країни. Ця інформація не перевірена, але цей факт — безперечний.

І якщо заблукалі окупанти виправдовують свої невдачі чимось іншим, це значить, що за 16 днів війни вони так нічого й не зрозуміли.

Що ж, ми не засмучуємося. Ми готові пояснювати. Просвітлювати окупантів до повного розуміння ними, хто вони є й куди саме повинні тримати шлях. З України.

Сьогодні в Мелітополі окупанти захопили мера міста Івана Федорова. Мера, який мужньо захищає Україну та людей у своїй громаді.

Очевидно, що це ознака слабкості загарбників.

Вони не зустріли жодної підтримки на нашій землі. Хоча вони на неї дуже розраховували. Бо роками брехали самі собі, що нібито в Україні чекають на Росію. Вони не знайшли колаборантів, які здали б окупантам міста і владу.

Тому вони перейшли до нової стадії терору, коли намагаються фізично ліквідувати представників законної місцевої української влади.

Для будь-якої демократичної держави у світі зрозуміло: законно обраний мер міста — це справжній представник народу.

Зазвичай це не про ідеологію, не про політику, це про життя людей конкретної громади.

Можливо, в Росії від цього вже відвикли за роки автократичної влади.

Можливо, там вважають, що мер — це просто начальник, якого легко прибрати, і це нічого не означає.

Але у нас тут — Україна. У нас тут — Європа. У нас тут — демократичний світ.

Тому захоплення мера Мелітополя — це злочин не тільки проти конкретної людини. Не тільки проти конкретної громади. І не тільки проти України.

Це злочин проти демократії як такої. Я запевняю: про це дізнаються 100 % людей в усіх демократичних країнах. Дії російських загарбників будуть прирівняні до дій терористів ІДІЛ.

Уся країна бачила, що Мелітополь не підкорився окупантам. Як не підкорились Херсон, Бердянськ та інші міста, куди російським військам вдалося поки що зайти. Тимчасово вдалося зайти. І це не змінити тиском на мерів чи викраденням мерів. Це можна тільки ще погіршити. Для окупантів.

Україна вимагає негайно звільнити мера Мелітополя й гарантувати повну безпеку усім головам громад усієї нашої держави. Якщо ви перетворюєтеся на аналог терористів ІДІЛ, то який сенс тоді з вами про щось взагалі розмовляти?

Ми поставимо це питання зокрема й міжнародним посередникам, які спілкуються з Москвою.

Сьогодні ж російські війська зірвали роботу більшості гуманітарних коридорів.

Але попри все вдалося врятувати 7 144 людини. З Енергодара, Бучі, Гостомеля та Козаровичів. І це 7 144 причини, щоб і завтра, і післязавтра намагатися організувати порятунок для українців з оточених міст.

Ми будемо це робити. Ми будемо робити все, щоб завезти в українські міста гуманітарний вантаж. Змушений говорити це з болем: Маріуполь так і залишається заблокованим ворогом. Російські війська не пропустили в місто нашу допомогу та продовжують катувати наших людей, наших маріупольців.

Завтра все одно ми спробуємо ще раз. Ще раз направити їжу, воду та медикаменти для нашого міста.

Я впевнений, що Збройні Сили України дадуть відповідь за кожну хвилину страждань наших людей. І це не пафос, не погроза. Це — констатація реальності.

Кількість убитих російських військових на території України вже перевищує 12 тисяч осіб. 12 тисяч! Кількість поранених окупантів — у рази більша. Ми не звали сюди жодного з них.

І повторюємо кожному з окупантів: ви ще можете врятуватися. Будь-якої миті. Просто складіть зброю та йдіть із нашої землі до себе додому.

Кількість полонених окупантів сягнула вже такого рівня, що це питання не можна залишати тим структурам, які були в нас до війни.

Тому сьогодні Кабінет Міністрів України утворив Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими.

Тисячі солдатів ворога, які були захоплені чи здалися, отримують від нашої держави таке ставлення, якого вимагають міжнародні конвенції.

Але їх так багато, що потрібна спеціальна структура, яка займатиметься усіма пов’язаними питаннями.

Хочу ещё раз сказать для всех российских матерей. Особенно для матерей срочников.

Не отдавайте своих детей на войну на чужой земле.

Не верьте обещаниям, что их отправят просто куда-то на учения или просто куда-то в не боевые условия.

Проверяйте, где ваш сын. И если у вас появляется хоть малейшее подозрение, что вашего сына могут отправить воевать против Украины, действуйте немедленно. Не отдавайте своего сына на смерть или в плен.

Украина никогда не хотела этой чудовищной войны. И не хочет. Но будет защищаться столько, сколько придётся.

На щастя, ми не одні в цій битві. Українці мають щирих друзів. Добрих партнерів.

Виступаючи в польському парламенті сьогодні, я приділив багато уваги тому, як важливо не залишатися наодинці в сучасному світі. Як важливо захищати спільні цінності. Та як наслідок — відчувати, що кордони між націями стираються.

Щоб люди були ближчими. Так, як у нас із польськими братами й сестрами. Так, як у нас із усіма нашими щирими партнерами.

Бо хто має друзів, той може все.

Провів переговори з Президентом США Байденом. Обговорили, як іще ми можемо тиснути на Росію заради припинення цієї війни та встановлення миру. Росія буде позбавлена можливості нормально торгувати з країнами «Великої сімки».

Що менше доларів заробить російський бізнес і що менше податків отримає російська держава, то менше можливостей буде у російських військових, щоб убивати наших людей.

З російського ринку вже йдуть провідні міжнародні компанії. Влада Росії поставила свою країну за межі глобального світу, почавши війну проти нас. Почавши це вторгнення. Це самозакриття. Самоприниження. Та саморуйнацію.

У московських обмінниках курс долара вже сягав навіть і 200 рублів. Але ж це тільки початок. Початок дії міжнародних санкцій.

Черговий крок — заборона США взагалі заводити долари в Росію.

А отже, буде дефіцит валюти. А отже, курс скакатиме ще більше. А отже, зростатимуть ціни. А отже, кожен громадянин Росії відчує, що відсутність миру — це загроза йому особисто.

Ни одна страна мира не желала зла обычным гражданам России. Не пыталась нанести какой-либо ущерб, пока ваше правительство не пошло войной против соседей, мирных людей. Войной на уничтожение.

Никто не хотел возвращать обычную российскую жизнь обратно в 1990-е. Ведь так вы называете ту эпоху — «лихие 90-е»? Время потрясений и бедности. Время очень ограниченных возможностей для простых людей и очень большого неравенства.

Возможно, сейчас из-за усилий пропагандистов большинство россиян ещё не понимает, что их ждёт. Но российская власть уже понимает это очень хорошо. Очень хорошо. И понимает очень детально. И очень боится.

Именно поэтому они пытаются закрыть все свободные источники информации. Да в принципе все источники информации. Даже Instagram и Facebook.

Но современный мир научился бороться и с такой цензурой.

Мой совет думающим россиянам: ищите способы получать достоверную информацию. И берегите свои смартфоны и компьютеры от силовиков на улицах. Они готовятся проверять, что у людей в телефонах. Что у людей в ноутбуках. Я специально вас предупреждаю: учитесь противостоять репрессиям, которые ваша власть планирует усилить. Потому что думающие люди должны быть в каждой стране. И в России тоже. И в России они есть.

І ще одна річ. Зараз приємні новини та перемоги України для всіх нас — і вони на вагу золота. Або срібла й бронзи. І все це

для України успішно виборюють наші паралімпійці в Пекіні. Сьогодні кожен здобуває Україні славу на своєму місці. Показує світу, хто такі українці і яку ми маємо силу.

Зі зброєю в руках на полі битви чи зі спортивною рушницею на біатлонній трасі.

На зимовій Паралімпіаді наші хлопці та наші дівчата завоювали вже 25 медалей!

І посідають друге місце у загальному заліку, поступаючись тільки господарям змагань — Китаю.

Паралімпіада завершиться за дві доби.

Я дуже хотів би сказати те саме й про війну — що вона завершиться за дві доби.

Це, на жаль, поки нереалістично. Але це точно буде.

І перемога для України, і мир для України — досяжні.

І вони для нас будуть дорожчими за будь що — за золото, срібло й бронзу всього світу.

Ну а поки що…

Стоїмо! Тримаємось! Переможемо!

Слава Україні!

Час бути ефективними в рутинних справах і віддавати все необхідне для оборони — звернення Президента України Володимира Зеленського

12 березня 2022 року. 13:46

Хоробрий народе нескореної країни!

Від самого ранку в українському — назавжди українському — Мелітополі збиралися люди, наші громадяни, на чергову акцію протесту проти російських військ.

Проти намагань поставити місто на коліна. Понад дві тисячі людей на площі.

Почуйте, будь ласка, в Москві!

Якщо в Мелітополі проти окупації виходять дві тисячі людей, то скільки має бути у вас проти війни? Щоб було по-чесному, щоб було по справедливості. Вчора окупанти захопили в полон мера Мелітополя Івана Федорова. Громада міста вимагає звільнити його. І це дуже важливо.

Я вдячний кожному мелітопольцю за цей спротив, за цю позицію. Окупанти повинні бачити, що вони чужі на нашій землі, на всій нашій землі України, і ніколи не будуть прийняті.

Впродовж ночі й сьогодні постійно говоримо з партнерами про цю ситуацію з нашим міським головою. Вимога проста — негайно звільнити його з полону.

Ми звертаємося до всіх лідерів світу, які говорять з Москвою. Франція, Німеччина, Ізраїль та інші.

Я особисто вже зателефонував канцлеру Німеччини Олафу Шольцу, говорив з ним. Говорив з Президентом Франції Еммануелем Макроном.

Я буду говорити з усіма, з ким потрібно, щоб звільнили наших людей.

Ми очікуємо, щоб вони, лідери світу, показали, як вони можуть вплинути на цю ситуацію. Як вони можуть зробити просту справу — звільнити одну людину. Таку людину, яка уособлює собою всю мелітопольську громаду. Українців, які не здаються.

Наші Збройні Сили роблять усе, щоб позбавити ворога будь-якого бажання продовжувати війну проти України. Втрати російських військ — колосальні.

Динаміка втрат окупантів на 17-й день вже така, що можна впевнено говорити: це найбільший удар по російській армії за десятки років. Вони ніде не втрачали більше за таку кількість днів.

Від початку вторгнення 31 батальйонно-тактична група ворога втратила боєздатність. Російські військові здаються в полон вже не просто поодинці, а цілими групами. Групами ж намагаються вийти з території України додому, в Росію.

Втрати загарбників у технічних можливостях просто вражають. Понад 360 танків. 1205 броньованих машин. І це ще без підрахунку втрат у боях цієї ночі та цього ранку

Вже майже 60 літаків. Понад 80 гелікоптерів. Сотні й сотні одиниць іншої техніки, зокрема найсучасніших зразків, якими Росія завжди пишається.

У більшості армій світу немає стільки всього, скільки російські війська втратили за час вторгнення в нашу державу.

Українці!

Хочу, щоб ви мене зрозуміли правильно.

Ми маємо надзвичайні успіхи. Те, як увесь український народ чинить спротив цим загарбникам, уже ввійшло в історію. Але ми не маємо права знижувати інтенсивність оборони, як би

нам складно не було. Не маємо права зменшувати енергію свого спротиву.

Ворог заводить на нашу територію нові й нові колони. Вони шукають повсюди бійців для себе. Резервістів. Строковиків. Найманців.

Вони намагаються взяти нас кількістю. Кількістю бійців, кількістю техніки. Використовують терор, щоб зламати нас, зламати нашу віру в перемогу і в Україну.

Я впевнений, у них це не вийде. Це не дасть їм результату. Але, щоб у них не вийшло, ще треба боротися. Ще треба бути зосередженими. Ще треба усім нам, усім українцям, і надалі зосереджено працювати на оборону нашої держави. Працювати разом.

Без внутрішніх розколів. Підтримуючи одне одного. По всій Україні. Від Ужгорода до Мелітополя. Від Чернігова до Маріуполя. Від Львова до Харкова.

Саме так, як ми всі робимо вже 17-й день війни.

Цієї доби ми знову відправили гуманітарний вантаж у Маріуполь. Ми будемо намагатися кожного дня, щоб врятувати наших людей.

Я вдячний кожному водію, який намагається реалізувати цю складну місію.

Вдячний представникам церкви, які долучилися до намагань захистити гуманітарний коридор у Маріуполі від обстрілів.

Українські війська зі свого боку гарантують повну «тишу» по всьому маршруту, щоб Маріуполь отримав їжу, отримав воду, отримав медикаменти. І щоб мирні мешканці міста Маріуполя могли виїхати на безпечну територію.

Також підготовлені гуманітарні коридори з Макарова, Бородянки, Тростянця, Сум, Полтави, Лебедина, Конотопа, Великої Писарівки, Краснопілля, Пологів, Токмака, Гостомеля, Козаровичів, Микуличів та Андріївки в Київській області.

Російська сторона повинна забезпечити «тишу» по кожному з цих маршрутів.

Інакше що тоді взагалі може гарантувати Росія на будь-яких переговорах?

Продовжуємо роботу разом із європейцями у двох напрямках. Перший — це вступ України до Європейського Союзу. Ми працюємо з Єврокомісією, щоб якнайшвидше узгодити всі процедури для нашого руху в ЄС. Другий — важливий, пріоритетний — санкційний.

Очікуємо новий пакет санкцій Європи проти Російської Федерації, щоб спонукати її до миру. До миру на нашій землі. Щоб там зрозуміли: їхня економіка просто не переживе цю війну.

Кабінет Міністрів України ухвалив декілька дуже важливих рішень.

Узгоджене повне скасування податку на додану вартість та акцизу на пальне. На бензин, на дизель. Це робиться не тільки в контексті посівної кампанії, яку потрібно розпочинати, як завжди, дуже швидко, терміново. А й із розрахунку на потреби всіх наших громадян України. Щоб не було дефіциту пального в країні. Щоб ціни були стабільними.

Уряд свою частину роботи зробив. Тепер справа за депутатами Верховної Ради. Вони мають невідкладно підтримати це рішення своїм голосуванням. Голова Верховної Ради Руслан Стефанчук уже займається організацією відповідного засідання.

Другий компонент — для підтримки тих українських громад, які приймають наших переселенців з районів бойових дій уряд ухвалив рішення про компенсації місцевим бюджетам на оплату комунальних послуг при розміщенні людей.

За попередньою оцінкою, громади мінімум десяти областей України отримають конкретні гроші від центральної влади, щоб

переселенці були забезпечені усім.

Українці! Українки!

Зараз час, який вимагає від усіх нас бути ефективними і в рутинних справах.

Виконувати свою роботу на сто відсотків, допомагати колегам, дбати про своїх близьких. І при цьому віддавати все, що необхідно для нашої оборони, для нашої армії, для наших захисників і захисниць.

Це вітчизняна війна. Це народна війна.

Це наша війна. Це війна за нашу незалежність.

Не просто держави.

А всього українського, що було, є й буде на світі.

Слава Україні!

Звернення Президента України Володимира Зеленського до італійців та усіх європейців

12 березня 2022 року. 19:21

Вітаю всіх друзів України!

Вітаю всіх друзів Європи, усіх друзів свободи!

Я знаю, що сьогодні вас у всьому світі — понад сто тисяч. Понад сто тисяч на площах різних міст. Ми, українці, вдячні за це. І я прошу зараз кожного з вас, на кожній площі запам’ятати одне число… 79.

Ви зрозумієте, що це означає. Я розкажу вам зараз, що це означає для нашого життя, для кожного з нас. Розкажу всім ста тисячам. І мільйонам, які нас іще почують.

Ми в Україні переживаємо страшну війну. Європа не бачила такої війни з часів Другої світової. Ми цю війну не починали. Це жорстоке й цинічне вторгнення Росії на українську землю. Це війна проти українського народу — проти мирних і щирих людей, яких ви, я впевнений, дуже добре взнали за роки нашої незалежності.

Взнали й побачили, що ми з вами дуже схожі. Однаково цінуємо свободу. Однаково цінуємо рівність. Однаково хочемо жити. Просто хочемо жити.

Однаково хочемо тільки найкращого, найсвітлішого для наших дітей, для наших родин. Але зараз ми з вами живемо неоднаково.

Зараз, коли триває війна і коли в ній загинули тисячі людей! І коли в ній загинули вже 79 дітей. 79 дітей!

Я впевнений, у кожного й кожної з вас є фотографії ваших рідних. Вдома або просто в телефоні, щоб можна було

подивитися, коли серце цього просить. Фотографії дітей, фотографії батьків. Фотографії ваших коханих.

Ми навіть цього не усвідомлюємо, але завжди знаємо, що ці фотографії — вони не останні.

Бо ми віримо, що ще побачимо, як житимуть ті, хто нам найдорожчі. Побачимо, як наші кохані щасливі. Як ростуть наші діти, як вони дорослішають, як підуть в університет, як працюватимуть. Як у них будуть свої діти. А потім ми будемо гратися з нашими онуками. Як будемо зустрічати їх зі школи, вечеряти разом.

Кожна людина з мільйонів живе такою надією. Надією справді на мирне життя.

На нові й нові фотографії, нові й нові спогади, нові й нові миттєвості щастя. Яких зараз позбавлена наша держава, позбавлена Україна.

Ми з вами, поки триває війна, — у принципово різних умовах. Коли ви можете бути впевнені, що на вас і ваших близьких чекає ще довге майбутнє, нормальне майбутнє. І ми цього хочемо. І ми за вас щасливі.

А для нас те, що в нас є, може бути востаннє. Просто востаннє. Сьогодні й більше ніколи. Як у 79 українських дітей. 79 українських родин. Зруйнованих цією ганебною війною — вторгненням Росії. 79 родин, які втратили найцінніше, але які все ще змушені боротися. Змушені зібратися й вижити. І воювати. Воювати за майбутнє, яке для них уже закінчилося. У тих фотографіях. 79 вбитих війною дітей.

І що ми повинні зробити.. Ми всі — український народ, ви, європейці — щоб це число 79 не змінилося, не зростало. І щоб Європа не забула Україну-79.

Російські війська тримають в облозі українські міста. Вони намагаються знищити їх. Уявіть це! Цілі міста! У 2022 році! У Європі.

Наш Маріуполь, найбільше українське місто на узбережжі Азовського моря, у повній блокаді. Його обстрілюють цілодобово. Російські війська скидають на нього авіабомби, б'ють ракетами. Вони розбомбили в Маріуполі навіть пологовий будинок і дитячу лікарню...

Це ненависть до всього живого. Вони вбивають дітей і руйнують пологові будинки, дитячі лікарні. Навіщо? Щоб українки навіть не народжували?

І це — по всій нашій державі, по всій Україні, яка страждає від російського вторгнення.

Вони зруйнували вже десятки лікарень, сотні шкіл, дитячих садочків. Вони руйнують університети. Повністю знищують житлові квартали — килимовим бомбардуванням. Уявіть, що це таке! І як у цьому вижити? Що це означає для українців, для наших родин, для наших дітей?.. Що означає, коли не можеш знайти спокій навіть у церкві. Бо авіація бомбардує навіть церкви!

Навіть площі... Такі ж площі, як ваші... Де ви мене зараз слухаєте і бачите. Як бомбили площу в нашому місті Харкові — площу Свободи. Це найбільша площа Європи, яка нічим не відрізняється від ваших площ. Окрім того, що вона зруйнована. Зруйнована російським ракетним ударом.

У мене постійно запитують в інтерв'ю: як Європа може допомогти Україні?

Я формулюю питання інакше, а саме: як Європа може допомогти собі?

Бо це війна не тільки проти нашого народу, не тільки проти українців. Це війна проти цінностей, які нас із вами об'єднують. Проти нашого уміння жити. Жити, а не вбивати, як російські військові на нашій землі.

Ви відчуваєте, чому ми з ними різні? Ми живемо. А вони убивають. Ми — це 79 життів. А вони — 79 смертей.

Я впевнений, що ви прагнете зупинити війну так само, як кожен українець.

І тому моя відповідь про допомогу для України, яка необхідна, звучить логічно, природно для мільйонів людей у демократичних країнах. Потрібно тиснути.

Потрібні такі санкції проти Росії, щоб кожен російський солдат знав ціну кожного пострілу в мирних людей. Потрібна така принциповість європейського бізнесу, щоб у російської держави не було грошей руйнувати життя.

Тисніть на компанії у своїх країнах, щоб вони виходили з Росії, щоб ви опосередковано не були спонсорами цієї війни і трагедії.

Говоріть своїм політикам, щоб закрили небо над Україною від російських ракет та літаків. Від тих, хто вбив 79 дітей і тисячі дорослих! Тисячі за 17 днів…

Це все захистить нас. Таких самих, як ви. Абсолютно таких самих! Ви знаєте це. Ви це відчуваєте. Ви бачите мене і все це розумієте.

І ви знаєте, що ми разом повинні бути у європейській спільноті. Це надважливо для України. І це надважливо для вас, для Європи. Бо це посилить Європу. Це захистить Європу. Це зупинить війну назавжди. Це доведе, що 79 життів, які були забрані у війні за свободу, не втрачені марно. Що вони живі. Живі серед нас. І серед інших дітей України та Європи, які зможуть бути вільними, зможуть мріяти, зможуть просто жити, як вони того хочуть. У мирі. І не боятися, що їх можуть убити. І не шукати, де найближче укриття від авіабомб. Як не шукаєте ви — кожен зі ста тисяч на площах європейських міст, які мене зараз слухають. І як мільйони, які, впевнений, почують.

Почують про Україну-79. Про Україну-2022. Про Україну, яка прагне миру. І про Європу, якій час обирати.

Обирати Україну. Заради миру! Заради всіх нас.

Слава Україні!

13 березня 2022 року

Хроніка подій

► Російські війська з великими втратами проводили безуспішні спроби наступу на Кривий Ріг.

► Окупанти б'ють по Попасній на Луганщині забороненими міжнародними конвенціями фосфорними боєприпасами.

► Вночі пройшло кілька авіанальотів на житлові квартали Чернігова, повністю зруйнований 9-поверховий гуртожиток. Навколо міста — оборонні бої. Було звільнено від окупантів 2 населені пункти у київському напрямі.

► Артилерія окупантів розстрілює мирні села Охтирського району і саму Охтирку. Також ворог скористався режимом тиші, який періодично тривав останні кілька днів, для укріплення своїх позицій та переміщення військ.

► Окупанти випустили 8 ракет по Міжнародному центру миротворчості та безпеки у селі Старичі Яворівського району Львівської області, 35 людей загинуло, десятки поранено.

► В Івано-Франківську окупанти знову завдали удару по цивільному аеропорту.

► У Харкові рятувальники виявили тіло жінки під завалами у 5-поверховому будинку, куди нещодавно влучила ворожа ракета.

► ЗСУ вдалося захопити новітній російській комплекс РЕБ.

► Одна провідниця евакуаційного потяга загинула, одна отримала поранення у результаті російського авіанальоту на півночі Донецької області.

► ЗСУ стримують масований наступ окупантів на Запоріжжя.

► Міністр оборони України Олексій Резніков закликав НАТО негайно закрити небо над Україною після російської атаки по

Міжнародному центру миротворчості та безпеки.

► Військові полку «Азов» під час запеклих боїв у Маріуполі знищили 6 ворожих танків, 2 БТРи, «Тигр», а також взяли в полон 12 окупантів.

► У тимчасово окупованому Мелітополі роз'їжджає військова техніка, з якої гучномовцями російською мовою попереджають про заборону мітингів та демонстрацій.

► Дев'ять людей загинули внаслідок бомбардувань у Миколаєві.

► У Херсоні тисячі людей вийшли на мітинг проти окупантів, росіяни відкрили вогонь.

► В окупованому Бердянську люди вийшли на мітинг за Україну.

► Окупанти завдали артилерійського удару по Пуща-Водицькому психоневрологічному інтернату.

► У Миколаївській області авіація російських окупантів завдала бомбового удару по приміщенню школи. Загинуло 7 мирних жителів, ще три постраждали.

► У Маріуполі росіяни вбили 2187 мирних жителів — Міська рада Маріуполя.

► Президент України Володимир Зеленський відвідав у шпиталі поранених українських військових.

► При авіаційному нальоті на Чернігів збито російський винищувач.

► Окупанти обстріляли Авдіївський коксохімічний завод, внаслідок чого довелося зупинити роботу ТЕЦ.

► В окупованій Волновасі Донецької області росіяни вбили військового капелана, ігумена Православної Церкви України Платона (Моргунова).

► 51-річний громадянин США Брент Рено, який загинув у неділю під час обстрілу в Ірпені, виконував в Україні редакційне завдання американського журналу Time.

► На Херсонщині громада селища Високопілля самотужки відбивається від атак окупантів, попри обстріли з важкої артилерії.

Ще потрібно боротись і завдати ворогу максимальної шкоди на всіх напрямках оборони — звернення Президента України

13 березня 2022 року. 01:01

Мудрий народе сильної країни!

Завершився 17-й день війни. Війни за право бути вільними. За право жити на своїй землі так, як цього хочемо ми, українці. А не так, як це придумали за нас і проти нас. Проти нашого єства. Проти нашого характеру.

Російські окупанти не можуть нас підкорити. У них немає такої сили. Немає такого духу. Вони тримаються тільки на насильстві. Тільки на терорі. Тільки на зброї, якої в них багато. Але в окупантів немає жодної природної основи для нормального життя. Для того, щоб люди могли відчувати щастя. І мріяти. Вони органічно не здатні робити життя нормальним! Всюди, куди прийшла Росія на чужу землю, мрії неможливі.

Тільки дуже тяжка боротьба за виживання.

У результаті нападу нашу землю, на Україну, російське керівництво фактично перетворює свою державу на аналог так званих «ДНР» і «ЛНР». На велику ізольовану від усього світу зону. Де царюватиме бідність. Де все визначатиметься тільки насильством. І звідки люди будуть тікати. Як тільки можуть. Хто тільки може.

Подивіться зараз, хто їде з Росії. Хто виводить свій бізнес. Це фахівці, які можуть дати собі раду на глобальному ринку. Це айтівці, які не хочуть жити на території, де свободи зовсім немає. Це бізнесмени, які відчувають: у них все відберуть, коли просто захочуть. Це артисти, які знають, що творчість на

території, де життя людини нічого не варте, також нічого не варта.

Росія втрачає мізки. Втрачає таланти. Втрачає гроші.

Але якщо це відбувається з Росією, то що ж чекає на так звані «ДНР» і «ЛНР»? На їхні аналоги? Тільки повна деградація.

Окупанти на території Херсонської області намагаються повторити сумний досвід утворення псевдо республік. Шантажують місцевих керівників, тиснуть на депутатів. Шукають, кого підкупити, щоб організувати так звану «ХНР». Таку ж мертвонароджену, як і «ДНР» та «ЛНР». Щоб організувати якісь «комітети» проти законної влади на нашій землі. І всупереч волі людей, які щоденно виходять протестувати. І які хочуть Україну. Я вдячний їм.

Хочу сказати деяким діячам і діячкам, яким не вистачило гидливості відмовитися від розмов з окупантами… Хочу сказати: якщо хтось із них раптом спокусився на пропозиції від окупантів… Ви підписуєте собі вирок.

Вирок — піти слідом за понад 12 тисячами окупантів, які не змогли зрозуміти вчасно, чому на Україну не варто посягати.

Відбулося екстрене засідання Херсонської обласної ради. 44 депутати ухвалили рішення, що Херсонщина — це Україна, і жодним псевдо республікам там не місце.

Україна вистоїть у цьому випробуванні. Нам потрібен час, нам потрібні сили, щоб переломити військову машину, яка прийшла на нашу землю.

Не буду применшувати загрозу. І не стану перебільшувати здобутки. Ми — чесні люди, а не Міністерство оборони Росії, яке бреше всім — мільйонам своїх громадян і навіть спільнику Російської Федерації. Тому кажу відверто: ще потрібно триматися. Ще потрібно боротися. Кожного дня і кожної ночі шукати, як завдати ворогу максимальної шкоди. На всіх напрямках оборони. Під Житомиром і Києвом, під Черніговом і

Сумами, під Харковом і під Луганськом, під Донецьком і Маріуполем, на півдні країни й на дипломатичному фронті нашої держави.

Маючи таку тактику і маючи впевненість у своїх силах, ми прийдемо по своє.

Прийдемо в Мелітополь і в Генічеськ. Всюди, де наша земля. І хай окупанти знають, хай знають усі колаборанти, яких вони знайдуть, що Україна їм не пробачить. Нікому. Нічого.

Україна не забуде. Україна знайде і притягне до відповідальності. Кожного. Так, як це буде можливо.

Усі гуманітарні коридори, до речі, які були погоджені, — вони спрацювали. Вдалося вивезти 12 729 людей. Гуманітарний вантаж для Маріуполя має бути завтра вдень. Через складність маршруту довелося заночувати в Бердянську.

Постійно — за кожної нагоди — я повторюю нашим друзям і партнерам за кордоном про те, що вони повинні робити більше для нашої держави. Для українців. Тому що це не тільки для України. Це для всіх у Європі.

Зло, яке цілеспрямовано бомбардує мирні міста... Зло, яке обстрілює навіть машини швидкої допомоги і підриває лікарні, не зможе зупинитися на одній країні. Якщо матиме сили йти далі.

Сказав про це на дуже важливій акції на підтримку нашого народу, яку організували у Європі. Понад сто тисяч людей на площах Італії та інших країн континенту зібралися на мітинг за нас, за Україну і проти російської агресії.

Мільйони людей почули моє звернення ще й потім, завдяки трансляції і записам.

Ми зараз маємо найбільшу в історії України підтримку світом наших прагнень і нашої незалежності.

Можна взяти опитування громадської думки в будь-якій країні, і побачимо, що Україна — в лідерах серед тих, кому

симпатизують, кого підтримують.

А Росія — не просто серед ворогів. А навіть більший ворог, більше зло, ніж Північна Корея. Саме так думають, наприклад, американці. Звичайні люди в усіх штатах. Як і звичайні люди в усіх європейських країнах.

І я вдячний їм за цю надзвичайну підтримку. Вдячний за розуміння нашої боротьби. Бо ми поєднані однією мрією — жити вільно на своїй землі. І маємо право на те, що є у кожного у вільному світі, — на безпечне небо, так само як і на власну землю.

Шановні українці! Шановні українки!

Наші герої!

Світ завжди любив тих, хто бореться проти зла.

Саме наш спротив, хоробрість усього нашого народу надихнули світ. Мільйони людей у різних країнах. Які ще 17 днів тому могли й не відчувати, що спільне у них у всіх є. У нас у всіх є. А зараз це очевидно: мир, свобода, любов до своїх дітей. Дітей, заради яких ми воюємо, щоб вони мали майбутнє.

Я підписав два важливих укази.

Про відзначення державними нагородами України 106 військовослужбовців Збройних Сил України, які мужньо проявили себе у боях за незалежність України. 17 з них, на жаль, — посмертно. Але вони — герої.

І указ про присвоєння звання Героя України з удостоєнням ордена «Золота Зірка»:

Старшому сержанту Васічу Сергію Вікторовичу. Посмертно. Мужньо обороняв наші позиції у Київській області. Знищив ворожу техніку та значну кількість живої сили ворога.

Старшому солдату Пархомуку Віталію Васильовичу. Посмертно. Під час контрнаступу на противника в районі міста Макарів завдав значних втрат ворогу і героїчно загинув, захищаючи своїх побратимів.

Солдату Мрочку Костянтину Васильовичу. Посмертно. Мужньо боровся із силами противника, які переважали. Завдяки його ефективним діям окупанти зазнали болісних втрат.

Солдату Свинчуку Олегу Анатолійовичу. Посмертно. Героїчно виконував свій обов’язок у бою проти сил ворога, що переважали. До останнього допомагав своїм співслужбовцям.

Сержанту Ханіну Андрію Павловичу. Посмертно. Захищаючи Волноваху Донецької області, знищив танк ворога та близько 10 осіб противника. Під час бою, отримавши поранення, допомагав пораненим співслужбовцям і до останнього виконував свій обов’язок.

Сержанту Дерусовій Інні Миколаївні. Посмертно. З 24 лютого старший бойовий медик виконувала завдання в місті Охтирка Сумської області. Врятувала понад 10 військовослужбовців, ризикуючи власним життям. Загинула від артилерійського обстрілу російських військ, надаючи допомогу пораненим військовим. Перша жінка — Герой України, якій це звання присвоєно посмертно.

Вічна пам’ять усім, хто віддав життя за Україну!

Присвоєно звання Герой України з врученням ордена «Золота Зірка»:

Старшому лейтенанту Гуцулу Володимиру Олександровичу. Завдяки його героїчним діям у Херсонській області вдалося знищити 25 одиниць техніки ворога та близько 300 окупантів.

Старшому лейтенанту Чорному Володимиру Володимировичу. Завдяки його умілим діям при захисті Волновахи Донецької області, було знищено близько 50 осіб противника, танк Т-72 і взято в полон п’ятеро окупантів.

Слава всім героям!

Слава Україні!

14 березня 2022 року

Хроніка подій

► У Києві в дев’ятиповерхівку влучив снаряд окупантів, загинула людина. Також росіяни обстріляли завод «Антонов».

► Вночі на Чернігів ворог здійснив три авіанальоти. Сильно пошкоджений Національний університет «Чернігівська політехніка».

► Ніжин на Чернігівщині інтенсивно обстрілюється РСЗВ «Ураган».

► Миколаїв — інтенсивні обстріли усю ніч.

► Сєверодонецьк під постійними артобстрілами, за добу 18 влучень у житлові будинки. Гуманітарним коридором вдалося евакуювати близько 1 600 людей.

► Вночі продовжилися обстріли житлових районів Харкова, ударів завдано у тому числі по лікарням, багато загиблих та поранених. По області велися активні бої в напрямку Ізюму, де ЗСУ поступово витісняють окупантів.

► У Житомирській області окупанти завдали ракетного удару по селищу міського тира Ставище.

► Поблизу Рівного через авіаудар пошкоджено телевізійну вежу.

► Внаслідок авіаційного обстрілу міста Снігурівка на Миколаївщині окупантами пошкоджені 5 житлових будинків, один мирний житель загинув.

► До 13 березня окупанти завдали інфраструктурі України збитків на понад 119 млрд дол. — Міністерство економіки України.

► Внаслідок авіабомбардування житлових кварталів Охтирки загинуло щонайменше троє мирних жителів.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 14 березня склали: особового складу — понад 12 000; танків — 389; бойових броньованих машин — 1249; артилерійських систем — 150; засобів ППО — 34; РСЗВ — 56; цистерн з ПММ — 60; автомобільної техніки — 617; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 8; літаків — 77; гелікоптерів — 90; кораблів/катерів — 2.

► Окупанти провели обшук у помешканні священика Православної Церкви України о. Олега Ніколаєва з окупованого Бердянська. Його самого арештували та вивезли у невідомому напрямку.

► Жителі селища Білозерка під Херсоном вийшли на мітинг проти окупантів.

► ППО збили над Києвом ракету, її уламки впали на житловий квартал та зруйнували п'ятиповерхівку.

► Окупанти обстріляли 15 населених пунктів у Донецькій області, щонайменше 2 людини загинули.

► Окупанти знову пошкодили лінію до Чорнобильської АЕС, яку в неділю відремонтували фахівці «Укренерго».

► Головне управління розвідки Міністерства оборони України оприлюднили список військовослужбовців 43-го окремого морського штурмового авіаційного полку (в/ч 59882) м. Саки в окупованому РФ Криму, які скоюють військові злочини проти мирного населення України.

► На Запорізькому напрямку ворог отримав нищівний удар по своїй тиловій інфраструктурі з метою порушення логістичного забезпечення ворога на тимчасово зайнятих окупантами територіях.

► Російські військові, які захопили Запорізьку АЕС, підірвали частину мін, які не розірвалися на атомній електростанції, біля енергоблоку №1 — «Енергоатом».

► Гуманітарний конвой не доїхав до Маріуполя: окупанти не пускають автобуси для евакуації.

Переможемо завдяки нашому вмінню гуртуватися та завжди пам'ятати про своїх — звернення Президента України Володимира Зеленського

14 березня 2022 року. 00:19

Міцний народе незламної країни!

Сьогодні 18-й день. 18-й день нашої війни за життя, за Україну, за незалежність.

Початок сьогоднішнього дня був чорним. Російські ракети та авіабомби знову били по нашій державі. Від сходу до заходу.

30 ракет на одну тільки Львівську область. Унаслідок обстрілу Міжнародного центру миротворчості та безпеки загинули 35 людей, ще 134 людини отримали поранення.

Там не відбувалося нічого, що могло б загрожувати території Російської Федерації. І всього лише за 20 кілометрів звідти — кордони НАТО.

Минулого року я чітко попереджав лідерів НАТО: якщо не буде жорстких превентивних санкцій проти Російської Федерації, вона піде війною. Ми мали рацію.

Я говорив протягом довгого часу: «Північний потік» — це зброя, яка вдарить по всій Європі. Тепер це очевидно.

І зараз я повторюю знову: якщо ви не закриєте наше небо, то це лише питання часу, коли російські ракети впадуть вже на вашу територію, на територію НАТО, на домівки громадян країн НАТО.

Сьогодні в Київській області був убитий американський журналіст Брент Рено. Його колега поранений. Це був свідомий напад російських військових.

Вони знали, що вони роблять. Але, схоже, не всі на Заході знають, що вони роблять.

На сході нашої країни окупанти вирішили «демілітаризувати» та «денацифікувати» Святогірську лавру Української православної церкви Московської патріархії.

На час удару на території монастиря перебували тільки монахи та сотні біженців. Жодної військової цілі у лаврі чи поряд з нею не було. Але російські війська не зупиняються навіть перед ударами по лаврі.

Один лише цей факт демонструє, що вся ідеологія російської держави є просто брехнею.

Сьогодні я відвідав наших хлопців, наших захисників, які відновлюються після поранень у військовому госпіталі.

Поговорили. Вручив нагороди. Ордена й медалі — за мужність, за славу для України.

І я дуже хочу, щоб моє до них привітання «бажаю здоров'я» спрацювало сьогодні саме так потужно, як і наші Збройні Сили, які утримують ключові рубежі. Вже 18 днів. До речі, в цьому ж госпіталі лікують і російського військового з Рязані.

Він — в одній палаті з нашими захисниками. Отримує ту ж допомогу, від тих же лікарів. Попри те, що робив цей хлопець проти нас, проти України.

Але лікарі України його врятували. І це зрозуміло. Бо вони люди, не звірі.

І маємо пройти цю війну так, щоб залишилися ми всі людьми.

Я вдячний усім лікарям і медичним сестричкам, які працюють у Києві, в Дніпрі, у Вінниці, у Львові, в Чернігові, на Донбасі, у Харкові, у Мелітополі, у Маріуполі…

Усім!

Військовий госпіталь міста Маріуполя.

Військовий мобільний госпіталь міста Покровська.

Військовий мобільний госпіталь міста Часів Яр.

Військово-медичний клінічний центр Східного регіону.

Військовий госпіталь Черкаського.

Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону, місто Вінниця.

Військово-медичний клінічний центр Західного регіону, місто Львів.

Військово-медичний лікувально-реабілітаційний центр, вийшов з Ірпеня, але продовжує працювати.

Усім вам — щира подяка!

Від усіх нас. Від усіх українців.

Заїжджав сьогодні й на блокпости. Не хотів, щоб це було дуже публічно.

Просто підтримати наших хлопців, поговорити. Мужні хлопці, веселі хлопці, які захищають Київ і знають, що ми переможемо. Відчувається це.

Переможемо завдяки тому, як тільки ми, українці, вміємо гуртуватися.

Уміємо завжди пам'ятати про своїх. Своїх — по духу, по серцю, по щирості.

Зустрів там, на блокпосту, надзвичайну людину, яка щоденно підтримує наших захисників, щоденно привозить їм каструлю з борщем, справді смачним, справді українським. Просто від душі. І я знаю, що саме на таких людях століттями тримається наша держава. Саме завдяки таким людям ми переживемо будь-які чорні дні. Бо ми — разом. І ми завжди захищаємо своїх. І своє. Не за гроші. Без примусу. Не як ті, хто прийшов до нас. А тому що ми — українці.

Важливі міжнародні переговори. Болгарія, Словаччина, Чехія, Румунія, Польща, Британія.

Відчуваємо підтримку цих країн. Відчуваємо підтримку нашої армії. Це важливо.

Говорив також і з Шарлем Мішелем, Президентом Європейської ради, про нашу європейську перспективу, яка стає реальністю.

Тепер щодо переговорів з Російською Федерацією.

Щоденно у відеоформаті говорять представники делегацій наших країн. У нашої делегації завдання чітке — зробити все, щоб відбулася зустріч президентів. Зустріч, на яку, я впевнений, очікують люди.

Зрозуміло, що це складна історія. Тяжкий шлях. Але шлях потрібний. І наша мета — щоб у цій боротьбі, у цій переговорній складній роботі, Україна отримала необхідний результат. Необхідний для нас, для миру і для безпеки.

Щоб ми мали гарантії — нормальні, дієві. Не як за «Будапештом» і не як у нашому небі. А такі, щоб українці могли сказати: ось це працює, ось це — гарантії.

Говорити потрібно.

Спрацювали понад десять гуманітарних коридорів. Київська область, Луганська область… За добу врятовано 5 550 людей. За шість днів — вже понад 130 тисяч. Говорити потрібно.

І це також — завдяки переговорам. Маємо це розуміти.

На жаль, у Маріуполь гуманітарний коридор був перекритий. Знову. Ми зробили все, що необхідно. Забезпечили тишу. Російські війська зірвали рух вантажу та автобусів. Але будемо пробувати знову. Будемо пробувати ще. Доти, доки не зможемо допомогти нашим людям. Бо вони — наші. Нашому Маріуполю. Героїчному Маріуполю.

Українці! Українки!

Ми проходимо найстрашніше випробування у нашій історії, у нашому житті.

Ми захищаємо найдорожче, що в нас є.

Ми повинні триматися. Ми повинні боротися.

І ми переможемо. Я знаю це. Я в це вірю.

Слава вам!
Слава нашим людям!
Слава нашим героям!
Слава Україні!

Сьогодні добровольцями є всі, хто відчуває вільний поклик до захисту України — звернення Президента Володимира Зеленського

14 березня 2022 року. 14:24

Бажаю здоров'я, шановні українці, українки!

Гарна погода, яку ми тепер майже не помічаємо. Чисте небо, якого сьогодні над Києвом немає. Над Києвом та іншими містами нашої держави. Через ракетні удари, сліди від ворожих літаків. Вулиці тихі, але я знаю, я вірю, що це не надовго. Не назавжди. Для того й працюємо. Для того й боремося. Для того й не віддаємо свого.

Сьогодні ми відзначаємо суто наше, українське свято — День добровольця.

Саме наша здатність миттєво об'єднуватись у час випробувань, знаходити спільну мову й боротися разом- створює наш характер, український характер.

Ми можемо не помічати одне одного у звичайному житті. Погодьтеся, таке з нами буває і бувало.

Але коли бачимо загрозу нашому способу життя, нашому духу, коли бачимо загрозу Україні, нашій державі, ми не вагаємося жодної хвилини. Якщо ми — українці.

Ми об'єднуємося. Ми робимо все, щоб захистити своє.

Українців не треба переконувати, щоб ставали добровольцями. Українців не треба стимулювати, щоб почали допомагати одне одному.

Потужна підтримка Збройних Сил усім народом України, щирий волонтерський рух, масовий вступ до тероборони, солідарність усіх наших людей — це передумови перемоги.

Передумови звільнення всієї нашої країни… Єдиної й найкращої.

Україна для нас — не просто територія, як для окупантів. Вони ж тут нічого не розрізняють, не розуміють нічого. Саме тому для них усе це — просто мішень.

Україна для нас — це мільйони щасливих миттєвостей, рідних символів, пам’ятних місць. Ми відчуваємо цю землю. Україна для нас — це наше життя, і тому мільйони людей стали на захист нашої держави сьогодні. Тому сьогодні ми всі — добровольці. Усі, хто захищає Україну, наших дітей, хто захищає наше майбутнє.

Усім, хто відчуває цей вільний поклик… Поклик до захисту України…

Хто доброволець у боях. Чи в інформаційних військах. Хто захищає дороги, захищає міста. Усім дипломатам — офіційним і неформальним. Усім, хто допомагає з технікою.

Хто зберігає бізнес. Хто постачає необхідні товари, необхідні продукти. Хто рятує й лікує за будь-яких умов. Хто працює на транспорті. Хто забезпечує зв’язок і ремонтує мережі…

Усім я вдячний. І щиро вас вітаю!

Кожного з добровольців. Кожного з мільйонів, які разом працюють на перемогу.

19-й день нашого спротиву.

Збройні Сили України тримаються мужньо. І креативно. Ми завдаємо таких втрат ворогу, що він вже не знає, де ще шукати резервів. Де ще шукати допомогу.

Допомогу собі, допомогу окупанту. Це жалюгідно.

Але ми не маємо права розслабитись.

Російська держава готувалася до війни десятки років. Вони накопичили значний воєнний ресурс заради зла, заради підкорення сусідів. І заради знищення України, Європи, якою ми її знаємо, яку ми цінуємо.

Тому потрібно триматися, потрібно боротися, щоб перемогти. Щоб прийти до заслуженого українцями миру Чесного миру. З гарантіями безпеки для нашої держави, для наших людей. І щоб покласти це на папір у переговорах, складних переговорах.

Сьогодні вже почалася відеозустріч делегацій. Вона триває. Всі чекають новин. Ввечері обов'язково доповімо.

Поки держава воює, поки народ захищається, має зберігатись і відновлюватись економіка. Настільки, наскільки це можливо в наявних складних умовах.

На вулицях міст має з'явитися життя. Там, де дозволяє безпека. Там, де це можуть забезпечити люди. Аптеки, торгівля, будь-який бізнес, який може просто працювати сьогодні. Щоб країна жила. Щоб уже починалося відновлення України. І це залежить від кожного з нас, від кожного, хто здатний працювати.

Економічне придушення України — це одне із завдань війни проти нас сьогодні. І ми маємо відбитися також і від цього. Зберегти нашу економіку, зберегти наших людей.

Тому уряд отримав чітке доручення — повернути малий і середній бізнес. Прибрати усе, що заважає. Максимально послабити податки, прибрати всі складнощі, абсолютно усі. Щоб система не тиснула, щоб люди знали, що вони можуть працювати так, як вони можуть. Там, де вони можуть.

На час війни та для післявоєнної розбудови потрібна нова податкова модель.

Потрібно оновити й фінансові правила. Щоб люди відчували, що можна проявляти гнучкість. Відчували, що всі гроші та цінності будуть збережені. І що можна не боятися втратити щось, бо держава Україна гарантує кожному безпеку активам і накопиченням.

Кабінет Міністрів уже працює над тим, як оформити це нормативно. День-два — будуть деталі.

Українці! Українки!

Російські війська продовжують знищувати нашу інфраструктуру, продовжують бити по наших містах. Київщина, Чернігівська область, Сумщина, Харків, Південь, Донбас.

Але знайте — ми все відбудуємо. Ми все відновимо. Кожну вулицю кожного міста. Кожний будинок, кожну квартиру кожного українця. Після війни, я впевнений, ми зможемо зробити це швидко. Ми спрямуємо на це всі наші сили, всю допомогу світу. Ми вже формуємо фонди, щоб Україна жила.

Але зараз, коли окупанти ще на нашій землі, ми маємо бити їх так, як тільки можемо. Гнати їх так, як тільки вміємо. Захищати міста. Захищати села. Захищати кожен метр нашої землі й кожну частинку нашого серця. Українського серця. Української душі.

Допомагайте одне одному! Підтримуйте одне одного! Підтримуйте оборону! Захищайте державу!

Разом — точно переможемо.

Слава Україні!

15 березня 2022 року

Хроніка подій

► У ніч на 15 березня окупанти завдали 2 ракетні удари по міжнародному аеропорту міста Дніпро. Завдані масштабні руйнування.

► У Миколаївській області за минулу добу поранено 80 осіб, із них двоє дітей, також є загиблі після авіаудару по школі в області, завданого 13 березня.

► Вночі Киев обстрілювався артилерією окупантів. Росіяни завдали ударів по багатоповерховим будинках у Подільському та Святошинському районах. Дві людини загинули. Також ворожий снаряд влучив у приватний будинок на Осокорках.

► Харків під постійним обстрілом. У різних районах міста та області рятувальники врятували з-під завалів трьох людей, знайшли під уламками будинків сім загиблих. Крім того, внаслідок обстрілів, в ніч на 15 березня у Харкові зчинилися велика пожежа.

► Окупанти відкрили мінометний вогонь по колоні людей, яких евакуювали з Гостомеля, загинула жінка, і дістали поранення двоє чоловіків.

► На 20-й день війни російські загарбники не мають успіхів на жодному напрямку, ЗСУ відбили нові атаки на Маріуполь, знищивши близько 150 окупантів, 2 танки, 7 бойових машин піхоти та 1 бронетранспортер — Генеральний штаб ЗСУ

► Артилерія окупантів обстрілювала передмістя та житлові квартали Чернігова, є загиблі.

► Не припиняється інтенсивний артилерійський обстріл Сумського району

► В Ірпені триває бій. ЗСУ контролюють 70 % території міста.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 8 березня склали: особового складу — понад 13500; танків — 404; бойових броньованих машин — 1279; артилерійських систем — 150; засобів ППО — 27; РСЗВ — 64; цистерн з ПММ — 60; автомобільної техніки — 640; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 9; літаків — 81; гелікоптерів — 95; кораблів/катерів — 3.

► Кількість загиблих у результаті ракетного удару окупантів по телевежі у Рівному зросла до 19 осіб.

► У Харкові станом на 15 березня повністю знищено 600 будинків, без даху над головою залишилися тисячі людей.

► Російську стратегічну крилату ракету «повітря — земля» Х-101 збили на Вінниччині за допомогою звичайного кулемета.

► Ситуація в Ізюмі Харківської області не краща, ніж у Маріуполі, і місту негайно потрібні гуманітарні коридори — заступник міського голови Володимир Мацокін.

► Захисники Луганщини знищили 3 російські танки та бойову машину піхоти разом з екіпажами.

► Головнокомандувач ЗСУ генерал Валерій Залужний повідомив, що українці зазнають втрат, проте вони у декілька разів менше, ніж в окупантів.

► Кількість українців, які виїхали з країни з початку повномасштабної війни, досягла 3 млн осіб — Міжнародна організація з міграції.

► У результаті повномасштабного вторгнення Росії в Україну за неповних три тижні від обстрілів окупантів постраждали щонайменше 28 споруд духовного значення у щонайменше 6 областях України — Державна служба України з етнополітики та свободи совісті.

► Під час обстрілу окупантами Чугуєва загинув 16-річ-ний хлопець.

► Колона російської техніки тікає від Миколаєва до Херсона.

► Російські військові взяли в заручники лікарів та пацієнтів Обласної лікарні інтенсивного лікування у Маріуполі.

► ЗСУ відбили атаку російських військ під Харковом і відкинули ворога за межі попередніх позицій.

► На Луганщині у вівторок ЗСУ знищили 5 РСЗВ БМ-21 «Град» з боєприпасами до них, 3 танки Т-72, БМП-3 та понад 15 окупантів.

► Окупанти обстріляли евакуаційний автобус, що віз людей із Рубіжного на Луганщині.

Відповідальність за воєнні злочини для російських військових неминуча — звернення Президента України

15 березня 2022 року. 01:29

Вільний народе вільної країни!

Завершився 19-й день нашого спротиву. Історичної війни. Ще один тяжкий день, який все ж наближає нас до перемоги, наближає мир для України.

Як і раніше, ворог розгублений. Вони не очікували такого опору. Вірили своїй пропаганді, яка десятиліттями бреше про нас. Досі не можуть оговтатися. Але вже почали розуміти, що війною вони нічого не досягнуть.

Це знають їхні солдати. Це усвідомлюють їхні офіцери. Вони втікають з поля бою, кидають техніку.

Ми беремо трофеї та використовуємо їх для захисту України. Російські війська на сьогодні — фактично один з постачальників техніки для нашої армії. Вони і в страшному сні не могли такого побачити.

И я хочу сказать российским солдатам. Тем, которые уже зашли на нашу землю. И которых ещё только собираются отправить воевать против нас.

Российские срочники! Послушайте меня особенно внимательно. Российские офицеры! Вы-то всё уже поняли. У Украины вы ничего не заберёте. Вы будете забирать жизни. Вас очень много. Но и вашу жизнь тоже заберут.

Но ради чего вам погибать? И зачем? Я знаю, что вы хотите выжить. Мы слышим в перехватах ваших разговоров, что вы на самом деле думаете об этой войне, об этом позоре и о своём

государстве. Ваши разговоры друг с другом. Ваши звонки домой родным. Мы слышим это всё. Мы делаем выводы. Мы знаем, кто вы такие.

Поэтому я предлагаю вам выбор. От имени украинского народа даю вам шанс, шанс выжить. Если вы сдадитесь нашим силам, мы будем обращаться с вами так, как и положено обращаться с людьми. Именно с людьми — достойно. Как с вами не обращались в вашей армии. И как ваша армия не обращается с нашей. Выбирайте!

Наші хоробрі захисники продовжують завдавати російським військам нищівних втрат.

Уже скоро кількість збитих гвинтокрилів Росії досягне сотні одиниць. Бойових літаків вони втратили вже 80. Сотні танків, тисячі одиниць іншої техніки.

За 19 днів російська армія втратила в Україні убитими більше, ніж за дві криваві й багатолітні війни в Чечні. Заради чого?

Я благодарен тем россиянам, которые не прекращают попытки донести правду. Тем, кто борется с дезинформацией и рассказывает правду, реальные факты своим друзьям, своим близким и родным. И лично той девушке, которая вошла в студию Первого канала с плакатом против войны. Тем, кто не боится протестовать. Пока ещё ваша страна не закрылась окончательно от всего мира, превратившись в очень большую Северную Корею, вы должны бороться. Вы должны не потерять и свой шанс.

Євросоюз затвердив четвертий санкційний пакет проти Росії. Четвертий, і я впевнений, що не останній.

Ми працюємо з партнерами над новими обмеженнями, які будуть застосовані проти російської держави. Кожен, хто відповідає за війну. Кожен, хто відповідає за руйнацію

демократії. Кожен, хто відповідає за репресії проти людей. Кожен отримає відповідь. Відповідь світу. І це — тільки початок.

Відповідальність за воєнні злочини для російських військових неминуча. Відповідальність за свідомо створену гуманітарну катастрофу в українських містах неминуча. Увесь світ бачить, що відбувається в Маріуполі, Харкові, Чернігові, Сумах, Охтирці, Гостомелі, Ірпені. В усіх наших містах.

Усі наші партнери поінформовані про злочини окупантів проти мирних людей і місцевого самоврядування в Херсонській та Запорізькій областях. У тимчасово окупованих районах. За це буде відповідь. Обов’язково. За зірвані гуманітарні коридори. Обов’язково.

Протягом дня 14 березня вдалося вивезти з міст і містечок Київської та Луганської областей 3 806 українців.

Нашу колону зі 100 тоннами найнеобхіднішого для Маріуполя досі утримують у Бердянську. Вже третій день. Але ми будемо намагатися. Будемо робити все, щоб маріупольці отримали продукти, воду й медикаменти.

Повну інформацію про дії окупантів на українській землі надав у розмовах з друзями та партнерами нашої держави. Кожна агресивна дія окупантів тільки підштовхує світ до нових санкційних рішень.

Говорив з Президенткою Європейської комісії Урсулою фон дер Ляєн. З Президентом Польщі Анджеєм Дудою. Прем’єр-міністром Люксембургу Ксав’є Бетелем. Взаєморозуміння на сто відсотків.

Важливою була й розмова з Прем’єр-міністром Ізраїлю Беннетом. Як частина переговорних зусиль, щоб завершити цю війну якнайшвидше. Чесним миром.

Над цим працювала й наша делегація на переговорах з російською стороною. Доволі непогано, як мені доповіли. Але подивимось. Продовжать завтра.

Кабінет Міністрів України узгодив пакет рішень для підтримки нашої економіки.

Щоб бізнес працював. Щоб люди були з роботою. Там, де безпека це дозволяє. Там, де люди до цього готові.

Перше. Починаємо податкову реформу. Замість ПДВ та податку на прибуток даємо ставку 2% від обороту та спрощений облік. Для малого бізнесу — а це перша й друга групи ФОПів — ставимо добровільну сплату єдиного податку. Тобто якщо зможете — сплачуйте. Не можете — нема питань.

Друге. Максимальна дерегуляція бізнесу. Скасовуємо всі перевірки для всіх бізнесів. Щоб усі працювали нормально. Щоб міста оживали. Щоб усюди, де немає бойових дій, продовжувалося життя.

Умова лише одна: ви забезпечуєте нормальну роботу свого бізнесу в межах українського закону.

Це лише початкові два кроки нашої податкової реформи. Далі буде.

І наостанок.

Щойно підписав указ про відзначення державними нагородами України 234 військовослужбовців Збройних Сил України, які проявили особисту мужність і героїзм у боротьбі за Україну, за нашу незалежність. 59 з них — посмертно.

Вічна пам’ять кожному, хто віддав життя за нашу державу!

Вічна вдячність усім нашим героям!

Слава Україні!

Кожен постріл Росії по Україні — це крок до її самознищення — звернення Президента Володимира Зеленського

15 березня 2022 року. 17:29

Міцний народе нашої незламної країни!

Вісім років війни проти нас. 20-й день повномасштабного вторгнення. Спроби знищити нас усіх, знищити Україну. Ми воюємо за життя. Ми виборюємо життя у ракет, авіабомб, артилерії, танків, мінометів і всього іншого, що російські війська використовують, щоб знищити нас. Всього іншого, чим Росія руйнує зараз і себе.

Тому що кожен постріл по Україні, кожен удар по Україні — це кроки до самознищення Росії. Кроки до самоізоляції, до бідності й деградації.

Росію залишають усі, хто просто хоче жити та має чим думати. Науковці, артисти, бізнесмени, програмісти тощо… Такого удару по людському капіталу російська держава не переживала вже десятки років. Такого удару, якого завдала собі сама. Але нас це не хвилює. Це не наше питання.

Наше питання — зберегти своїх людей. Силу нашого суспільства. Своїх науковців, своїх артистів, своїх бізнесменів, своїх людей, свій міцний народ. Усіх наших українців, хто боронить державу й наближає мир, який потрібен кожному українцю.

Минулої ночі майже по всій території нашої держави були повітряні тривоги. Ракетним ударом зруйнований аеропорт у Дніпрі. Харків. Російські авіабомби били по житлових

кварталах. Ще — артилерія. Ще — міномети. Бої тривають і в області — Ізюм, Чугуїв.

Триває розбір завалів у Рівному після ракетного удару по телевежі. Станом на цей час відомо про 19 загиблих.

Древні Чернігів, Остер переживають таку жорстку атаку з боку Росії, що вона стерла в пил будь-які свої претензії на культурний зв'язок з часами Русі. В окупантів немає коріння, немає пам'яті і немає душі.

Російські війська атакували Київ, атакували киян. Чотири житлові будинки зруйновані. Розбір завалів ще триває. Станом на цей час відомо про п'ятьох загиблих у Києві.

Скажу вам по-русски: и это в нашей столице. В городе, о котором вы, собственно говоря, всегда говорили: мать городов русских. Который сделал наши народы историческими. И который вы сегодня бомбили. Просто людей, жилые массивы. Бомбили и снова бомбили. Нам таких детей точно не надо. Спасибо.

Окупанти продовжують вважати захоплення нашої столиці своєю ключовою метою, політичною метою. Вони сподіваються, що контроль над Києвом дасть їм контроль над Україною. Це абсурд абсолютний — з усіх точок зору.

Щоб додатково посилити оборону столиці та Київської області, я призначив керівником обласної військової адміністрації Олександра Павлюка — Героя України, генерал-лейтенанта, командувача Операції об'єднаних сил.

Звільнений голова обласної адміністрації Олексій Кулеба допомагатиме військовому керівництву.

Тож київський напрямок та ситуація в області матимуть ще більшу увагу.

Новим командувачем Об'єднаних сил став генерал-майор Едуард Москальов. Професійна людина, патріотична людина. Указ підписано.

Кожного ранку, кожного вечора я висловлюю подяку військовим. Усім нашим героям, які хоробро захищають нашу державу Усім, хто зупиняє ворога попри те, що окупантів у рази більше. В десятки разів.

А зараз, сьогодні, я хочу сказати про всіх мирних українців, яких забрала ця війна…

Вічна пам'ять кожному, хто загинув за Україну! Вічне прокляття ворогу, який забрав тисячі життів.

Сьогодні частково відкрилися гуманітарні коридори. Працює коридор із Сум, Тростянця, Лебедина, Шостки й Конотопа в напрямку міста Полтави.

Окупанти не припинили обстріли й зірвали роботу гуманітарних коридорів у Київській області.

Залишається заблокованою й колона з гуманітарним вантажем для Маріуполя. Декілька днів поспіль. Але все ж таки потроху відбувається виїзд людей з оточеного міста на приватному транспорті.

Хочу подякувати за цю важливу справу, важливу роботу ДСНС, поліції, лікарям та всім іншим, хто рятує людей. І авжеж обов'язково дякую нашим військовим.

Сьогодні виступив на саміті, який був організований Британією, другом України — Борисом Джонсоном. Виступив перед об'єднаними експедиційними силами Сполученого Королівства. Перед лідерами держав Балтії та країн північі Європи.

Сказав про те, що хотіли б сказати, безперечно, всі наші громадяни.

Про НАТО. Про допомогу. Про щирість і… те, що не всі зайняли моральну позицію у відповідь на російську війну.

Кожна з понад 800 російських ракет, які вдарили по нашій державі, є відповіддю на давнє питання про НАТО. Про те, чи відкриті насправді для України двері Альянсу.

Якби були відкриті, якби це було чесно, то нам не довелося б 20 днів переконувати Альянс, що небо над Україною потрібно закрити. Закрити від смерті, яку несуть російські повітряні сили. Але… Нас поки що не чують чи не хочуть чути. Деякі держави Альянсу залякали самі себе. Розказуючи, що нібито вони не можуть відповідати. Не можуть зіштовхнутися з російськими ракетами та літаками в небі України. Бо це, мовляв, призведе до ескалації, призведе до Третьої світової…

А що ж вони скажуть, якщо Росія піде далі у Європу, атакуючи інші країни?

Впевнений — те ж саме, що вони говорять і Україні. 5-та стаття договору про НАТО ще ніколи не була такою слабкою, як зараз. Це тільки наша думка.

Коли деякі члени Альянсу побоялися бути справді альянсом, який здатний захистити все те, заради чого його й створювали. Свободу й демократію. Людяність і справедливість. Нам потрібно шукати дієвих гарантій. Гарантій для нас, для нашого неба. І ми від цього не відмовимось. Нам потрібні літаки. І я продовжу про це говорити, продовжу цього добиватися.

Нам потрібні довгострокові безпекові гарантії для держави. Для всіх українців.

Але конкретні речі. Конкретні гарантії. Юридично закріплені. Щоб жодного сумніву в них не було. І щоб не звучали відмовки. Як звучать зараз, коли ми звертаємося до тих, хто підписав «Будапешт» і хто… мав силу, щоб зупинити російське вторгнення ще до того, як воно почалося. Превентивно. Допомогою Україні, яка переконує. Санкціями, які не дозволяють воювати.

Українці! Українки!

Нас понад 40 мільйонів у нашій державі. І ще мільйони по всьому світу. Це велика сила. Плюс — наші друзі.

Плюс багато країн наших партнерів. Ми всі маємо зараз спільне завдання, національне завдання. Ми повинні тиснути на Росію так, щоб ціна за цю війну проти України стала надзвичайно болісною. Щоб усі у світі зайняли моральну позицію. Не тільки держави, а й компанії. Я кажу про бізнес.

Великі корпорації, які все ще спонсорують військову машину Росії, які не пішли з російського ринку, хоча повинні були зробити це одразу. Одразу, коли світ побачив, що роблять російські війська на нашій українській землі.

Ви знаєте ці бренди. Вони добре відомі. І тут немає жодних секретів.

Nestle, Mondelez та інші гіганти харчової індустрії. А також Raiffeisen, Societe Generale та інші банки. BASF, Samsung та LG. Bayer, Sanofi та інша фарма.

Unilever, Johnson & Johnson… І ще десятки компаній. А це мільярди доларів.

Ми звертаємося до світу. До держав і до людей. Але це не тільки робота політиків.

Я звертаюся до українців. До всіх і в будь-якій країні. Там, де ви можете впливати на це. Все у ваших силах. Увесь бізнес з Росією має бути зупинений. Уся торгівля.

Щоб вони не могли спонсорувати вбивства. Наші вбивства, наших дітей. Щоб долари і євро не оплачували кров. Контактуйте, будь ласка, з політиками. Тисніть. Говоріть із журналістами. Бойкотуйте їхні продукти.

Вони повинні відчути нашу силу! Вони повинні відчути вашу силу!

Бо сила у нас є.

Слава Україні!

Промова Президента України Володимира Зеленського у парламенті Канади

15 березня 2022 року — 19:57

Панове спікери!
Пане Прем'єр-міністре! Дорогий Джастіне!
Члени уряду та парламенту!
Присутні гості. Дорогі друзі!

Перш ніж почати, я хочу, щоб ви зрозуміли мої відчуття, відчуття українців. Настільки, наскільки це можливо. Відчуття протягом цих 20 днів. 20 днів повномасштабного вторгнення Російської Федерації після восьми років війни на Донбасі.

Просто уявіть… Уявіть, що о четвертій ранку кожен з вас чує вибухи. Страшні вибухи. Джастіне, уяви, що ти чуєш. І чують твої діти. Чують ракетні удари по аеропорту Оттави. По десятках інших місць по всій території вашої прекрасної країни, території Канади. Крилаті ракети. Ще до світанку. І твої діти обіймають тебе і запитують, що сталося, батьку. А ти вже отримуєш перші звіти про те, які об'єкти в твоїй державі розбиті ракетами Російської Федерації. І ти знаєш, скільки і де вже загинуло людей.

Уявіть, що ви шукаєте слова, щоб пояснити це дітям. Пояснити їм, що почалася масштабна війна.

Війна, про яку ви знаєте, що вона — на знищення вашої держави. Про яку ви знаєте, що вона — на підкорення вашого народу.

Другий день — і ви отримуєте повідомлення про колони бронетехніки. Тисячі, тисячі, які заходять на вашу землю.

Спочатку — маленькі міста, потім більші. Вони хочуть їх усі заблокувати. І блокують.

Вони підходять до Едмонтона — уявіть собі — і б'ють артилерією. Просто по житлових кварталах, просто по людях. Спалюють школи, підривають дитячі садочки. Як і у нас, в наших містах — в Сумах, як в нашій Охтирці. Вони блокують Ванкувер і тримають в облозі сотні тисяч людей, які залишилися в цьому місті. Як в нашому Маріуполі. Вже другий тиждень під обстрілами, без електрики повністю, майже без їжі, точно без води. У підвалах.

Джастіне! Шановні присутні! Панове!

Уявіть, що значить кожного дня чути доповідь про загиблих людей. Так, ви — президент або керівник уряду, але ви просто про це чуєте, про загиблих дітей. І загиблих стає все більше і більше. 97 убитих дітей на сьогоднішній ранок.

Знаменита Сі-Ен Тауер у Торонто… Скільки російських ракет вистачить, щоб її зруйнувати? Повірте, я всім вам цього не бажаю…

Але ми щодня передбачаємо, скільки ще ракет можуть ударити по наших телевежах. А вони б'ють по них.

Наша площа Свободи у Харкові і ваша Churchill Square в Едмонтоні. Уявіть російські ракети, які б'ють у її серце.

Наш Бабин Яр — місце поховання жертв Голокосту… Росіяни не зупинялися перед бомбардуванням навіть цієї землі. А що з Національним монументом Голокосту в Оттаві? Чи витримає він удар трьох чи п'яти ракет? Так було у нас. Авіабомби? Ще хвилину тому там були люди живі. Там була сім'я, яка просто прийшла туди. Вони були живі. А тепер… Ви розумієте.

А потім страшна ніч… І так кожна з цих 20-ти, коли російські військові стріляють з танків по житловим масивам.

З танків — по Запорізькій атомній станції. Прямою наводкою. Коли там почалася пожежа. Чи можете ви уявити таке

з вашою станцією Bruce Station в Онтаріо?

І що б ви відчули, якби побачили, як ваш прапор у кожному місті, де вони проходять, як ваш прапор у Монреалі знімають... Знімають, щоб викинути та замінити російським.

Я знаю, що ви підтримуєте Україну, щиро, дієво. І ми з Джастіном друзі. Але я хочу, щоб ви зрозуміли мене, і ви це відчули.

Відчули те, що й ми. Відчували, як ми хочемо жити. І як ми хочемо перемогти. Перемогти заради життя.

Хочу, щоб ви відчували, що це таке, коли телефонуєш друзям і кажеш: закрийте небо, зупиніть обстріли. Неважливо, яким чином, просто зробіть це. Зупиніть бомбардування. Скільки ще має впасти ракет на наші міста?

А у відповідь чуєш, що хтось цього не хоче робити... Але дуже занепокоєні!

Але ж дайте тоді нам літаки, говоримо ми нашим партнерам.

Відповідають: ось-ось... Уже скоро. Трішки потерпіть. Але дуже-дуже всі занепокоєні. Просто не хочуть. А хтось шукає причини. Головне — результат.

Кажуть про ескалацію. Хоча куди вже більше? Кажуть, що Україна зараз не в НАТО. Хоча «двері відкриті». Але для кого ці двері і куди вони ведуть, якщо нам відповідають, що нас не візьмуть.

Війна завжди проявляє усе, на що здатні люди. Хто сильний. А хто слабкий. Хто мудрий. А хто не бачить очевидного. Хто чесний, а хто — лицемір.

І ми це все побачили. І ми все це зрозуміли. За 20 днів і вісім років. Я впевнений, що і ви все побачили.

Панове спікери!

Пане Прем'єр-міністре!

Члени уряду. Члени парламенту!

Дорогі друзі!

Канада завжди була, є і, я впевнений, буде нашим надійним партнером України. Партнером нашої землі, нашого народу України, кожної нашої сім'ї.

Ви прийшли нам на допомогу одразу, коли ми цього попросили. Ви надаєте нам зброю та іншу підтримку, якої ми так потребуємо зараз. Ви запровадили санкції проти Росії — справді моральні. Справді серйозні. Проте ми ж бачимо з вами, що війна, на жаль, триває. Що російські війська не виходять з нашої території. Ви бачите, що наші міста: Харків, Маріуполь не захищені так само, як ваші Едмонтон і Ванкувер. Що Київ зазнає ракетних ударів. Як Чернігів, Житомир, Івано-Франківськ та ще десятки, десятки наших українських міст. Ще вчора дуже мирних і спокійних міст.

Це означає, що потрібно робити більше. Значно! Для миру. Для того, щоб зупинити Росію, нам всім треба більше робити. Щоб захистити Україну та захистити Європу від цього тотального зла, яке знищує все: меморіали, церкви, школи, лікарні, житлові квартали й всі наші підприємства.

Вони вбили вже 97 українських дітей!

Ми не просимо багато. Ми просимо справедливості. Ми просимо реальної підтримки, яка допоможе нам вистояти і захистити наше життя. Життя всього світу.

Канада вже проявляє необхідне лідерство! Вже робить першою те, до чого згодом приходять інші країни. Але ми потребуємо більшого лідерства, і просимо вам більшої участі саме від вас.

Джастіне! Усі друзі нашої країни України! Усі друзі правди!

Ви розумієте, наскільки важливо для нас захистити наше небо від російських ракет, від літаків. Ви можете на це вплинути. Мені так здається.

Ви здатні змусити ще більше компаній піти геть з російського ринку. Щоб там не було жодного долара на війну.

Якщо вони залишаються в Росії і спонсорують війну, то вони не мають права працювати в Канаді. Хай буде так — і це дасть нам мир.

Ви знаєте, мабуть, краще, ніж багато хто у світі, що цей напад Росії — це намагання знищити нас, знищити український народ. Не що інше. Це їхня головна мета.

Це війна проти народу. Саме проти нашого народу. Це війна, щоб зруйнувати все, що робить українців українцями. Проти нашого майбутнього. Проти нашого характеру. Проти нашої волі. Усього того, що ви, канадці, дуже добре знаєте, дуже добре відчуваєте.

Тому я прошу вас: не зупиняйтеся. Не зупиняйтесь у допомозі Україні. У лідерстві та в намаганнях повернути мир на нашу мирну землю.

Я вірю, я знаю, що вам це до снаги. Що з Канадою наша антивоєнна коаліція, яку ми зміцнюємо, точно дасть результат.

Я хочу окремо звернутися до нашої української діаспори, до всіх українців Канади.

Саме в цей історичний момент ми потребуємо вашої дієвої допомоги. А ви повинні своїми кроками довести, що ви є частиною історії України, живої історії України.

Запам’ятайте це — живої. Бо ми хочемо жити. І прагнемо миру.

Я вдячний вам за підтримку. Кожному з присутніх у цій залі парламенту Кожному громадянину Канади. Я вдячний тобі, Джастіне. Вдячний від імені всього українського народу.

Впевнений, ми разом — і тільки разом — переможемо всіх ворогів.

Слава Україні!

Дякую Канаді!

16 березня 2022 року

Хроніка подій

► Окупанти станом на кінець доби 15 березня втратили до 40% підрозділів, яких Росія залучила для війни проти України — Генеральний штаб ЗСУ

► Під ранок 16 березня внаслідок ворожого обстрілу у Києві стався обвал у 12-поверховому житловому будинку

► Росіяни завдали ракетного удару по Вінниці, серед іншого пошкоджена телевежа.

► Через вторгнення Росії втрати України складають 565 млрд дол. — Прем’єр-міністр України Денис Шмигаль.

► Центр протидії дезінформації при РНБО України інформує про знищених членів вищого командування російських окупаційних військ, з яких три генерали, три полковника, три підполковника.

► ЗСУ здійснили 9 авіанальотів на колони техніки та війська окупантів і перейшли в контрнаступ на окремих напрямках. Серед іншого, було завдано нищівного удару по колоні техніки окупантів у Київській області.

► Продовжуються інтенсивні обстріли окупантами житлових кварталів Харкова, Маріуполя, Охтирки, Сум та ряду інших міст і населених пунктів.

► Завдано авіаційного удару по Бердичеву, зруйновано кілька будівель.

► Росіяни слідом за Запорізькою АЕС намагалися захопити Південноукраїнську, але ЗСУ зупинили наступ.

► На 16 березня влада не планує евакуаційні коридори, оскільки їх не підтвердив Міжнародний комітет Червоного хреста. Натомість розробляються маршрути з доставки

гуманітарної допомоги до захоплених або оточених окупантами міст.

► Два російські винищувачі Су-30СМ збито біля Одеси.

► Окупанти розграбовують Чорнобильську зону, вивозять спецодяг і комп'ютерну техніку.

► Росіяни вбили рятувальника ДСНС Володимира Ярмолюка у селі Велика Димерка Київської області.

► Жителі окупованого Скадовська на Херсонщині вийшли на мітинг, вимагаючи звільнити керівництво міста, викрадене російськими військовими, окупанти відкрили вогонь.

► Окупанти вбили під час обстрілу Чернігова 10 мирних жителів, які стояли в черзі за хлібом.

► Російські бойові кораблі здійснили обстріли морського узбережжя України на Одещині у районах населених пунктів Лебедівка, Санжейка, Затока та Біленьке.

► Окупанти завдали артилерійського удару по автоколоні з біженцями, яка прямувала із Маріуполя.

► У Харкові внаслідок обстрілів сталася масштабна пожежа на території ринку, три мирних жителі загинули і п'ять постраждали.

► Росіяни скинули надпотужну бомбу на Маріупольський драматичний театр, у подвалі якого ховалися від обстрілів сотні біженців, переважно жінок та дітей.

► Внаслідок обстрілу Києва снаряди влучили в кілька приватних будинків.

► У середу в Маріуполі російські військові завдали авіаудару не лише по драматичному театру, а й приміщенню басейну «Нептун», де також рятувались жінки (у тому числі вагітні із розбитого пологового будинку) та діти.

► На Київському напрямку українські артилеристи завдали удару по командному пункту і пункту забезпечення 35-ої Армії Східного військового округу ЗСРФ.

► ЗСУ знищили склад боєприпасів та 10 паливозаправників окупантів у Чернігівській області.

► За добу 16 березня ППО знищила щонайменше 10 повітряних цілей окупантів.

► Супутникові знімки свідчать, що перед та позаду будівлі розбомленого російськими літаками драматичного театру в Маріуполі для пілотів авіації були написи великими літерами «Дети».

Опір, стійкість та хоробрість наших захисників дають змогу зберегти наш народ і нашу землю — звернення Президента України

16 березня 2022 року. 01:46

Вільний народе вільної країни!

Вісім років війни на Донбасі, 20 днів повномасштабного вторгнення. Третій тиждень закінчується. Ми всі хочемо миру. Якнайшвидше. Ми всі хочемо перемоги. І постійно є таке відчуття, що ще трохи, і ми здобудемо те, що належить саме нам, Україні, по праву. Але…

Але ще потрібні зусилля. Потрібне терпіння. Ще потрібно боротися. І працювати — кожному на своєму місці. Кожному. Зокрема, нашим представникам, нашій делегації на переговорах із Російською Федерацією. Це важливо. Складно, але важливо, тому що будь-яка війна завершується угодою. Зустрічі тривають. Як мені доповідають, позиції на переговорах звучать уже реалістичніше. Проте, ще необхідний час, щоб рішення були в інтересах саме України.

Наші герої, наші захисники дають нам цей час. Захищаючи Україну всюди. Всюди, де ворог хоче прорватися.

Окупанти сьогодні не мали успіху. Хоча кидали в бій тисячі своїх людей.

На півночі та сході, на півдні нашої держави. Ворог втратив техніку, ще сотні солдатів… Дуже багато загиблих російських строковиків. Десятки офіцерів. Серед убитих окупантів — ще один генерал. Мінімум один генерал за сьогодні.

Окупанти скоїли й нові та очевидні воєнні злочини. Обстрілювали мирні міста, цивільну інфраструктуру.

Кількість ракет, які Росія застосувала проти України, вже перевищує 900. Авіабомб стільки, що їх неможливо підрахувати.

Від артилерійського удару російських військ загинули ще двоє журналістів. Українка Олександра Кувшинова та представник американської Fox News П’єр Закржевський. Ще один журналіст важко поранений. Обстріл стався у Київській області.

І це ще одна вагома причина, щоб посилювати західні санкції проти Російської Федерації. Посилювати, поки російська держава не припинить війну.

Граждане России! Любой из вас, кто имеет доступ к правдивой информации, уже мог осознать, чем закончится эта война для вашей страны. Позором и бедностью. Многолетней изоляцией. Очень жестокой репрессивной системой, которая будет относиться к гражданам России точно так же бесчеловечно, как к украинцам относились вы, оккупанты. От ваших действий зависит, что будет дальше.

Хочу сказать прямо всем чиновникам Российской Федерации, всем, кто имеет отношение к действующей власти: если вы останетесь на должностях, если вы не выступите против войны, международное сообщество лишит вас всего. Всего, что вы заработали за долгие годы. Этим уже занимаются.

То же самое касается системы пропаганды. Четвертой ветви власти в России. Если вы остаетесь работать на пропаганду, вы подвергаете себя гораздо большему риску, чем если просто уйдете. Просто увольтесь. Риску санкций и международного трибунала за пропаганду агрессивной войны, за оправдание военных преступлений.

Увольняйтесь! Несколько месяцев без работы для вас точно лучше, чем вся жизнь с международным преследованием.

Київ відвідали сьогодні прем’єр-міністри трьох держав-партнерів, трьох держав-друзів України. Польща, Чехія та

Словенія. Польщу представляв також і віце-прем’єр-міністр пан Ярослав Качиньський, а також прем’єр-міністр Польщі.

Я був радий зустрітися, радий переговорити безпосередньо, наживо, у нашій столиці. Це вагома підтримка. Коли для окупантів наш Київ — мішень, особливо важливо й особливо сміливо бути тут, поруч із нами, поруч з друзями. Так проявляється лідерство.

І я запрошую всіх друзів України відвідати Київ. Тут може бути небезпечно. Це так. Бо наше небо ще не закрите від російських ракет і літаків.

Рішення про посилення нашого арсеналу в повітрі ще не ухвалене. Ми не отримали літаків. Але...

Ви точно знаєте, що погляди всіх людей світу зараз спрямовані саме на нашу столицю, на українців. Тож кожен, хто з нами, отримає вдячність. Не тільки нашу, а й інших народів світу. Кожен, хто з нами, має шанс стати справжнім героєм.

Виступив у парламенті Канади. Фактично перед усією політичною спільнотою цієї країни — нашого друга. Перед усіма канадцями. Подякував їм за підтримку — справді щиру підтримку. Канада прийшла на допомогу Україні серед перших. І я закликав канадців зберігати це лідерство.

Допомагати Україні. Але не словом, а ділом: зброєю, новими санкціями проти Росії. А також активною моральною позицією. Позицією щодо всього міжнародного бізнесу, який ще залишається в Росії. Який не виходить.

Хоча повністю розуміє, що спонсорує війну, спонсорує терор.

У середу запланований мій виступ у Конгресі Сполучених Штатів. Важлива подія.

А сьогодні я хочу висловити вдячність Президенту Байдену і всім друзям України у Сполучених Штатах за новий пакет підтримки нашої держави, наших людей на 13,6 мільярда доларів. Закон, який передбачає це фінансування, підписаний.

Розглядаємо його як перший крок на шляху до повного відновлення України.

Збиралась сьогодні й Верховна Рада. Засідання результативне.

Ухвалено економічні новації — податкові послаблення, які повинні зберегти робочі місця та дати бізнесу України працювати. Всюди, де це можливо.

Встановлена нульова ставка акцизу і 7% ПДВ на пальне, щоб стабілізувати ціни та забезпечити постачання.

Максимально спрощується регуляція бізнесу. Ми скорочуємо діяльність органів контролю, щоб не було жодної зайвої перевірки для тих, хто працює згідно з українським законодавством і не порушує прав споживачів.

Новим законом даються й необхідні гарантії бійцям тероборони — усі добровольці будуть визнані учасниками бойових дій.

Ухвалено технічне рішення про подовження воєнного стану. Це потрібно, щоб ефективно обороняти державу

Також урегульовані всі нюанси діяльності поліції в умовах воєнного стану. Очікую ухвалені закони на підпис.

І я вдячний народним депутатам України за те, що більшість голосувань зібрали понад 340 голосів «за». Це демонструє політичну єдність України. Нарешті.

Коли всі партії та групи працюють разом у законно обраному парламенті, руйнується один із головних міфів окупантів про те, що нібито українська влада не представляє волі народу. Ще й як представляє!

А усім колаборантам, які вирішили попрацювати трішки на окупантів, треба вже уявляти, де ж у Ростові вони ховатимуться від покарання.

Сподіваюся, що в середу відбудеться довгоочікуваний порятунок людей з міста Ізюм Харківської області.

Гуманітарний коридор погоджений.

За минулу добу вдалося врятувати 28 тисяч 893 українці із районів бойових дій у Сумській, Харківській та Донецькій областях.

З них 20 тисяч змогли виїхати з Маріуполя. Поки що тільки власним транспортом. Там буде складна ситуація. Ми боремося за вас. Вибачте, все дуже складно.

Українську колону з гуманітарним вантажем, як і раніше, блокують постійно російські солдати на дорозі до міста. Але ми не відмовимося від намагань врятувати людей, врятувати місто. І я вдячний кожному нашому захиснику! Кожному захиснику Маріуполя, Харкова, Сум, Чернігова, Житомира, Миколаєва та всіх інших міст, які хоче захопити це зло.

Вдячний усім, хто тримається й бореться за життя.

Ваш опір, ваша стійкість, ваша хоробрість дають змогу Україні вижити. І зберегти наш народ і нашу землю.

Я підписав указ про відзначення державними нагородами 139 військовослужбовців Збройних Сил України, які відзначилися в обороні нашої держави. 32 з них — посмертно.

Також підписав указ про присвоєння звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка»:

Полковнику Гудзю Валерію Федоровичу Посмертно. За героїчну оборону Попасної в Луганській області.

Полковнику Котенку Сергію Леонідовичу. Посмертно. Завдяки його мужнім діям та особистій рішучості було знищено кілька колон ворожої техніки.

Полковнику Мариняку Олександру Мирославовичу. Посмертно. Завдяки його рішучості під час оборони Київської області знищено велику кількість солдатів противника, скупчення паливозаправників та ворожої техніки.

Майору Сбитову Павлу Олеговичу. Посмертно. Завдяки його професіоналізму та рішучим діям було організовано знищення

декількох крупних підрозділів ворога.

Вічна пам’ять кожному, хто загинув за нашу Україну!

Про присвоєння звання Герой України з врученням ордена «Золота Зірка»:

Старшому лейтенанту Дозірчому Дмитру Леонідовичу. Його ефективні дії при обороні Херсонської області дали змогу нашим силам вийти з оточення і продовжити боротьбу.

Старшому лейтенанту Сидунцю Володимиру Володимировичу. Завдяки його діям знищено дивізіон російських «Іскандерів».

Слава вам усім!

Слава усім нашим героям!

Слава Україні!

За кожен акт тероризму російських військ на території України буде міжнародний трибунал — звернення Президента Володимира Зеленського

16 березня 2022 року. 13:38

Українці! Українки!

Наші захисники й захисниці!

Ми активізуємо роботу, щоб притягнути окупантів до відповідальності. Має бути міжнародний трибунал. І він буде. За все, що вони наробили проти України. Проти наших людей. За кожен акт тероризму російських військ на території нашої держави.

Прокуратура України, правоохоронці вже почали цю роботу. Важливим є й початок діяльності в Україні слідчої групи Міжнародного кримінального суду, яка разом із нашими правоохоронцями вже збирає всі докази, збирає факти воєнних злочинів загарбників на території нашої держави. Щоб ті отримали саме юридичну відповідь — законну й конкретну.

Говорив з прокурором Міжнародного кримінального суду в Гаазі Карімом Ханом. Він вже в Україні, вже почав працювати. Тож окупанти відповідатимуть за всі воєнні злочини проти українців.

Минулої ночі російські війська продовжили обстріли української території, наших мирних міст, наших громадян. Харків та область… Вони бомбардували узбережжя Одещини. Завдали ракетних ударів по Києву. Били по цивільній інфраструктурі Запоріжжя.

Станом на цей ранок 103 дитини вбиті.

Російські війська зараз завдали Україні у сотні разів більших руйнувань, ніж Донбасу за вісім років війни. І постраждали найбільше території саме Донбасу, прикордонних областей на російському напрямку, Київська область та південь України. Постраждали найбільше саме ті території, про які російські пропагандисти завжди говорили як про місце проживання особливо близьких для Росії людей.

Мабуть, немає такої неядерної зброї, яку б окупанти ще не застосували проти наших мирних людей. Ось така близькість. Ось така дружба. Ось такий, як говорили в Москві, «роз'єднаний народ».

Загалом по Україні зруйновано 400 закладів освіти на сьогодні, найбільше в Донецькій області — 119. У Маріуполі окупанти захопили лікарню, обласну лікарню інтенсивного лікування. І без того вже пошкоджену російськими бомбами. Пацієнти та лікарі — у полоні. Всередину нагнали ще мешканців сусідніх будинків. Понад 400 людей — у заручниках!

І окупанти використовують лікарню як вогневу позицію, щоб обстрілювати місто.

Цей черговий злочин російських військових проти Маріуполя нічим не відрізняється від захоплення Басаєвим лікарні в Будьоновську. Хоча… Відрізняється. Зараз — іще підліше.

Вчора ввечері окупанти взяли в заручники шістьох людей у Бучанській міській раді.

Утримують у полоні українського рятувальника, який був захоплений у погодженому гуманітарному коридорі! Утримують у заручниках мерів кількох наших міст, активістів, журналіста… Російська держава перетворилася на відвертого терориста. І їй не соромно. Але вона буде відповідати за все.

Світ уже починає розуміти, що без визнання Росії державою-терористом неможливо буде відновити справедливість щодо

України, неможливо буде відновити міжнародний порядок.

Сьогодні я підписав важливий указ про загальнонаціональну хвилину мовчання для вшанування пам'яті всіх українців, які загинули у нашій вітчизняній війні. Усіх, кого ми втратили через вторгнення Росії. Через терор, розв'язаний окупантами.

Щоранку о 9-й годині на всій території нашої держави будемо згадувати українців, які віддали своє життя. Усіх, хто воював. Усіх військових і усіх цивільних. Дорослих і дітей… Усіх! Усіх, хто міг би ще жити, якби Росія не почала цю війну.

Вічна пам'ять кожному, хто загинув за Україну!

Втрати окупантів продовжують зростати.

Кількість знищених солдатів противника вже наближається до 14 тисяч. Десятки тисяч російських військових поранені. Вони втратили вже більш як сотню гвинтокрилів. Скоро буде сотня втрачених літаків.

Понад 400 російських танків знищено, плюс декілька тисяч одиниць іншої техніки.

Ми забираємо з поля бою покинуту ворожу техніку та використовуємо її для захисту нашої держави і наших людей.

Українці! Українки!

Якщо вам відомо, де ворог і де він кинув свої танки чи іншу бронетехніку, «панцирі» чи гармати, повідомляйте українським силам. Давайте використовувати все заради нашої перемоги! І заради перемоги будьте мудрими.

Не публікуйте деталі роботи нашої протиповітряної оборони, коли ви чуєте, як хлопці працюють. Не оприлюднюйте мапи, які знаходите в покинутій російській техніці та на розбитих командних пунктах окупантів. Віддавайте, будь ласка, їх нашим військовим. Хай використовують, щоб ворог страждав!

Сьогодні о третій годині за Києвом виступатиму перед Конгресом Сполучених Штатів Америки.

Це буде важлива промова. Промова від усіх нас, від кожного нашого захисника, від кожного нашого громадянина. Для найбільш потужної демократії світу. Для держави й народу, які можуть зробити дуже багато для зупинки російського агресії, для відновлення миру на нашій землі.

Вісім років тому у цей день російська держава організувала фейковий «референдум» на території нашого українського Криму. Який використала згодом, щоб виправдовувати захоплення нашої території. Це було незаконно. Це було руйнацією всієї архітектури безпеки у Європі, яку створили після Другої світової війни. Але Росія пішла на це.

Якби тоді був хоч натяк на такий спротив, який ми чинимо зараз, який ви чините зараз... Якби тоді світ відреагував хоч наполовину так, як повинен реагувати зараз і реагує... Впевнений, ми не мали б ані цього вторгнення, ані восьми років війни на Донбасі. Усе це зло народилося з окупації Криму. З нашої слабкості, брутальних дій Росії, за які вона мала відчути покарання ще у 2014 році.

Зараз ми набагато міцніші, ми об’єднані. Зараз ми — великий народ, нація.

Але... Ми не маємо машини часу і ми не можемо повернутися в ту мить, коли все вирішувалось.

Ми можемо й повинні боротися сьогодні, зараз. Можемо й повинні захистити нашу державу, наше українське життя. Можемо й повинні вести переговори про справедливий, але чесний мир для України. Про справжні гарантії безпеки, які працюватимуть.

Це амбітне завдання. Складне. Це великий шлях. Але я впевнений, що нам, українцям, до снаги все це зробити. Нам, українцям, до снаги перемогти. І повернутися до миру.

До миру, якого ми всі так прагнемо.

Слава нашим героям!

Слава Україні!

Промова Президента України Володимира Зеленського перед Конгресом США

16 березня 2022 року. 17:27

Пані Спікер!

Члени Конгресу!

Пані та панове,

Американці! Друзі!

Я гордий вітати вас з України, з нашої столиці — Києва. З міста, яке зазнає ракетних і авіаційних ударів від російських військ. Щодня. Але не здається. І навіть жодної хвилини не думало здаватися! Як і десятки інших міст і громад нашої держави, які опинилися в умовах найстрашнішої війни з часів Другої світової.

Я маю честь вітати вас від імені українського народу — хоробрих і волелюбних людей. Які вісім років протистоять агресії Російської Федерації. Які віддають найкращих дітей — синів і дочок, щоб зупинити повномасштабне російське вторгнення.

Зараз вирішується доля нашої держави. Доля нашого народу. Вирішується, чи будуть українці вільними. Чи збережуть свою демократію.

Росія атакувала не просто нашу землю і наші міста. Вона пішла у жорстокий наступ проти наших цінностей. Базових людських цінностей. Кинула танки й літаки проти нашої свободи. Проти нашого права жити вільно у своїй країні, самостійно обираючи своє власне майбутнє. Проти нашого прагнення до щастя. Проти наших національних мрій. Точно

таких самих, як і у вас, звичайних людей Америки. Як і в кожного у Сполучених Штатах.

Я пригадую ваш національний меморіал у Рашморі. Обличчя ваших видатних президентів. Тих, хто заклав основи Америки. Такої, якою вона є сьогодні. Демократія, незалежність, свобода й піклування про кожного. Кожного, хто сумлінно працює. Хто чесно живе. Хто поважає закон.

Ми в Україні хочемо такого ж для себе. Усього того, що для вас — звична частина життя.

Пані та панове!

Американці!

У своїй величній історії ви маєте сторінки, які допомагають вам зрозуміти українців. Зрозуміти нас зараз. Коли це потрібно найбільше.

Згадайте Перл-Харбор. Страшний ранок 7 грудня 1941-го року. Коли ваше небо було чорним від літаків, що атакували вас. Просто згадайте це.

Згадайте 11 вересня. Страшний день 2001 року, коли зло намагалося перетворити ваші міста на поле битви. Коли були атаковані невинні люди. Атаковані з повітря. Так, як ніхто не чекав.

Так, як ви не могли цього зупинити. Наша держава переживає це щодня! Щоночі! Уже протягом трьох тижнів! Різні українські міста... Одеса і Харків, Чернігів і Суми, Житомир і Львів, Маріуполь і Дніпро. Росія перетворила українське небо на джерело смерті для тисяч людей.

Російські війська вже випустили по Україні майже тисячу ракет. Незліченну кількість авіабомб. Вони використовують дрони, щоб прицільніше вбивати. Це терор, якого Європа не бачила, не бачила вже 80 років!

І ми просимо про відповідь. Про відповідь від світу. Про відповідь на терор. Хіба це завелике прохання?

Створити над Україною безпольотну зону — це врятувати людей. Гуманітарну безпольотну зону Умови, за яких Росія вже не зможе щодня і щоночі тероризувати наші мирні міста. Якщо це — забагато, ми пропонуємо альтернативу.

Ви знаєте, яких захисних систем ми потребуємо. С-300 та інші подібні системи.

Ви знаєте, як багато на полі бою залежить від здатності застосувати авіацію. Потужну, сильну авіацію. Для захисту своїх людей. Своєї свободи. Своєї землі. Літаки, які можуть допомогти Україні, які можуть допомогти Європі.

І ви знаєте також, що вони є. Але на землі, не в українському небі. Не захищають наших людей.

«Я маю мрію» — ці слова відомі кожному з вас. Сьогодні я можу сказати: я маю потребу. Потребу в захисті нашого неба. Потребу у вашому рішенні, у вашій допомозі. І це означатиме рівно те саме. Те саме, що відчуваєте ви. Коли чуєте: I have a dream.

Пані та панове!

Друзі!

Україна вдячна Сполученим Штатам за надзвичайно вагому підтримку. За все, що ваша держава і ваш народ уже зробили для нашої свободи. За зброю й амуніцію, за навчання та фінанси, за лідерство у вільному світі, яке допомагає тиснути на агресора економічно.

Я вдячний Президенту Байдену за особисту залученість, за щиру відданість захисту України та демократії всюди у світі.

Я вдячний вам за резолюцію, яка визнає всіх, хто здійснює злочини проти українського народу, воєнними злочинцями.

Однак зараз, у найчорніший час для нашої держави, для всієї Європи, я закликаю вас до більшого! Нові пакети санкцій потрібні щотижня. Доти, доки російська військова машина не

зупиниться. Потрібні обмеження для всіх, на кому тримається цей несправедливий режим.

Ми пропонуємо Сполученим Штатам включити в санкційні списки всіх політичних осіб Російської Федерації, які залишаються на офіційних посадах і не розривають зв'язків із тими, хто відповідальний за агресію проти України. Від депутатів Держдуми — до останнього чиновника, якому не вистачає моралі, щоб порвати з державним терором. Усі американські компанії повинні вийти з Росії, з їхнього ринку. Залишити цей ринок, залитий нашою кров'ю.

Пані та панове.

Члени Конгресу!

Проявіть лідерство! Якщо у вас у виборчих округах є компанії, які спонсорують російську військову машину, залишаючи бізнес у Росії, ви маєте тиснути. Щоб російська держава не отримувала жодного долара, які вона витрачає на руйнацію України, на руйнацію Європи.

Усі американські порти мають бути закриті для російських товарів і кораблів. Мир — важливіший за прибуток. І ми маємо разом захищати цей принцип в усьому світі.

Ми вже стали частиною антивоєнної коаліції. Великої антивоєнної коаліції, яка об'єднує багато держав, десятки держав. Тих, хто відреагував принципово на рішення президента Путіна — на вторгнення Росії на територію нашої держави.

Але ми маємо йти далі. Маємо створювати нові інструменти, щоб реагувати швидко і зупиняти війну. Повномасштабне російське вторгнення в Україну почалося 24 лютого. І було б справедливо, якби воно завершилось за добу За 24 години. Щоб зло було одразу покаране. Сьогодні світ не має таких інструментів.

Війни минулого спонукали наших попередників створювати інституції, які повинні були захищати нас від війни. Але… Вони не працюють. Ми це бачимо. Ви це бачите. А отже, потрібні нові. Нові інституції. Нові союзи.

І ми пропонуємо їх. Пропонуємо створити об'єднання U-24. United for peace. Союз відповідальних держав, які мають силу й совість, щоб зупиняти конфлікти. Негайно. За 24 години надавати всю необхідну допомогу. Якщо треба — то зброю. Якщо треба — то санкції. Гуманітарну підтримку. Політичну підтримку. Фінанси. Усе, що необхідно, щоб зберегти мир швидко. Щоб зберегти життя.

Крім того, таке об'єднання могло б надавати допомогу й тим, хто переживає стихійні лиха, техногенні катастрофи. Хто став жертвою гуманітарної кризи або епідемії.

Згадайте, як складно було для світу зробити найпростішу справу — просто дати всім вакцини. Вакцини від ковіду. Щоб рятувати життя. Щоб не допускати нових штамів. Світ витрачав місяці й роки на те, що можна було зробити значно швидше. Щоб не було людських втрат.

Пані та панове!

Американці!

Якби вже зараз був створений такий союз U-24, я вірю, що вдалося б урятувати тисячі життів. У нашій країні, багатьох інших країнах. Які так потребують миру. Які зазнали нелюдських руйнувань… Я прошу вас зараз подивитися одне відео. Відео того, що зробили російські війська на нашій землі. Ми маємо це зупинити. Ми маємо такому запобігати. Превентивно знищувати кожного агресора, який прагне підкорити інший народ.

Подивіться будь ласка…

And in the end to sum it up.

Today it is not enough to be the leader of the nation.

Today it takes to be the Leader of the world. Being the Leader of the world means to be the Leader of Peace.

Peace in your country does not depend any more only on you and your people.

It depends on those next to you, on those who are strong.

Strong does not mean big. Strong is brave and ready to fight for the life of his citizens and citizens of the world.

For human rights, for freedom, for the right to live decently and to die when your time comes, and not when it is wanted by someone else, by your neighbor.

Today the Ukrainian people are defending not only Ukraine, we are fighting for the values of Europe and the world sacrificing our lives in the name of the Future

That's why today the American people are helping not just Ukraine, but Europe and the world to keep the planet alive, to keep justice in history.

Now I am almost 45 years old. Today my age stopped when the hearts of more than 100 children stopped beating. I see no sense in life if it cannot stop the death. And this is my main mission as the Leader of my people — great Ukrainians.

And as the Leader of my nation I am addressing the President Biden.

You are the Leader of the nation, of your great nation.

I wish you to be the Leader of the world. Being the Leader of the world means to be the Leader of Peace.

Thank you.

Слава Україні!

17 березня 2022 року

Хроніка подій

► У Харкові вночі тривали хаотичні обстріли, по Чернігову та поблизу Сум била ворожа артилерія, по Херсонській області били «Градами», по Маріуполю завдали авіаудару, у Миколаївській області йшли бої.

► Внаслідок обстрілу Чернігова російськими військами 16 березня загинули 53 людини.

► Унаслідок ворожих обстрілів було пошкоджено високовольтну лінію електропередачі Запорізької АЕС.

► ППО уночі збила 2 літаки РФ над Харківською областю.

► У Києві внаслідок падіння залишків збитої російської ракети сталося руйнування та загоряння у багатоповерхівці. Загинув мирний житель, ще троє постраждали.

► Окупанти цілу ніч обстрілювали місто Рубіжне на Луганщині, пошкоджено щонайменше 27 будинків, подекуди цілими вулицями, також горіли будинки у Попасній і Сєвєродонецьку.

► Маріуполь зруйнований на 80—90%. Загинуло понад 2 300 мирних жителів, але багато людей ще перебувають під завалами, тому кількість загиблих може бути значно вища — заступник мера Сергій Орлов.

► Головне управління розвідки Міністерства оборони України здобуло список військовослужбовців 448-ї ракетної бригади (військова частина 35525) села Клюква Курської області РФ, що скоюють воєнні злочини проти українців.

► Російські окупанти шукають українські патрони, щоб ними прострелити собі ноги і потрапити до шпиталю — СБУ

► Тактикою РФ у війні проти України є локальні «котли» для мирних жителів і прицільні удари по укриттях — Офіс

Президента України.

► В окупованих Іванківській, Димерській та Поліській громадах Київщини гуманітарна катастрофа, відсутній зв'язок, електропостачання, продукти харчування та ліки.

► Тіла трьох малолітніх дітей і двох батьків дістали рятувальники з-під завалів гуртожитку у Чернігові, який напередодні обстріляли російські окупанти.

► Внаслідок ворожого обстрілу мирних мешканців у центрі Чернігова є загиблі, в тому числі громадянин США.

► ППО знищила дві ворожі ракети над Дніпропетровською областю та безпілотник над Харківською.

► ЗСУ звільнили від окупантів село Посад-Покровське у Херсонській області.

► Внаслідок обстрілів окупантами міста Мерефи на Харківщині загинув 21 мирний житель, ще 25 дістали поранення.

► Окупанти обстріляли з танків евакуаційні колони під Києвом, загинуло два поліцейських.

► На Чернігівщині ЗСУ розбили групу окупантів, захопили РСЗВ «Ураган» і ще один підбили.

► Внаслідок обстрілу росіянами з важкої артилерії села Нові Петрівці на Київщині загинула дворічна дитина, чотири мирних жителів дістати численних травм, зруйновано багатоповерхівку.

► Окупанти обстріляли Києва, двоє загиблих, горить склад.

► З початку війни до України повернулись понад 320 тис. громадян, переважна більшість з яких чоловіки.

► Росіяни обстріляли забороненими міжнародними конвенціями касетними бомбами селище міського типа Козача Лопань Дергачівського району Харківської області, загинуло шість осіб.

► У Сєвєродонецьку окупанти обстріляли притулок для матерів із дітьми.

► Через обстріли окупантів у Харкові загорівся ринок «Барабашово», загинув рятувальник.

Світ повинен офіційно визнати, що Росія стала державою-терористом — звернення Президента України

17 березня 2022 року. 01:05

Мудрий народе сильної країни!

Нарешті вдалося звільнити з полону мера Мелітополя. Нашого українського Мелітополя, який не підкорився й не підкориться окупантам. Іван Федоров на свободі. Говорив із ним сьогодні. Російські військові викрали його ще 11 березня, намагалися схилити до колаборації. Але наш хлопець витримав. Не здався. Як витримуємо ми всі. Ви всі. Як ми всі не здаємося. Бо ми — українці. І завжди захищаємо своїх і своє.

Сьогодні в Бердянську знову відбулась акція протесту. Протесту проти окупантів з Російської Федерації. Тисячі хоробрих мирних людей вийшли проти озброєних російських військових. І сказали їм усе, усе, на що вони заслуговують. Це дуже важливо.

Знаю, складно. Але важливо й те, що вони почули від наших людей, зокрема й російською мовою, чітке та однозначне: оккупанты, идите домой.

Такая возможность пока еще есть. Есть у каждого солдата, заброшенного на территорию нашей страны. У каждого, кто еще не погиб, не ранен или не взят в плен.

Российские войска терпят такие потери в Украине, каких не было в Сирии, не было в Чечне. Не было и у советских войск в Афганистане. Если ваша война, война против украинского народа будет продолжаться еще, мамы России потеряют больше

детей, чем в афганской и чеченских войнах вместе взятых. Зачем вам это нужно?

Каждый российский солдат, который сложит оружие, получит шанс, шанс выжить.

Я обращаюсь специально к срочникам, которых бросили в котел этой войны. Чужой войны. И к остальным российским солдатам, у которых еще работает инстинкт самосохранения.

Сложите оружие. Так лучше, чем погибнуть на поле боя, на нашей земле.

Гуманітарні коридори у середу, на жаль, не працювали. Російські військові не припиняли обстрілів, не гарантували безпеки.

Ми готові забезпечувати тишу. Ми готові вивозити людей і направляти гуманітарні вантажі. Але ми не можемо підставляти людей під розстріл на дорозі. Зрозумійте нас. Під те, що для російських військових немає такого воєнного злочину, який би вони не здійснили.

Ми забираємо маріупольців, яким вдалося вирватись у Бердянськ... Забираємо в Запоріжжя. Всього за добу вдалося перевезти понад 6 тисяч маріупольців, з них більш як дві тисячі — діти.

Російські військові намагалися зірвати й цей рух. Вони відкрили мінометний вогонь по ділянці дороги між Василівкою та Кам'янським у Запорізькій області. Тільки дивом загиблих немає. П'ятеро українців поранені, з них двоє дітей.

У Чернігові окупанти обстріляли мирних людей, які просто стояли в черзі по хліб. Уявіть собі. Десять загиблих.

У Маріуполі, у блокадному Маріуполі російська авіація цілеспрямовано скинула надпотужну бомбу на Драматичний театр у центрі міста. Там ховалися від обстрілів сотні людей... Будівля зруйнована. Кількість загиблих ще невідома. Серце

розривається від того, що Росія робить з нашими людьми. З нашим Маріуполем. З Донецькою областю…

Граждане России! Чем ваша блокада Мариуполя отличается от блокады Ленинграда в годы Второй мировой войны? Кого вы наследуете?

Ми не забудемо кожного, чиє життя забрали окупанти. Не пробачимо жодної вбитої душі. Вічна пам'ять усім жертвам цього терору! Усім жертвам війни, розв'язаної російською державою.

Що ще мають зробити окупанти, скільки ще людей вони мають убити, щоб лідери Заходу, лідери НАТО відповіли позитивно на український запит про безпольотну зону чи про надання нашій державі літаків, яких ми так потребуємо.

Говорив сьогодні про це у виступі перед Конгресом Сполучених Штатів Америки.

Україна отримала потужну підтримку від наших американських друзів. І я вдячний Президенту Байдену за це. Вдячний за лідерство, яке згуртувало демократичний світ.

Але війна не припиняється. Воєнні злочини Росії не припиняються. Російська економіка ще здатна утримувати їхню військову машину. Тому потрібні нові пакети санкцій проти Росії. Світ повинен нарешті визнати офіційно, що Росія стала державою-терористом.

А головне — Україна має отримати більшу підтримку. Ще більшу, ніж ми отримуємо зараз. Системи протиповітряної оборони. Літаки. Достатню кількість летальної зброї та боєприпасів, щоб зупиняти російських окупантів.

Саме у цьому виступі в Конгресі я звернувся і до Сполучених Штатів, і до всіх відповідальних держав щодо створення нового об'єднання U-24.

Нового союзу, який гарантуватиме, що кожен агресор отримає скоординовану відповідь світу Швидко та ефективно.

Одразу Не через тижні, місяці, роки, а за перші 24 години від нападу.

Ми не можемо більше довіряти наявним інституціям. Ми не можемо сподіватися на те, що бюрократи в міжнародних організаціях зміняться так швидко. Тому ми повинні шукати нових гарантій. Створювати нові інструменти. Брати тих, хто має хоробрість, і робити те, чого вимагає справедливість. Ми вже довели, що можемо робити історичні речі. Це не тільки наш спротив. Не лише оборона.

Навіть у такий час — найбільшого випробування для України — ми змогли приєднатися до європейської енергомережі. Тепер Україна може користуватися перетоками електрики з Євросоюзу. Ми йшли до цього десятки років. Нарешті відбулось! Я вдячний усім енергетикам нашої країни, усім, хто працював на цей результат.

Ми вже працюємо над програмами відновлення нашої країни після війни.

Я обіцяю кожному, кожному українцю, який втратив свій дім, який втратив свою квартиру внаслідок бойових дій чи обстрілів, що держава відновить усе. Відновить самостійно.

Я впевнений, ми зможемо швидко відбудувати нашу державу. Якими б не були збитки… Це буде історичною відбудовою. Проектом, який надихатиме світ так само, як і наша боротьба за нашу свободу. Як і наша боротьба за нашу Україну.

Протягом дня говорив з друзями України — Президентом Туреччини Ердоганом і Прем’єр-міністром Канади Трюдо. Подякував за підтримку. Домовилися про нові кроки заради миру для нашої країни.

У розмові з Прем’єр-міністром Ірландії висловив співчуття через вбивство російськими військовими ірландського громадянина — журналіста П’єра Закржев-ського.

Говорив також із Президенткою Єврокомісії Урсулою фон дер Ляєн. Домовилися про підтримку наших громадян — тимчасових переселенців.

Вранці в четвер виступатиму перед німецьким парламентом. Продовжу боротися за ще більшу підтримку для України, за ще більший тиск на Росію. Заради нашої спільної перемоги, заради миру для нас.

Заради миру для нас делегація України говорить із делегацією Росії. І я хочу, щоб мене зараз почули усі наші громадяни, громадяни України.

Переговори тривають. Переговори заради України.

Мої пріоритети на переговорах абсолютно зрозумілі: завершення війни, гарантії безпеки, суверенітет, відновлення територіальної цілісності, реальні гарантії для нашої країни, реальний захист для нашої країни.

Слава всім нашим героям!

Слава Україні!

Промова Президента України Володимира Зеленського у Бундестазі

17 березня 2022 року. 12:02

Шановна пані Президент Гьорінг-Екард.

Шановний пане Шольц.

Шановні пані та панове депутати, гості, журналісти.

Німецький народе!

Я звертаюся до вас після трьох тижнів повномасштабного вторгнення російських військ в Україну, після восьми років війни на сході моєї держави, на Донбасі.

Я звертаюся до вас, коли Росія бомбардує наші міста, руйнуючи все, що є в Україні. Все — житлові будинки, лікарні, школи, церкви. Ракетами, авіабомбами, реактивною артилерією.

За три тижні загинули тисячі українців. Окупанти вбили 108 дітей. Посеред Європи, у нас, у 2022 році.

Я звертаюся до вас після численних зустрічей, переговорів, заяв і прохань. Після кроків на підтримку, частина з яких запізніла. Після санкцій, яких вочевидь замало, щоб зупинити цю війну. І після того, як ми побачили, скільки зв'язків ваші компанії залишають із Росією. З державою, яка просто використовує вас і ще деякі країни, щоб фінансувати війну.

За три тижні війни за наше життя, за нашу свободу ми переконались у тому, що відчували раніше. І чого ви, напевно, поки не всі помічаєте.

Але ви — ніби знову за стіною. Так, не Берлінською. Але посеред Європи. Між свободою і неволею. І стіна ця міцнішає з кожною бомбою, яка падає на нашу землю, на Україну. З

кожним рішенням, яке не ухвалюється заради миру Не ухвалюється вами, хоча може допомогти.

Коли це сталося?

Шановні політики.

Шановний німецький народе.

Чому це можливо? Коли ми говорили вам, що «Північні потоки» — це зброя й підготовка до великої війни, ми чули у відповідь, що все ж таки це економіка. Економіка. Економіка. А це був цемент для нової стіни.

Коли ми запитували у вас, що має зробити Україна, щоб стати членом НАТО, бути у безпеці, отримати гарантії безпеки, ми чули у відповідь: такого рішення на столі поки що немає й найближчим часом не буде. Як і крісла для нас за цим столом. Як ви зволікаєте й зараз із питанням про вступ України у Євросоюз. Якщо відверто, для деяких це політика. А насправді — це каміння. Каміння для нової стіни.

Коли ми просили про превентивні санкції, ми звертались до Європи, ми звертались до багатьох країн. Ми звертались до вас. Санкції такі, щоб агресор відчув, що ви — сила, ми бачили затягування. Ми відчули спротив. Ми зрозуміли, що ви хочете продовжувати економіку. Економіку. Економіку.

І зараз торговельні маршрути між вами й державою, яка знову принесла у Європу жорстоку війну, — колючий дріт над стіною. Над новою стіною, яка розділяє Європу.

І ви не бачите, що за цією стіною, а вона між нами, між людьми у Європі. І через це не всі відчуваєте вповні те, що сьогодні переживаємо ми.

Я звертаюся до вас від імені українців, звертаюсь до вас від маріупольців — мирних мешканців міста, яке російські війська заблокували та рівняють із землею.

Просто знищують усе, що там є. Все і всіх, хто там є. Сотні тисяч людей під обстрілами цілодобово. Без їжі, цілодобово без

води, без електрики, цілодобово без зв'язку Тижнями.

Російські війська не розрізняють, де цивільні, а де — військові, де цивільні об'єкти, і вважають мішенню все.

Театр, у якому ховалися сотні людей і який був підірваний учора, пологовий будинок, дитяча лікарня, житлові райони без будь-яких військових об'єктів — вони руйнують усе. Цілодобово. І не пускають жодного гуманітарного вантажу в наше заблоковане місто. П'ять днів російські війська не припиняють обстрілів спеціально для того, щоб не допустити порятунок для наших людей.

Ви це все можете побачити. Якщо підніметесь над цією стіною.

Якщо згадаєте, що значив для вас Берлінський повітряний міст, який можна було зробити, тому що небо було безпечним. З неба вас не вбивали, як зараз у нашій країні, коли ми не можемо зробити навіть повітряний міст! Коли небо дає хіба що російські ракети та авіабомби.

Я звертаюся до вас від імені українців старшого віку. Багатьох тих, хто пережив Другу світову війну, хто врятувався під час окупації 80 років тому. Хто пережив Бабин Яр.

Бабин Яр, куди в минулому році приїжджав Президент Штайнмаєр. На 80-річчя трагедії. І куди зараз ударили російські ракети. Саме в це місце. Вбивши родину, яка йшла в Бабин Яр, до монумента. Вбивши знову — через 80 років.

Я звертаюся до вас від усіх, хто чув, як щороку політики кажуть: «Ніколи знову». І хто побачив, що ці слова нічого не варті. Бо знову у Європі намагаються знищити цілий народ. Знищити все, завдяки чому ми живемо. Заради чого.

Я звертаюся до вас від імені наших військових. Тих, хто захищає нашу державу, а отже, й цінності, про які часто говорять всюди у Європі, всюди — і у вас.

Свободу й рівність. Можливість жити вільно. Не підкорятися іншій державі, яка вважає чужу землю своїм «життєвим простором». Чому вони захищають все це без вашого лідерства? Без вашої сили? Чому держави за океаном для нас виявляються ближчими, ніж ви?

Тому що це — стіна. Стіна, яку хтось не помічає. Але об яку б'ємося ми. Поки воюємо за те, щоб зберегти свій народ.

Пані та панове!

Німецький народе!

Я вдячний усім, хто підтримує нас. Я вдячний вам. Звичайним німцям, які щиро допомагають українцям на вашій землі. Журналістам, які роблять свою справу чесно, показуючи все зло, яке Росія принесла до нас. Вдячний тому німецькому бізнесу, який поставив мораль і людяність вище за бухгалтерію, вище за економіку. Економіку. Економіку. І вдячний політикам, які все ж намагаються... Намагаються зламати цю стіну. Які між грошима Росії та смертями українських дітей обирають життя. Які підтримують посилення санкцій проти Росії. Таке, яке може гарантувати мир. Мир Україні. Мир Європі. Які не вагаються, чи відключати Росію від SWIFT.

Які знають, що потрібне ембарго на торгівлю з Росією. На імпорт звідти всього, що спонсорує цю війну. Які знають, що Україна буде у Євросоюзі. Бо вже є більше Європою, ніж багато хто ще.

Я вдячний усім, хто є вищим, ніж будь-які стіни. І хто знає, що на сильнішому — і відповідальності більше, коли йдеться про порятунок людей.

Нам складно вистояти без допомоги світу, без вашої допомоги. Складно захищати Україну, Європу. Без того, що ви здатні зробити. Зробити, щоб не озиратися ще й після цієї війни. Після зруйнованого Харкова... Вдруге, через 80 років. Після розбомблених Чернігова, Сум і Донбасу. Вдруге, через 80

років. Після закатованих і вбитих тисяч людей. Вдруге, через 80 років. Бо що тоді історична відповідальність, яка ще досі не спокутана перед українським народом за те, що було 80 років тому.

І зараз, щоб не з'явилася нова, за новою стіною, яка знову буде вимагати спокути.

Я звертаюся до вас і нагадую те, що потрібно. Те, без чого Європа не виживе, не збереже свої цінності.

Колишній актор, Президент Сполучених Штатів Америки Рональд Рейган сказав одного разу в Берліні: «Зруйнуйте цю стіну!»

І я хочу сказати тепер вам.

Канцлере Шольц! Зруйнуйте цю стіну.

Дайте Німеччині лідерство, якого ви заслуговуєте. І чим ваші нащадки будуть пишатися.

Підтримайте нас.

Підтримайте мир.

Підтримайте кожного українця.

Зупиніть війну!

Допоможіть нам її зупинити.

Слава Україні!

18 березня 2022 року

Хроніка подій

► Всесвітня організація охорони здоров’я зафіксувала 43 атаки росіян на медустанови України з початку війни.

► У середньому за добу росіяни скидають на Маріуполь від 50 до 100 авіабомб — Міська рада Маріуполя.

► Росіяни стріляли з артилерії і РСЗВ по Сєвєродонецьку та Рубіжному, у Сєвєродонецьку кілька мирних жителів загинули.

► Окупанти завдали авіаудару по місту Вознесенськ Миколаївської області.

► Росіяни завдали ракетного удару по цивільному Львівському міжнародному аеропорту.

► На Київщині ППО збили російський винищувач-бомбардувальник СУ-34.

► Окупанти завдали ракетного удару по Краматорську Донецької області, є вбиті та поранені.

► В небі над Одещиною збили російську крилату ракету.

► Внаслідок обстрілу Києва у п’ятницю загинув мирний житель, постраждали 19, серед яких 4 дітей.

► Через збройну агресію РФ в Україні кількість жертв збільшується. Станом на 18 березня загинуло 109 дітей і понад 130 поранено — ювенальна прокуратура.

► Львів обстріляний окупантами з Чорного моря.

► Над Вінниччиною ППО збили 3 російських крилатих ракети.

► Місто Славутич на Київщині перебуває у повній ізоляції, там бракує продуктів харчування.

► У Києві від початку війни загинули 222 людини, із них 60 цивільних, у тому числі 4 дитини — КМДА.

► Окупанти випустили 10 снарядів по лікарні в Лисичанську Луганської області, постраждали також навколишні будинки.

► ЗСУ знищили російський ЗРК «Бук» на Чернігівщині.

► У Харкові бійці ЗСУ ліквідували елітний російський спецназ.

► Близько 6,5 мільйона українців стали внутрішніми переселенцями та 3,2 мільйона людей виїхали за кордон через агресію Росії — Агентство ООН з питань міграції.

► У Запорізькій області окупанти обстріляли рятувальників, які приїхали гасити наслідки попередніх обстрілів, працівник ДСНС загинув, 5 поранені.

► Бійці оперативно-тактичного угруповання «Схід» у п'ятницю знищили 8 танків, 11 БМП та до взводу піхоти ворога на кількох напрямках.

► У Миколаєві десятки жертв після артилерійського обстрілу та ракетного удару.

► Контактний зоопарк, розташований у селі Демидів на Київщині, просить про гуманітарний коридор для постачання їжі підопічним і евакуації транспортабельних тварин.

► Окупанти здійснили обстріли із важкої артилерії населених пунктів Бучанщини, внаслідок обстрілів загинули 7 мирних жителів.

Наша тактика — коли супротивник не знає, чого від нас чекати — звернення Президента України

18 березня 2022 року. 00:52

Великий народе великої країни!

Завершився 22-й день нашої боротьби, нашого захисту від однієї з найбільших армій світу. Яку ми робимо щодня меншою. Щодня. Але в неї ще є чисельність, техніка й резерв.

Ми маємо інформацію про те, що російські військові залучають найманців з інших країн, намагаються обманом загнати на військову службу якнайбільше молоді.

Ми з вами знаємо: це їм не допоможе.

І тому зараз я попереджаю всіх, усіх, хто спробує приєднатися до окупантів на нашій українській землі. Це буде найгірше рішення у вашому житті.

Краще довге життя, ніж ті гроші, які вам пропонують за коротке.

Наші мужні захисники продовжують утримувати всі ключові напрямки, на які тисне ворог. І відповідають на кожну атаку. На кожен удар окупантів по наших мирних містах, по наших людях. У полон взяті нові російські строковики.

Серед них є й ті, хто відмовляється повернутися в Росію. А є й багато тих, про кого в Росії навіть не згадують. Не намагаються навіть забирати.

На кого додому вже прийшли похоронки, хоча вони в нас у полоні і живі.

Все россияне, которые меня сейчас слышат, говорите об этом. Рассказывайте это в России.

Каждая мама, которая знает, что ее сына отправили на войну против Украины, должна проверить, где ее сын. И особенно те, кто не может связаться со своими детьми, кому сказали, что их дети погибли. И не вернули тела. В интернете есть номера, по которым вы можете обратиться и узнать, что же на самом деле с вашими детьми.

У нас не было расчета взять тысячи пленных. Нам не нужны 13 или сколько угодно ещё тысяч убитых российских солдат. Не нужны. Мы не хотели этой войны. Мы хотим только мира. И мы хотим, чтобы вы любили своих детей больше, чем боитесь своей власти.

Виступив сьогодні перед парламентом Німеччини. Однієї з найбільш впливових країн світу. Країн Європи. Одного з природних лідерів Європейського континенту.

Виступив не просто як Президент, а як українець, громадянин. Як європеєць. Як той, хто відчуває вже багато років, що німецька держава від нас усіх — ніби за стіною. Невидимою, але міцною стіною.

Ми бачили, як Німеччина десятиліттями боролась за економіку. За нові російські газопроводи і старі європейські мрії. Мрії про якусь співпрацю, яку Росія давно не сприймає серйозно.

Ми бачимо, що погляди німців змінюються. І це дуже важливо. Бачимо, як Німеччина шукає новий шлях. Бачимо, як щиро більшість німців виступає за перегляд старої політики.

Бачимо, що пан канцлер Олаф Шольц має великий шанс, велику місію — дати Німеччині оновлене лідерство. Дати Європі мир. Довготривалий і головне — чесний. Такий, який гарантує безпеку кожній державі у Європі і Україні передусім. І я щиро бажаю канцлеру Шольцу від усіх українців, від усіх європейців, щоб Німеччині й партнерам вдалося реалізувати цю місію.

Такі виступи в парламентах і на площах держав-партнерів я буду продовжувати. Обов'язково. Стільки, скільки потрібно, щоб зупинити війну. Щоб відновити нашу територіальну цілісність. Щоб повернути всім нам, українцям та всім європейцям, омріяний мир.

Я відчуваю: нас починають розуміти дедалі більше. У Європі, у світі, в різних країнах. І це дає нам дедалі більше й більше підтримки. Тієї, про яку ми так довго просили.

Говорив з Президентом Франції Макроном. Посилюємо захист України. Скоординували наші спільні кроки до миру. Вдячний.

Також я вдячний Президенту США Байдену за нову й дієву підтримку для нашої держави. Зрозумійте: я не можу розкрити вам усіх деталей і цього пакету підтримки, і інших. Бо це — наша тактика. Наша оборона. Коли супротивник не знає, чого чекати від нас. Як вони не знали, що їх буде очікувати після 24 лютого. Не знали, що є в нас для захисту і як ми готувалися зустрічати удар.

Окупанти думали, що йдуть в Україну, яку бачили колись раніше, у 14-15-му роках. Яку вони корумпували постійно і якої не боялися. А ми — інші.

І це дає нам змогу захищатися проти повномасштабного удару вже 22 дні. Усе, що ми зробили за декілька років. Для нашої оборони. Для нашої тактики. Для тактики захисту, яку не час розкривати, поки триває війна.

Як не час розкривати й нашу тактику переговорів. Переговорів заради миру, суверенітету, територіальної цілісності нашої держави, нашої волі. Працюючи більше в тиші, ніж на телебаченні, радіо чи у фейсбуці. Вважаю це правильним.

Відвідав сьогодні у лікарні прекрасну родину Власенків із Ворзеля Київської області.

Рятуючись, вони потрапили під російський обстріл. Старша донька, Катя, їй усього лише 16 років, закрила собою братика Ігоря, йому вісім. Брат вийшов із машини і проклинав окупантів. Мама Тетяна отримала осколкові поранення. Батько виніс доньку на руках.

Дякувати Богу, вони всі врятувалися. Бо трималися разом, сім'єю, і захищали одне одного. Я був справді зворушений говорити з ними. Мабуть, найбільше за весь час цієї війни. Я щиро бажаю здоров'я і щастя цій родині, родині Власенків. Як і всім іншим родинам. Я бажаю вам миру і працюю для цього.

Також сьогодні нагородив п'ятьох працівників Державної служби з надзвичайних ситуацій орденами «За мужність». Всі — герої. Усіх — за самовіддані дії, за їхню сумлінність, із якою вони рятують всіх нас, рятують українців.

І ще декілька дуже важливих і, безперечно, позитивних новин. Про нашу економіку. Про те, як ми повертаємо нашу країну до життя. Вже зараз, всюди, де безпека це дозволяє. Всюди, де бізнес може працювати.

Наш уряд уже підготував рішення про розширення програми кредитування для підприємців на базі програми «5-7-9%» — створюємо нову можливість. Будь-який бізнес зможе отримати кредит під 0%. На час воєнного стану плюс 1 місяць після війни.

Далі буде мінімальна ставка — 5%. А загальний обсяг кредиту може бути до 60 мільйонів гривень. Щоб було ширшим коло тих бізнесів, які зможуть скористатися нашою програмою.

Друга новина — Кабінет Міністрів завтра проголосує за масштабне скорочення регуляцій.

Було понад 600 дозволів і ліцензій для бізнесу, а залишаються обов'язковими близько 20. Лише ті, які просто неможливо скасувати. Як, наприклад, про поводження з радіоактивними відходами.

Отже, для абсолютної більшості бізнесів в Україні працюватиме декларативний принцип: оголосив про початок діяльності — і вільно працюєш.

І третя новина, яка стосується мільйонів українців. Це особливе завдання для Національного банку України, для народних депутатів і наших урядовців.

Я доручив знайти таку законодавчу можливість, щоб держава гарантувала 100 % вкладів в українських банках. 100 %. Не частину, як зараз, як завжди, а повністю.

Увесь депозит. У будь-якому банку нашої держави. Щоб люди не втратили гроші і не боялись цього за жодних обставин.

Тож чекаю конкретики. Проект рішення. І сподіваюся, що Верховна Рада не забариться з підтримкою.

Бо це потрібно українцям. Це потрібно Україні.

І наостанок.

Наш Маріуполь, наш Харків, наш Чернігів, Київська область, Ізюм і всі наші міста-герої. Яким дуже складно. Дуже.

Ми робимо все і робимо всі. Абсолютно.

Наша армія, поліція, ДСНС, гуманітарні конвої, церква… Увесь наш народ.

Ми вас не залишимо. А їм не пробачимо.

Ви будете вільні. Точно. Я знаю. Як усі ми на нашій землі.

Слава усім нашим героям!

Слава Україні!

Атакуючи Україну, Росія знищить усе, чого досягла за минулі 25 років — звернення Президента Володимира Зеленського

18 березня 2022 року. 15:35

Сильний народе незламної країни!

Триває 23-тя доба нашої вітчизняної війни. Після восьми років війни на сході.

Окупанти не припиняють спалювати своє національне багатство у війні проти України.

Я впевнений, що, атакуючи нас, вони знищать усе, чого російське суспільство досягло за минулі 25 років. І повернуться туди, звідки почали колись підніматись, — як кажуть, у «лихі 90-ті». Тільки вже без свободи, без креативного бажання мільйонів людей працювати заради розвитку своєї держави.

Такою буде для Росії ціна війни проти України.

Це для них буде падінням, болісним падінням. І вони це відчують — навіть попри «опіум для народу» від телевізійних пропагандистів.

Несправедлива й агресивна війна завжди має високу ціну для агресора.

Але хоч би що з ними сталося, це не може нас втішити. Не воскресить наших загиблих людей. Не відновить наші міста. Не залікує душевну рану, яка залишиться з нами назавжди.

Ми відбудуємо все — я не маю сумнівів у цьому. Ми станемо повноправним членом ЄС — кожен представник нашої держави працює для цього 24/7.

Але життя вже буде іншим, і для багатьох — без тисяч сердець, зупинених цією війною.

Вічна пам’ять кожному, хто віддав життя за Україну!

Російські війська продовжили підлі обстріли наших мирних міст і наших громад. Львів, Київ та область, Житомирщина, Сумщина, Харків та область, Чернігів, міста Донбасу — Сєвєродонецьк, Краматорськ, наш Маріуполь... Ракетні удари, авіабомби, «Гради».

Настільки, наскільки можемо, збиваємо російські ракети. Знищуємо їхні літаки та гелікоптери. І це при тому, що ми поки не маємо адекватної протиракетної зброї. Передової зброї. Нам недостатньо бойової авіації. Але в нас є мета, чиста й справедлива — захистити наших людей, нашу державу.

Безперечно, будемо й надалі робити все, що ми можемо. Будемо ще гучніше нагадувати деяким західним лідерам, що це буде моральною поразкою для них, це буде знищенням їхнього престижу, якщо Україна не отримає передової зброї, яка реально врятує життя тисяч наших людей.

Російські ракети не впадуть від дробовиків, якими дехто намагається підмінити справді корисні поставки.

Сьогодні в мене насичений переговорний день. Урсула фон дер Ляєн, Президентка Єврокомісії. Шарль Мішель, Президент Європейської ради. Великий друг України — Прем’єр-міністр Великої Британії Джонсон.

Тематика зрозуміла. По-перше, це конкретні кроки, які дадуть Україні ще більше сил, не тільки безпосередньо для оборони, а й для економіки. Для наших людей, для українців, які реально захищають Європу. Тут і зараз. На нашій землі.

Президентка Урсула фон дер Ляєн пообіцяла, що зробить усе можливе для прискорення вступу України у ЄС. Бюрократичні процеси, які зазвичай займають роки, скорочуємо для нашої держави до тижнів, до місяців. Це непросто, але ми це робимо. Впевнений.

Також домовилися про підтримку від Євросоюзу для українців, які вимушені були залишити свої домівки через війну. Тим, хто за кордоном і всередині нашої держави.

І домовилися про новий «макрофін» — ще 300 млн євро для України. На додачу до тих, щодо яких уже було ухвалене рішення.

По-друге, обговорюємо наступний пакет санкцій проти Росії. Достатньо вагомий. Щоб вони відчули, що кожна ракета проти нашої держави, кожна бомба, кожен постріл мають свою ціну. Для російського бюджету, для російських компаній, для російських амбіцій та для конкретних людей, які уособлюють російську владу.

І поки не буде миру для України, санкції проти Росії повинні стабільно зростати.

Я вдячний усім громадським ініціативам із різних країн світу, які пропонують обмеження для Росії не тільки на рівні держав, а й на рівні суспільств. Зокрема, вдячний шведській профспілці портових працівників, яка обіцяє не обслуговувати всі судна, пов’язані з Росією. Це правильно. Це хороший приклад, який мають наслідувати всі громадські структури, усі профспілки та бізнес-асоціації.

Якщо не зупинити Росію зараз, якщо не покарати Росію зараз, то інші агресори у світі почнуть інші війни. У різних регіонах світу. На різних континентах. Всюди, де якась держава мріє підкорити сусідів.

Діяти треба зараз, щоб усі інші потенційні агресори бачили, що війна — це тільки збитки й жодної вигоди.

Тому потрібно, щоб усі європейці заблокували порти для усіх російських суден. Щоб усі російські комерційні судна йшли за російським військовим кораблем.

Потрібно, щоб усі західні компанії пішли з російського ринку й не прикривали дешевим піаром свою жагу до прибутків попри

кров, попри воєнні злочини. Як це роблять, наприклад, Nestle чи Ашан.

На сьогодні погоджені гуманітарні коридори в Сумській, Донецькій та Харківській областях. Суми, Конотоп, Тростянець, Лебедин, Краснопілля, Велика Писарівка. З блокадного Маріуполя до Запоріжжя — це особливо складно. Окупанти роблять усе, щоб ускладнити рух людей і не допустити український гуманітарний вантаж у місто. Це відвертий терор. Але ми намагаємося, ми робимо все можливе. Вдалося врятувати з Маріуполя вже понад 35 тисяч людей.

Тривають рятувальні роботи на місці підриву окупантами театру, у якому маріупольці ховалися від обстрілів, використовували його як укриття.

Як відомо на цей час, вдалося врятувати понад 130 людей. Але під завалами перебувають ще сотні маріупольців. Попри обстріли, попри всі складнощі ми будемо продовжувати рятувальні роботи.

Дуже складна ситуація на Харківщині. Окупанти не полишають намагань знищити наше місто Ізюм. Знущаються з людей у Балаклії. Наша команда робить усе, щоб організувати робочий гуманітарний коридор у ці міста й доставити продукти харчування, воду, медикаменти.

Доручив Кабінету Міністрів, секретарю РНБО і спікеру Верховної Ради розробити такий формат рішень, який дасть змогу максимально прискорити постачання всіх необхідних товарів з-за кордону.

Насамперед це стосується продуктів харчування, пального та інших товарів, які задовольняють базові потреби суспільства.

Війна — не час для того, щоб бюрократи, кар’єристи з різних відомств ускладнювали забезпечення людей. Ми хочемо максимально спростити проходження через митницю всіх товарів, які необхідні зараз українцям.

Якщо для цього треба прибирати податки й акцизи на час воєнного стану, ми готові це зробити. Якщо для цього треба прибрати митників, які не розуміють завдань воєнного часу, діяти швидко, — ми це зробимо.

Наші кордони повинні бути відкритими для всього, що потрібно українцям. Чекаю відповідних рішень до кінця дня. А потім — і підтримки від народних депутатів.

Бо кожен зараз повинен працювати тільки на українців, тільки на нашу державу, на оборону. Не на амбіції. Не на страхи. Не на бюрократію. Все — для захисту України!

Сьогодні підписав указ про відзначення державними нагородами 138 військовослужбовців Збройних Сил. Зокрема, орденом Богдана Хмельницького ІІ ступеня нагороджені:

Сирський Олександр Станіславович, командувач Сухопутних військ. З початку повномасштабного російського вторгнення керує обороною Києва. Завдяки його професійним та мужнім діям ворог зазнав значних втрат, був відігнаний від столиці. За час оборони Києва вдалося звільнити понад 30 населених пунктів на Київщині, які були тимчасово окуповані ворогом.

Майор Мазурок Тарас Леонідович, командир танкового батальйону. Захищаючи Донецьку область, завдав відчутних втрат ворогу й суттєво зупинив його просування.

Орденом «За мужність» ІІІ ступеня нагороджена сержант Нуца Руслана Василівна. Старший бойовий медик. Особисто брала участь в евакуації поранених із Водяного, Широкиного, Маріуполя. Завдяки її діям вдалося врятувати 31 нашого захисника. Продовжує виконувати завдання в Маріуполі.

Слава всім нашим героям!

Слава Україні!

19 березня 2022 року

Хроніка подій

► Уночі 19 березня окупанти продовжили нещадно обстрілювати Луганську, Донецьку, Миколаївську та Сумську області.

► Президент України Володимир Зеленський присвоїв звання Героя України командирам окремої бригади і загону спеціального призначення, які обороняють Маріуполь.

► Окупанти катують і викрадають людей в Сумській області — ОДА Сумщини.

► Невдачі у просуванні під час наземної операції російські війська намагаються компенсувати завданням ракетно-бомбових ударів із застосуванням як високоточної зброї, так і бомбардуванням боєприпасами невибіркової дії — Генеральний штаб ЗСУ

► Росіяни обстріляли лікарню в Тростянці на Сумщині.

► ЗСУ знищено командувача 8-ї загальновійськової армії Південного військового округу Збройних сил РФ генерал-лейтенанта Андрія Мордвічева.

► У Луганській області внаслідок обстрілів 18 березня Сєвєродонецька, Рубіжного, Привілля, Кремінної пошкоджено близько 54 об'єктів, вбито чотири мирних жителі, поранено 10.

► Станом на ранок 19 березня загинули щонайменше 112 дітей, понад 140 дітей поранені — Офіс Генерального прокурора.

► В Україні запрацювали спеціальні табори для полонених росіян.

► Окупанти завдали двох ракетних ударів по передмістю Запоріжжя, внаслідок чого загинули дев'ять мирних жителів і 17 було поранено.

► РФ замінувала Чорне море від Босфору до Одеси і заявила, що це українські міни.

► На Луганщині з ПЗРК «Stinger» ЗСУ збили російську ракету, випущену з комплексу «Точка У».

► РФ з початку війни здійснила 1403 авіанальоти на Україну — Міністерство оборони України.

► ППО збила російський гелікоптер на Київщиною.

► Окупанти почали відступати від Миколаєва.

► Росіяни повністю зруйнували село Привар на Житомирщині, розстрілявши його з гелікоптера.

► Голова Миколаївської ОВА Віталій Кім закликає місцевих жителів збирати тіла російських окупантів на звільнених територіях.

► З-під завалів військової казарми в Миколаєві, зруйнованій внаслідок ракетного удару 18 березня, дістали щонайменше 50 тіл загиблих.

► Внаслідок обстрілів Харкова на Північний Салтівці та Великій Данилівці спалахнули пожежі.

► Окупанти обстріляли село Велика Костромка неподалік Криворізької ТЕЦ.

► У Чернігові тривають неприцільні артилерійські обстріли по житлових мікрорайонах, під час яких гинуть десятки мирних жителів, зокрема діти та жінки.

► Мешканці Маріуполя, які втекли від російських бомбардувань до Мангуша та Мелекіно, помирають від голоду Окупанти не дають їм води та їжі і не випускають з зони бойових дій.

Змістовні переговори про мир і безпеку для України — єдиний шанс для Росії зменшити шкоду від власних помилок — звернення Президента Володимира Зеленського

19 березня 2022 року. 01:13

Добрий вечір усім.

Зазвичай у такі дні ми говорили: прийшла весна.

А зараз говоримо: війна прийшла.

Але все одно ми точно всіх переможемо. Тому що ми — вільний народ вільної країни!

Протягом дня урядовці опрацювали рішення для повного перезавантаження митниці.

Вантажі для нашої оборони, для наших людей будуть завозитися в Україну настільки легко, наскільки це дозволяють закони фізики.

Прибираємо абсолютно всю бюрократію, всі папірці, а також ПДВ, мито, всі митні платежі.

Мета абсолютно зрозуміла — щоб людський чинник не заважав швидкості постачання товарів. Вони дуже необхідні саме зараз.

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук та профільні комітети працюють над тим, щоб новації були підтримані й нашими депутатами. Я наголошую: це рішення, яке необхідне для оборони, для підтримання нормального життя у період воєнного стану.

І я хочу порадити окремим депутатам не спекулювати із цим питанням. Це — для нашої держави. А не для влади чи опозиції.

Ми всі повинні працювати в єдності на нашу Україну, на наших людей. Піаритися будете після перемоги.

Ще один важливий напрямок урядової роботи — це допомога українцям, які були вимушені залишити свої домівки через бойові дії.

Я доручив Кабінету Міністрів розробити комплексну програму підтримки таких людей, наших громадян. Усіх, хто позбавлений дому через війну. Вже маємо контури цієї програми. Перший компонент — фінансовий. Державна підтримка для всіх переміщених осіб. Дорослих і дітей. Державна підтримка робочих місць для таких людей — там, де вони тимчасово перебувають. Щоб кожна людина, щоб кожна родина мали основу для життя.

Другий компонент — житловий. Уряд готує конкретні пропозиції з надання житла для вимушених переселенців саме зараз. А також організовує відбудову зруйнованого житла після завершення війни.

Третій компонент не менш важливий. Це підтримка родин, які розмістили в себе людей із територій бойових дій або тимчасової окупації. Як мінімум вони отримають відшкодування витрат на комунальні послуги, пов'язані з перебуванням переселенців.

Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль найближчим часом роз'яснить усі деталі такої комплексної програми підтримки наших громадян.

Створений координаційний штаб, який регулюватиме всі питання, пов'язані з доставкою гуманітарної допомоги в Україну. Під головуванням керівника Офісу Президента Андрія Єрмака відбулася нарада з українськими послами для активізації постачання гуманітарних вантажів в Україну, передусім для допомоги внутрішнім переселенцям.

Доручив також урядовцям спільно з Міжнародним Червоним Хрестом забезпечити допомогу тим нашим громадянам, які опинилися за кордоном після 24 лютого й потребують уваги нашої держави та міжнародних організацій.

Сьогодні в Україні працювали сім гуманітарних коридорів. Шість — у Сумській області, один — на Донеччині. З блокадного Маріуполя вдалося вивезти понад 9 тисяч людей. Загалом за час роботи гуманітарних коридорів вже врятовано понад 180 тисяч українців. Доставлені сотні тонн найнеобхідніших продуктів.

Але окупанти продовжують блокувати постачання гуманітарних вантажів по більшості напрямків в оточені міста. Це абсолютно свідома тактика. Вони мають чіткий наказ — зробити абсолютно все, щоб гуманітарна катастрофа в українських містах перетворилася на «аргумент» для українців співпрацювати з окупантами.

Це воєнний злочин. Вони за це будуть відповідати. 100%. Кожен російський діяч, який віддає такі накази, і кожен російський солдат, який виконує такі накази, буде встановлений. І отримає примусовий квиток в один кінець у Гаагу. У місто, де розташований Міжнародний кримінальний суд.

З-під завалів зруйнованого окупантами в Маріуполі драмтеатру, де ховалися мирні люди від російських обстрілів та бомб, продовжують рятувати людей. Вже понад 130 — на поверхні. Є тяжко поранені. Але станом на цей час немає інформації про загиблих.

Завдяки хоробрості та професійній підготовці українських Збройних Сил окупаційні війська зупинені майже на всіх напрямках.

Важкі бої в Харківській області — особливо важкі під Ізюмом. Російські війська кинули туди вже навіть людей із навчальних

центрів. Абсолютно непідготовлений контингент. Людей, які не витримують і пів години в бою.

Київська область, Сумщина, Чернігівщина, на півдні нашої держави — армія зупинила окупантів. Початковий план російських військових із захоплення нашої держави провалився. І відчувається, що вони не знають, що ще можна зробити з нами. Схоже, що їхні військові командири не здатні запропонувати своєму політичному керівництву нічого, окрім жорстокої та помилкової тактики на виснаження нас, виснаження України. Окрім постійних ударів по цивільному населенню, по мирних містах, по людях, по дітях, ракет, авіабомб, обстрілів з «Градів», «Ураганів». Нічого, окрім руйнації невійськової інфраструктури — житлових будинків, лікарень, шкіл, церков.

Але ця тактика їхніх військових лише погіршує ситуацію для російської держави. Призводить до нових і нових руйнівних санкцій. Спонукає нових учасників приєднуватися до нашої антивоєнної коаліції. Дозволяє об'єднувати для тиску на Росію навіть такі держави, які намагалися залишатися нейтральними завжди.

Тому переговори про мир, про безпеку для нас, для України — змістовні, чесні та без затягування — це єдиний шанс для Росії зменшити шкоду від власних помилок.

Ми завжди наполягали на переговорах. Ми завжди пропонували діалог, пропонували рішення для миру. Не тільки протягом 23 днів вторгнення.

І я хочу, щоб мене зараз почули всі, особливо в Москві. Настав час зустрічатися. Час говорити. Настав час відновлювати територіальну цілісність і справедливість для України. Інакше втрати Росії будуть такими, що вам не вистачить і кількох поколінь, щоб піднятися.

Сьогодні у Москві прозвучало багато слів у зв'язку з річницею захоплення Криму. Відбувся великий мітинг. І я хочу звернути увагу на одну деталь. Повідомляється, що загалом до мітингової активності у столиці Росії були залучені близько 200 тисяч людей. 100 тисяч на вулицях, приблизно 95 тисяч — на стадіоні.

Приблизно таку ж кількість російських військових задіяли у вторгненні в Україну.

Просто уявіть, що на тому стадіоні у Москві — 14 тисяч трупів і ще десятки тисяч поранених і скалічених людей. Вже стільки російських втрат від цього вторгнення.

Ось така ціна війни. Трохи більше ніж за три тижні. Війну треба закінчувати.

Пропозиції України — на столі.

Найближчими днями продовжу звертатися до народів світу із закликом до миру для України. Попереду — моє звернення до швейцарців, до народу й до держави.

Заплановані також виступи до Ізраїлю, Італії, Японії. Світ чує позицію України. Світ підтримує наших захисників, захисників України.

Я хочу сьогодні окремо та щиро висловити вдячність кожному захиснику нашого міцного Маріуполя. Нашого героїчного міста, яке переживає найбільше випробування у своїй історії, в історії України.

36-та окрема бригада морської піхоти.

501-й окремий батальйон морської піхоти.

1-й окремий батальйон морської піхоти.

12-та бригада Національної гвардії.

Та окремий загін спеціального призначення «Азов».

Я вдячний кожному і кожній — всім нашим захисникам Маріуполя. Вдячний кожному і кожній, хто захищає України.

Також за поданням Головнокомандувача Збройних Сил України вирішив присвоїти звання Героя України:

Полковнику Баранюку Володимиру Анатолійовичу, командиру 36-ї окремої бригади морської піхоти.

Та майору Прокопенку Денису Геннадійовичу, командиру окремого загону спецпризначення «Азов». За мужність, за ефективні дії з відбиття атак ворога, за захист міста-героя Маріуполя.

Слава усім нашим героям!

Слава Україні!

Звернення Президента України Володимира Зеленського до народу Швейцарії

19 березня 2022 року. 18:29

Шановний пане Президенте, дорогий Ігнаціо!

Я вітаю всіх швейцарських друзів України! Вітаю весь ваш прекрасний народ, народ Швейцарії!

Я вдячний вам за підтримку кожного і кожної. Вдячний за те, що захищаєте свободу разом з усіма, хто її цінує.

Це дуже важливо зараз, у наш час. Час особливий. І особливо важливо — від вас.

Коли терор став національною ідеєю однієї з найбільших держав світу, основою їхньої зовнішньої політики.

Коли злочини тероризму вчиняє не якийсь маргінал чи група осіб і не організація, а держава, яка має ядерний арсенал.

Коли постійний член Радбезу ООН свідомо руйнує все те, для чого будували ООН. Розв’язавши проти нас жорстоку, криваву, безглузду війну. Але все ж ми зараз маємо шанс. Шанс показати не тільки Росії, а й будь-якому агресору у світі, будь-якій державі-терористу, що війна зруйнує не жертву, а того, хто з нею прийшов.

І, можливо, це останній шанс для людства зупинити війни, зупинити державний терор.

І я кажу зараз вам, Швейцарії, державі, яка має дуже довгу історію миру і ще довшу історію впливу у багатьох сферах, вирішального впливу на світ.

Ще до того, як я став Президентом, я думав, яким би хотілося бачити життя наших любих українців.

Я часто бував у вашій країні. І добре знаю, як ви живете. І одного разу, стоячи біля Шийонського замку, я запитав у своїх друзів — ми були однією компанією: а чому ми не можемо саме так жити, такий рівень життя мати, бути на такому високому рівні. І з такою ж свободою. Такими дружними громадами. І з такою впевненістю у власних силах.

І мені щиро хотілося, щоб українці жили, як швейцарці. Щоб могли спільно вирішувати все про власне, своє життя. Про свою землю. Не чекаючи чогось від політиків — зайвих слів, а голосуючи на референдумі.

Щоб могли бути впевненими попри всі фінансові кризи у світі, що їхня держава все витримає і залишиться лідером. Лідером довіри, лідером стабільності. Мрією для всіх людей. Успішних, не дуже — неважливо, якого рівня, просто для всіх людей.

Щоб українці могли, як швейцарці, відчувати, що вони живуть у справжніх громадах, які дбають про спільне для всіх — про благо для кожного.

Можливо, для вас це все — звичні речі. Для нас це — реформи. І це шлях, який ми проходимо й хотіли пройти.

І ми ухвалювали відповідні закони, щоб усе це працювало. Ми давали можливості, можливості нашим людям. Щоб із часом ми прийшли до життя, до рівня життя, яку вас.

І ми робили це, поки не настав чорний день. 24 лютого. День початку повномасштабного російського вторгнення на нашу землю, в Україну.

І тоді все змінилося. Змінилося для кожного з нас і кожної, змінилося для українців. Впевнений, змінилося для всіх європейців. І змінилося для всіх світових демократій.

Змінилось і для вас.

Я вдячний вам і вашій державі за те, що ви підтримали нас у такий складний час. Що ви не залишились осторонь. І не

сказали, що все це не про вас.

Бо насправді неможливо залишатись осторонь від того, що у XXI столітті у центрі Європи на мирні міста летять сотні ракет та авіабомб.

Неможливо залишатись осторонь, коли армія найбільшої — хоча й тільки за розмірами — держави світу спрямовує увесь свій убивчий потенціал на руйнацію нас — руйнацію лікарень, звичайних шкіл, церков, університетів, пологових будинків, житлових кварталів.

Неможливо бути байдужими, коли вбивають дітей. Станом на сьогоднішній ранок російська армія вбила 112 українських дітей.

І так само, як мені хотілося, щоб українці жили, як швейцарці, так само я хочу, щоб ви були і стали, як українці, у боротьбі проти зла.

Щоб не було питання про банки, про ваші банки, де зберігаються гроші всіх тих, хто розв’язав цю війну. Це болісно й неприємно. Але це також боротьба проти зла.

Щоб було повне заморожування активів цих людей, їхніх рахунків — це потрібно. Це є велика боротьба, і ви це можете.

Я хочу, щоб ви стали українцями, які відчувають, що це таке, коли руйнують цілі міста, мирні міста. Руйнують за наказами тих, хто любить жити у громадах — різних, європейських, у ваших громадах, у прекрасних швейцарських громадах.

Хто насолоджується нерухомістю у вашій державі. І це було б справедливо — позбавити їх цього привілею. Позбавити того, що вони забирають у нас.

І я хочу, щоб ви були, як українці, у питанні про бізнес. Про бізнес, який працює в Росії попри все, попри цю війну. Попри всіх наших убитих дітей, попри вбитих людей. Попри зруйновані міста, як наше місто Маріуполь, героїчний

Маріуполь, який уже тижні перебуває у повній блокаді. Уявіть собі: без їжі, без води, без електрики. Просто під бомбами.

Good food. Good life. Хороша їжа. Хороше життя. Так звучить слоган компанії Nestle. Вашої компанії, яка відмовляється залишати Росію. І навіть зараз, коли звідти лунають погрози іншим країнам Європи. Вже не тільки нам. Коли звідти лунає вже навіть ядерний шантаж, з боку Росії.

І я хочу, щоб усі ви, швейцарці, стали зараз, як усі ми, українці. Я хочу, щоб ми з вами зараз не втратили наш спільний шанс.

Шанс повернути мир, шанс зупинити будь-які війни у світі. Бо коли Швейцарія з вами — ви точно успішні. Бо коли Україна з вами — ви точно міцні.

Минулого року ми домовлялися про велику конференцію з паном Президентом вашої країни. Конференцію в Лугано. Заради трансформації економіки, заради реформ в Україні.

Вона мала відбутися цього липня. Як і черговий саміт перших леді та джентльменів.

І я вірю, я знаю, що ми можемо їх провести. В цьому році. На вашій землі.

Заради відновлення й розвитку України. Заради того, щоб ви мали нагоду знову й знову проявляти все те найкраще, що є у ваших серцях. У наших серцях.

У серцях усіх тих людей, хто бореться за свободу і бореться за життя.

Вдячний вам. Вдячний Швейцарії!

Слава Україні!

20 березня 2022 року

Хроніка подій

► У Харкові вночі внаслідок обстрілів загинули 5 мирних жителів, серед них дитина.

► Вчора російські окупанти скинули бомби на школу мистецтв № 12 у Лівобережному районі Маріуполя, де ховалося близько 400 маріупольців — жінки, діти та люди похилого віку Будівля школи зруйнована, а під завалами досі перебувають мирні люди — Міська рада Маріуполя.

► Триває обстріл житлових районів Чернігова, є загиблі.

► Суми піддаються окупантами інтенсивному артилерійському обстрілу.

► ЗСУ знищили цілу колону окупантів, жива сила спізнанню не підлягає.

► Українська розвідка повідомляє, що росіяни перекидають в Україну чергові терористичні групи з метою ліквідації керівництва країни, у першу чергу Президента України.

► Маріуполь обстріляли з моря кораблі ВМФ РФ.

► Окупанти кинули гранату в мирних жителів Тростянця, двоє загиблих.

► У Херсоні та Каховці Херсонської області знову не припиняються протести проти окупації.

► У місті Кремінна Луганської області окупанти розстріляли упритул з танка будинок для літніх людей, у результаті чого загинули 56 осіб, ще 15 людей окупанти викрали.

► Військові з 24-ої окремої механізованої бригади імені короля Данила знищили російський склад з пальним та ліквідували багато його техніки у Луганській області.

► 10 мільйонів людей покинули свої домівки в Україні через руйнівну війну Росії — УВКБ ООН.

► У Києві внаслідок потрапляння уламків російського снаряду виникла пожежа у житловому будинку.

► Оперативне командування «Північ» повідомило, що знищило військову техніку російських окупантів поблизу Сум.

► Мешканці Енергодару вийшли на мітинг проти свавілля російських окупантів, які викрали заступника мера Івана Самойдюка.

► Над Вінниччиною ЗСУ збили російську ракету.

► Окупанти здійснили авіаудар у напрямку села Забуяння Бучанського району Київської області.

► У Чернігові внаслідок артилерійського обстрілу окупантів загинуло 2 людей, які розвозили на автівці питну воду мешканцям міста.

Що більше Росія застосовує терору проти України, то гірші наслідки для неї — звернення Президента Володимира Зеленського

20 березня 2022 року. 02:33

Наш сильний народе нашої незламної країни!

Завершився 24-й день повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Після восьми років агресії. Українці довели, що вміють воювати професійніше, ніж армія, яка воює десятки років у різних регіонах та за різних умов. Ми відповідаємо мудрістю й хоробрістю на величезну кількість їхньої техніки та відправлених в Україну солдатів.

Саме тому, наприклад, українська Чорнобаївка увійде в історію воєн. Це місце, де російські військові і їхні командири показали себе повністю — такими, як вони є: бездарними, здатними просто гнати своїх людей на забій. Шість разів наші військові знищували окупантів під Чорнобаївкою. Шість разів! І вони все одно приходять туди.

Блокадний Маріуполь увійде в історію відповідальності за воєнні злочини. Зробити таке з мирним містом, що зробили окупанти, це терор, який будуть згадувати й через століття. І що більше українці говорять про це світові, то більше ми знаходимо підтримки. Що більше Росія застосовує терору проти України, то гірші наслідки настають для неї.

Сьогодні звернувся до народу Швейцарії.

Це особлива держава. Вона не розштовхує ліктями інших на міжнародній арені. Але коли говорить своє слово, то його чують абсолютно усі. Швейцарія підтримала санкції проти Росії, які застосував Європейський Союз. Це означає дуже багато для

російської державної машини. Для людей, які звикли, що влада — це гроші. А отже, це банки. А отже, Швейцарія та інші країни, які допомагають зберегти капітал. Я вдячний Президентові й народу Швейцарії та їхній державі за те, що вони щирі у підтримці нашої боротьби за життя і свободу. За те, що вони не залишились осторонь. І закликав їх зробити ще декілька кроків.

Щоб усі швейцарські компанії, які ще не полишили російський ринок, зробили це негайно. Щоб не віддавали жодного долара, франка чи євро російській військовій машині на вбивства наших людей.

Щоб усі винні у війні проти нашої держави не могли насолоджуватися життям у Швейцарії, нерухомістю у Швейцарії, банками у Швейцарії.

Наші Збройні Сили продовжують стримувати ворога на всіх основних напрямках. Завдають російським військам небачених втрат. Окремі підрозділи окупантів знищені на 80-90%.

В местах особенно жестоких боев передний край нашей обороны просто завален трупами российских солдат. И эти трупы, эти тела никто не забирает. По ним гонят в наступление новые части. Какие-то резервы, которые командование российских войск собирает, где только может.

Мы прекрасно понимаем, что у России есть просто бездонный человеческий ресурс и достаточно много техники, ракет и авиабомб.

Но я хочу спросить у граждан России. Что с вами сделали за эти годы, что вы перестали замечать ваши потери?

Неужели для вас больше ничего не значат слова «сын», «мать», «отец»?

Уже больше 14 тысяч убитых ваших солдат. Это 14 тысяч матерей. Это 14 тысяч отцов. Это жены, это дети, родственники и друзья. И вы этого не замечаете? А ведь жертв будет только

больше. Пока продолжается эта война. Ваша война против нас, России против Украины. На нашей земле.

У суботу працювали вісім гуманітарних коридорів. Вдалося врятувати 6 623 людини.

Через обстріли окупантів нам не вдалося забрати людей з Бородянки Київської області. Але ми не полишимо цих спроб.

З Бервиці, Бучі, Богданівки евакуювали українців до Броварів.

З Лисичанська, Попасної, Сєвєродонецька й Рубіжного Луганської області забирали людей до Бахмута.

Вдалося виїхати й понад 4 000 маріупольців у Запоріжжя.

На жаль, не вдалося доставити гуманітарний вантаж у міста Херсонської області. Російські війська заблокували рух нашої колони. Навіщо? їхня мета не змінилася — так само намагаються зображати у своїй пропаганді, ніби Україна полишила громадян без найнеобхіднішого. Ніби Росія їх від чогось постійно рятує.

Хоча ще 23 лютого у наших херсонців було всього більше, ніж в областях самої Росії.

Говорив сьогодні з Президентом Франції Макроном. Про нашу взаємодію. Про пошук рішення для миру, для звільнення наших територій. Для порятунку наших людей.

Впевнений, ви розумієте, що переговори не є простими й приємними. Але вони необхідні. Бо це — про життя.

Україна завжди шукала мирне рішення. Тим більше ми зацікавлені в мирі зараз.

Бо це ми рахуємо кожного вбитого. Бо це для нас має значення кожна зруйнована родина, кожен зруйнований будинок. Бо ми — українці, і для нас людина — безцінна.

Сьогодні підписав указ про відзначення державними нагородами України 161 нашого захисника. З них 40 —

посмертно. І указ про присвоєння звання Героя України 12 військовослужбовцям. Вісьмом з них — посмертно.

Також зустрівся з бійцями підрозділу особливого призначення Національної поліції України КОРД. Відзначив їхні дії нагородами. Подякував за службу, за захист наших мирних міст і за допомогу армії.

Всього за дні повномасштабної війни вже 70 нашим захисникам присвоєно звання Героя України. 2180 українців нагороджені орденами й медалями за мужність, за порятунок товаришів по службі та цивільних, за ефективні дії з оборони держави.

Впевнений, можу сказати від імені всього нашого українського народу: ми щиро вдячні кожному з вас. Кожному і кожній, хто захищає нашу державу та зупиняє армію окупантів, яку називали однією з декількох найпотужніших у світі.

19 березня святкує свій день народження українська поетеса Ліна Костенко. Щиро вітаю вас. Від імені всіх українців.

І нагадаю сьогодні ось такі її слова:

Не треба думати мізерно...
Безсмертя є ще де-не-де...
Хтось перевіяний, як зерно,
У грунт поезії впаде.

Митцю не треба нагород,
Його судьба нагородила,
Коли в людини є народ,
Тоді вона уже людина.

Справді, у кожного з нас є народ. І справді — не треба думати мізерно. А особливо тим, кому українці дали право бути політиками.

Я хочу нагадати усім політичним діячам з будь-яких таборів: воєнний час дуже добре показує мізерність особистих амбіцій тих, хто намагається поставити власні амбіції, власну партію чи кар'єру вище за інтереси державні, за інтереси народу.

Хто ховається десь по тилах, але вдає, ніби тільки він дбає про оборону

Будь-яка активність політиків, спрямована на розкол чи на колаборацію, не матиме успіху. Але отримає жорстку відповідь.

І тому Рада національної безпеки і оборони України вирішила… Враховуючи повномасштабну війну, розв'язану Російською Федерацією, та зв'язки деяких політичних структур з цією державою, призупиняється будь-яка діяльність низки політичних партій на час воєнного стану. Асаме: «Опозиційна платформа — За життя», «Партія Шарія», «Наші», «Опозиційний блок», «Ліва опозиція», «Союз лівих сил», «Держава», «Прогресивна соціалістична партія України», «Соціалістична партія України», партія «Соціалісти», «Блок Володимира Сальдо».

Міністерству юстиції доручено невідкладно вжити в установленому порядку вичерпних заходів щодо заборони діяльності зазначених політичних партій.

Кожен зараз повинен дбати про інтереси нашої держави. Про інтереси України.

Бо це — заради нас.

Бо це — заради життя.

Слава усім нашим героям!

Слава Україні!

Промова Президента України Володимира Зеленського в Кнесеті

20 березня 2022 року. 20:17

Шановний пане Спікере, члени Кнесету!

Шановний пане Прем'єр-міністре Беннет, дуже дякую за підтримку.

Шановні члени уряду Держави Ізраїль, всі присутні, гості, народе Ізраїлю!

Українська та єврейська громади завжди були і, я впевнений, будуть дуже переплетеними, дуже близькими. Завжди житимуть поряд і відчуватимуть разом і радість, і біль.

Тому я хочу вам зараз нагадати слова однієї великої киянки, яку ви дуже добре знаєте. Слова Голди Меїр. Вони дуже відомі, їх чули всі. Мабуть, кожен єврей. Багато-багато українців також. І точно — не менше росіян. *«Ми хочемо жити. Наші сусіди хочуть бачити нас мертвими. Це залишає не дуже багато простору для компромісу».*

Мені не треба вас переконувати, наскільки переплелися наші історії. Історії українців та євреїв. У минулому й зараз, у цей страшний час. Ми — в різних державах і в абсолютно різних умовах. Але загроза одна і у нас, і у вас — тотальне знищення народу, держави, культури. І навіть імені України, Ізраїлю.

Я хочу, щоб ви відчули все це. Я хочу, щоб ви задумалися про цю дату. Про 24 лютого. Про початок цього вторгнення. Вторгнення Росії в Україну. 24 лютого. Цей день двічі увійшов в історію. І обидва рази — як трагедія. Трагедія для українців, для євреїв, для Європи, для світу.

24 лютого 1920 року була заснована Націонал-соціалістична робітнича партія Німеччини — НСДАП. Партія, яка забрала мільйони життів, знищила цілі країни, намагалася вбити народи.

Через 102 роки, так само 24 лютого, був відданий злочинний наказ про початок повномасштабного вторгнення російських військ в Україну Вторгнення, яке забрало вже тисячі життів, мільйони людей залишило без дому, зробило їх вигнанцями. На своїй землі та в сусідніх країнах. У Польщі, Словаччині, Румунії, Німеччині, Чехії, у державах Балтії та ще в десятках різних країн світу.

Наші люди зараз розкидані світом. Вони шукають безпеку. Шукають, як лишитись у мирі. Як колись шукали й ви.

Це вторгнення Росії в Україну — не просто військова операція, як це подають у Москві. Це масштабна й підла війна, спрямована на знищення нашого народу. Знищення наших дітей, наших сімей, нашої держави, наших міст, наших громад, нашої культури. І всього, що робить українців українцями. Всього того, що російські війська зараз руйнують. Свідомо. На очах усього світу.

Саме тому я маю право на цю паралель і на це порівняння. Нашої історії і вашої історії. Нашої війни за своє виживання й Другої світової війни.

Послухайте, що каже Кремль. Просто послухайте! Там звучать навіть терміни — такі, як звучали тоді. І це трагедія. Коли нацистська партія йшла Європою і хотіли знищити все, знищити всіх. Хотіла підкорити народи. І не залишити від нас, від вас нічого. І навіть імені й сліду. Вони називали це «остаточним вирішенням єврейського питання». Ви пам'ятаєте це. І впевнений — ніколи не забудете!

Але почуйте, що звучить зараз у Москві. Почуйте, як там знову кажуть ці слова: «остаточне рішення». Але вже щодо, так

би мовити, до нас, до «українського питання».

Це прозвучало відкрито. Це трагедія. Ще раз говорю: це прозвучало на нараді в Москві. Це доступно на офіційних сайтах. Це цитувалося у державній пресі Росії. Москва так і говорить: без війни проти нас вони не змогли б забезпечити «остаточне рішення» нібито для своєї безпеки. Так само як це говорили 80 років тому.

Народе Ізраїлю!

Ти бачив, як російські ракети вдарили по Києву, по Бабиному Яру. Ти знаєш, що це за земля. Там поховані понад сто тисяч жертв Голокосту. Там давні київські кладовища. Там єврейське кладовище. Туди вдарили російські ракети.

Народе Ізраїлю!

У перший же день цієї війни російські снаряди вдарили по нашому місту Умань. По місту, яке відвідують десятки тисяч ізраїльтян щороку. Для паломництва на могилу цадика Нахмана. Що залишиться від усіх таких місць в Україні після цієї страшної війни?

Я впевнений, що кожне слово мого звернення у ваших серцях відгукується болем. Бо ви відчуваєте, про що я говорю. Але чи можете ви пояснити, чому ми й досі звертаємося до всього світу, до багатьох країн по допомогу? До вас звертаємося по допомогу… Навіть по елементарні візи…

Що це? Байдужість? Розрахунок? Чи посередництво — без обрання сторони? Я залишу вам вибір відповіді на це запитання. І зауважу лише одне: байдужість вбиває. Розрахунки — вони часто помилкові. А посередництво може бути між державами. Але не між добром і злом.

Кожен в Ізраїлі знає, що ваша протиракетна оборона — вона найкраща. Вона потужна. Кожен знає, що ваша зброя — сильна. Кожен знає, що ви молодці. Ви вмієте відстоювати свої державні інтереси, інтереси свого народу. І ви точно можете допомогти

нам захистити наше життя, життя українців, життя українських євреїв.

Можна довго запитувати, чому ми не можемо отримати від вас зброю. Або чому Ізраїль не запровадив потужні санкції проти Росії, чому не тисне на російський бізнес. Але відповідь все одно обирати вам, шановні брати й сестри. І вам із цією відповіддю потім жити, народе Ізраїлю.

Українці зробили свій вибір. 80 років тому. Рятували євреїв. І тому серед нас є Праведники народів світу.

Народе Ізраїлю! Тепер і у вас є такий вибір.

Дякую вам!

Дякую за все!

21 березня 2022 року

Хроніка подій

► В неділю ввечері у Подільському районі Києва російська ракета вбила вісім мирних жителів.

► Окупанти обстріляли Одесу з корабельної артилерії

► Влада Маріуполя відмовилася здати місто.

► Внаслідок обстрілів окупантів за минулу добу в Донецькій області загинули три людини і п’ять — дістали поранення.

► На Чернігівщині українські військові знищили два «КамАЗи» окупантів з боєприпасами і провіантом.

► Через обстріл окупантів на підприємстві «Сумихімпром» стався витік аміаку, зона ураження може сягати — 2,5 км.

► Через влучання російського снаряду зазнали пошкоджень будинки у Києві, постраждали 6 мирних жителів, евакуйовано 200.

► З морського порту в Бердянську окупанти відігнали 5 кораблів із кількома десятками тисяч тонн зерна.

► Під Миколаєвом росіяни обстрілюють з артилерії кілька мирних сел.

► В окупованих селах під Бучею гуманітарна катастрофа, окупанти не дають можливості евакуюватися мирним жителям.

► Напружені бої в напрямку Житомирської траси, ворог намагається прорватися до столиці.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 21 березня склали: особового складу — понад 15000; танків — 498; бойових броньованих машин — 1535; артилерійських систем — 240; засобів ППО — 45; РСЗВ — 80; цистерн з ПММ — 60; автомобільної техніки — 969; спеціальної техніки — 13; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 24; літаків — 97; гелікоптерів — 121; кораблів/катерів — 2.

► Сапери ЗСУ підірвали російський ЗРК «Тор МІ».

► Житомирську область вперше від початку війни обстріляли з РСЗВ «Град», у місті Селець загинули четверо мирних жителів.

► Росіяни розігнали стріляниною в окупованому Херсоні мітинг за Україну, є поранені.

► Окупанти незаконно вивезли з тимчасово окупованих територій Донеччини та Луганщини в РФ 2 389 дітей — МЗС України.

► ЗСУ збили під Чугуєвом російський винищувач.

► В Авдіївці на Донеччині п'ять мирних жителів загинуло і ще щонайменше 10 дістали поранення внаслідок обстрілів окупантів.

► Більш ніж 20 автобусів намагались виїхати евакуаційними коридорами на маріупольському напрямку. Окупанти відкрили по ним вогонь, внаслідок чого кілька дітей було поранено.

► На Запоріжжі росіяни розстріляли цивільне авто — двоє дітей поранено.

► Звільнено від окупантів місто Макарів на Київщині.

► Біля Рівного ЗСУ збили кілька російських ракет.

► Близько 300 окупантів ЗСУ були ліквідовані протягом доби на Луганському та Донецькому напрямках. Також було знищено 14 танків, 8 БМП, 2 МТЛБ, 3 артилерійські системи, 4 автомобіля. Підрозділи ППО збили над Донеччиною ворожий літак та ще один підбили. Захисники Маріуполя знищили патрульний катер проекту 03160 «Раптор». Також підтверджено знищення російського комплексу РЕБ «Леєр-3».

Ми працюємо над тим, щоб друзями України був увесь світ — звернення Президента Володимира Зеленського

21 березня 2022 року. 00:49

Вільний народе вільної країни!

Завершилася вже 25-та доба, як російські військові поїхали «на навчання», а опинилися на нашій землі. Всі вони так кажуть, коли потрапляють у полон.

Вже 25-та доба, як російські військові шукають і ніяк не можуть знайти придуманих ними ж «нацистів», від яких вони хотіли нібито захищати наших людей. Як вони шукають і не можуть знайти українців, які зустріли б їх із квітами. Хоча б у якомусь місті нашої держави. Хоча б у якомусь селі.

А головне — російські військові ніяк не знаходять дорогу додому. А тому наші військові допомагають їм із дорогою на суд Божий.

На суд Божий, на якому вони, я впевнений, отримують тільки одне покарання, одне на всіх: вічний підвал. Навічно під бомбами. Навічно без їжі, води й тепла. За все, що вони наробили проти наших людей, звичайних українців. Проти мирних людей. В Охтирці і Харкові, у Бородянці й Чернігові. У Волновасі й Маріуполі. І багатьох інших наших відважних містах.

У блокадному Маріуполі російська авіація скинула бомбу на школу мистецтв. Там ховалися люди. Ховалися від обстрілів, від бомбардування. Там не було військових позицій. Там було близько чотирьохсот мирних людей. Переважно — жінки та

діти, люди старшого віку. Вони — під завалами. Ми наразі не знаємо, скільки живих.

Але знаємо, що того льотчика, який скинув ту бомбу, ми обов'язково зіб'ємо. Як уже збили майже сотню інших таких же масових убивць.

Сьогодні я виступив у Кнесеті перед всіма депутатами і урядовцями. Але передусім я говорив від вашого імені, від імені всіх українців, говорив з народом Ізраїлю, який, я впевнений, розуміє нас. Як вільні люди — вільних людей.

Звичайно, Ізраїль має свої інтереси, стратегію захисту своїх громадян. Ми це розуміємо. Прем'єр-міністр Ізраїлю пан Беннет намагається знайти переговорний шлях із Росією. І ми за це вдячні. За кожне зусилля. Щоб раніше чи пізніше ми почали говорити з Росією, можливо, в Єрусалимі. Це правильне місце для того, щоб знайти мир. Якщо це можливо.

Ну а у российских пропагандистов сегодня довольно сложная задача.

Ведь впервые в истории президент иностранного государства выступал в Кнессете по видеосвязи. И перед народом Израиля. Президент Украины, которую в Москве обвиняют в «нацизме», выступал в Кнессете перед народом Израиля.

Уже один этот факт подтверждает, насколько в Москве все не так.

Протягом доби 20 березня працювали лише 4 гуманітарні коридори. Всього евакуйовано 7295 людей. Майже 4 тисячі маріупольців за день прибули до Запоріжжя.

Завтра зранку готуємося направити в Маріуполь ще нові автобуси, щоб продовжити цю важливу місію. Понад три тисячі людей врятували у Київській області. Але у Харківській області... Російські війська захопили нашу колону, наш гуманітарний вантаж для міста Вовчанська. Немає зв'язку зараз і з шістьма

людьми. П’ять водіїв і один лікар. Будемо їх визволяти. Будемо знову й знову намагатися доставити нашим людям найнеобхідніше.

Херсонська область сьогодні знову боролася. Я їм вдячний. Знову на вулицях. І як завжди — за нас всіх, за Україну. З національними прапорами. І з нашою, українською хоробрістю. Без зброї проти окупантів. Проти пострілів і військових машин. Це подвиг, який надихає всіх нас. Це Україна, якою ми пишаємося. Це українці, яким я безмірно вдячний. Як і увесь наш народ.

Вдень говорив із Прем’єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном. Справжнім другом України, який не вагається й не шукає відмовок.

Домовилися про конкретну підтримку для нашої держави на самітах наступного тижня — «Великої сімки» і НАТО. Хоча ми не є членами цих організацій, але я бачу, що як мінімум один голос в України там є.

Також поспілкувався з Ештоном Кутчером і Мілою Куніс. Зірковою парою, яка щиро вірить у нас, у нашу перемогу, у наше майбутнє. Вони допомагають українським вимушеним переселенцям, збираючи кошти. І вже вдвох зібрали 35 мільйонів доларів. Подякував їм від нашого народу, від всіх нас. Погодьтеся, це хороший результат тільки для однієї пари наших друзів в Америці.

А ми працюємо над тим, щоб нашими друзями був увесь світ.

Особисто вручив державні нагороди українським розвідникам. Прошу поставитись із розумінням — я не можу назвати публічно їхніх імен.

Але повірте, що внесок цих людей у нашу оборону настільки вагомий, що ордени та звання Герой України для них — це мінімум, який ми можемо їм дати. Щоб просто віддячити. їм та усім нашим героям. Завдяки яким ми тримаємось. І непогано.

А Україна — живе.
Слава Україні!

Женіть окупантів, женіть цих рабів: звернення Президента Володимира Зеленського до жителів українських міст

21 березня 2022 року. 21:17

Великий народе великої України!

У цьому відео я хочу окремо звернутися до українських міст та хоробрих жителів цих міст. До вільного півдня України, де сонце світить тільки бажаним гостям, а не випадковим «туристам» на танках. До Бердянська, Каховки, Енергодара, до Мелітополя і, звісно, Херсона.

До Херсона, де сьогодні ми побачили, як у вільних людей стріляють раби. Раби пропаганди, яка підміняє їхню свідомість. Раби, які звикли пакувати в автозаки всіх. Навіть бабусю з чистим білим плакатом. І навіть дівчину з аркушем А4, на якому написано лише одне слово — «мир».

Ці раби, яких прислала Росія, ніколи не бачили стільки вільних людей на площах, на вулицях. Ніколи не бачили тисяч людей, які не мають страху перед ним, перед рабами зі зброєю в руках. Раби сприймають волю як дикість, як небезпеку. У них переляк. Переляк, який пропагандисти вміють перекувати на ненависть. А далі — постріли в мирних вільних людей.

Херсоне, тримайся! Ми не забудемо ніколи ці кадри. Кадри з вашого міста. На вашій площі й вулицях ми були всі з вами разом. 40 мільйонів українців нашої держави. Мільйони й мільйони українців у світі. Ми всі бачили, як ви стоїте. Які ви. Ми всі відчули, як ви хочете повернути свободу. На землі, де, споглядаючи Чумацький Шлях, чумаки ходили по сіль, ворогам буде несолодко.

І щойно ми зможемо до вас пробитися, зможемо до вас прорватися, на кожного окупанта, який стріляв у мирних херсонців просто за синьо-жовтий колір, чекає чорна смуга.

І те ж саме чекає білих від переляку російських військових, яких сьогодні прогнали в Енергодарі. Мирні українці прогнали голими руками.

Чорна смуга буде в окупантів у Бердянську, буде в Мелітополі й Каховці. Всюди, де окупанти захоплюють наших людей. Тих, як вони думають, хто організовує спротив. Але у нас — не Росія. Запам'ятайте. І спротив тут не треба організовувати. Спротив для українців — це властивість душі. І я дуже хочу, щоб у вас, всі наші українці на півдні, ніколи не промайнула навіть на мить думка, ніби Україна про вас не пам'ятає.

Щоразу, коли вам важко, коли вам боляче, коли ви чините спротив попри все, будь ласка, знайте, що в нас у цей час розривається серце, бо ми з вами не поруч.

І ми просимо Бога підтримати вас, поки не можемо вигнати чужинців. Це подвиг — те, що ви протестуєте. Це щастя, що такі люди в нас є. Що ми всі — Україна.

За час цього вторгнення серед мільйонів наших людей постійно заявляють про себе герої. Колись — звичайні українці, а зараз — борці. Чоловіки й жінки, які піднімаються за нашу державу. Повсюди: на півдні, на сході, на півночі, в центрі, на заході й за кордоном. Піднімаються так, що ворог не вірить. Не вірить, що це дійсно — реальність.

Але ми змусимо їх повірити. І змусимо запам'ятати, щодо нас їм дороги немає.

І ніколи не буде. У Київ, який мужньо й велично стоїть над Дніпром. У Харків... Гордий, охайний, освічений Харків. Який вони б'ють, а він ніяк не підкоряється.

Чернігів. Древній! Чернігів, який з часів Орди не знав такого звірства, яке переживає тепер від російських військових.

Суми, Охтирка й Лебедин… Ізюм, Дергачі… Волноваха, Попасна… Бородянка, Гостомель, Макарів… Миколаїв…

Маріуполь! Працьовите й чесне місто! Маріуполь. Яке окупанти просто знищують. Руйнують у попіл. Але яке переживе їх усіх. Нікчемних рабів, які не вміють піклуватися про власну країну. Про власних людей. А ще й ідуть у чужу.

За кожного українця ми боремося! І про всіх пам'ятаємо! І кожному та кожній вдячні. Як людям, так і цим прекрасним містам.

Як і Львову, як і Франківську, Хмельницькому, Чернівцям, Тернополю, Луцьку, нашому Ужгороду… Кропивницькому, Запоріжжю, Дніпру, Кривому… Вінниці, Рівному… Черкасам, Полтаві… Одесі!

Тим, кого, можливо, нечасто згадують у промовах. Але хто дбає про наше спільне майбутнє. Про Україну. І про свободу — для кожного з нас. Хто приймає людей, які вимушено залишили свій дім. Хто працює на оборону. Хто відправляє гуманітарні вантажі. Хто розміщує евакуйовані підприємства. Хто лікує, хто допомагає. Усім нам, а отже — собі.

Великий народе великої України!

І я говорю це невипадково — великої України. Тому що звертаюся до всіх у нашій державі та до тих, хто за кордоном. У містах і в селах. На свободі й тимчасово під окупацією. У Криму, у Донецьку, в Луганську. Де так само повинні боротися за свободу і не чекати.

Звертаюся до всіх українців. Всюди, де ми є. Робіть усе для захисту нашої держави.

Для порятунку нашого народу. Боріться. Воюйте й допомагайте. Гоніть цих рабів! Гоніть окупантів! Щоб Україна жила. І ми всі — разом з нею.

Вільна і мирна. Яку ми так любимо.

Слава Україні!

22 березня 2022 року

Хроніка подій

► У Луганській області загарбники у понеділок обстрілами пошкодили 25 цивільних будівель, серед яких — дитяча лікарня в Сєвєродонецьку, і спричинили 14 пожеж.

► Всю ніч тривали обстріли передмістя Сум.

► У Фастівському районі на Київщині крилата ракета вдарила по селу Осикове, зруйновано житлові будинки.

► Тривають напружені бої поблизу Макарова, Ірпеня, Гостомеля, Бучі та Ворзеля.

► При обстрілі Краматорську окупанти застосували заборонені міжнародними конвенціями фосфорні боєприпаси.

► У Криворізькому районі росіяни обстріляли з РСЗВ «Град» місто Зеленодольськ і село Мала Костромка, зруйновано багато житлових будинків.

► 3 мирних жителів загинули і одна жінка постраждала у результаті обстрілу окупантами АЗС у Миколаєві.

► Росіяни обстріляли два населені пункти Дніпропетровщини на межі з Херсонською областю.

► Окупанти на Донеччині завдали удару по житловим кварталам Авдіївки новими реактивними снарядами з РСЗВ «Торнадо-С».

► Окупантами вбито з початку війни 117 дітей — Офіс Генерального прокурора.

► У місті Макарів, який напередодні звільнили від окупантів, кожний другий будинок пошкоджений, або знищений.

► ЗСУ знищили колону росіян і збили крилату ракету на Харківщині.

► Окупанти обстріляли чергу в один з магазинів Сєвєродонецька, багато загиблих мирних жителів.

► Чернігів залишається без електро-, тепло- та водопостачання через ураження об’єктів критичної інфраструктури та постійні обстріли окупантів, у місті гуманітарна катастрофа. Тіла вбитих мирних жителів лежать просто на вулицях.

► У Херсоні мітинг проти окупантів було розігнано сльозогінним газом.

► У Сєвєродонецьку Луганської області росіяни відкрили вогонь по дитячій лікарні, почалася пожежа — рятувальники евакуювали 22 людини.

► Ракету «Іскандер» збито над Вінниччиною.

► Окупанти обстріляли з артилерії місто Бровари на Київщині.

► Під Маріуполем окупанти захопили евакуаційну колону.

► В Оболонському районі Києва внаслідок обстрілу горіла вантажівка та дві будівлі, одна людина загинула та троє дістали поранень.

► ППО збила 2 російських літаки на Слобожанському напрямку.

► За добу на Сході України ЗСУ знищили 54 окупанти і 5 танків.

Це був іще один день, який наближає нас усіх до перемоги — звернення Президента Володимира Зеленського

22 березня 2022 року. 00:39

Вільний народе вільної країни!

Завершився наш 26-й день повномасштабної війни. Після восьми років агресії на сході нашої держави.

Ворог потроху намагається ворушитися. Десь — перейти в наступ. Десь — захопити нашу дорогу. Десь переправитися через річку. Українська армія — молодці — відбиває ці намагання. І стримує окупантів.

Цієї доби російські війська завдали удару «Градами» по Житомирській області. Вони отримали гідну відповідь.

На Харківщині, під Чугуєвом, збито черговий ворожий літак. Наші військові вже назбивали стільки російських літаків і гвинтокрилів, що залишається тільки дивуватись: що у їхніх пілотів замість розуму? Невже також порожнеча?

Я сказав «також» не випадково, тому що порожнеча у них точно замість серця. Замість душі. Замість усього, що робить людей людьми.

У Харкові був убитий Борис Романченко — колишній в’язень нацистських концтаборів. Йому було 96 років. Вдумайтеся, скільки всього він пройшов! Він вижив у Бухенвальді, Дора-Міттельбау, Пенемюнде і Берген-Бельзені — у конвеєрах смерті, створених гітлерівцями. А був убитий російським снарядом, який ударив по звичайній харківській багатоповерхівці… З кожним днем цієї війни все очевидніше, що це у них таке — «денацифікація».

У Херсоні окупанти стріляли по людях, які вийшли мирно, без зброї на мітинг за свою свободу За нашу свободу

Російські військові навіть не знають, що це таке — мати свободу. їх нагнали сюди, чесно кажучи, ніби засуджених. Засуджених на смерть, засуджених на ганьбу.

У Запорізькій області потрапила під обстріл колона з мирними мешканцями. Там було багато дітей. Четверо діточок госпіталізовані. Двоє — у важкому стані.

Протягом дня працювали вісім гуманітарних коридорів. Київська, Донецька і Луганська області. Ворзель, Буча, Велика Димерка, Маріуполь, Лисичанськ, Сєвєродонецьк, Попасна і Кремінна. Врятували 8 тисяч 57 людей. Всім дякую, хто це робив, хто працював заради людей.

Вдалося також доставити і 200 тонн гуманітарної допомоги.

Говорив сьогодні з Прем’єр-міністром Нідерландів Рютте і Президентом Франції Еммануелем Макроном.

Координуємо наші позиції напередодні важливих самітів у Європі. 24 березня відбудуться зустрічі «Великої сімки», лідерів держав НАТО і Євросоюзу. Наша позиція точно прозвучить. Прозвучить, повірте мені, міцно.

Підписав указ про нагородження орденами й медалями 105 наших воїнів. Вдячний кожному з них. Сім з них — на жаль, посмертно.

Це був день важких подій. Важких висновків. Але це був іще один день, який наближає нас усіх до нашої перемоги.

До миру для нашої держави.

Слава Україні!

Промова Президента України Володимира Зеленського в Палаті депутатів Італії

22 березня 2022 року. 13:35

Шановні панове спікери!

Шановний пане Прем’єр-міністре Драгі!

Шановні пані та панове сенатори та депутати!

Дорогий італійський народе!

Сьогодні вранці я говорив з Його Святістю Папою Франциском, і він сказав дуже важливі слова: «Розумію, що ви хочете миру Розумію, що ви маєте себе захищати. І військові захищають, і цивільні люди мужньо боронять Батьківщину. Кожен захищає Батьківщину». І я на це відповів: «Наш народ став цим військом».

Став цим військом, коли побачив, яку біду несе ворог. Яке спустошення він залишає по собі. І скільки крові хоче пролити.

Коли трохи понад тиждень тому я виступав зі зверненням до мітингу у Флоренції та ще в десятках європейських міст, я просив усіх італійців, усіх європейців запам'ятати число 79. Стільки дітей було вбито в Україні на той момент. Тепер — це 117. Ще 38 дітей за ці дні. Така ціна зволікання. Зволікання із тиском на Росію, щоб вона припинила цю жорстоку війну. 117 дітей, тисячі дорослих. Тисячі поранених. Десятки тисяч зруйнованих родин. Сотні тисяч зруйнованих доль. Мільйони, вже мільйони покинутих домівок. І все це почалося з однієї людини.

В окупованих районах ховають убиті родини прямо у дворах багатоповерхівок. У парках. У братських могилах.

Це відбувається у наш з вами час. У 2022 році. І ми знаємо, що кожен наступний день війни забере ще життя наших дітей. 117 — це не фінальне число. Російське вторгнення ще зруйнує родини й долі. Бо повномасштабна війна, на жаль, триває. Російські ракети, авіація та артилерія не припиняють вбивати. Українські міста руйнуються. Деякі майже повністю знищені.

Як Маріуполь. Ви чули. Наше місто на березі Азовського моря. Там, де жило близько півмільйона людей. Приблизно, як у вашому місті Генуя. Я там був. А тепер там, у Маріуполі, нічого немає. Руїни.

Уявіть повністю спалену Геную. Після трьох тижнів повної блокади. Бомбардувань, обстрілів, які не припинялися на жодну мить. Розбиту Геную, з якої рятуються люди, ваші прекрасні люди. Пішки, машинами, автобусами… Тільки б дійти туди, де безпечно.

Я звертаюся до вас із Києва — нашої столиці. З міста, яке має для нашого регіону таке ж значення, як Рим — для всього світу. З Києва почався відлік великої культури великого народу. А зараз ми — на межі виживання. Київ за свою історію пройшов через жорстокі війни. І заслуговує після всіх втрат і всіх трагедій на життя в мирі. У вічному мирі.

Як заслуговує на це Рим і будь-яке інше місто нашого світу. Але, на жаль, щодня у Києві — повітряна тривога. Щодня падають бомби, б’ють ракети.

Під Києвом, у сусідніх містах і районах, перебуває декілька угруповань російських військ. Які вбивають і катують, вони ґвалтують і викрадають дітей, руйнують і грабують. Окупанти на вантажівках вивозять наше надбання, наше майно — до себе додому. Так робили востаннє в Європі хіба що нацисти. Коли окупували інші країни.

Російські війська примудрилися замінувати навіть море на підходах до наших портів. І тепер це загрожує сусіднім берегам і

сусіднім країнам, бо міни можуть дрейфувати морем до них.

Пані та панове!

Італійський народе!

Час зробити все можливе, щоб забезпечити мир!

Це війна, яку Росія готувала давно. Яку одна людина готувала давно. Одна! Десятки років. Заробляючи шалені кошти на експорті нафти й газу та спрямовуючи їх на підготовку до війни. І не тільки проти України. Їхня мета — це Європа. Вирішальний вплив на ваше життя, контроль над вашою політикою, руйнація ваших цінностей. Не тільки наших. Демократії, прав людини, рівності, свободи… Таких самих цінностей, як і в нас.

Україна для російських військ — це брама Європи. Вони хочуть увірватися. Але варварство не повинне пройти. Українці одними з перших прийшли на допомогу вам, коли під ударами пандемії ковіду ви потребували цього. Ми направили своїх лікарів. Італійці одними з перших прийшли на допомогу нам, коли наші люди постраждали від жахливої повені.

Ви підтримали нас — щиро, швидко. Не просивши нічого натомість. Ви допомагаєте нам і зараз — ми дуже цінуємо це. Але все ж…

Вторгнення не зупиняється вже 27 днів. Майже місяць. Отже, потрібно ще більше санкцій, ще більше тиску, щоб Росія шукала не військові резерви чи найманців десь у Лівії чи Сирії. Щоб Росія шукала мир. Щоб та сама одна людина шукала мир.

Наслідки цієї війни вже відчуваються у багатьох частинах світу. Не тільки у Європі. І найстрашнішим буде голод, який наближається для різних країн.

Україна завжди була одним із найбільших експортерів продовольства. Але як ми можемо сіяти під ударами російської артилерії? Як ми можемо сіяти, коли ворог свідомо мінує поля, знищує бази з пальним? Ми не знаємо, який урожай у нас буде і чи зможемо ми експортувати, коли заблоковані й захоплені

наші порти. Кукурудза, рослинна олія, пшениця й багато-багато інших товарів. Життєво необхідних товарів, зокрема — для ваших сусідів. Через море.

Ціни вже зростають. Тож скільки десятків мільйонів людей потребуватимуть допомоги? Навпроти ваших берегів...

Пані та панове!

Італійський народе!

Ви добре знаєте українців. Наш народ, який ніколи не хотів воювати. Котрий такий же європейський, як і ви. Ви знаєте тих, хто приніс в Україну війну. Чітко знаєте. Тих, хто наказує воювати. І тих, хто це пропагує. Майже всі вони використовують Італію як місце для відпочинку. Тож не будьте курортом для вбивць. Заблокуйте їм усю нерухомість, рахунки та яхти — від «Шахерезади» і до найменших. Заблокуйте активи усіх, хто має в Росії вплив. Хай вони його застосують для миру. Щоб колись мати змогу повернутися до вас. Підтримайте більші санкції проти Росії. Повне ембарго на торгівлю, починаючи з нафти. Підтримайте заборону для російських кораблів заходити у ваші порти. Щоб вони відчули ціну за свою агресію й за мінування моря.

Не має бути жодних винятків із санкційного режиму для жодного російського банку. Не допустіть продовольчої кризи в сусідніх із вами регіонах. Допоможіть нам. Зупиніть убивства. Збережіть українські родини.

Цю війну треба закінчувати якнайшвидше. Повертати мир. Прибирати з України ворожі війська. Проводити розмінування. І відбудову. Відбудову України після цієї війни. Разом з вами, разом з Італією. Разом з усією Європою. Разом — у Євросоюзі.

Раніше, до війни, я часто бував у вашій прекрасній країні. Ціную вашу гостинність, щирість та інколи гучність. Бачив, що для вас означають родина й діти — у вас прекрасні родини, у вас прекрасні діти. Що для вас означає життя. Я хочу подякувати

вам за допомогу українцям, які у вашій країні врятувалися від цієї війни.

Сьогодні в Італії перебувають понад 70 тисяч наших людей, які, на жаль, були змушені ховатися від війни. Понад 25 тисяч дітей. І багато хто з них отримав тепло у ваших італійських родинах. Зокрема в родинах присутніх у цій залі. В Італії вже народився перший українець, мама якого знайшла прихисток на вашій землі. Десятки українських діточок з важкими контузіями та пораненнями лікуються у вас.

Ми за це вдячні вам, дуже вдячні! І чекаємо, коли вони зможуть знову повернутися додому. В Україну — вже мирну. І в цьому ви точно можете нам допомогти.

З першого дня цієї війни ви розділили наш біль і допомагаєте щиро, від серця. Українці пам’ятатимуть це завжди. Ваше тепло, вашу небайдужість і вашу силу, яка повинна зупинити одну людину. Всього одну людину, щоб вижили мільйони.

Слава Україні!

Grazie Italia!

Промова керівника Офісу Президента Андрія Єрмака в Chatham House

22 березня 2022 року. 22:17

Найскладніше в будь-якому виступі — почати. Ви всі, певно, це знаєте. За інших обставин я б витратив на це чимало часу. На правильний, максимально відповідний початок. Але часу в мене немає. Тому почну з простого.

Нам роками казали, що Україна якось не так реформується. Та погляньмо на результати. Модернізовані Збройні Сили вже майже місяць стримують агресію однієї з найпотужніших армій світу. Логістичні ланцюжки функціонують. Суди працюють. Потяги ходять і перевозять мільйони людей. Комунальні служби виконують свою роботу навіть під обстрілами й бомбами.

Випробування війною — чи не найсуворіше. Ми успішно реформуємося навіть зараз. І наша стійкість (sustainability) виявилася абсолютно реальною.

Але стійкість — категорія не абсолютна. Це не про наявність, а про міру. Скільки ще лишилося? Залежить від багатьох чинників:

• Від нашої рішучості — тут без змін. Ми — на своїй землі. Ми боронимо свої цінності. Свій спосіб життя. Свою свободу. У нас можете бути впевненими.

• Від зовнішньої підтримки — тут усе неоднозначно.

Зараз ми маємо серйозну підтримку. Захід нарешті став колективним. Про це свідчать і санкції проти РФ, і підтримка України — гуманітарна, економічна, політична, військово-технічна. Але чи достатньо цього? І на скільки його, Заходу, вистачить? Як довго готові зазнавати збитків від порушення

економічних зв’язків із Росією ті держави, які прагнули ці зв’язки зберегти за будь-яку ціну, навіть на тлі російського вторгнення в Україну?

З огляду на досвід попередніх восьми років тут ми не можемо бути надто оптимістичними. Однак нині ризики для цілого світу настільки виросли, що вести business as usual їм уже просто не дозволять.

Наступний чинник — чинник самої Росії. Який у неї запас міцності? Які цілі вона ставить?

Захід увесь час каже про збільшення ціни, яку Росії доведеться платити за агресію. Та чи уявляємо ми, де та межа, за якою російське керівництво скаже: це надто дорого? Слід розуміти, що наратив «перемоги за будь-яку ціну» є не просто пропагандистським штампом. Москва його неодноразово інструменталізувала, перебиваючи ставку тих, кого вважала ворогом. У кількості жертв. У порушенні норм міжнародного права. У вдаванні до шантажу, включно з погрозами техногенними катастрофами та неконвенційною зброєю. В усьому. Це треба розуміти.

Водночас слід розуміти й те, що «маленькі переможні війни», які не досягають мети, завжди збільшують для Росії ризик соціального вибуху та державного перевороту. Успіх у війні, навпаки, стабілізує та консервує режим. Живить його прагнення до подальших завоювань.

Ви запитаєте, що з цього випливає?

А те, що з війни, яку Росія розв’язала проти нас, переможцем повинна вийти Україна.

Ми мусимо працювати лише на такий результат. Ми всі.

Те, що відбувається в Україні зараз, стосується кожного. Кожного в цьому залі. Кожного уряду. Кожного у світі. Війна в Україні — це не просто ще один локальний конфлікт. Це світова війна, яка поки що точиться на території нашої держави.

Ще раз наголошу: зазіхання Росії виходять далеко за межі України. Вона претендує на відновлення радянської зони впливу як у Європі, так і в Азії. Вона претендує на злам усієї системи міжнародних відносин і дискредитацію всіх безпекових інституцій.

Тому наступними можуть бути і Казахстан, і Польща, і країни Балтії, і Словаччина, і Молдова, і Грузія… Так, знову Молдова і Грузія. Грузія, яка після Саакашвілі знову боїться сказати криве слово Москві. Що ж, мабуть, це такий нетривіальний курс Тбілісі на євроінтеграцію.

На російській бойовій техніці знову пишуть «На Берлін!» Знаєте, що це означає? Ми знаємо. Ізраїльтяни знають. Вірте тому, хто обіцяє вас убити.

У випадку України ціль у Росії одна — знищити. Позбавити суб'єктності. Зупинити nation building. Згідно з програмною тезою про один народ, яку ми чуємо вже два десятки років. Тому хтось може говорити, що ця війна не має раціональних підстав. Це війна з волі, а не з потреби. Та, мабуть, це перша в історії історіософська війна.

Тому треба виходити з того, що нинішнє керівництво Росії не відмовиться від цієї мети. І воно готове платити. Питання, чи готове платити його оточення, зараз можна винести за дужки.

Тож зосередимося саме на цьому — на намірі знищити Україну.

Цього не вдалося добитися стрімкою операцією. Жодного зі стратегічних завдань сили вторгнення не виконали.

Тому агресор намагається спровокувати гуманітарну катастрофу, знищити критичну цивільну інфраструктуру та промисловий потенціал.

Ми мусимо зважати на те, що війна відбувається на нашій території. Що гинуть наші люди, що руйнуються наші міста. Наші Збройні Сили та громадяни тримаються з надлюдською

мужністю, але війну не виграти без наступального озброєння, без ракет середньої дальності, які можуть бути засобом стримування (наголошу: в нашому випадку — стримування, а не агресії), загрожуючи російській території зіставними руйнуваннями.

Без повноцінного ленд-лізу ми можемо лише оборонятись. Але неможливо довго ефективно захищатися без надійної ешелонованої системи протиповітряної оборони, яка збиває ворожі, балістичні ракети на далекій відстані.

Однак нам її не дають. Як не дають і винищувачів. І так само як нас не хочуть бачити в НАТО.

Цей страх ескалації зрозумілий. Але цей страх не врятує.

Вінстон Черчилль усе пояснив: той, хто між ганьбою та війною обирає ганьбу, отримує і ганьбу, і війну.

Якось я продюсував фільм «Передчуття», який знімав талановитий режисер В'ячеслав Криштофович. Так от, у головного героя є така примітна репліка: «Все має відбуватися вчасно». Сьогодні я як ніколи відчуваю силу цієї фрази. Все має відбуватися вчасно. Зараз — вчасно, як ніколи.

Цього четверга, 24 березня, у Брюсселі має відбутися позачергове засідання держав — учасниць Альянсу. Ще є час зробити конкретні кроки назустріч Україні. Або ж сказати чесно й публічно, що таких кроків не буде. Що це НАТО відмовляє Україні у вступі, а не вона відмовляється вступати, як це багато хто хоче подати останнім часом. Сказати — і разом почати будувати нову систему безпеки.

Російське керівництво розуміє лише мову сили й завжди плутає миролюбність зі слабкістю. Хочу запитати в наших європейських партнерів: то які ви насправді? Ви миролюбні чи слабкі?

Чи ви дасте нам нарешті ту зброю, яка дасть Україні змогу лишитися незалежною суверенною державою у міжнародно

визнаних кордонах? Ви нарешті відкриєте нам повноцінний ленд-ліз? Чи й далі із занепокоєнням дивитиметесь, як перетворюються на уламки наші міста?

Скажу просто: закрийте наше небо чи хоча б дайте нам нарешті далекобійні системи ППО. Ваш страх ескалації живить агресію. Ваша рішучість стримає її.

Чітко артикульована позиція «Ми будемо збивати літаки, які є знаряддям терору. Ми будемо нищити ті засоби російської ППО, які атакуватимуть нашу повітряну поліцію» — ось, що нам потрібно.

Завтра. Зараз. Вчора. Інакше Україна стече кров'ю. Знелюдніє. Ми не скоримося, це вже всім зрозуміло. Але нагадаю те, що сказав спочатку: стійкість — це не про наявність, а про міру.

Після російської окупації Криму та вторгнення на Донбас іноземні експерти почали говорити про «фінляндизацію» України. Вони мали на увазі лише одне: нейтральний статус і «особливі» стосунки з Росією. Та чомусь ніхто з них не говорив, що «фінляндизація» — це збереження держави, її суб'єктності та свободи народу ціною вимушеної втрати певних територій унаслідок агресії.

Але ми не відмовимось ані від свого суверенітету, ані від територіальної цілісності. І коли ми ціною неймовірних зусиль і жертв повернемо свої території, це стане нашою перемогою, але не буде поразкою Росії.

Бо без рішучих дій світової спільноти ніщо не завадить агресору продовжувати завдавати ударів по будь-якій точці нашої держави.

І кожен такий удар по Україні буде ударом по міжнародному праву Це посилення кризи біженців у ЄС. Крах світової системи безпеки та інституцій, які її гарантують. Врешті-решт, це удар по світовій продовольчій безпеці.

Власне, все це і є ключовою ознакою кризи світового порядку. Порядку, за якого готовність міжнародної спільноти карати за акти агресії, готовність карати за геноцид залишається здебільшого декларативною. Прибуток понад справедливість — хіба заради цього створювалася ООН? Хіба довкола цього об'єдналася Європа?

Якщо так, то Україні не підходить жодна з наявних безпекових систем. Нам потрібна нова. Справедлива. Цю систему доведеться будувати з нуля. Ми готові. І ми за це заплатили. Заплатили найвищу ціну — болем, потом, кров'ю, життями. Ця плата дає нам моральне право вимагати: дійте! Вже зараз!

Скажу простіше: «фінляндизація» України чи гра в будь-яку іншу модель нейтралізації на російських умовах, яка не передбачає побудови нової системи безпеки, лише гарантуватиме, що ці виклики й ці загрози стануть вічними.

Тож я спитаю: європейські країни, куди втікатимуть ваші біженці?

Україна залишається самотнім щитом Європи. Та що станеться, якщо цей щит зазнає критичних руйнувань?

Половинчаста позиція світової спільноти, на жаль, робить цей сценарій можливим. У такому разі для нас принципово важливими стають надійні гарантії нашої безпеки. Багатосторонні юридично зобов'язувальні гарантії. Та хіба в Заходу є щось таке ж надійне, як парасолька НАТО? Даруйте, нам про це невідомо.

А світу потрібні такі самі надійні гарантії того, що Росія більше не зможе успішно реалізовувати свої войовничі амбіції на міжнародній арені. Ми вимагаємо від партнерів таких гарантій для себе. Громадяни інших держав, вимагайте таких гарантій від своїх урядів. Вимагайте вже зараз, бо завтра буде пізно.

Без таких гарантій будь-які наші домовленості будуть крихкими й тимчасовими. І протримаються рівно до того моменту, коли Росія відновить сили і спробує атакувати знову. Терміни, в які це станеться, безпосередньо залежатимуть від темпів послаблення санкційного тиску на Росію та її можливостей обходити обмежувальні заходи. Тому ми закликаємо постійно й неухильно ці санкції посилювати. Міжнародний бізнес не повинен думати, як їх обійти заради надприбутків. Не повинен ставати співучасником злочинів проти людяності. Така співучасть має бути не лише тягарем на совісті. Ми закликаємо закордонні уряди до впровадження судової відповідальності за таку колаборацію. Аж до кримінальної.

Президент Зеленський сказав про це дуже чітко: *«Не спонсоруйте військову машину Росії. Жодного євро для окупантів. Закрийте для них всі ваші порти, не постачайте товари, відмовляйтеся від російських енергоресурсів, тисніть, щоб Росія пішла з України. Я вірю, що мир можливий, але ви маєте діяти, щоб до миру прийти».*

Уряди вагаються. Та прості люди вже зробили вибір. Вони впевнені, що Україні місце в ЄС. Так вважає в середньому 71 % респондентів. 79 % європейців вважають, що санкції проти Росії — це правильно. 67 % громадян Євросоюзу вважають, що Україні треба надати зброю.

Такі результати опитування оприлюднив Французький інститут громадської думки (ІГОР).

Ці цифри більш ніж красномовні. Тож скажу урядам: дослухайтеся нарешті до своїх виборців.

Закликаємо міжнародну спільноту — не лише колективний Захід, а й Китай, Індію — відкласти суперечки між собою. Війна в Україні стосується всіх вас. Ви — лідери цього світу. Хтось скаже про два полюси. Я кажу про дві частини цілого. Російське

питання не має заважати вам домовитися. Взаємопроникнення економік та інтеграція — набагато потужніша гарантія миру у світі, ніж загроза взаємного знищення.

Ви можете порозумітися. Російська агресія проти України комусь може здаватися слушною нагодою для реалізації власних амбіцій. Однак насправді це хибне враження: сподівання, що війну вдасться «локалізувати» в Україні, марні. Без належної відсічі Москва не зупиниться, і кожна наступна її авантюра неминуче наближатиме світ до гарячого глобального конфлікту.

Драматичні події в Україні, героїчна боротьба нашої країни за свободу й демократію продемонструвала всьому світу: наші схід і захід разом. Тепер ми закликаємо світ стати трішки Україною.

Схід і Захід, станьте разом на захист планети від тих, хто прагне підмінити силу права правом сили.

23 березня 2022 року

Хроніка подій

► Харків пережив 32 обстріли за ніч: з танків, РСЗВ, артилерії.

► Вночі з РСЗВ «Град» було обстріляне село Ясногородка на Київщині.

► У тимчасово окупованій Тростянецькій громаді Сумської області росіяни не дають можливості ховати померлих і загиблих.

► На 28 добу війни Збройні сили України стримують наступ російських військ на Київ, Запоріжжя, Попасну, Малин, Кривий Ріг, обороняють Чернігів, Маріуполь, Миколаїв та Чорноморське узбережжя. Угруповання об'єднаних сил стримує просування загарбника в напрямку на міста Попасна та Курахове. Здійснюється кругова оборону Маріуполя. На Сіверщині угруповання військ утримує оборону Чернігова та стримує просування противника у напрямку Києва.

► Окупанти вивели більшу частину своїх гелікоптерів з аеродрому в Чорнобаївці біля Херсона. До цього ЗСУ 8 разів розгромили там російських військових. Президент України Володимир Зеленський сказав, що Чорнобаївка увійде в історію воєн.

► У Рубіжному на Лугащині російський снаряд влучив в багатоповерхівку — загинуло троє мирних жителів, двоє з них — діти.

► У Чернігові російські військові розбомбили автомобільний міст через Десну, що сполучав місто з Києвом, ним рухались евакуаційні рейси та гуманітарна допомога.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 8 березня склали: особового складу — близько 15600; танків — 517;

бойових броньованих машин — 1578; артилерійських систем — 267; засобів ППО — 47; РСЗВ — 80; цистерн з ПММ — 70; автомобільної техніки — 1008; спеціальної техніки — 15; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 42; літаків — 105; гелікоптерів — 124; кораблів/катерів — 4.

► ЗСУ взяли в кільце міста Ірпінь і Буча та селище Гостомель, що під Києвом, водночас окупанти продовжують постійно обстрілювати Макарівську, Бучанську, Ірпінську та Дмирівську громади.

► У південно-східному регіоні Харківщини ЗРК Повітряних сил ЗСУ знищили два ворожі літаки.

► Окупанти обстріляли залізничну станцію Очеретине в Донецькій області.

► Близько 44 % українців були вимушені розлучитись зі своєю сім’єю через війну — опитування соціологічної групи «Рейтинг».

► Внаслідок обстрілу парковки торгового центру в Подільському районі Києва загинув мирний житель, ще два постраждали.

► З дня обстрілу Харківської обласної адміністрації на вулиці Сумській, що стався 1 березня, з-під завалів дістали тіла 24 загиблих. Розбір завалів триває.

► На Миколаївщині ЗСУ збили крилату ракету.

► У Києві під час російського ракетного обстрілу загинула російська журналістка «The Insider» Оксана Бауліна.

► У Чернігові внаслідок потрапляння російського снаряду сталося пошкодження магістрального аміако-проводу.

Цього тижня — саміт «Великої сімки», НАТО і ЄС, нові пакети санкцій і нова допомога — звернення Президента України

23 березня 2022 року. 00:02

Вільний народе вільної країни!

Сьогодні був один із тих днів, які дають змогу впевнено говорити, що з нами — увесь світ.

Вранці говорив з Його Святістю Папою Франциском про пошук миру для України, для нашої держави, про звірства окупантів, про гуманітарні коридори до оточених міст. Подякував Його Святості за чітку й сильну позицію проти війни і за молитви за Україну. Запросив відвідати нашу державу у цей найвідповідальніший час. Вірю, що зможемо організувати цей важливий візит, який однозначно підтримає кожного з нас, кожного з українців.

Звернувся сьогодні до обох палат італійського парламенту. Відчув максимальну підтримку. Щире тепло у словах. Закликав Італію посилити санкції проти Росії, проти її режиму. І міцно вдарити по всіх російських діячах, відповідальних за цю війну. За війну проти нас. По їхній нерухомості, рахунках і яхтах. По їхній звичці заробляти війною, а жити й відпочивати — подалі, у Європі, де мирно й затишно.

Впевнений, нові санкції будуть, будуть цього тижня. І вдячний Італії за підтримку членства України в ЄС.

Говорив із Президенткою Словаччини Зузаною Чапутовою. Про нашу співпрацю та про нашу безпеку. Про розвиток України — з усіма разом, у Європейському Союзі.

Важлива розмова відбулась і з Прем’єр-міністром Канади. Продовжуємо координувати позиції напередодні самітів НАТО і «Великої сімки», які відбудуться вже цього тижня. Джастін Трюдо підтримає нас.

Особливий аспект — це безпекові гарантії для України. Життєво потрібні не тільки нам, а й усім сусіднім країнам. Через нашу безпеку, яка зцементує мир на сході Європи.

Я вдячний міністру закордонних справ Греції, який першим серед європейських офіційних осіб вирішив підтримати роботу наших гуманітарних коридорів у Маріуполь. Щоб урятувати наших людей із міста й довезти туди гуманітарний вантаж, дуже важливий для кожного і кожної.

Станом на цей день у місті перебувають близько ста тисяч людей. У нелюдських умовах. У повній блокаді. Без їжі, без води, без ліків. Під постійними обстрілами, під постійним бомбардуванням.

Вже не перший тиждень ми намагаємось організувати стабільні гуманітарні коридори для маріупольців. І майже всі наші спроби, на жаль, зриваються російськими окупантами. Обстрілами або свідомим терором.

Сьогодні одна з гуманітарних колон була просто захоплена окупантами. На погодженому маршруті біля Мангуша. В полоні опинилися працівники ДСНС і водії автобусів.

Ми робимо все, щоб звільнити наших людей і розблокувати рух гуманітарних вантажів. Ось чому я вдячний, коли представник європейської держави високого рівня погоджується особисто долучитися до гуманітарної місії.

Очікуємо реалізації цього задуму керівника грецького МЗС вже найближчими днями.

Попри всі складнощі за сьогодні все ж вдалося врятувати 7 тисяч 26 маріупольців.

Завтра продовжимо цю важливу роботу.

Наші представники намагаються домовитися про гуманітарні коридори ще у Київській, Харківській, Запорізькій та Луганській областях.

Ще одна важлива новина — створений онлайн-інструмент для всіх, хто може й хоче допомогти з гуманітарними вантажами для України.

Тільки за два минулих тижні в нашу державу надійшло вже понад 100 тисяч тонн гуманітарної допомоги.

Ці вантажі швидко розподіляються через спеціальні хаби для регіонів. Але звернень — ще більше. Ще більше можливостей. Ще більше роботи.

Тому, щоб максимально спростити процес, створений сайт help.gov.ua.

На сайті можна дізнатися, як придбати, як відправити й кому адресувати гуманітарний вантаж. Це — для кожного, хто хоче долучитися. Для кожного, хто може допомогти. В Україні й у світі. Щоб допомога йшла постійно, 24/7.

Наші Збройні Сили сьогодні порадували. Знову Чорнобаївка — знову розгром окупантів. Знову збиті російські літаки. Особливо важливо — бомбардувальник над Маріуполем. І так буде з кожним, хто вбиває наших людей, мирних людей на нашій мирній землі.

Хочу ще раз повторити усім російським льотчикам, які не думають, який наказ вони виконують. Вбивство цивільних — це злочин. І ви будете відповідати — у будь-який спосіб. Сьогодні чи завтра — це менш важливо. Головне, що неминуче.

Продовжуємо працювати на різних рівнях і заради того, щоб спонукати Росію до миру. До припинення цієї жорстокої війни. Працюють українські представники на переговорах, які продовжуються фактично щодня. Це складно дуже. Часом — скандально. Але крок за кроком ідемо вперед.

Також я вдячний усім міжнародним посередникам, які борються за Україну, за Європу, за правду. Які доносять у Москву реальну картину. Чесну. І спонукають дивитися реалістично. На те, що відбувається в боях. І на те, що світ не зупиниться у захисті правди. Нашої правди.

Цього тижня три важливі саміти: «Великої сімки», НАТО і ЄС. Нові пакети санкцій, нова допомога. Будемо працювати, будемо боротися, як тільки ми можемо. До останнього. Хоробро й відкрито. На всіх цих майданчиках. Із повною енергією.

На результат. З усіма нашими силами. І не втомимось. Відпочинемо, коли переможемо. А це точно буде.

Слава усім нашим героям!

Слава Україні!

Промова Президента України Володимира Зеленського в парламенті Японії

23 березня 2022 року. 12:37

Вельмишановний пане Хосодо!
Вельмишановна пані Санто!
Пане Прем'єр-міністре Кішідо!
Шановні члени парламенту Японії!
Дорогий японський народе!

Для мене, Президента України, велика честь уперше в історії парламенту Японії звернутися до вас.

Наші столиці розділяє відстань у 8 тисяч 193 кілометри. У середньому, це 15 годин в літаку. Залежно від маршруту. Але яка відстань між нашими відчуттями свободи? Між нашими бажаннями жити? Між нашими прагненнями до миру?

24 лютого я не побачив жодної відстані. Навіть міліметра між нашими столицями. Навіть секунди між нашими відчуттями. Бо ви одразу прийшли на допомогу нам. І я вдячний вам за це.

Коли Росія зруйнувала мир для всієї України, ми одразу побачили, що у світі по-справжньому. По-справжньому проти війни. По-справжньому за свободу. По-справжньому за глобальну безпеку. По-справжньому за гармонійний розвиток кожного суспільства. Японія стала лідером такої позиції в Азії. Ви одразу почали працювати для зупинки цієї жорстокої війни, яку розв'язала Російська Федерація. Ви одразу почали працювати для настання миру в Україні. А отже, у Європі. І це справді дуже важливо. Важливо для кожного на землі. Бо без миру для України жодна людина у світі не зможе впевнено дивитись у майбутнє.

Кожен із вас знає, що таке Чорнобиль. Атомна станція в Україні, на якій у 1986 році стався потужний вибух. Викид радіації. Наслідки якого були зафіксовані в різних частинах планети. 30-кілометрова зона навколо Чорнобильської станції досі закрита. Вона небезпечна. У лісах, які заповнюють закриту зону, ще тоді, під час ліквідації наслідків вибуху на станції, були захоронені тисячі тонн заражених матеріалів, уламків, машин. Просто в землі.

24 лютого саме по цій землі поїхала російська бронетехніка, здіймаючи радіоактивний пил у повітря. Чорнобильська станція була захоплена. Силою, зброєю. Уявіть: атомну станцію, на якій сталася катастрофа. Конфайнмент, який закриває зруйнований реактор. Сховище ядерних відходів, що працює. Росія перетворила і цей об'єкт на арену війни. А цю 30-кілометрову територію, цю закриту зону Росія використовує для підготовки нових атак проти наших сил оборони.

Після виходу російських військ із території України знадобляться роки, щоб дослідити, якої шкоди вони завдали чорнобильській землі. Які захоронення радіоактивних матеріалів пошкодили. Та як розповсюдився планетою радіоактивний пил.

Пані та панове!

На нашій землі працюють чотири атомні станції! Це 15 атомних блоків. І всі вони — під загрозою. Російські війська вже обстріляли з танків Запорізьку атомну станцію, найбільшу у Європі. Внаслідок бойових дій пошкоджені сотні промислових виробництв, багато з них — особливо небезпечні. Обстріли загрожують газо- й нафтопроводам, вугільним шахтам.

Днями російські війська обстріляли ще й хімічне виробництво на території Сумської області України. Там стався витік аміаку. Нас попереджають про можливі хімічні атаки, зокрема із застосуванням зарину, як це було в Сирії.

А однією з основних тем для дискусій світових політиків стало питання про те, як реагувати, якщо Росія застосує ще й ядерну зброю. Будь-яка впевненість будь-якої людини у світі, будь-якої країни повністю зруйнована.

Наші військові героїчно захищають Україну вже 28 днів. 28 днів повномасштабного вторгнення найбільшої за розмірами держави у світі. Але не найбільшої за потенціалом. Не найбільшої за впливом. І найменшої — з морального погляду.

Росія застосувала проти мирних міст України понад тисячу ракет, незліченну кількість авіабомб. Російські війська зруйнували десятки наших міст. Деякі спалені вщент. У багатьох містах і селах, які потрапили під російську окупацію, наші люди не можуть навіть гідно поховати своїх убитих родичів, друзів, сусідів. Доводиться робити поховання просто у дворах розбитих будинків, поряд із дорогами, просто там, де це можливо…

Тисячі людей убиті, серед них — 121 дитина.

Близько 9 мільйонів українців були змушені полишити свої домівки, свої рідні місця, рятуючись від російських військ. Наші північні території, східні, південні — порожніють, бо люди тікають від цієї смертельної загрози.

Росія навіть заблокувала море для нас. Звичайні торговельні шляхи, показуючи деяким іншим — потенційним — агресорам світу, як тиснути на вільні народи, блокуючи мореплавство.

Пані та панове!

Сьогодні саме Україна, держави-партнери і наша антивоєнна коаліція можуть дати гарантії, що світова безпека не буде зруйнована остаточно. Що у світі існуватиме опора для свободи народів. Для людей та збереження різноманітності в суспільствах. Для захищеності кордонів. Для впевненості в тому, що у нас, у наших дітей, у наших онуків ще буде мир.

Ви бачите, що міжнародні інституції не спрацювали. Навіть ООН і Рада Безпеки… Що вони можуть? Вони потребують

реформування. Вони потребують ін'єкції чесності. Щоб стати дієвими. Щоб справді вирішувати і справді впливати, а не лише обговорювати.

Через війну Росії проти України світ дестабілізований. Світ — на порозі багатьох нових криз. І хто зараз упевнений, яким буде завтра?

Турбулентність на світових ринках несе проблеми для всіх країн, які залежать від імпорту сировини. Екологічні та продовольчі виклики — безпрецедентні. А головне, зараз вирішується, чи переконаються усі агресори на планеті — явні та потенційні, що за розв'язану ними війну буде таке потужне покарання, що їм і починати війну не варто. Що їм не варто руйнувати мир. І абсолютно логічно й правильно, що відповідальні держави об'єднуються заради захисту миру.

Я вдячний вашій державі за принципову позицію у такий історичний момент. За реальну допомогу Україні. Ви стали першими в Азії, хто почав справді сильно тиснути на Росію для відновлення миру. Хто підтримав санкції проти Росії. І я закликаю вас продовжувати це робити.

Закликаю об'єднувати зусилля держав Азії — ваших партнерів, щоб стабілізувати ситуацію. Щоб Росія шукала мир і зупинила цунамі свого жорстокого вторгнення в нашу державу, в Україну. Потрібне ембарго на торгівлю з Росією. Потрібно забирати компанії з російського ринку, щоб гроші не йшли на російську армію. Потрібно ще більше допомагати нашій державі, нашим захисникам, нашим воїнам, які зупиняють російські війська. Потрібно вже зараз починати думати про відбудову України. Про повернення життя у зруйновані Росією міста й на спустошені нею території.

Люди повинні повернутися туди, де вони жили. Де вони виросли. Де вони відчувають, що це — їхній дім. їхня мала

батьківщина. Я впевнений, ви розумієте це відчуття. Цю потребу, потребу повернення на свою землю.

Ми маємо напрацювати нові гарантії безпеки. Щоб можна було діяти превентивно і сильно кожного разу, коли виникає загроза для миру.

Чи можна зробити це на базі наявних міжнародних структур? Після такої війни — точно ні. Потрібно створювати нові інструменти. Нові гарантії. Які працюватимуть превентивно і сильно — проти будь-якої агресії. Які справді допоможуть. Лідерство Японії може стати незамінним у їхній розробці. Для України, для світу. Я пропоную це вам.

Щоб світ міг знову відчувати впевненість. У тому, яким буде завтрашній день. Що він буде, що він буде стабільним і мирним. Для нас, для майбутніх поколінь.

Пані та панове!

Японський народе!

Разом з вами ми здатні зробити багато. Навіть іще більше, ніж можемо уявити.

Я знаю, яка у вас блискуча історія розвитку. Як ви вмієте будувати і вмієте захищати гармонію. Керуватися принципами й цінувати життя. Захищати довкілля.

Коріння цього — у вашій культурі. Яку українці по-справжньому люблять. Я говорю це не просто так, не голослівно. Це насправді так.

Ще у 2019 році, буквально через пів року, як я став Президентом України, моя дружина Олена взяла участь у проекті для дітей з особливостями зору. У проекті зі створення аудіо книжок. І озвучила саме японські казки. Українською мовою. Бо вони зрозумілі для нас, для дітей. І це була лише крапля у величезному морі нашої уваги, української уваги, до вашого надбання.

У цінностях ми з вами схожі — попри шалену відстань між нашими країнами. Відстань, якої насправді не існує. Бо в нас однаково тепло у серцях. Завдяки спільним зусиллям, завдяки ще більшому тиску на Росію ми прийдемо до миру. І зможемо відбудувати нашу країну. Реформувати міжнародні інституції.

Впевнений, що Японія буде з нами тоді — так само, як і зараз. У нашій антивоєнній коаліції. У цей вирішальний час для всіх нас.

Дякую!

Арігато газаймас!

Слава Україні!

Слава Японії!

Промова Президента України на спільному зібранні Сенату, Національних зборів Французької Республіки та Ради міста Парижа

23 березня 2022 року. 18:00

Пані та панове сенатори!
Пані та панове депутати!
Обранці Парижа!
Французький народе!

Вдячний за честь звернутися до вас сьогодні.

Я впевнений, що ви добре знаєте, що відбувається в Україні. Ви знаєте, чому це відбувається. І знаєте, хто в цьому винен. Знають навіть ті, хто ховає голову в пісок. І руками все ще намагається намацати гроші з Росії.

Тож сьогодні я звертаюся до вас. До чесних, сміливих, раціональних і волелюбних. Звертаюсь із запитаннями: як зупинити цю війну, як повернути мир у нашу державу? Бо більша частина пазлів, із яких складається відповідь, — саме у ваших руках.

Дев'ятого березня російські авіабомби були скинуті на дитячу лікарню й пологовий будинок у нашому місті Маріуполі. Це було мирне місто на півдні України. Абсолютно мирне — поки до нього не підійшли російські війська й не взяли його в жорстоку облогу, як у Середньовіччі. Поки вони не почали морити людей голодом, спрагою, вбивати вогнем.

У тому пологовому будинку, на який росіяни скинули бомби — просто на нього, були люди. Були жінки, які готувалися народжувати. Більшість із них вдалося врятувати. Деякі були серйозно травмовані. Одній жінці довелося ампутувати стопу,

яка була повністю роздроблена. А в іншої жінки... У неї був роздроблений таз. Її дитина загинула ще до народження. Жінку намагалися врятувати, боролися за її життя! Але вона благала лікарів про смерть. Благала полишити її, не надавати їй допомогу. Бо не знала, навіщо їй жити. Вони боролися. Вона померла. В Україні. У Європі. У 2022 році. Коли сотні мільйонів людей навіть і в думці не мали, що так може бути, що може бути так зруйнований мир.

Я прошу вас зараз вшанувати хвилиною мовчання пам’ять тисяч українців та українок, усіх тих, хто був убитий внаслідок вторгнення Росії на територію нашої мирної України.

Після тижнів російського вторгнення Маріуполь та інші українські міста, по яких вдарили окупанти, нагадують руїни Вердена. Як на тих страшних фотографіях часів Першої світової війни, які, я впевнений, кожен і кожна із вас бачили. Російські військові не розрізняють, по яких об’єктах бити. Вони знищують усе: житлові квартали, лікарні, школи, університети. Усі. Спалюють склади з їжею та медикаментами. Спалюють усе.

Вони не зважають на такі поняття, як «воєнний злочин» та «обов’язковість конвенцій». Вони принесли на українську землю терор, державний терор. Кожен і кожна із вас це усвідомлюють. Доступна вся інформація. Всі факти — вони є.

Про жінок, яких російські військові ґвалтують у тимчасово окупованих районах. Про біженців, яких вони розстрілюють просто на дорогах. Про журналістів, яких вони вбивають, точно знаючи, що це журналісти. Про старих, які пережили Голокост, а тепер змушені рятуватись у бомбосховищах від російських ударів по мирних містах.

Європа 80 років не бачила того, що відбувається зараз в Україні через дії Росії. Коли люди настільки у відчаї, що благають про смерть, як ця жінка.

У 2019 році, коли я прийшов на пост Президента, вже існував формат для переговорів з Росією. Це був Нормандський формат. Формат переговорів, які повинні були закінчити війну на Донбасі, війну на сході України, яка триває вже, на жаль, вісім років.

У Нормандському форматі брали участь чотири держави — Україна, Росія, Німеччина та Франція. Чотири, але через них був представлений увесь світ, усі позиції, всього світу. Хтось підтримував. Хтось намагався затягувати процес. Хтось хотів усе зірвати. Але здавалося важливим, що світ був присутній завжди за тим «нормандським столом», столом миру.

І коли переговори давали результат, коли нам вдавалося звільняти людей з полону, коли ми змогли погодити деякі рішення в грудні 2019 року, це було як ковток свіжого повітря. Як проблиск надії. Надії на те, що розмови з Росією можуть допомогти. Що керівництво Росії можна переконати словами. Щоб Москва обрала мир.

Але настало 24 лютого. День, який перекреслив усі ті зусилля. Усіх нас. Перекреслив старе значення слова «діалог». Перекреслив європейський досвід відносин із Росією. Перекреслив десятиліття історії Європи.

Все це було розбомблено російськими військами. Розбито російською артилерією. Спалено після ударів російських ракет.

Правда не знайшлась у кабінетах. Тому зараз доводиться її шукати й виборювати на полі бою.

То що ж тепер? Що в нас залишилося? Наші цінності. Єдність. І рішучість захищати нашу свободу. Спільну свободу! Одну для Парижа і Києва. Для Берліна й Варшави. Для Мадрида і Рима. Для Брюсселя і Братислави.

Ковтки свіжого повітря вже точно не допоможуть. Є сенс у тому, щоб діяти разом. Щоб тиснути разом. Щоб спонукати Росію шукати мир.

Пані та панове!

Французький народе!

24 лютого український народ об'єднався. У нас сьогодні немає вже «правих» і «лівих». Ми не дивимося, хто влада і хто опозиція. Звичайна політика закінчилась у день вторгнення Росії й відновиться тільки тоді, коли буде мир.

І це правильно — щоб боротися за життя. Щоб захистити нашу державу.

Ми вдячні вам, ми вдячні, що Франція допомагає. Ми вдячні за зусилля Президента Макрона, який проявив справжнє лідерство. Ми постійно спілкуємося з ним, це правда, координуємо деякі наші кроки.

Українці бачать, що Франції так само цінує свободу, як це було завжди. І ви захищаєте її. Ви пам'ятаєте, що це таке. Свобода, рівність, братерство. Кожне з цих слів для вас сповнене силою! Я відчуваю це. Українці відчувають це.

Тому ми очікуємо від вас, очікуємо від Франції, від вашого лідерства, що ви зможете зробити так, щоб Росія шукала мир. Щоб закінчила цю війну проти свободи. Проти рівності. Проти братерства. Проти всього, що зробило Європу єдиною. І сповненою вільним різноманітним життям.

Ми очікуємо від Франції, від вашого лідерства, що буде відновлена територіальна цілісність України. І разом нам це до снаги.

Якщо серед присутніх є ті, хто сумнівається, то ваш народ уже впевнений. Як і інші народи Європи.

І що під час головування Франції у Європейському Союзі буде ухвалене давно дозріле історичне рішення — про повноправне членство України у Європі, в ЄС. Історичне рішення в історичний час. Як це завжди було в історії французького народу

Пані та панове!

Французький народе!

Завтра буде вже місяць, як українці воюють за власне життя, за власну свободу. Як наша героїчно армія протистоїть всім силам Росії, що переважають.

Ми потребуємо більшої допомоги! Ми потребуємо більшої підтримки! Щоб свобода не програла, вона має бути добре озброєною. Танки, протитанкова зброя, авіація, протиповітряна оборона. Ми потребуємо всього цього! Ви можете нам допомогти, я знаю. Можете!

Щоб свобода не програла, світ повинен підтримувати її санкціями проти агресора. Кожного тижня — новий санкційний пакет. Кожного!

Французькі компанії повинні піти з російського ринку. «Рено», «Ашан», «Леруа Мерлен» та інші. Вони повинні перестати бути спонсорами для військової машини Росії, спонсорами вбивств дітей і жінок, спонсорами зґвалтувань, грабунків, мародерства з боку російської армії.

Всі компанії повинні запам’ятати раз і назавжди, що цінності вартують більше, ніж прибуток. Ще й прибуток на крові. І ми з вами повинні вже думати про майбутнє. Проте, як ми будемо жити після цієї війни.

Потрібні гарантії. Сильні гарантії. Гарантії того, що безпека буде непохитною, а війни справді не буде. І загалом війни будуть неможливими.

Ми створюємо таку систему гарантій. Нову систему безпеки. У якій Франція, я вірю, матиме провідну роль.

Щоб нікому й ніколи більше не довелося благати про смерть! Щоб люди проживали своє життя, повне життя. І щоб з людьми прощалися не під бомбами, не у війні, а коли настане час.

Тільки в мирі. Тільки в гідності. Тому що прожити треба так, щоб тебе поважали. Щоб тебе пам’ятали. І щоб із тобою

прощалися так, як увесь світ бачив, як Франція прощалася з великим Бельмондо.

Дякую, Франціє!

Слава Україні!

24 березня 2022 року

Хроніка подій

► За минулу добу ЗСУ знищили 7 ворожих літаків, гелікоптер, безпілотник та 2 крилаті ракети.

► Вночі окупанти обстріляли центр Харкова ракетами типу «Калібр», випущеними із кораблів у Чорному морі.

► Вночі росіяни накрили Луганщину ракетами та фосфорними бомбами. Обстрілів зазнали жителі Сєвєродонецька, Лисичанська, Рубіжного, Кремінної, Новодружеська, Воєводівки. Знеструмленими залишаються 35 населених пунктів, з них 21 — повністю. 101 526 людей — без світла. За добу в області пошкоджено чи повністю зруйновано, зокрема, 23 будинки.

► На тимчасово окупованих територіях Херсонської області, у зв'язку з протестами проти окупації, ворог вдається до терору мирного населення для чого застосовує підрозділи Росгвардії.

► У Рубіжному на Луганщині тривають бої серед міста, четверо загиблих, двоє з яких — діти, та шість поранених.

► Сумарні орієнтовні втрати окупантів станом на 24 березня склали: особового складу — близько 15800; танків — 530; бойових броньованих машин — 1597; артилерійських систем — 280; засобів ППО — 47; РСЗВ — 80; цистерн з ПММ —72; автомобільної техніки — 1033; спеціальної техніки — 16; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 50; літаків — 112; гелікоптерів — 124; кораблів / катерів — 4.

► Російська армія різко збільшила кількість обстрілів Чернігова, в першу чергу житлових районів.

► Напружені бої під Києвом, окупанти інтенсивно обстрілюють ряд населених пунктів.

► На Луганщині тривають обстріли Сєвєродонецька, Лисичанська, Рубіжного, Кремінної, Новодружеська, Воєводівки.

► Вуличні бої в Маріуполі. У місті гуманітарна катастрофа, окупанти не дають евакуюватися мирним жителям.

► У Києві з початку війни внаслідок російських обстріле пошкоджено 87 житлових будинків — КМДА.

► На півночі України ЗСУ захоплено колону забезпечення російських окупантів.

► Жителів Маріуполя окупанти масово захоплюють та депортують до РФ.

► В окупованому Херсоні на будівлю міської ради знову підняли прапор України.

► В захопленому РФ порту Бердянськ знищено великий десантний корабель «Саратов» Чорноморського флоту окупантів. Пожежа перекинулася на інші російські кораблі, паливо та боєприпаси.

► Від початку повномасштабного вторгнення в Україну російські війська випустили 467 оперативно-тактичних ракет наземного і морського базування по населених пунктах нашої держави — Міністерство оборони України.

► У столиці встановлюють захисні конструкції від обстрілів окупантів для пам’яток культурної спадщини — уже закінчили роботи біля фонтану «Самсон» і завершують біля пам’ятника князю Володимиру ► У Харкові росіяни зі зброї дальньої дії обстріляли пункт «Нової пошти», де мирні жителі отримували гуманітарну допомогу, шість вбитих та 15 поранених.

► 24 березня окупанти втратили у лісах Чернігівської області внаслідок дій ЗСУ щонайменше 2 бронеавтомобілі високої прохідності «Тигр», танк та вантажівку «КамАЗ».

► Місяць війни в Україні призвів до переселення 4,3 млн дітей — більш ніж половини від 7,5 млн дитячого населення

країни — ЮНІСЕФ.

► Окупанти продовжують щоденно атакувати мирних жителів Київської області — лише за добу до поліції надійшло понад 100 повідомлень про обстріли цивільних осіб.

► У Києві внаслідок влучання російського снаряду сталася пожежа у будинку в Оболонському районі.

► Внаслідок обстрілу окупантами села Явкине на Миколаївщині 3 людей загинули і 13 поранено.

► В окупованому Докучаєвську на Донеччині окупанти створили фільтраційний табір для цивільних осіб, які намагаються залишити Маріуполь.

► У Києві з початку війни загинуло 75 мирних жителів, з них чотири дитини.

► Окупанти обстріляли околиці Вишгорода на Київщині, пошкоджено багатоповерхівку.

► У Міській раді Маріуполя закликають врятувати людей у Маріуполі, які починають помирати від голоду.

► У Калинівці Фастівського району Київщини внаслідок російського артобстрілу є загиблі, також поранено три мирних жителі.

► ЗСУ протягом доби знищили понад 200 окупантів на Сході України.

► Окупанти вбили ще двох дітей на Донеччині: у Маріуполі загинула 11-річна дівчинка, а в Ясній Поляні — 14-річний хлопець.

► ППО в четвер знищила один російський винищувач-бомбардувальник Су-34 на Харківщині, 4 крилаті ракети та 1 безпілотник.

Звернення Президента Володимира Зеленського до українців і народів світу

24 березня 2022 року. 00:18

Вільні люди вільного світу!

Українці та громадяни всіх держав, які цінують свободу!

Друзі!

24 березня — місяць нашого спротиву. Героїчного спротиву Української держави, українського народу безжальному вторгненню Російської Федерації. Вже місяць нашому захисту від намагання нас знищити. Стерти з лиця землі.

Початковий задум російських військ розвалився ще в перші дні вторгнення. Вони думали, що українці злякаються. Вони думали, що ми, українці, не будемо боротися. Вони помилилися.

Вони нічого не знають про нас, про українців. Нічого не знають взагалі про свободу. Про те, яка вона цінна. Вони не знають, як свобода збагачує життя. Дає життю сенс.

Але їх багато! Окупантів усе ще дуже багато. Росія дістає живу силу звідусіль. Техніку. Авіабомби, ракети. Шукає найманців по світу. Будь-яких покидьків, які здатні стріляти в мирних людей.

Російські війська руйнують наші міста. Вбивають без розбору цивільних людей. Ґвалтують жінок. Викрадають дітей. Розстрілюють біженців. Захоплюють гуманітарні колони. Займаються мародерством.

Спалюють музеї, підривають школи, лікарні тощо. Для них мішень — університети, житлові квартали... Що завгодно! Російські війська не знають межі зла.

Але…

The war of Russia is not only the war against Ukraine. Its meaning is much wider.

Russia started the war against freedom as it is.

This is only the beginning for Russia on the Ukrainian land. Russia is trying to defeat the freedom of all people in Europe. Of all the people in the world. It tries to show that only crude and cruel force matters.

It tries to show that people do not matter, as well as everything else that makes us people.

That's the reason we all must stop Russia. The world must stop the war.

I thank everyone who acts in support of Ukraine. In support of freedom. But the war continues. The acts of terror against peaceful people go on. One month already! That long! It breaks my heart, hearts of all Ukrainians and every free person on the planet.

That's why I ask you to stand against the war! Starting from March 24 — exactly one month after the Russian invasion… From this day and after then.

Show your standing! Come from your offices, your homes, your schools and universities. Come in the name of peace. Come with Ukrainian symbols to support Ukraine, to support freedom, to support life.

Come to your squares, your streets. Make yourselves visible and heard. Say that people matter. Freedom matters. Peace matters. Ukraine matters.

From March 24.

In downtowns of your cities.

All as one together who want to stop the war.

А сейчас хочу сказать отдельно гражданам Российской Федерации.

Уверен, среди вас много тех, кому политика вашего государства противна. Кого уже просто тошнит от того, что вы видите по телевизору. От того, как вам врут ваши же пропагандисты в интернете. Пропагандисты, которые оплачиваются из ваших налогов. И врут о войне, которая оплачивается из ваших налогов. И которая делает беднее всех граждан России. Каждый день всё больше.

Разве это не глупо? Ваше государство собирает с вас налоги, чтобы сделать вас беднее. Чтобы изолировать вас от мира. Чтобы вас было легче контролировать. И проще отправлять на войну умирать.

Украина никогда не угрожала безопасности Российской Федерации.

Даже сейчас мы делаем всё только для того, чтобы вернуть мир на свою землю. Не на вашу — на нашу землю. Для своих людей.

Мы делаем всё, чтобы закончить эту войну. И когда у нас это получится — это будет непременно, — вы будете уверены как минимум в одном: ваших детей больше не отправят умирать на нашу землю, на нашу территорию.

Поэтому вы, граждане России, тоже заинтересованы в мире. Спасайте своих сыновей от войны. Рассказывайте правду о войне. И если можете покинуть Россию, чтобы не отдавать ваши налоги на войну, сделайте это.

Всі опитування показують, що народи Європи й Америки нас підтримують.

Я вдячний усім вам за це. Вдячний від імені України. Кожному у Євросоюзі, США, Канаді, Великій Британії та інших країнах за підтримку нас. За підтримку свободи. За підтримку України.

24 березня у Європі, у Брюсселі, відбудуться одразу три важливих саміти. Важливих для безпеки кожного з нас. Саміт

НАТО. Саміт Євросоюзу. Саміт «Великої сімки».

Я впевнений, люди продемонструють, як вони нас підтримують. Але підтримати свободу повинні й політики. Усі вони. Вони повинні підтримати боротьбу за життя.

Ми чекаємо серйозних кроків. Від НАТО, ЄС і «Великої сімки».

Ми знаємо, що росіяни вже почали лобіювати свої інтереси. Це інтереси війни. Ми знаємо, що вони працюють із деякими партнерами. Ми знаємо, що вони хочуть загасити цю тему. Тему боротьби проти війни. Але загасити потрібно війну.

На цих трьох самітах буде наша міцна позиція. На цих трьох самітах ми побачимо, хто друг, хто партнер, а хто продався і зрадив.

Життя можна захистити тільки в єдності. Свобода має бути озброєною.

Українське небо так і не зробили безпечним від російських ракет і авіабомб. Ми так і не отримали літаки й сучасну протиракетну зброю. Ми так і не отримали танки, протикорабельні засоби. Російські війська все ще можуть вбивати тисячі наших людей, руйнувати наші міста. Просто тому, що окупантів дуже багато. Просто тому, що Росія десятиліттями готувалася до цієї ганебної війни.

Ми просили закрити наше небо. І ми просили, щоб допомога від НАТО для України була дієвою й без обмежень. Будь-яка підтримка зброєю, якої ми потребуємо. Ми просили, щоб Альянс заявив, що буде всебічно допомагати Україні виграти цю війну, очистити нашу територію від загарбників і відновити мир в Україні.

Вільні люди вільного світу!

Ми маємо разом не допустити, щоб Росії вдалося зламати когось у НАТО, ЄС чи у «Великій сімці». Зламати й перетягти на сторону війни. Побачимо 24 березня.

Українці! Українки! Усі наші герої!

Вже місяць минув. Ми витримали у шість разів довше, ніж планував ворог. Ніж російське командування доповідало російському Президенту.

Вони були впевнені, що Україна — це не держава. Вони були впевнені, що ми — це не народ. Вони обманули самі себе. Але нам немає до них діла. Це їхнє державне самогубство. А ми лише захищаємо своє життя. Свою свободу. Нашу власну державу. Наших дітей. А значить — наше майбутнє.

Це війна за незалежність. І ми зобов'язані перемогти.

Кожне місто, яке героїчно чинить спротив, ми відбудуємо. За кожен злочин ми притягнемо окупантів до відповідальності. Житомир і Суми, Київ і Чернігів, Харків і Маріуполь, Волноваха і Миколаїв, Охтирка й Гостомель, Херсон і Одеса, Ізюм і Донецьк, і Луганськ, і Чорнобаївка... Усі наші люди будуть жити у вільній Україні. Після нашої перемоги. Яка настане тим швидше, чим більше ми будемо всі у єдності.

Ми всі — українці. Ми всі — європейці. Ми всі — вільні люди вільного світу.

У єдності! На полі бою й на політичних посадах, на мітингах і на самітах, у роботі й у спілкуванні з людьми. Усіма своїми діями ми повинні спонукати Росію шукати мир. Усіма своїми діями ми повинні наближати перемогу свободи.

Вічна пам'ять усім, хто загинув за Україну!

Вічна слава усім нашим героям!

Слава Україні!

Виступ Президента України Володимира Зеленського на саміті НАТО

24 березня 2022 року. 12:49

Шановні присутні!

Вітаю вас із Києва, нашої столиці, яка б'ється вже місяць, як і вся наша держава.

Так, це правда — ми не в Альянсі. Не в найпотужнішому оборонному об'єднанні світу. Не одна із 30 держав під парасолькою спільного захисту. Під парасолькою 5-ї статті. Таке відчуття, що ми — у «сірій зоні». Між Заходом і Росією. Але захищаємо всі наші з вами спільні цінності. І ми — світлі люди! І ми захищаємо всі ці цінності вже місяць!

Місяць героїчного опору. Місяць найчорніших страждань.

Місяць безкарного руйнування мирної держави, а разом з нею — всієї архітектури глобальної безпеки. Усе це — у всього світу на очах.

За десятки років Росія накопичила чималі ресурси, військові ресурси, живої сили й техніки, авіабомб, ракет.

Вони вкладали шалені гроші у смерть, поки світ інвестував у життя. Але Україна тримається мужньо! Ціною тисяч життів. Ціною зруйнованих міст. Ціною майже десяти мільйонів переселенців. Три з половиною з них — уже на ваших територіях, на територіях країн НАТО. Вдячний за підтримку цих людей. І люди, на жаль, продовжують залишати свої домівки. Рятуються від терору, який окупанти принесли з собою.

Перші ж години вторгнення означали для нас жорстокі ракетні удари. За місяць війни Росія випустила проти наших

міст понад тисячу різних ракет. Зробила сотні авіанальотів.

Ще 24 лютого я звернувся до вас із абсолютно зрозумілим, логічним проханням — допомогти закрити наше небо. У будь-якому форматі. Убезпечити наших людей від російських бомб і ракет. Ми не почули ясної відповіді. Україна не має потужної протиракетної зброї, має значно меншу авіацію, ніж Росія. Тому їхня перевага в небі — це як застосування зброї масового знищення.

І ви бачите наслідки сьогодні — скільки людей убито, скільки мирних міст зруйновано.

Українська армія протистоїть уже місяць у нерівних умовах! І я вже місяць повторюю одне й те саме. Щоб рятувати людей і наші міста, Україні потрібна військова допомога — без обмежень. Як без обмежень Росія застосовує проти нас увесь свій арсенал. Руйнує все живе. Будь-які об'єкти — від житлових будинків до церков, від складів з їжею до університетів, від мостів до лікарень.

Україна зверталася до вас по літаки. Щоб ми не втрачали стільки людей. І ви маєте тисячі бойових літаків! Але нам поки що не дали жодного.

Ми зверталися по танки. Щоб ми могли деблокувати наші міста, які зараз гинуть — Маріуполь, Бердянськ, Мелітополь, інші. Міста, у яких Росія тримає в заручниках сотні тисяч людей і штучно створює голод — ні води, ні їжі, нічого немає там.

Ви маєте не менше 20 тисяч танків! Україна просила відсоток, один відсоток від усіх ваших танків! Віддати нам чи продати нам. Але ми не маємо поки що ясної відповіді… Це найстрашніше під час війни — не мати ясних відповідей на запити про допомогу.

Україна ніколи не хотіла цієї війни. І не хоче воювати роками. Ми просто хочемо врятувати наших людей.

Ми хочемо вижити! Просто вижити! Як і будь-який народ, ми маємо на це право. Право на життя. Право на цей один відсоток.

І я не звинувачую НАТО — хочу бути зрозумілим. Ви не винні. Це не ваші ракети, це не ваші бомби руйнують наші міста. Сьогодні, до речі, зранку були фосфорні бомби. Фосфорні російські бомби. Знову були вбиті дорослі і знову були вбиті діти. Я просто хочу, щоб ви знали: Альянс ще може запобігти смертям українців від російських ударів, від російської окупації, надавши нам усю ту зброю, якої ми потребуємо.

Так, ми не в Альянсі. І я не висуваю цих претензій. Але українці ніколи не думали, що Альянс і держави Альянсу — це по-різному.

Що в питаннях життя і смерті ви порізно можете бути силою, а от разом — ні. Що й НАТО може боятися дій Росії. Я впевнений, ви вже розумієте, що Росія не думає зупинятися на Україні. Не думає й не буде. Вона хоче піти далі.

Проти східних членів НАТО. Держав Балтії, Польщі — це точно. Чи перестане тоді НАТО думати про це, переживати, як відреагує Росія? Хто може бути впевнений у цьому? І чи є у вас впевненість у тому, що 5-та стаття здатна спрацювати?

Для нас уже не спрацював «Будапешт». Наш Будапештський меморандум. Не спрацював на мир в Україні.

І я скажу вам чесно — і сьогодні Будапешт не працює на мир в Україні. Так, ми отримуємо допомогу від окремих членів Альянсу. Я дуже вдячний. Українці всі щиро за це вдячні. Кожному з вас, хто дає те, чим володіє, підтримуючи нас.

Але що ж Альянс? Питання про 5-ту статтю — фундаментальне. Я просто хочу, щоб ви знали, що ми думаємо про це. І я щиро бажаю вам, щоб ми помилялись у своїх оцінках і у своїх сумнівах. І щоб це так було — що у вас насправді дуже міцний Альянс. Бо якщо ми помиляємося, то світ у безпеці. Але якщо ми не помиляємось хоча б на один відсоток, я прошу

переглянути ваше ставлення. Ваші власні оцінки. І реально подбати про безпеку, безпеку у Європі, а отже, і в світі.

Ви можете надати нам один відсоток від усіх ваших літаків. Один відсоток від усіх ваших танків. Один відсоток! Ми не можемо це просто купити. Таке постачання прямо залежить тільки від рішення НАТО, від політичних, до речі, рішень.

Системи залпового вогню MLRS. Протикорабельна зброя. Засоби протиповітряної оборони. Хіба можна вистояти у такій війні без цього?

Тож коли це все нарешті буде, це дасть нам так само, як і вам, сто відсотків безпеки. А нам потрібен один. А єдине, чого я від вас вимагаю… Після такого місяця війни. Це прохання заради наших військових. Після такої війни проти Росії… Більше, прошу, ніколи, ніколи не говоріть нам, що наша армія не відповідає стандартам НАТО.

Ми показали, на що здатні наші стандарти. І як багато ми можемо дати загальній безпеці у Європі та світі. Як багато ми можемо зробити для захисту від агресії проти всього, що ми цінуємо, що ви цінуєте. Але НАТО ще належить показати, що Альянс може зробити для порятунку людей. Показати, що це справді найпотужніше оборонне об'єднання у світі. І світ чекає. І Україна дуже чекає. Чекає реальних дій. Реальних гарантій безпеки. Від тих, чиє слово варте довіри. І чиї дії можуть зберігати мир.

По-справжньому. Пропозиції всі — на столі. Наші потреби — на столі. Мир потрібен нам негайно. Відповіді — лише за вами.

Я дякую тим, хто нам допомагає! Я дякую вам!

Слава Україні!

Промова Президента України у Риксдагу Швеції

24 березня 2022 року. 14:18

Вітаю вас, пане Спікере!

Маю велику честь і можливість сьогодні звернутися до вас.

Вітаю також пані Прем'єр-міністра!

Депутати Риксдагу Швеції та члени уряду!

Шведський народе!

Зараз у світі синьо-жовтий прапор, мабуть, найбільш популярний. Саме ці кольори асоціюються зі свободою. Це так для різних людей, на різних континентах. І, звичайно, у Європі.

Синьо-жовті кольори національного прапора — це не тільки про Україну. Це й про вас, про Швецію. І очевидно, що це не збіг. Це доля. Бо ми однаково — за свободу. Ми однаково — за мирне життя. Ми однаково — за повагу до кожної людини. Ми однаково — за справедливість і однаково — за турботливе ставлення до природного світу, у якому живемо. Тому й логічно, що Швеція зараз — серед тих, хто підтримує Україну найбільше.

І я щиро вдячний кожному з вас, кожній із вас за це.

Сьогодні рівно місяць найстрашнішому випробуванню — повномасштабній війні, яка була розв'язана Росією проти нашої держави.

Такого чорного місяця Європа не знала ніколи з часів Другої світової війни. Не бачила й таких руйнувань, і таких воєнних злочинів. Перелік убитих сягає вже тисяч. Зруйновані десятки наших міст і громад. Російські війська не розрізняють цивільні та військові цілі. Вони знищують усе. Спалюють житлові квартали й будинки. Підривають лікарні. Навіть обстрілюють дитячі садочки з реактивної артилерії! Зруйновані сотні освітніх

об’єктів і понад 200 шкіл. Російські війська бомбили університети.

Уявіть собі, вони знищують будь-яку інфраструктуру, яка просто слугує життю. Склади з їжею, медикаментами. Захопили дві атомні станції. Вчора поцілили вже в друге хімічне виробництво. Сьогодні застосували фосфорні бомби! Загинули і дорослі, і діти.

Навіщо такі дії Росії? Навіщо такий терор проти нас?

Це спроба підкорення цілого народу. Спроба зробити сусідню державу рабом.

Пані та панове!

Шведський народе!

Сучасна Європа, яка стала нарешті мирною, будується на чітких принципах. А саме: не може бути силового перегляду кордонів. І кожен народ має право самостійно обирати власне майбутнє — без диктатури, без примусу, без окупації. Завдяки цим двом принципам ми у Європі мали безпрецедентну еру співпраці, спокою, впевненості.

Ми мали її, поки керівництво Росії не вирішило, що нібито може переміщатись у часі. Нібито може скасувати XXI століття. Нібито може діяти, як у старі часи тоталітарних ідеологій.

Якби Україна не встояла, не змогла захиститися, то це означало б, що програло все, що ми, живі й сучасні люди, цінуємо. Все, що ви цінуєте. Все, що цінують будь-які вільні люди будь-якої держави. Це означало б, що всі сусіди Росії — у небезпеці. Це означало б, що ви в небезпеці, бо лише море відділяє вас від агресивної політики цієї держави.

А російські пропагандисти вже обговорюють в ефірах державного телебачення, як Росія окупує, зокрема, й ваш острів Готланд. І як буде утримувати його під своїм контролем десятиліттями. Показують це росіянам на мапі, демонструють напрямки наступу… Ви запитаєте, з якою це метою? Кажуть, що

для Росії буде вигідним розмістити на Готланді протиповітряну оборону та військову базу. Для прикриття захоплення держав Балтії.

Росія пішла війною проти України, бо розраховує піти далі у Європу. Розраховує знищувати свободу далі у Європі. Це фундаментальний виклик для європейської системи безпеки.

Погляньте, будь ласка, на те, що російські військові вже наробили в нашій державі. Вісім років війни на сході. Окупація Криму. Це репресії. Катування людей, придушення будь-яких проявів свободи й різноманітності.

Місяць повномасштабної війни. Тотальна жорстокість. Бомбардування мирних міст — таке ж страшне, як було в Сирії. Викрадення дітей. Примусове перевезення дітей і дорослих у Росію. Зґвалтування в окупованих районах. Масштабне мародерство російських військових. Зараз зруйновані десятки тисяч будинків, десятки тисяч квартир. І вже майже десять мільйонів переселенців, із них три з половиною мільйони — на території Євросоюзу.

Я принципово не хочу називати цих українців біженцями. Бо я знаю, що вони повернуться в Україну. Одразу, як тільки Росія забереться з нашої землі, одразу, як тільки буде встановлений мир.

Пані та панове!

Шведський народе!

Швеція однією з перших прийшла нам на допомогу. Я вам вдячний! Ваша підтримка абсолютно щира. Вона базується на цінностях. На нашій любові до свободи. На тому, що символізують наші синьо-жовті національні кольори.

Увесь світ знає, чого прагне Швеція. Увесь світ побачив за місяць цієї ганебної війни, чого прагне Україна. Ми разом — у нашій антивоєнній коаліції. І ми повинні зробити все, щоб Росія шукала миру.

Швеція ухвалила історичне рішення — надати Україні необхідну зброю. Ми вам вдячні за це! За вашу розсудливість. За вашу далекоглядність.

Швеція підтримує політику санкцій. Політику, без якої миру не буде. Тому що іншої мови, ніж ефективні санкції, у керівництві Росії не зрозуміють.

Але щоб мир настав швидше, санкційні пакети проти Росії мають застосовуватися щотижнево. Жодного бареля російської нафти! Жодного заходу російських суден у ваші порти! Жодного євро податків ваших компаній у Росії! їхня воєнна машина повинна залишитися без засобів для існування.

Свідомі дії російських військ зі знищення цивільних людей в Україні, з руйнування наших мирних міст повинні отримати невідворотну й принципову реакцію від усіх європейських країн.

Від вільного світу.

Це вже стало «фірмовим почерком» російських військ… Сирія, Україна… Масові вбивства. Зруйновані до каміння міста. Фосфорні та інші заборонені боєприпаси. Щоб це не стало переможною стратегією, усі воєнні злочини повинні отримати покарання. Ті, хто віддавав накази вбивати, і ті, хто вбивав, повинні пройти трибунал. Щоб жодна інша держава у світі не думала, ніби зможе безкарно вбивати людей просто ось так, руйнувати вщент сусідні країни.

Впевнений, разом ми зможемо забезпечити настання миру, і тому вже зараз ми маємо думати про відбудову, про відновлення України після цієї війни. А це буде!

Я запрошую шведських архітекторів, шведські компанії, шведську державу, ваш народ взяти участь у цьому історичному проекті.

Україна була прекрасною. Але тепер стане великою, бо такий у нас народ. Великою Україною. Великим проектом

відновлення. Заради людей. Заради розвитку нашої країни та всієї Європи.

Я запрошую вас продемонструвати світу, усім теперішнім і майбутнім поколінням, що війна не дає результату. Але мир дає результат. І дає життя.

Швеція — перша країна, якій ми це пропонуємо. Цей проект. Ви можете взяти шефство над будь-яким містом, регіоном чи галуззю для їх відновлення. Впевнений, що ваше лідерство буде незамінним. Ваші технології, бізнес і ваша любов до життя. Ваше вміння організувати простір в інтересах людей.

Україна, усі наші героїчні захисники й захисниці, усі наші громадяни й громадянки, вже зробили надзвичайно багато для захисту наших спільних європейських цінностей, нашого спільного європейського дому.

Ми воюємо не тільки за Україну, за безпеку Європи! І ми довели, що заслуговуємо бути повноправним членом Європейського Союзу. Рішення вже у розробці. Настав час ухвалювати!

Вірю, що ви й у цьому підтримаєте нас.

Дякую вам, дякую Швеції!

Звернення Президента України Володимира Зеленського до учасників саміту «Групи семи»

24 березня 2022 року. 17:21

Шановні пані та панове!

Найбільші світові демократії у вашій особі!

Передусім хочу подякувати канцлеру Шольцу та німецькому головуванню за можливість звернутися до вас сьогодні, на цьому терміновому саміті.

Сьогодні — рівно місяць із початку повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну Росії, яка колись була у цьому форматі з передовими демократіями. Тоді «Велика сімка» була «Великою вісімкою». І було дуже багато сподівань на її участь, на діалог із Росією. Хочу підкреслити, що більшість із тих сподівань, як і місце поруч із «Групою семи», Росія отримала авансом. І досі на цей аванс не напрацювала.

Але цей та інші подібні аванси створили у керівництва Росії враження, ніби їм все зійде з рук.

За минулі роки російська держава встигла створити таку кількість криз і таку нестабільність, що зараз це перетворилося на головну проблему для всього світу. На проблему, яка тільки наростає.

І ми з вами ще навіть не здогадуємося, скільки ще таких термінових самітів доведеться провести, перш ніж створені Росією проблеми будуть вирішені.

Європа переживає війну, кожен день якої сповнений воєнними злочинами російських військ.

Сьогодні вранці я отримав інформацію про те, що російські війська застосували проти мирних людей в Україні фосфорні

бомби.

Цілком реальна загроза масштабного застосування Росією хімічної зброї на території України.

Ми намагаємося з'ясувати точну кількість депортованих українців. Людей, яких Росія примусово щодня вивозить на свою територію, позбавляє документів — все забирається, засобів зв'язку і розподіляє по своїх регіонах. І ще й потім намагається мобілізувати їх у свою армію! Незаконно викрадає дітей. За нашими даними, вже понад дві тисячі!

Українські міста — Маріуполь, Харків, Чернігів, Охтирка та інші — виглядають так, ніби сталася глобальна катастрофа. Настільки вони розбиті. Дороги із цих міст, по яких рятувалися люди, нагадують знімальний майданчик постапокаліптичного фільму із сотнями спалених та розстріляних машин.

Але це справді так: сталася глобальна катастрофа! Росія знищила глобальну архітектуру безпеки, завдала потужного удару по міжнародних відносинах.

Але це лише початок. За цією війною може прийти глобальна продовольча криза. Що довше не буде миру на українській землі, то менше продовольства з України отримає світовий ринок. А отже, у багатьох країнах Азії, Африки, навіть у Європі можуть виникнути надзвичайні проблеми з доступом до базових продуктів, із цінами на продовольство. Це однозначно завершиться політичною дестабілізацією. Може, в цьому — також мета російського керівництва? Мені це не відомо.

Ми всі повинні діяти негайно! Негайно зупиняти російські війська, прибирати їх з території України.

Мир потрібен негайно, поки світ не постав перед ще більшим рівнем проблем.

Краще зараз посилити санкції проти Росії настільки, наскільки це треба, щоб зупинити її воєнну машину, ніж потім

розбиратись із наслідками продовольчо-політичної безпекової глобальної кризи, небачених викликів!

Якщо так, то потрібне повне ембарго на торгівлю з Росією. Потрібно позбавити Росію можливості використовувати GPS на війні. Це дуже важливо. Щоб ця система не допомагала російським ракетам і бомбам знищувати мирні міста.

Російські банки і, головне, Центробанк Росії повинні отримати повне блокування від глобальної фінансової системи. Воєнні злочинці повинні залишитись взагалі без грошей! А їхні заморожені активи повинні перетворитися зокрема на репарації для відбудови України.

Краще зараз дати Україні таку підтримку зброєю, якої ми реально потребуємо, ніж потім шукати зброю ще для інших країн. Ми розуміємо — це Грузія, Молдова, країни Балтії, Польща, країни Центральної Азії.

Що швидше станеться саме так, як ми просимо, то швидше на сході Європи буде мир. Це в наших інтересах. Це й у ваших інтересах. Це в інтересах усіх демократій. Тому що демократії повинні вміти захищати себе. Свобода повинна бути озброєною. Життя має перемогти смерть.

І я підкреслюю це: жодних авансів такій російській державі! Ніколи знову. Будь-які кроки в її бік або в бік будь-якого іншого порушника міжнародного права мають відбуватись тільки після їхніх кроків до миру, до загальновизнаних правил. І на основі системи превентивного стримування.

Я вдячний вам за безпрецедентне єднання. За те, що ви рішуче підтримуєте мир для нашої країни, для наших людей. Я вдячний тим із вас, хто старається на всі сто відсотків, щоб зупинити війну.

Я вірю, ми зможемо це зробити. Ми зможемо зробити вашу «Групу семи» не просто «Великою сімкою», а «Великою сімкою миротворців».

Що для цього потрібно? Україна дуже конкретна у відповіді на це питання.

Перше. Щотижнево посилювати санкції проти російського агресора, поки він не зупиниться і не поверне нам мир.

Друге. Взяти участь у створенні нової системи гарантій безпеки для України, для нашого регіону. Реальних гарантій. Дієвих. Таких, які можуть зупинити будь-якого агресора за 24 години.

Ми запропонували створити таке об'єднання — U-24. Це те, що дійсно потрібно світу. Не тільки для того, щоб превентивно зупиняти війну або бойові дії, які вже почалися. А й для того, щоб надавати допомогу державам, які потерпають від стихійного лиха, яких потрібно підтримати під час пандемії, які зіштовхуються з міграційними або продовольчими кризами.

Світ потребує нових дієвих альянсів! Нових ефективних гарантій! Це здатне підтримати демократії, що розвиваються. Це здатне підтримати економіки в країнах, де ще немає стійких інституцій.

І третє. Те, що стосується безпосередньо нашої держави і сходу Європи. Ми повинні разом якнайшвидше після війни відновити нашу державу. Відбудувати міста. Відновити економічне життя. Повернути людей.

Я пропоную вам участь у такому проекті. Проекті відновлення. Я впевнений, що це буде у наших спільних інтересах.

Але спочатку — озброєння для України. Спочатку — щотижнево посилювати санкції проти Росії. Тобто спочатку — мир. У нас є сила, щоб це зробити. У вас є сила, щоб це зробити. Тож хай буде мир!

Я вдячний кожному, хто підтримує нас.

Дякую вам.

Слава Україні!